

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 17 (2)

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

11 වන ග්‍රන්ථය

සංයුත්තනීකාය

පඤ්චමහාභය (2)

මහාවග්ගීය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන සභායෙහි

සංයුත්තනීකාය ශෝධක මණ්ඩලය විසින් සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන වූ

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

විසින් පාඨශෝධන පූර්වික වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී බු. ව. 2550

රාජ්‍ය ව. 2006

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 17 (ii)

The Eleventh Book in the
Suttanta-Pitaka

11

SAMYUTTANIKĀYA(V-2)

MAHĀVAGGA

With the Sinhala translation by

**The Samyuttanikāya Editorial Board of
The Tripitaka Translation Committee**

Edited by

The Tripitaka Editorial Board

නමෝ තස්ස භගවතෝ සබ්බධම්මේසු අප්පට්භතඤාණචාරස්ස දසබලධරස්ස
චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මස්සාමිස්ස
තථාගතස්ස සබ්බඤ්ඤානො සම්මාසම්බුද්ධස්ස !!!

භාග්‍යවත් වූ සියලු ධර්මයන්හි නොපැකිලි ඥානචාර සහිත වූ දසබලධාරී වූ
චතුර්වේශාරදත්ව විශාරද වූ සියලු සත්වයන්ට උත්තම වූ ධර්මයට ඊශ්වර වූ ධර්මරාජ වූ
ධර්මස්වාමී වූ තථාගත වූ සර්වඥ වූ සම්මා සම්බුදුන්ට නමස්කාර කරමි !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
මාගේ නමස්කාරය පිළිගනිත්වා !!!

බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා
පරිගණක ගත කර නොමිලයේ බෙදාහැරීමේ
මහා ධර්ම දානමය පුණ්‍යකර්මය

**“අපාරුකා තේසං අමතස්ස ද්වාරා
යේ සෝතවන්තෝ පමුඤ්ඤන්තු සද්ධං”**

**“කන් ඇත්තාහු සැදැහැ මුදත්වා
ඔවුන්ට අමා දොර විවෘත කරන ලදී”**

අප භාග්‍යවත් අර්භත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ප්‍රථම අනුසාසනය මෙහි ලා සිහි
කිරීම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය පරිශීලනය කරන්නා වූ පින්වතුන්ගේ අභිවාද්ධිය පිණිස ම වන
බව අපගේ හැභීම ය.

සෑම කල්හි ඥාන සම්ප්‍රයුක්ත ව ක්‍රියා කරන්නා වූ සියලු සම්මා සම්බුදුරජාණන්
වහන්සේලාගේ පලමු අනුශාසනය, බුද්ධ රත්නය කෙරෙහි ගෞරව කරන්නා වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මා සම්බුදු බෝධිය අදහන්නා වූ කවර නම් පුද්ලයෙකු නො
සළකා හිදිත් ද ? චතුර්වේශාරදත්ව සහිත වූ දශ බල සහිත වූ අනාවරණ ඥාන සහිත වූ
සඵඤ්ඤ වූ මහා කාරුණිකයන් වහන්සේ පවා නිවන අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස
ධම්මානුධම්ම ප්‍රතිපදාව ආරම්භ කරන පුද්ගලයා තුළ ‘සද්ධා’ නම් වූ ගුණය අත්‍යාවශ්‍ය ය
යන්න අවධාරනය කරන සේක.

මෙම ත්‍රිපිටක ශ්‍රී සද්ධර්මය සැක නොකළ යුතු ය. සැක කරමින් හදාරන ලෞකික ශිල්ප
ශාස්ත්‍ර පවා පරිපූර්ණ ව නො පිහිටන බව සිහි ඇතිව බැලීමෙන් නුවණ ඇත්තාහට දැක ගත
හැකි ය. පුරුෂයා ශ්‍රේෂ්ඨ බවට පමුණු වන්නා වූ සද්ධා ධනය සහිත ව (“සද්ධිධ වීත්තං
පුරිසස්ස සෙට්ඨං”) මෙම ධර්ම රත්නය පරිශීලනය කරන්නාහට සද්ධා අංගයෙන් ලැබිය
යුතු සියල්ල ලැබෙනු නො අනුමාන ය. එසේ ම සිහියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද
වීර්යයෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද සමාධියෙන් ලැබිය යුතු කොටස ද ප්‍රඥාවෙන් ලැබිය යුතු
කොටස ද ලැබෙන පරිදි සද්ධා, සති, විරිය, සමාධි සහ ප්‍රඥා යන පංච ධර්මයන් තමා තුළ
ඇති කර ගෙන මහත් වූ ගෞරවය සහිත ව ධර්මාවබෝධය පිණිස ම යොමු වූ දැඩි
අධිෂ්ඨානයෙන් මෙම ධර්ම පුස්තක පරිශීලනය කළ යුතු ය. අපගේ බුද්ධ ශාසනයෙහි

ධර්ම ශ්‍රවණයෙන් මග ඵල ලැබුවෝ ම අධික ය. විමුක්තිය ලබන්නා වූ ක්‍රම වේදයන් පහක් විස්තර කරන්නා වූ අංගුත්තර පංචක නිපාතයෙහි 'විමුක්තායතන' සූත්‍රයෙහි නිවන ලබන ක්‍රම වේද සතරක් ම ධර්ම දේශණාමය සහ ධර්ම සවනමය පුණ්‍ය කර්ම ඇසුරින් සිදුවන බව පැහැදිලි කර ඇත. පස්වැනි ක්‍රම වේදය භාවනාමය පුණ්‍ය කර්මය ප්‍රගුණ කිරීමෙන් සාර්ථක වන බව ද එහි සඳහන් වේ.

මහත් වූ ගෞරවාදරයෙන් මහා සුගතයන් වහන්සේගේ අනුශාසනය පිළිපදින්නා වූ අප්‍රමාදී ව ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපදාව වඩන්නා වූ සියලු සත්තට, ත්‍රෛකාලික වූ සියලු දුකින් මිදී ලබන්නා වූ අජර වූ අමර වූ අමා මහ නිවන අවබෝධ වීම පිණිස මෙම මහඟු පුණ්‍ය කර්මය උපනිශ්‍රය වේවා !

ආර්යයන් වහන්සේලා පහළවීමෙන් සිරිලක බැබළුවා !
බුද්ධ ශාසනය දියුණුවී චිරස්ථිතික වේවා !
ලෝ සත්තට සෙත් වේවා !

"අමතං දදෝ ව සෝ භෝති, යෝ ධම්මනුසාසති"
(යමෙක් ධර්මානුශාසනය කරන්නේ ද, හේ අමෘතය දෙන්නේ ය)

මෙම ධර්ම දානමය පුණ්‍ය කර්මය
මෝහ නිමිථ විධිවංසනය කරන්නා වූ ලොවට උතුම් ආලෝකය වූ මහා කාරුණික වූ
සම්මාසම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සවිඥා ඥානයට ද මහා කරුණා ගුණයට ද
පූජෝපහාරයක් ම වේවා !!!

කෙළලක්ෂයක් සක්වලයන්හි සියලු ආර්යයෝ ද සියලු සත්පුරුෂයෝ ද
අපගේ පුණ්‍ය කර්මය අනුමෝදන් වෙත්වා !!!

ශාසනාභිවාද්ධිකාමී,
සමීන්ද රණසිංහ.
2009.06.28

සුභානන්දිපකෙ
සිංහුතනනිකායො
පඤ්චමො භාගො
මහාවගෙගා
(2)

සුත්‍රානන්දිපකයෙහි
සිංහුතනනිකාය
පඤ්චම භාගය
මහාවර්ගය
(2)

**“තරාගතපුවදිතො හිකඛවෙ ධළමවිනයො විවටො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙනා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යුක්තරතිකාය, නිකනිපාන - හරණුවග්ග, 9 සූත්‍රය)

සැලකිය යුතුය : මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 15 හි ඇතුළත් කර ඇත. එම පටුනෙහි මාතෘකාවන් හා පිටු අංක අදාළ පිටු සමඟ සම්බන්ධ කර ඇත. මෙහි කියවීමට ඇති ප්‍රදේශයට වම් පසින් ඇති 'පිටු යොමුව' භාවිතා කිරීමෙන් නැවත පටුනට පැමිණීමට පුළුවන. වම් පසින් පාළු පිටුව ද දකුණු පසින් අදාළ සිංහල පිටුව ද කියවීම සඳහා VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS යන ක්‍රමය භාවිතා කරන්න.

Please note : The TABLE OF CONTENTS of this book is located in page no:15 and it is linked with associated pages in the book for your convenience. You can easily click on the page number or content description in the 'Table of Contents' and you will be directed to the relevant page. Bookmarks located to the left of reading area can be used to navigate back to 'Table of Contents' Page. If you would like to view Pali page on your left and the relevant Sinhala page on your right select the menu items as follows; VIEW menu PAGE DISPLAY option and select TWO-UP CONTINUOUS.

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරන නිවේදනය	xiii
සංඥාපනය	xv – xvii
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xix
සංකීර්ණ නිරූපණය	xxi
පාළි හෝඩිය	xxiii
මහාවග්ග (පුච්ඡාග) විසය සූචි	xxv – xxxiii
පෙළ හා පරිවර්තනය	2 – 361
ගාරාදිපාද - සූචි	363
සංඥාපනාම අනුකතමණිකා	365
විසයසපදනුකතමණිකා	367
ඉඤ්ඤානා නිරූපණය	375
බුද්ධිපයනේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථලා	377

සංසකාරක නිවේදනය

බුද්ධිජයනති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සතළොස්වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ සංයුක්තනිකායෙහි සංයුක්ත දෙලොසකින් සමන්විත වූ මහාවග්ගයයි. මහාවග්ගය එක් මැ ග්‍රන්ථයක් ලෙස මුද්‍රණය කැරැවීමට සලකන ලද නමුදු මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි කල්හි එය පරිහරණයට සුකර නො වන සේ මහත් වැ යන බව පෙනුණු හෙයින් බොහෝ දෙනෙකුන්ගේ අදහසට එකඟව කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කැරැවීමට සිදුවිය. එහෙයින් මහගසංයුක්තයෙහි පවත් බල සංයුක්තය අවසාන කොට ඇති සංයුක්ත සය සංයුක්තනිකායේ පඤ්චම භාගයෙහි පළමුවන කාණ්ඩය ලෙස පළකරවන ලද්දේය.

සංයුක්ත මහාවග්ගයෙහි අවසානයෙහි සිටි, ඉඬිපාද, අනුරුඬි, කුඩාන, ආනාපාන, යොනාපහති, සච්ච, යන සංයුක්ත සය එමැ පඤ්චම භාගයෙහි දෙවැනි කාණ්ඩය ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ බව පවසමහ. මෙ මැ ග්‍රන්ථ භාගය ද ලංකා බෞද්ධිමණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන් ප්‍රථම කාණ්ඩයෙහි පරිවෘතකයන් විසින් මැ සිය බසට නඟන ලද්දේ විය. මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණ ව්‍යවහාර ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලයේ ධර්මර මහතෙරවරුන් විසින් මහදුන්සාහයෙන් පාඨශෝධන පූර්වක වැ සිංහල පරිවෘතකය ද යථා වීඛිත් සකස් කරන ලද්දේ විය. එසේ මැ ගාථාදීපාද සූට්‍රී, සංඤ්ජාමසූට්‍රී, විසෙසපදනුක්කමණිකා ආදිය ද මැනවින් සමපාදනය කොට ඇත.

ලංකා බෞද්ධිමණ්ඩලය මගින් බුද්ධිජයනති උත්සවය අනුසමරණය කරනු සඳහා සමාරබ්ධ වූ ත්‍රිපිටක බුද්ධි වචනය සිය බසින් තබාලීමේ සත්ත්‍රියාව සපුරාලීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ව්‍යවහාර ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන්ගෙන් ලැබෙන ආශීර්වාදය ද ගරු ආග්‍රාමාන්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ උපස්තම්භය ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය ඊ. ඇල්. ඩී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාගේ සංවිධානය ද අතිරේක ආදයම් ලබන රාජ්‍ය සංස්ථා භාර ඒ ඒ ගරු ඇමතිවරුන්ගේ අනුග්‍රහය ද හේතු කොට ගෙන යථෝක්ත ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය නිමහම් කිරීමට පිටුවහල් වන බව ද කියැ යුතුය. විශෙෂයෙන් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ ක්‍රියා සංවිධානය මෙහි ලා ප්‍රශංසනීය බව ප්‍රකාශ කරමිහ. ශාසනායු වර්ධනයට හේතුවන පරිදි මෙ මැ සත් ක්‍රියායෙහි සහාය වන හැම කෙනෙක් ම සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මෙ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානන්ද
 මහානායක සථවීර
 ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සමපාදක

2525 අගෝස්තු 20
 1982
 මහානායක වාරිකාරාමය
 115, විජේරාම මාවත
 කොළඹ 7.

සංඥාපනය

අප බුදුන් සාරාසාකීකළ සුවහසෙකින් මතුයෙහි සුමේධ නම් මහනවුසක් වූ අඝටාධාන සමවධානයෙන් යෙදී දිවතුරු බුදුන් පාමුල වූදහෙව සංසාර ව්‍යසනාපනතා සත්ති වර්ගයා කෙරෙහි කළ කරුණායෙන් අත්පත් නිවන් සුව භැරපියා ගොරබිරම් සසරට වූද දස පැරුම් කුරුගන්වා තුසි පුරෙහි ඉපද එහි ආයු පමණින් වූසෑ දෙවබඹුන් කළ අයදමින් මිනිස් ලොවූ ඉපද පස්මරුන් දිනා බුදු වූ දම්සක් පවත්වා පන්සාලිය හවුරුද්දක් වූධසිටෑ සදහම් අමාවැසි වස්වමින් සුච්ඡි අසංඛ්‍යයක් සත්තියන් අමාමහතිවතින් සනසා අනුපාදිසෙස පරිනිර්වාණ ධාතුයෙන් පිරිනිව් කල්හි-

බුදුරජුන්ගේ පරිනිර්වාණසමයෙහි රැස්වූ සත් ලක්ෂයක් හික්ෂුන් කෙරෙහි සඛ්‍යසථවිර වූ මහසුළු මහරහතුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ ත්‍රිවිද්‍යා ප්‍රතිසංවිදදිප්‍රාප්ත පඤ්ඤා මහාක්ෂිණාසුවයන් විසින් දෙස කාල නිදනාදි විසින් විසිඳවී සුඤ්ඤා ගෙයා වෙය්‍යාකරණ ගාරා උදන ඉතිවුත්තක ජාතක අබභුතධම්ම වෙදලල යන නවාධාන ශාස්තෘශාසන සඛ්‍යාතක ධර්මවිනය, විනය සුඤ්ඤාතන අභිධම්ම යන පිටක වශයෙන්ද දීස මජ්ඣිම සංයුත අභිභුතර බුදුක යයි ආගම හෙවත් නිකාය වශයෙන් ද විභාග කොට සඛ්‍යායනා කරන ලද්දේය. ඒ ප්‍රථම සඛ්‍යානිකාරක මහාකාශ්‍යප ස්ථවිර ප්‍රමුඛ විසිගණයා විසින් මෑ මේ මේ ධර්ම යෑ, මේ විනය යෑ, මේ ප්‍රථමාදි ත්‍රිවිධ බුදුධවචන යෑ, මේ විනයාදි තුන් පිටක යෑ, මේ දීසනිකායාදි පඤ්ඤා නිකාය යෑ, මේ සුඤ්ඤා ගෙයාදි නවාධානයේ යෑ, මේ වතුරාසිති සහසුප්‍රහෙද වූ ධර්මසෑ නියෝ යෑ යි ප්‍රහෙද තාක් ව්‍යවස්ථා කොට සඛ්‍යාත වූයේ යි. එම තු ද ඔවුන් වහන්සේ විසින් මෑ අන්‍ය වූත් උදුන සංග්‍රහ, වර්ග සංග්‍රහ, පෙය්‍යාල සංග්‍රහ, එකකතිපාන දුකතිපාතාදි නිපාත සංග්‍රහ, සංයුත සංග්‍රහ, පණ්ණාසක සංග්‍රහාදි ත්‍රිපිටකයෙහි දක්නා ලැබෙන අනේකවිධ වූ සංග්‍රහ ප්‍රහෙද ව්‍යවස්ථා කරන ලද්දේ ය. සංගීති කථායෙහි ලා දත මනා හැම විසාරයෙක් මෑ තෙවළායෙහි විශාරද වූ ආචාර්‍ය්‍ය පරවාහැර සිරි වර්ණකුණ නාභිපිපාණන් විසින් මහාවග්‍ගපාළියට ලියන ලද ප්‍රස්තාවනායෙන් ද, නිකායග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත හැදින්වීම අභංගමෑ විද්‍යාවන්ද පරිවෙණාධිපති දක්ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක මහතෙර-පාණන් විසින් සංයුතනිකාය ප්‍රථම භාගයෙහි ලියූ සංක්ෂිප්ත සංඥපනයෙන් ද දනසුන්තේ යි. මෙහි ලා සංයුතනිකාය පිළිබඳ අල්පමාත්‍ර විවරණයෙක් දක්වනු ලැබේ.

දේවනාදීන් අරභයා ඔවුන් පුළුවන් පැන විසදීමාදි විසින් වදළ ඔසතරණාදි සුත්‍රයන්ගේ ද නළවර්ගාදි වර්ගයන්ගේ ද සංයුතිය -- සංගෙයග ඇති සංගීතිය සංයුතතාගම නම් වෙයි. මේ සංයුතතාගමවරය සගාඨකවග්‍ග යෑ, නිදනවග්‍ග යෑ, බන්ධකවග්‍ග යෑ, සලායනනවග්‍ග යෑ, මහාවග්‍ග යෑ යි වර්ග පඤ්ඤාකයෙක් වෙයි. ඒ වර්ගයන්හි බැසගෙන සිටුනා සංයුතයෝ සුපනස් දෙනෙක් වෙති. සංයුතයන්හි පිවිසගත්

අනාර වර්ගයේ දෙසිය අටවිසි දෙනෙක් පමණ වෙති. සංයුක්ත නිකායෙහි ලා සන්දහස්සත්සියදෙසැට සුත්‍ර කෙනෙක් වෙත්. තවද සංයුක්තයෙහි ගණිත කුසලයන් විසින් ගණනා ලද බණවර සියයෙක් ඇත. අභ්වාක්‍ෂරපාද අනුෂ්ටුප් ජන්ධන් බැඳුණු ගාථා දෙසියසප්තසෙක් බණවරෙකි. එහෙයින් විසිපන්දහස්සිය ගාථා කෙනෙක් සංයුක්තයෙහි ඇත ඒ අක්‍ෂර විසින් අටලක්‍ෂ එකුන් විසිදහස් දෙසියයෙකි.

සංයුක්ත වගයෙන් සභාඵක වග්ගයෙහි දෙවනාසංයුක්ත දෙවපුක්ත - කොසල- මාර- භික්‍ෂුනී- බ්‍රහ්ම- බ්‍රාහ්මණ- වඩ්ඪිස- වන- යක්ඛ- සකක සංයුක්ත' යයි එකොළොස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අන්තර වර්ගයේ විසි අට දෙනෙක් වෙත්.

නීදනවග්ගයෙහි අභිසමය සංයුක්ත ධාතු- අනමතග්ග- කසිප- ලාභසකකාර- රාහුල- ලක්ඛණ- ඔපච්චි- භික්‍ෂු සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙකි. එහි අනාර වර්ග අටකියෙකි.

බන්ධක වග්ගයෙහි 'බන්ධසංයුක්ත රාධ- දිට්ඨි- ඔක්කන්තික- උප්පාද- කීලෙස- සාරිපුක්ත- නාග- සුපණ්ණ- ගන්ධබ්බ- විලාභක- විවිජ්ඣොක්ත- කුඩාසංයුක්ත' යයි තෙළෙස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති, එහි අනාර වර්ග තිසක් වෙත්.

සලායකනවග්ගයෙහි වේදනා සංයුක්ත මාතුගාම- ජම්බුබාදක- සාමණ්ඩකානී- මොග්ගලලාන- චිත්ත- ගාමණී- අසඛිත- අධ්‍යාකක සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අනාර වර්ගයේ අටකිය් දෙනෙකි.

මහාවග්ගයෙහි 'මග්ගසංයුක්ත බොජ්ඣංග- සතිපට්ඨාන- ඉන්ද්‍රිය- සම්මානධාන- බල- ඉද්ධිපාද- අනුරුඬි- කුඩාන- ආනාපාන- පොතාපත්ති- සච්චි- සංයුක්ත' යයි සංයුක්තයේ දෙළොස් දෙනෙකි. එහි අනාර වර්ගයේ සූත්‍රත්තුවක් වෙත්. (පෙය්‍යාල හෙතෙයන් වර්ගසංඛ්‍යා දක්වීමේ දී ග්‍රන්ථසංස්කාරකයන්ගේ අසමාන යටහන් ඇති බව පෙනේ.)

නිකාය ග්‍රන්ථයන්ගේ ග්‍රන්ථව විසින් අසාධාරණ විශිෂ්ටතා දක්වන බුද්ධිසොසාවාරීන් වහන්සේ-

“සංයුක්තවග්ගපතිමණ්ඩිතස්ස - සංයුක්ත ආගමවරයස
 බුද්ධානුබුද්ධිසංවණ්ණිතස්ස - ඤාණප්‍රභේදජනනස්ස” යි

දේවතා සංයුක්තා දී සංයුක්තයන්ගෙන් ද නළුවර්ගා දී වර්ගයන්ගෙන් ද ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ සංයුක්තාගමවරය අග්‍රශ්‍රාවකාදී ආයතීයන් විසින් අසී සංවර්ණනා ග්‍රන්ථසංවර්ණනා වග්ගයන් සංවර්ණිත යැ, නොහොත් සමාක් සම්බුද්ධියන් විසින් හා සංගායනාදී වග්ගයන් අනුබුද්ධි වූ ශ්‍රාවකයන් විසින්ද සංවර්ණිත යැ, පටිච්චසම්ප්‍රපාදබන්ධායකතාදී කථා

බහුල වූ පවත්නා හෙයින් ගණිතඥයන් විභාවන කරනුයෙන් ඥානප්‍රභේද ජනනය කරනු වේ යයි වදාළහ. එසේ මෑ අවධානරා නීතිමතයෙහි- “බහුකාරස සතීනං විපසන්නා වාර නිපුණ බුද්ධි-තං” යි රූපා රූප සම්මර්ශනයෙන් විදර්ශනාවාරයෙහි නිපුණ බුද්ධී ඥානී යනින්ට බොහෝ උපකාර ඇති සේ සංයුත්සභීයට රොමනා කළාහ.

ඒ එසේ මැයි: ස්කන්ධ ධාතු ආයතන සත්‍ය ඉන්ද්‍රිය ප්‍රතීත්‍යා-සමුත්පාද හෙද වූ පරමාත්මිකයන් නානාතයින් විභාග කළ නොයෙක් සියගණන් සුත්‍රයන්ගෙන් සංයුක්තාගමය සෑදී සිටියේය. එහෙයින් ඥානප්‍රභේදජනනයෙන් කල ප්‍රශංසා යෙදේ මෑ යි.

ත්‍රිපිටක සද්ධම්ම හෙළබසින් තබාලීම හුදු සිංහල ජනතාවගේ මෑ වැඩ සඳහා වෙයි. ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල අගමැතිතුන්ගේ පාලන යුගයෙහි (1954) ප්‍රාරම්භ වූ එ මෑ සත්කායභීය අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන්ගේ පාලනායුගයෙහි නීතිමතවනු දැක්ම සතුටු දනවනු වෙයි. මේ ධර්මවිශ්වාසිතයන් ඉගෙන උභය ලොකාත්මී සිද්ධිය සඳහා උත්සුක වෙන්වා' යි අපගේ ආශංසනය වේ.

ලබ්‍රහම ලඩකානඤ්ඤ
මහානායක ස්ථවිර

2525

1982. සැප්තැම්බර්මස, 5 වැනි දින
මොල්ලිගොඩ ප්‍රචචනොදය පිරිවෙනේදීය.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අභ්‍යන්තරව පවත්වාගෙන යාම, බලන්නාගේ ආනන්දමත්වීමට මහානායක මහාසථිවරයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභ්‍යන්තරව පවත්වාගෙන යාම, බලන්නාගේ ආනන්දමත්වීමට මහානායක මහාසථිවරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ පුවවනොදය පරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, උඩුගම ශ්‍රී ලංකානායක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඤ්චර සභාපති මහානායක සථිවරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පුරවාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්මපීඨපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිඤ්චර, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලොක — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඤ්චර සභාපති අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධම්මාරාමාධිපති, ශාස්ත්‍රපති, විද්‍යාවිඤ්චර, රාජකීය පණ්ඩිත, වෙරුමුල්ලේ ශ්‍රී අනුමල්ලේ — කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඤ්චර සභාපති අනුනායක සථිවරයන් වහන්සේ.

තිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවන පරිවේණාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථිවරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥාලංකාර නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්මපීඨපති, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාවාගී, ශාස්ත්‍රාචාර්ය, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකවාගී උඩුගම ජනානන්ද සථිවරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලොක මාවතෙහි බෞද්ධාලොක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල — කොළඹදිශයෙහි ප්‍රධාන සඤ්චර නායක සථිවරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී 1. - පැල්මඩුල්ල මහාවිහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සී 2. - ගාල්ල පරමානන්ද විහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සීඉ. - සිංහලාසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- සා. - කායාසාර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- මජසං. - මුරුමරට ජව්වසංගීතියෙහි සංයුක්තනිකාය
- PTS. - Pali Text Society Edition

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ a   ආ ā   ඉ i   ඊ ī   උ u   ඌ ū   ඵ ē   ඹ ṛ

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඞ ṅa		
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඤ ṅa		
ඨ ṭa	ඩ ṭha	ධ ḍa	ඳ ḍha	ඤ ṅa		
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na		
ඵ pa	ඹ pha	ඞ ba	භ bha	ම ma		
ය ya	ර ra	ල la	ව va	ඝ sa	හ ha	ළ la ආ ṇ
ක ka	කා ක් kaḥ	කී ki	කීඞ් kīḥ	කු ku	කුඞ් kūḥ	කෙ kē කො kō
ඛ kha	ඛා ඛ් khāḥ	ඛි khi	ඛිඞ් khīḥ	ඛු khu	ඛුඞ් khūḥ	ඛෙ khē ඛො khō
ග ga	ගා ග් gaḥ	ගී gi	ගීඞ් gīḥ	ගු gu	ගුඞ් gūḥ	ගෙ gē ගො gō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඞක kaṅka	ත්‍ර tra	මම්ප්පා mamppa
කඛ kha	කඞඛ kaṅkha	ද්ද dda	මඞ, මඞ් mba
කඞක ya	කඞඞ kaṅṅa	ද්ධ dḍha	මඞඞ mḍha
කී kri	කඞඡ kaṅccha	ද්ද්‍ර dra	මම්මා mṃma
කඞක va	කඞඡ ja	ඞ, ඞ් ḍva	මම්ඞ mḥma
කඞක hya	කඞඣ jha	ධ්ධ්‍ර dhva	ය, යා yya
ඞ khva	ඞ ඞ් ḥa	ඞඞත ta	යා yha
ග ga	ඞ, ඞ් ḥha	ඞඞඞ thha	ල la
ගඞ gha	ඞඞඞ ḍa	ඞඞඞ da	ලා la
ඞඞ ka	ඞඞඞ ḍha	ඞඞඞ dha	ලඞ laḥ
ග් gra	ඞඞඞ ḍa	න na	ලඞඞ wha
ඞඞ kha	ඞඞඞ ḍa	නඞ naḥ	ස sa
ඞඞ ga	ඞඞඞ ḍha	ඞ ppa	සඞ sma
ඞඞ gha	ඞඞ, ඞඞ ḍa	ඞඞ ppha	සඞ sva
ඞඞ ca	ත ta	ඞඞ bba	ඞඞ hma
ඞඞ ccha	තඞ ttha	ඞඞඞ bhha	ඞඞ vha
ඞඞ ja	තඞ tva	ඞඞ bra	ළ laḥ
ඞඞ jha		ඞඞ mpa	

අ a   ඉ i   ඊ ī   උ u   ඌ ū   ඵ ē   ඹ ṛ

සංයුක්තනිකායෝ

පඤ්චමහාගෙ - දුතියෝ බණෙඩා

මහාවග්ග (2) - විසය සූචි

7. ඉඤ්චපාදසංයුක්තං 2 - 61

1. වාසාලවග්ගො 2-19

1.	අපාර	සුක්කං	..	..	2 - 3
2.	චිරඤ්ච	"	..	..	2 - 5
3.	අරිය	"	..	..	4 - 5
4.	නිබ්බිද	"	..	..	4 - 5
5.	පදෙස	"	..	..	6 - 7
6.	සමකක	"	..	..	6 - 7
7.	භික්ඛු	"	..	..	8 - 9
8.	අරහතා	"	..	..	8 - 9
9.	කැණ	"	..	..	10 - 11
10.	වෙනිය	"	..	..	10 - 17

2. පාසාදකප්පනවග්ගො 18-45

1.	මහතු	සුක්කං	..	..	18 - 23
2.	මහපඵල	"	..	..	22 - 25
3.	ජන්ද	"	..	..	24 - 27
4.	මොග්ගලලාන	"	..	..	26 - 29
5.	ට්‍රාණමණ	"	..	..	30 - 33
6.	මභිඤ්ඤ	"	..	..	32 - 33
7.	ඉඤ්චීච්ච	"	..	..	34 - 35
8.	භික්ඛු	"	..	..	36 - 37
9.	භාවනා	"	..	..	36 - 37
10.	චිහඛය	"	..	..	38 - 45

3. අයොගුළවග්ගො 46 - 57

1.	මග්ග	සුක්කං	..	..	46 - 47
2.	අයොගුළ	"	..	..	46 - 49
3.	භික්ඛු	"	..	..	48 - 49
4.	සුද්ධක	"	..	..	50 - 51
5.	ඵල	"	..	..	50 - 51
6.	දුතියඵල	"	..	..	50 - 51
7.	ආනන්ද	"	..	..	52 - 53
8.	දුතියආනන්ද	"	..	..	52 - 53
9.	සමඛුහුලභික්ඛු	"	..	..	52 - 53
10.	දුතියසමඛුහුලභික්ඛු	"	..	..	54 - 55
11.	මොග්ගලලාන	"	..	..	54 - 57
12.	කථාගත	"	..	..	56 - 57

විසය සූචි

4. ගඹාපෙයාලවග්ගො 58 - 59		
පාවිනනිනනාදිසුඤ්ඤානි		58 - 59
5. අපමාදවග්ගො 58 - 59		
තථාගතාදි සුඤ්ඤානි		58 - 59
6. බලකරණියවග්ගො 58 - 59		
බලාදි සුඤ්ඤානි		58 - 59
7. එසනාවග්ගො 60 - 61		
එසනාදි සුඤ්ඤානි		60 - 61
8. ඔසවග්ගො 60 - 61		
ඔසාදි සුඤ්ඤානි		60 - 61
උඤ්චිමහාගීය සුඤ්ඤානං		60 - 61
8. අනුරුද්ධ සංයුක්තං 62 - 83		
1. රහොගතවග්ගො 62 - 77		
1. රහොගත සුඤ්ඤානං	..	62 - 67
2. දුතියරහොගත	..	66 - 69
3. සුතනු	..	68 - 69
4. කණ්ඩකී	..	70 - 71
5. දුතියකණ්ඩකී	..	70 - 71
6. තතියකණ්ඩකී	..	72 - 73
7. තණ්හකමය	..	72 - 73
8. සලලාගාර	..	72 - 75
9. අම්බපාලි	..	74 - 75
10. ගිලාන	..	76 - 77
2. සහසසවග්ගො 78 - 83		
1. සහසස සුඤ්ඤානං	..	78 - 79
2. ඉඤ්චිධ	..	78 - 79
3. දිබ්බසොත	..	78 - 79
4. ඵෙතොපරිය	..	80 - 81
5. ඨාන	..	80 - 81
6. කමම	..	80 - 81
7. සබ්බසංගාමීනී	..	80 - 81
8. අපනකධාතු	..	80 - 81
9. නානාධිමුක්ඛක	..	80 - 81
10. ඉඤ්ජිය	..	82 - 83
11. කුඨාන	..	82 - 83
12. පුඤ්ඤනිවාස	..	82 - 83
13. දිබ්බවකඤ්ඤා	..	82 - 83
14. ආසවකමය	..	82 - 83

විසය සූචි

9. ක්‍රියානු සංග්‍රහය 84 - 89

1. ගවයාපේයාලවග්‍රහය	84 - 85
පාච්චනානිකාදී සුක්‍රාන්ති	84 - 85
2. අපමාදවග්‍රහය	86 - 87
තපාගතාදී සුක්‍රාන්ති	86 - 87
3. බලකරණියවග්‍රහය	86 - 87
බලාදී සුක්‍රාන්ති	86 - 87
4. එසනාවග්‍රහය	86 - 87
එසනාදී සුක්‍රාන්ති	86 - 87
5. ඔසවග්‍රහය	88 - 89
ඔසාදී සුක්‍රාන්ති	88 - 89
උභයමාග්‍රහය	88 - 89

10. ආනාපාන සංග්‍රහය 90 - 137

1. එකධමවග්‍රහය 90 - 111			
1. එකධමම	සුක්‍රාන්ත	.. ..	90 - 93
2. බොජ්ඣංග	"	.. ..	92 - 93
3. සුඛක	"	.. ..	92 - 93
4. එල	"	.. ..	94 - 95
5. දුතියඑල	"	.. ..	94 - 95
6. අර්ධ	"	.. ..	96 - 97
7. කප්පින	"	.. ..	96 - 99
8. දීප	"	.. ..	98 - 103
9. අසුභ	"	.. ..	104 - 107
10. කිලබ්ල	"	.. ..	106 - 111
2. ආනාදවග්‍රහය 112 - 137			
1. ඉච්චානබ්‍රහ්මල	සුක්‍රාන්ත	.. ..	112-113
2. කලෙඛියා	"	.. ..	114-119
3. ආනාද	"	.. ..	118-125
4. දුතියආනාද	"	.. ..	126-127
5. භික්ඛු	"	.. ..	126-129
6. දුතියභික්ඛු	"	.. ..	128-135
7. සංයොජන	"	.. ..	136-137
8. අනුසය	"	.. ..	136-137
9. අඛාන	"	.. ..	136-137
10. ආසවකඛිය	"	.. ..	136-137

විසය සූචි

11. සොනාපතතිසංග්‍රහකං 138 - 259

1. වෙළඳවාරවග්‍රො 138 - 167

1.	රාජ	සුතං	..	..	138-139
2.	බ්‍රහ්මවරියොගධ	„	..	..	140-141
3.	දිසාවුඋපාසක	„	..	..	140-145
4.	සාරිපුතක	„	..	..	144-145
5.	දුතියසාරිපුතක	„	..	..	146-147
6.	ඵපතී	„	..	..	146-153
7.	වෙළඳවාරය	„	..	..	154-161
8.	ගිඤ්ජකාවසඵ	„	..	..	160-163
9.	දුතියගිඤ්ජකාවසඵ	„	..	..	162-163
10.	තතියගිඤ්ජකාවසඵ	„	..	..	164-167

2. රාජකාරාමවග්‍රො 168 - 181

1.	සහසක	සුතං	..	..	168-169
2.	බ්‍රහ්මණ	„	..	..	168-169
3.	ආනන්ද	„	..	..	170-173
4.	දුගතතී	„	..	..	172-173
5.	වීනිපාත	„	..	..	172-173
6.	මිත්තාමචච	„	..	..	172-175
7.	දුතියමිත්තාමචච	„	..	..	174-175
8.	දෙවචාරික	„	..	..	176-177
9.	දුතියදෙවචාරික	„	..	..	178-177
10.	තතියදෙවචාරික	„	..	..	178-181

3. සරකානිවග්‍රො 182 - 217

1.	මහානාම	සුතං	..	..	182-185
2.	දුතියමහානාම	„	..	..	184-187
3.	තතියමහානාම	„	..	..	186-191
4.	සරකානි	„	..	..	190-195
5.	දුතියසරකානි	„	..	..	196-201
6.	අනාථපිණ්ඩික	„	..	..	200-207
7.	දුතියඅනාථපිණ්ඩික	„	..	..	208-211
8.	තතියඅනාථපිණ්ඩික	„	..	..	201-215
9.	භික්ඛු	„	..	..	214-215
10.	නාන්දක	„	..	..	214-217

විසය සූචි

4. පුද්ගලාභිසංකල්පය 218 - 231

1.	අභිසංකල්පය	සුඛයා	..	..	218-219
2.	දුකිභාවිසංකල්පය	..	..	..	218-219
3.	තනිභාවිසංකල්පය	..	..	..	220-221
4.	දේවභාවය	..	..	..	220-221
5.	දුකිභාවදේවභාවය	..	..	..	222-223
6.	සභාගත	..	..	..	222-225
7.	මහානාම	..	..	..	224-227
8.	වසංස	..	..	..	226-227
9.	කාලිගොඨා	..	..	..	226-229
10.	නාමය	..	..	..	228-231

5. සංගම්පුද්ගලාභිසංකල්පය 232 - 241

1.	අසංකල්පය	සුඛයා	..	..	232 - 233
2.	දුකිභාවඅසංකල්පය	..	..	..	234 - 235
3.	තනිභාවඅසංකල්පය	..	..	..	236 - 237
4.	අභිසංකල්පය	..	..	..	236 - 237
5.	දුකිභාවඅභිසංකල්පය	..	..	..	238 - 239
6.	සුඛයා	..	..	..	238 - 239
7.	නාමය	..	..	..	238 - 239
8.	භාවය	..	..	..	240 - 241
9.	මහානාම	..	..	..	240 - 241
10.	අභිසංකල්පය	..	..	..	240 - 241

6. සංසංකල්පය 242 - 255

1.	සංගම්පුද්ගලාභිසංකල්පය	..	..	..	242 - 243
2.	වසංසංකල්පය	..	..	..	242 - 245
3.	ධම්මදිනක	..	..	..	244 - 247
4.	භිලාන	..	..	..	246 - 253
5.	ඵල	..	..	..	252 - 253
6.	දුකිභාවඵල	..	..	..	252 - 253
7.	තනිභාවඵල	..	..	..	252 - 253
8.	ඵලසංකල්පය	..	..	..	254 - 255
9.	පටිලාභ	..	..	..	254 - 255
10.	වඩනී	..	..	..	254 - 255
11.	වේදපුලු	..	..	..	254 - 255

විසය සූචි

7. මහාපඤ්ඤාවග්ගො 256 - 259

1.	මහාප ඤ්ඤා	සුත්තං	..	..	256-257
2.	පුඤ්ජපඤ්ඤා	..	..	..	256-257
3.	විපුලපඤ්ඤා	..	..	..	256-257
4.	ගම්භීරප ඤ්ඤා	..	..	..	256-257
5.	අසාම නිත්‍යප ඤ්ඤා	..	..	..	256-257
6.	භූරිපඤ්ඤා	..	..	..	256-257
7.	පඤ්ඤාබාහුලල	..	..	..	256-257
8.	සීසප ඤ්ඤා	..	..	..	258-259
9.	ලහුපඤ්ඤා	..	..	..	258-259
10.	භාසුපඤ්ඤා	..	..	..	258-259
11.	ජවනප ඤ්ඤා	..	..	..	258-259
12.	තික්ඛප ඤ්ඤා	..	..	..	258-259
13.	නිඛෙධිකප ඤ්ඤා	..	..	..	258-259

12. සම්මසංයුත්තං 260 - 361

1. සමාධිවග්ගො 260 - 269

1.	සමාධි	සුත්තං	..	..	260-261
2.	පථිසලලාන	..	..	..	260-261
3.	කුලපුත්ත	..	..	..	260-263
4.	දුතියකුලපුත්ත	..	..	..	262-263
5.	සමණව්‍යාභමණ	..	..	..	262-263
6.	දුතියසමණව්‍යාභමණ	..	..	..	264-265
7.	චිත්තකත	..	..	..	264-265
8.	චිත්තා	..	..	..	266-267
9.	විග්‍යාභික්කකථා	..	..	..	266-267
10.	තිරච්ඡානකථා	..	..	..	268-269

3. ධම්මවක්කපචක්කනවග්ගො 270-285

1.	ධම්මවක්කපචක්කන සුත්තං	..	..	..	270-275
2.	තථාගත	..	..	..	274-277
3.	බජච්චි	..	..	..	276-279
4.	ආයතන	..	..	..	278-279
5.	ධාරණ	..	..	..	278-281
6.	දුතියධාරණ	..	..	..	280-283
7.	අවිජ්ජා	..	..	..	282-283
8.	විජ්ජා	..	..	..	284-285
9.	සංඛ්‍යාසන	..	..	..	284-285
10.	තථ	..	..	..	284-285

විසය සූචි

3. කොටිගාමවග්ගො 286 - 293

1.	කොටිගාම	සුඤ්ඤා	..	..	286-287
2.	දුතියකොටිගාම	..	..	..	286-289
3.	අභිසම්බුද්ධ	..	..	..	288-289
4.	අරහත්ත	..	..	..	288-289
5.	ආසවකඛය	..	..	..	290-291
6.	මිත්ත	..	..	..	290-291
7.	තර	..	..	..	290-291
8.	ලොක	..	..	..	290-291
9.	පරිඤ්ඤායා	..	..	..	292-293
10.	ගවමපති	..	..	..	292-295

4. සිංසපාවග්ගො 294 - 305

1.	සිංසපා	සුඤ්ඤා	..	..	294-293
2.	බද්දිර	..	..	..	294-297
3.	දණ්ඩ	..	..	..	296-297
4.	වෙල	..	..	..	296-297
5.	සත්තිසත	..	..	..	298-299
6.	පාණ	..	..	..	298-299
7.	සුරිඤ්ඤා	..	..	..	300-301
8.	දුතියසුරිඤ්ඤා	..	..	..	300-301
9.	ඉඤ්ඤා	..	..	..	302-303
10.	වාද	..	..	..	304-305

5. පපාකවග්ගො 306-323

1.	විභාසා	සුඤ්ඤා	..	..	306-309
2.	පපාත	..	..	..	308-311
3.	පරිලාභ	..	..	..	312-313
4.	කුටාගාර	..	..	..	314-315
5.	වාල	..	..	..	314-317
6.	අක්කාර	..	..	..	316-319
7.	ඵග්ගල	..	..	..	318-319
8.	දුතියඵග්ගල	..	..	..	320-321
9.	සිනෙරු	..	..	..	320-323
10.	දුතියසිනෙරු	..	..	..	322-323

විසය සූචි

6. අභිසමයවග්ගො 324 - 331

1.	නට්ඨිමා	සුඤ්ඤා	..	..	324-325
2.	පොඤ්ඤා	..	..	..	324-325
3.	සමෙහෙජ්ජ	..	..	..	324-325
4.	දුක්ඛසමෙහෙජ්ජ	..	..	..	326-327
5.	භුට්ඨි	..	..	..	326-327
6.	දුක්ඛභුට්ඨි	..	..	..	326-327
7.	සමුද්ද	..	..	..	328-329
8.	දුක්ඛසමුද්ද	..	..	..	328-329
9.	පට්ඨකුපම	..	..	..	328-329
10.	දුක්ඛපට්ඨකුපම	..	..	..	330-331

7. ආමකධංකුදපෙය්‍යාලවග්ගො 332 - 337

1.	අඤ්ඤා	සුඤ්ඤා	..	..	332-333
2.	පච්චනත	..	..	..	332-333
3.	පඤ්ඤා	..	..	..	332-333
4.	සුරාමෙරය	..	..	..	334-335
5.	මදකජ්ජ	..	..	..	334-335
6.	මනෙකය්‍ය	..	..	..	334-335
7.	පෙතෙකය්‍ය	..	..	..	334-335
8.	සාමඤ්ඤා	..	..	..	334-335
9.	මුඛඤ්ඤා	..	..	..	336-337
10.	අපවාසී	..	..	..	336-337

8. දුක්ඛආමකධංකුදපෙය්‍යාලවග්ගො 338 - 341

1.	පාණානිපාත	සුඤ්ඤා	..	..	338-339
2.	අදිකොදන	..	..	..	338-339
3.	කාමෙසුච්චිකාවාර	..	..	..	338-339
4.	මුසාවාද	..	..	..	338-339
5.	පිසුනවාචා	..	..	..	338-339
6.	ඵරුසවාචා	..	..	..	338-339
7.	සමෙසලාප	..	..	..	340-341
8.	බිජගාම	..	..	..	340-341
9.	විකාලභොජන	..	..	..	340-341
10.	විලෙපන	..	..	..	340-341

9. කතියආමකධංකුදපෙය්‍යාලවග්ගො 342 - 345

1.	නට්ඨිත	සුඤ්ඤා	..	..	342 - 343
2.	උච්චාසයන	..	..	..	342 - 343
3.	ජාතරූප	..	..	..	342 - 343
4.	ආමකධංකුද	..	..	..	342 - 343
5.	ආමකමංස	..	..	..	342 - 343
6.	කුමාරික	..	..	..	344 - 345
7.	දුසිද්ද	..	..	..	344 - 345
8.	අපෙළක	..	..	..	344 - 345
9.	කුණභූවසුකර	..	..	..	344 - 345
10.	වළවා	..	..	..	344 - 345

විසය සූචි

10. චතුස්ථාමකධර්මසූත්‍රපෙය්‍යාලවග්ගො 346 - 349

1.	බෙහෙවත්ථු සුඤ්ඤා	..	..	346-347
2.	කයවි කඤ්ඤා	..	..	346-347
3.	දුතෙය්‍ය	..	..	346-347
4- 6.	තුලාකුටාදි සුඤ්ඤානි	..	..	346-347
7- 9.	උකෙතාටනාදි	..	..	346-347
10-15.	ඡේදනාදි	..	..	348-349

11. පඤ්චගතිපෙය්‍යාලවග්ගො 350 - 361

1.	මනුසංචුති	සුඤ්ඤා	..	..	350 - 351
2.	දුතියමනුසංචුති	..	..	..	350 - 351
3.	තතියමනුසංචුති	..	..	..	350 - 351
4.	චතුස්ථමනුසංචුති	..	..	..	350 - 351
5.	පඤ්චමමනුසංචුති	..	..	..	352 - 353
6.	ඡට්ඨමමනුසංචුති	..	..	..	352 - 353
7.	දෙවචුති	..	..	..	352 - 353
8.	දුතියදෙවචුති	..	..	..	352 - 353
9.	තතියදෙවචුති	..	..	..	352 - 353
10.	චතුස්ථදෙවචුති	..	..	..	352 - 353
11.	පඤ්චමදෙවචුති	..	..	..	354 - 355
12.	ඡට්ඨමදෙවචුති	..	..	..	354 - 355
13.	නිරයචුති	..	..	..	354 - 355
14.	දුතියනිරයචුති	..	..	..	354 - 355
15.	තතියනිරයචුති	..	..	..	354 - 355
16.	චතුස්ථනිරයචුති	..	..	..	354 - 355
17.	පඤ්චමනිරයචුති	..	..	..	356 - 357
18.	ඡට්ඨමනිරයචුති	..	..	..	356 - 357
19.	නිරවඡානචුති	..	..	..	356 - 357
20.	දුතියනිරවඡානචුති	..	..	..	356 - 357
21.	තතියනිරවඡානචුති	..	..	..	356 - 357
22.	චතුස්ථනිරවඡානචුති	..	..	..	356 - 357
23.	පඤ්චමනිරවඡානචුති	..	..	..	358 - 359
24.	ඡට්ඨමනිරවඡානචුති	..	..	..	358 - 359
25.	පෙහතිචුති	..	..	..	358 - 359
26.	දුතියපෙහතිචුති	..	..	..	358 - 359
27.	තතියපෙහතිචුති	..	..	..	358 - 359
28.	චතුස්ථපෙහතිචුති	..	..	..	358 - 359
29.	පඤ්චමපෙහතිචුති	..	..	..	360 - 361
30.	ඡට්ඨමපෙහතිචුති	..	..	..	360 - 361

සමන්තං.

සුභනන්තපිටකෙ

සිංහලනිකායො

පඤ්චමො භාගො—දුතියො කණ්ඩො

මහාවග්ගො

සුභනන්දපීඨකේ

සිංහල භාෂා විද්‍යාලය

පඤ්චමහාගෙ - දුතියො කණ්ඩා

මහාවග්ගො

7. ඉඤ්චපාදසංසුත්තං

1. මාපාලවග්ගො

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සම්බුද්ධස්ස.

7. 1. 1

අපාර සුත්තං

3123. සාවකපීඨං:

චත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චපාද භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං¹ ගමනාය සංචත්තන්ති. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භිතචු ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. චිරියසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. චිත්තසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාදං භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංචත්තන්ති.

7. 1. 2

චිරදා සුත්තං

3124. ජෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාද චිරදා, චිරදේඛා කෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්භයගාමී. ජෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉඤ්චපාද ආරද්ධා, ආරදේඛා කෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්භයගාමී. කතමෙ චත්තාරො:

1. අපරාපරං - ඡ 1, 2.

සිංහුනානිකාය

පඤ්චමහාගයෙහි - දෙවන කාණ්ඩය

මහාවර්ගය

7. ඉද්ධිපාදසංයුතනය

1. වාපාලවර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

7. 1. 1

අපාර සූත්‍රය

3123. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සතර ඉද්ධිපාද කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යනු පිණිස පවත්නාහ. කවර සතරදෙනෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්ද්‍රය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීයඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඉද්ධිපාද සතර වඩනා ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙර යනු පිණිස පවත්නාහ යි.

7. 1. 2

විරද්ධ සූත්‍රය

3124. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු ඉද්ධිපා වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ වරදවන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම්කිසි කෙනෙකුත් විසින් සිටු ඉද්ධිපා අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ අරඹන ලද්දේ ය. කවර සතරෙක් ද යත්:

ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධාන සඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වනනාරො ඉඤ්චාද චිරඤ්ඤා, චිරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ වනනාරො ඉඤ්චාද ආරඤ්ඤා, ආරඤ්ඤා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්මය-ගාමීති.

7. 1. 3

අරිය සුක්කං

3125. වනනාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානී තස්සාරස්ස සම්මාදුක්ඛකම්මයාය. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වනනාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යානී තස්සාරස්ස සම්මාදුක්ඛකම්මයායානි.

7. 1. 4

නිබ්බිද සුක්කං

3126. වනනාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා එකන්තනිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තකානී. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති -පෙ- විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, වනනාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා එකන්තනිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංවත්තකානීති.

මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ වරදවන ලද්දේ ය. මහණෙනි යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ අරඹන ලද්දේ යි.

7. 1. 3

අරිය සූත්‍රය

3125. මහණෙනි, ආයථී වූ නොයඛිණික වූ මේ සාද්ධිපාදයෝ සතරදෙන වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒ අනුව පිළිපත්තහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවත්. කවර සතරදෙනෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ආයථී වූ නොයඛිණික වූ මේ සිවු ඉද්ධිපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒ අනුව පිළිපත්තහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවා යි.

7. 1. 4

නිබ්බේද සූත්‍රය

3126. මහණෙනි, මේ චතුර්ද්ධිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්ත නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සංකොධිය නිව්වාණය පිණිස පවතී. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියඛිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විකාය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉද්ධිපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්තනිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සංකොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී යි.

7. 1. 5

පදෙස සුත්තං

3127. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුස්සහති, සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ හික්ඛවෙ, හික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුස්සහති -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තාති.

7. 1. 6

සමන්ත සුත්තං

3128. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුස්සහති සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තා. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ හික්ඛවෙ, හික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙවි හික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුස්සහති -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තාති.

7. 1. 5

පදෙස සූත්‍රය

3127. මහණෙනි, අතීතයෙහි යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් එසේ වූහ. බහුල කළ බැවින් එසේ වූහ. මහණෙනි, මතු කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... වීක්‍යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... වීමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුපෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් ... නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් එසේ වෙත් යි.

7. 1. 6

සමන්ත සූත්‍රය

3128. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු මුළුල්ල නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා .. චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... වීමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් .. නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 1. 7

භික්ඛු සුභතං

3129. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙව, අතීතමඤ්ඤානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරිංසු. සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තා. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙව, අනාගතමඤ්ඤානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සන්ති සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තා. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙව, එතරහි භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙව, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. වීරියසමාධි -පෙ- වීක්ඛසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙව, අතීතමඤ්ඤානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසම්පජ්ජ විහරිංසු -පෙ- විහරිස්සන්ති -පෙ- විහරන්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තාති.

7. 1. 8

අරහත්ත සුභතං

3130. චක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙව, ඉද්ධිපාද. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙව, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. වීරියසමාධි -පෙ- වීක්ඛසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙව, චක්ඛාරො ඉද්ධිපාද. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙව, චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තා තරාගතො අරහං සම්මා සම්බුද්ධොති වුච්චතීති.

7. 1. 7

හික්ඛු සූත්‍රය

3129. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වුසුහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉද්ධිපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵල සමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසෙන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉද්ධිපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, දන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉද්ධිපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. කවර සිටු ඉද්ධිපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියතිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විතනය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට ඵයට පැමිණ වුසුහු නම් ... වෙසෙන්නාහු නම් ... වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉද්ධිපා ම වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 1. 8

අර්හත්ත සූත්‍රය

3130. මහණෙනි, මේ ඉද්ධිපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියතිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විතනය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මොහු සිටු ඉද්ධිපා යි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉද්ධිපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ ය යි කියනු ලැබේ යි.

7. 1. 9

ඤාණ සුත්තං

3131. අයං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඛෙධාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඛෙධාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං විනතසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං විනතසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඛෙධාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඛෙධාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුට්ඨෙ අනත්‍රසුඤ්ඤාසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදිති.

7. 1. 10

වෙතීය සුත්තං

3132. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාභාරසාලායං. අථ ඛො හගවා පුඤ්ඤාසමයං නිවාසෙකා පනතව්චරමාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී. වෙසාලියං පිණ්ඩාය චරිතා පච්ජාහන්තං පිණ්ඩපානපචිකකතොතො ආයඤ්ඤා ආනන්දං ආමනොසී: “හණ්ඨාහි ආනන්ද, නිසීදනං යෙන වාපාලං වෙතීයං¹ තෙනුපසඬකමිසසාමෙ² දිවාචිහාරායා”ති. “එවං හනොත”ති ඛො ආයඤ්ඤා ආනන්දෙ හගවතො පටිසසුකා නිසීදනං ආදය හගවතං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ ඛො හගවා යෙන වාපාලං වෙතීයං තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිකා පඤ්ඤානෙ ආයනෙ නිසීදි. ආයඤ්ඤා ඛො ආනන්දෙ හගවතං අභිවාදෙකා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීදන්තං ඛො ආයඤ්ඤා ආනන්දං හගවා එකදවොච:

1. වාපාලවෙතීයං - සා,
2. තෙනුපසංකමිසසාමි - සිඉ.

7. 1. 9

ඤාණ සූත්‍රය

3131. මහණෙනි, මේ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ ජන්දසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදු යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ විරියසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදු යි පෙර නොඇසු-විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ වින්තසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නොඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ වින්තසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ වීමංසාසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ වීමංසාසමාධිපධානයඛාරසමනාගත ඉද්ධිපාදය වැඩියයුතු ය යි මට ... මහණෙනි, වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසු විරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. මට පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ වී ය යි.

7. 1. 10

වේනිය සූත්‍රය

3132. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්භූවර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුටාගාරශාලායෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන පිටු පිණිස විසල්පුර පිවිසි සේක. විසල්පුර පිටු පිණිස හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකී සේක: “ආනන්දය, නිසීදනාය ගනු. වාපාල සෑය කරා දිවාචිහරණය පිණිස යමහ”යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතු සේක. “වහන්ස එසේ ය”යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා නිසීදනාය රැගෙන පසුපස භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අනුගමන් කළහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල සෑය වෙත එළඹී සේක. එළඹී පනවන ලද අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ ද භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් අනඳ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෙල වදළ සේක:

රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී, රමණියං උදෙනං වෙතියං, රමණියං ගොතමකං වෙතියං, රමණියං සක්කඛං වෙතියං, රමණියං බහුසුඤ්ඤා වෙතියං, රමණියං සාරන්දුං වෙතියං, රමණියං වාපාලං වෙතියං. යසස කසසච්ච ආනන්ද, ඉමෙ වක්ඛාරො ඉද්ධිපාද භාවිතා බහුලිකතා යාතීකතා වස්ඤ්ඤාතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා. සො ආකඛබ්බමානො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉද්ධිපාද භාවිතා බහුලිකතා යාතීකතා වස්ඤ්ඤාතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා. ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානි. එවමපි ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවතා ඔළාරිකෙ නිමිකෙ කඨිරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔභාසෙ කඨිරමානෙ නාසකඛි පච්චිජ්ඣිතුං. න භගවතං යාචි “තිට්ඨතු භනෙත, භගවා කප්පං, තිට්ඨතු සුගතො කප්පං, බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අස්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛී. යථා තං මාරෙන පරිඤ්ඤිතවිකො.

[දුතියමි ඛො භගවා ආයස්මානං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී -පෙ- තතියමපි ඛො භගවා ආයස්මානං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද වෙසාලී, රමණියං උදෙනං වෙතියං, රමණියං ගොතමකං වෙතියං, රමණියං සක්කඛං වෙතියං, රමණියං බහුසුඤ්ඤා වෙතියං, රමණියං සාරන්දුං වෙතියං, රමණියං වාපාලං වෙතියං. යසස කසසච්ච ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉද්ධිපාද භාවිතා බහුලිකතා යාතීකතා වස්ඤ්ඤාතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා. සො ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය, කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වක්ඛාරො ඉද්ධිපාද භාවිතා බහුලිකතා යාතීකතා වස්ඤ්ඤාතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරද්ධා, ආකඛබ්බමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානි.

එවමපි ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවතා ඔළාරිකෙ නිමිකෙ කඨිරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔභාසෙ කඨිරමානෙ නාසකඛි පච්චිජ්ඣිතුං. න භගවතං යාචි: “තිට්ඨතු භනෙත භගවා කප්පං තිට්ඨතු සුගතො කප්පං බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අස්ථාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛී. යථා තං මාරෙන පරිඤ්ඤිතවිකො.^{1]}

1. න දීඝකෙ'යං පාඨො ඡී 1 2 පොඤ්ඤාසු

ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය. උදෙන සෑය සිත්කල ය. ගෞතමක සෑය සිත්කල ය. සත්තමබ සෑය සිත්කල ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කල ය. සාරන්දද සෑය සිත්කල ය. වාපාල සෑය සිත්කල ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් මේ සිටු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලද්දහු පුනපුනා කරන ලද්දහු යානයක් මෙන් කරන ලද්දහු වාස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු අනුෂ්ඨිත වූවාහු පුරුදු කරන ලද්දහු මැනැවින් අරඹන ලද්දහු වෙද්ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් ආයුෂ්-කල්පයක් (සියවසක්) හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුනේ ය. ආනන්දය, තරාගතයන් විසින් සිටු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලදහ, බහුල කරන ලදහ, යානයක් මෙන් කරන ලදහ, වාස්තුවක් මෙන් කරන ලදහ, අනුෂ්ඨිතයහ, පරිචිතයහ, සුසමාරබධයහ. ආනන්දය, කැමති වන්නේ නම් තරාගත තෙමේ කපක් හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුනේ යි. මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙළිකිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද අන් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට භික්‍ෂ පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට වැඩ පිණිස භික්‍ෂුව පිණිස භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුනා සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුනා සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

දෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය...” තෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය. උදෙන සෑය සිත්කල ය. ගෞතමක සෑය සිත්කල ය. සත්තමබ සෑය සිත්කල ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කල ය. සාරන්දද සෑය සිත්කල ය. වාපාල සෑය සිත්කල ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් සිටු ඉදුපා භාවිත බහුලිකෘත යානිකෘත වාස්තූකෘත අනුෂ්ඨිත පරිචිත සුසමාරබධ වේ ද, ආනන්ද හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ කපට මඳක් වැඩි කලක් සිටුනේ ය. ආනන්දය, තරාගතයන් විසින් සිටු ඉදුපා භාවිත ය, බහුලිකෘත ය, යානිකෘත ය, වාස්තූකෘත ය, අනුෂ්ඨිත ය, පරිචිත ය, සුසමාරබධ ය. ආනන්ද, තරාගත තෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ මඳකින් වැඩි කපක් හෝ සිටුනේ යි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙළි කිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද සිත් ඇති අන් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට භික්‍ෂ පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස වැඩ පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට භික්‍ෂුව පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමනෙත්සි. ගච්ඡ ඛො ත්වං ආනන්ද, යස්සදුනි කාලං මඤ්ඤසීති. එවං භනෙත්තනී ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවතො පටිසුඤ්ඤා උච්චායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදකභිණං කත්වා අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදි.

අථ ඛො මාරො පාපිමා¹ යෙන භගවා තෙනුපසචකමී. උපසංකමීත්වා භගවන්තං එතදවොච: "පරිනිබ්බාතු²දුනි භනෙත්ත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො³, පරිනිබ්බානකාලො²දුනි භනෙත්ත, භගවතො, භාසිතා ඛො පනෙසා භනෙත්ත භගවතා වාචා: න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාසිස්සාමී යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා භවිස්සන්ති වියන්තා වීනීතා වීසාරදු පක්ඛයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා³ ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපත්තා සාමීච්චපත්තා අනුධම්මචාරිනො සකං ආචරියකං උග්ගභෙත්වා ආචිකඛිස්සන්ති දෙසිස්සන්ති පඤ්ඤාපෙසසන්ති පඨංපෙසසන්ති විචරිස්සන්ති විභජ්ස්සන්ති උත්තානීකරිස්සන්ති උප්පන්තං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගභෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසිස්සන්ති" ති.

සන්ති ඛො පන භනෙත්ත, එතරභි භික්ඛු භගවතො සාවකා වියන්තා වීනීතා වීසාරදු පක්ඛයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපත්තා සාමීච්චපත්තා අනුධම්මචාරිනො, සකං ආචරියකං උග්ගභෙත්වා ආචිකඛිත්ති දෙසෙත්ති පඤ්ඤාපෙත්ති පඨංපෙත්ති විචරන්ති විභජන්ති උත්තානීකරොත්ති, උප්පන්තං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගභෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙත්ති. පරිනිබ්බාතු 'දුනි භනෙත්ත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බානකාලො'දුනි භනෙත්ත, භගවතො. භාසිතා ඛො පනෙසා භනෙත්ත, භගවතා වාචා: "න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාසිස්සාමී යාව මෙ භික්ඛුනියො න සාවකා භවිස්සන්ති -පෙ- යාව මෙ උපායකා න සාවකා භවිස්සන්ති -පෙ- යාව මෙ උපායිකා න සාවකා භවිස්සන්ති වියන්තා වීනීතා වීසාරදු පක්ඛයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපත්තා සාමීච්චපත්තා අනුධම්මචාරිනියො, සකං ආචරියකං උග්ගභෙත්වා ආචිකඛිස්සන්ති දෙසිස්සන්ති පඤ්ඤාපෙසසන්ති පඨංපෙසසන්ති විචරිස්සන්ති විභජ්ස්සන්ති උත්තානීකරිස්සන්ති, උප්පන්තං පරපවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහීතං නිග්ගභෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසිස්සන්ති" ති.

1. අචිරපක්ඛනෙත ආයස්මන්ත ආනන්ද ඉති අධිකපාඨො මජ්ඣං පොත්තෙ දිසාති
2. පරිනිබ්බාතු'දුනි සුගතො - මජ්ඣං.
3. වීසාරදු බහුසුඤ්ඤා - මජ්ඣං, යනා

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ඇමතු සේක: ආනන්ද, යමකට කල් දැනිවු නම් තෙපි දැන් යවු යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී හුනස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ පැඳකුණු කොට නුදුරෙහි එක්තරා රුක්වුලෙක වැඩහුන්හ.

එකල්හි පවිටු මරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීය: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පවිට යම් තාක් මාගේ සවුමහණු ව්‍යක්තයෝ විනීතයෝ විශාරදයෝ පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තෝ බහුශ්‍රැතයෝ ධර්මධරයෝ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්තයෝ සාමීච්චිප්‍රතිපත්තයෝ අනුධර්මචාරීහු නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද, උඩුහුරු නො කරන්නාහු ද, උපන් පරවාද කරුණු සහිතව මැනවින් නිග්‍රහ කොට මැඩ නොයොදාගෙන කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක භික්ෂු ව්‍යක්ත විනීත විශාරද ප්‍රාජ්නියොගඤ්ඤම බහුශ්‍රැත ධර්මධර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ත සාමීච්චිප්‍රතිපත්ත අනුධර්මචාරී වෙත් ම ය. (ඔහු) සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන කියන් දේශනා කෙරෙත්, පනවත්, පිහිටුවත්, විවරණය කෙරෙත්, බෙදත්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපන් පරවාද කරුණු සහිත ව මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයොදාගෙන කොට දහම් දෙසත්. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පවිට, යම් තාක් මාගේ සවුමෙහෙණු ... නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවසුවෝ .. නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවැසියෝ ව්‍යක්ත විනීත විශාරද ප්‍රාජ්නියොගඤ්ඤම බහුශ්‍රැත ධර්මධර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ත සාමීච්චිප්‍රතිපත්ත අනුධර්මචාරී නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද නො උඩුහුරු කරන්නාහු ද උපන් පරවාද සකාරණ කොට මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයොදාගෙන කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද, ඒතාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

සන්ති ඛො පන හනො, එතරහි උපාසිකා හගවතො සාවිකා වියන්තා විනීතා විසාරද පත්තයොගඤ්ඛො ඛුසුසුතා ඛම්චිධිරා ඛම්මානුඛම්මපච්චන්තා සාමීච්චපච්චන්තා අනුඛම්මචාරිනියො සකං ආචරියකං උග්ගහෙත්වා ආචිකඛන්ති දෙසෙන්ති පඤ්ඤාපෙත්ති පට්ඨපෙත්ති විචරන්ති විහජන්ති උත්තානීකරොන්ති, උපපන්නං පරපච්චාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සප්පාච්චාරියං ඛම්මං දෙසෙන්ති, පරිනි-ඛ්ඛාතු'දන්ති හනො, හගවා, පරිනිඛ්ඛාතු සුගතො, පරිනිඛ්ඛාන-කාලො'දන්ති හනො, හගවතො, භාසිතා ඛො පනොසා හනො, හගවතා වාචා න තාවාහං පාපිම, පරිනිඛ්ඛාසීක්ඝාමී: යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මචරියං න ඉඤ්ඤාච්ච හවීක්ඝති චීතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවම්බුසෙසති සුප්පකාසිතන්ති''. නන්විදං¹ හනො හගවතො බ්‍රහ්මචරියං ඉඤ්ඤාච්ච චීතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාව දෙවම්බුසෙසති සුප්පකාසිතං. පරිනිඛ්ඛාතු'දන්ති හනො, හගවා පරිනිඛ්ඛාතු සුගතො, පරිනිඛ්ඛානකාලො'දන්ති හනො, හගවතොති.

එවං වුත්තෙ හගවා මාරං පාපිමන්තං එතදවොච: “අප්පොසුකෙකා කං පාපිම භොති, න චිරං තථාගතස්ස පරිනිඛ්ඛානං හවීක්ඝති, ඉතො තිණ්ණං මාසානං අච්චයෙන තථාගතො පරිනිඛ්ඛාසීක්ඝති”ති. අථ ඛො හගවා වාපාලෙ චේතියෙ සතො සම්පජානො ආයුසඛ්ඛාරං ඔක්ඝජී.² ඔක්ඝජෙඨ ව හගවතා ආයුසඛ්ඛාරෙ මහාභූමීවාලො අහොසි භිංසනකො ලොමභංසො, දෙවදුක්ඛියො ව එලිංසු³ අථ ඛො හගවා එතමස්ථං විදිත්වා තායං චෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසි:

“කුලමකුලඤ්ච සමභවං හවසඛ්ඛාරම්චක්ඝජී මුනි
අජ්ඣානතරතො සමාහිතො අභිද්දං කචචිච්චතසමභවතති.

වාපාලචග්ගො පඨමො.

තත්‍රඤ්ඤානං:

අපාථරා ව චිරදෙධා වාරියො නිඛ්ඛිද පදෙසං,
සමකෙතා ව භික්ඛු ව අරහං ඤාණචේතියානි.

1. තසිදං - මජ්ඣං, සා
2. ඔක්ඝජී - සා
3. වලිංසු - ඔලු
4. අභිද්දං - මජ්ඣං, සා

වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සටු උවැසියෝ ව්‍යක්ත විනික විශාරද ප්‍රාප්තයොගකොම බහුශ්‍රැත ධර්මධර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ත සාම්චිප්‍රතිපත්ත අනුධර්මාරී වෙත් ම ය. (මහු) සිය ඇඳුරු වාදය ඉගෙන කියත්, දෙසත්, පනවත්, පිහිටුවත්, විටරණය කෙරෙත්, බෙදත්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපත් පරවාද සකාරණ කොට මැනැවින් නිගහන ලද්දක් කොට නිගහා නොයොගික කොට දහම් දෙයත්. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පව්ට, යම් තාක් මේ සසුන් බම්බර සමාදාන නො වන්නේ ද, සමාදාන වූයේ වැඩිමට පැමිණියේ පතළේ බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේ පුළුල් බවට පැමිණියේ නො වන්නේ ද, ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් නො පවසන ලද්දේ ද, ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි මෙවදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාන ලද්දේ ම ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ සසුන් බම්බර සමාදාන වූයේත් වැඩිමට පැමිණියේත් පතළේත් බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේත් පුළුල් බවට පැමිණියේත් ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් පවසන ලද්දේත් නො වේ ද, වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි.

මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පව්ටු මරුහට මෙය වදළ සේක: “පව්ට, තෝ හළ වෑයම් ඇත්තෙක් වෙව. නොබෝ කලෙකින් තරාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවීම වන්නේ ය. මෙයින් තෙමසක් ඇවෑමෙන් තරාගතයෝ පිරිනිවෙන්නාහ” යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාසාල සෑයෙහි දී සිහි ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව ආයුසාසකාර හළ සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආයුසාසකාර හළ කල්හි බිහිසුනු ලොමුදහගන්වන මහාභූමිකම්පාවක් විය. දෙව්බෙර ද පැලුණහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ දන එවෙලායෙහි මේ උදනය පහළකළ සේක:

පුනර්භවය සකස් කරන උප්පත්ති ජනක කාමාවචර රූපාවචර අරූපාවචර නොහොත් අල්පවිපාක බහුවිපාක කම් බුද්ධිමුනි තෙමේ හළේ ය. නිජඅඤ්ඤාත්මයෙහි ඇලුණේ උපාචාර අර්පණා වශයෙන් සමාහිත වූයේ තමා කෙරෙහි හටගත් කෙලෙස් ද හවගාමී කම් ද (යුදබ්මෙහි සෙබලෙක්) කවචයක් මෙන් බිඳ දැමීමේ ය. නොහොත් නිවනත් හවයත් හවගාමී කම්ත් තීරණය කරමින් බුද්ධිමුනි තෙමේ ආයුසාර්භවයෙන් හළේ ය. විදර්ශනා වශයෙන් අඤ්ඤාත්මයෙහි ඇලුණේ සමඵ වශයෙන් සමාහිත වූයේ කවචයක් මෙන් සිය අත්බැව වැළඳගෙන සිටි කෙලෙස් දූල සිඳ දැමීමේ ය.

පළමුවැනි වාසාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමමාලාව:

අපාර, වීරඤ්ඤා, අරිය, නිබ්බිද, පදෙස, සමන්ත, භික්ඛු, අරහත්ත, ඤාණ, වෙනිය යි සූත්‍ර දහයෙකි යි.

2. පාසාදක පොතවගො

7. 2. 1

හෙතුසුතකං

3133. සාවතීයං:

පුබ්බෙව මෙ භික්ඛවෙ, සමොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තං සෙසව සත්තො එතදහොසි: “කො භු බො හෙතු කො පච්චයො ඉද්ධිපාදභාවනායා”ති? තස්ස මසාං භික්ඛවෙ, එතදහොසි: “ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති මෙ ඡන්දො න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති, න ච අඡක්ඛිතං සඬබ්බිතං භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිතං භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති,

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චෙතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

විරියසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විරියං න ච අතිලීනං භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති, න ච අඡක්ඛිතං සඬබ්බිතං භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිතං භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං, යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චෙතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

චිත්තසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ චිත්තං න ච අතිලීනං භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති. න ච අඡක්ඛිතං සඬබ්බිතං භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිතං භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චෙතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

විමංසාසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලීනං භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති. න ච අඡක්ඛිතං සඬබ්බිතං භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිතං භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විච්චෙන චෙතසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

2. පාසාදකමපනවර්ගය

7. 2. 1

හෙතු සූත්‍රය

3133. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සමෙධාධියෙන් පෙර බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුම පිණිස කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද?”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය; “මෙහි මහණ තෙමේ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් සාද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ ය යි. පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීර්‍යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීර්‍යය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලුත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ සිත ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩිකොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ය යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බ්‍රහ්මලිකතෙසු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යහොති. එකොපි හුජ්ඣා බ්‍රහ්මා හොති. බ්‍රහ්මාපි හුජ්ඣා එකො හොති. ආච්ඡාචං තිරොභාවං තිරොකුඬධං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමමුජ්ජ නිමුමුජ්ජං කරොති සෙය්‍යථාපි උදකෙ. උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගච්ඡති සෙය්‍යථාපි පඨවියං. ආකාසෙ'පි පලලවෙකන කමති සෙය්‍යථාපි පනභිසකුණො. ඉමෙපි වැද්දිමසුරියෙ එවං මභිද්ධිකෙ එවං මහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති යාච ඛුභමලොකාපි කායෙන වසං වහෙති. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බ්‍රහ්මලිකතෙසු දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතිසකන්තමානුඬකාය. උහො සද්දෙ සුණාති දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සතතිකෙ වාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බ්‍රහ්මලිකතෙසු පරසභ්‍යානං පරසුග්ගලානං වෙනසා වෙනොපරිච්ච පජානාති. සරාගං වා වික්ඛං සරාගං වික්ඛන්ති පජානාති. විතරාගං වා වික්ඛං විතරාගං වික්ඛන්ති පජානාති සදෙසං වා වික්ඛං සදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති. විතදෙසං වා වික්ඛං විතදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති. සමොභං වා වික්ඛං සමොභං වික්ඛන්ති පජානාති. විතමොභං වා වික්ඛං විතමොභං වික්ඛන්ති පජානාති. සඬ්ඛික්ඛං වා වික්ඛං සඬ්ඛික්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. විකඛික්ඛං වා වික්ඛං විකඛික්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. අමභග්ගතං වා වික්ඛං අමභග්ගතං වික්ඛන්ති පජානාති. මභග්ගතං වා වික්ඛං මභග්ගතං වික්ඛන්ති පජානාති. සඋක්ඛරං වා වික්ඛං සඋක්ඛරං වික්ඛන්ති පජානාති. අනුක්ඛරං වා වික්ඛං අනුක්ඛරං වික්ඛන්ති පජානාති. අසමාභිතං වා වික්ඛං අසමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. සමාභිතං වා වික්ඛං සමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. අවිමුක්ඛං වා වික්ඛං අවිමුක්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති. විමුක්ඛං වා වික්ඛං විමුක්ඛං වික්ඛන්ති පජානාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බ්‍රහ්මලිකතෙසු අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. සෙය්‍යථීදං: "එකඤ්ච ජාතිං දෙච්චි ජාතියො තිසෙසාපි ජාතියො වතෙසෙසාපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසමපි ජාතියො තිංසමපි ජාතියො වහ්නාරිසමපි ජාතියො පඤ්ඤසමපි ජාතියො ජාතිසතමපි ජාතිසභ්‍යසමපි ජාතිසතසභ්‍යසමපි අනෙකෙපි සංවච්චකපෙස අනෙකෙපි විච්ච්චකපෙස අනෙකෙපි සංවච්චවිච්චකපෙස. අමුත්‍රාපි: එවංනාමො එවංගොහොනො එවංවග්ගෙණං එවමාභාරො එවංසුබ්බකච්චසංවෙදී එවමාසුපරියනොනා. සො තනො චුතො අමුත්‍ර උදපාදීං. තත්‍රාපාසිං: එවංනාමො එවංගොහොනො එවංවග්ගෙණං එවමාභාරො එවංසුබ්බකච්චසංවෙදී එවමාසුපරියනොනා සො තනො චුතො ඉධුපපනොනා"ති. ඉති සාකාරං සඋදෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති.

1. විසමපි - සීඝ්‍ර, සී 1, 2.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාඤ්චිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි තන් වැදෑරුම් සාඤ්චිධ අනුභව කරයි. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. බොහෝ ඇයුරු ව ද එකෙක් වේ. පළව බව සැඟවුණු බව (උදිධි.) බිතෙන් පිටව පවුරෙන් පිටව පව්වෙන් පිටව අහසෙහි මෙන් නො ගැටෙමින් යේ. පොළොවෙහි ද දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරේ. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහි ද යේ. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහි ද පලහින් යුතුව ගමන් කෙරේ, මෙසේ මහත් සාඤ්චි ඇති මෙසේ මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහි රු දෙදෙන ද අතින් පහස්සි. පිරිමිදීයි. බඹලොව තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්වයි.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාඤ්චිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ඉඤ්ච වූ මිනිස්බැව් ඉක්ම පැවැති දිව්‍යමය ශ්‍රොත්‍ර-ධාතුවෙන් දුරවූ ද ළඟ වූ ද මානුෂික දෙසඳ අසයි. මහණෙනි, මහණ සතර සාඤ්චිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි අත්සතුන්ගේ අත්පුඟුලන්ගේ සිත තමසිතින් පිරිසිඳ දැනී. සරාග සිතත් සරාග සිතූ යි දැනී. චිතරාග සිතත් චිතරාග සිතූ යි දැනී. සදෙස සිතත් සදෙස සිතූ යි දැනී. චිතදෙස සිතත් චිතදෙස සිතූ යි දැනී. සමොභ සිතත් සමොභ සිතූ යි දැනී. චිතමොභ සිතත් චිතමොභ සිතූ යි දැනී. සඛිඛිත සිතත් සඛිඛිත සිතූ යි දැනී. විකඛිත සිතත් විකඛිත සිතූ යි දැනී. අමහභ්‍යත සිතත් අමහභ්‍යත සිතූ යි දැනී, මහභ්‍යත සිතත් මහභ්‍යත සිතූ යි දැනී. සඋභ්‍යත සිතත් සඋභ්‍යත සිතූ යි දැනී. අනුභ්‍යත සිතත් අනුභ්‍යත සිතූ යි දැනී. අසමාහිත සිතත් අසමාහිත සිතූ යි දැනී. සමාහිත සිතත් සමාහිත සිතූ යි දැනී. අවිමුක්ත සිතත් අවිමුක්ත සිතූ යි දැනී. විමුක්ත සිතත් විමුක්ත සිතූ යි දැනී.

මහණෙනි, මහණ සතර සාඤ්චිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි තන් වැදෑරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි. ඒ මෙසේ යි: එක් ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද ජාති තුනක් ද ජාති සතරක් ද ජාති පහක් ද ජාති දශයක් ද ජාති විස්සක් ද ජාති තිසක් ද ජාති සතලිසක් ද ජාති පනසක් ද ජාති සියයක් ද ජාති දහසක් ද ජාති සියදහසක් ද නොයෙක් නැසෙන කල්පද නොයෙක් වැඩෙන කල්පද නොයෙක් නැසෙන වැඩෙන කල්පද (සිහි කෙරේ.) අසුවල් නැත මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අහර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව අසවල්නැත උපන්මි. එහි දු මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අහර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියෙමි යි මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම් සහිත තන්වැදෑරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරේ.

ඵවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු ඵවං බහුලීකතෙසු දිට්ඨොන චක්ඛුතා විසුද්ධොන අතිස්සන්ධාමානුසංකොත සංගො පසස්සති: “ඵවමානො උප්පජ්ජමානො භීනො පඤ්ඤෙ සුවඤ්ඤෙණ දුබ්බඤ්ඤෙණ සුගතො දුගතො යථාකම්මුපගෙ සංගො පජානාති: ඉමෙ චත භොජොතා සන්තා කායදුච්චිරිතො සමන්තාගතා වච්චිවච්චිරිතො සමන්තාගතා මනොසුච්චිරිතො සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදනා. තෙ කායස්ස හෙද පරම්මරණා අපායං දුගතතිං විනිපානං නිරයං උපපන්නා. ඉමෙ චා පත භොජොතා සන්තා කායසුච්චිරිතො සමන්තාගතා වච්චිවච්චිරිතො සමන්තාගතා මනොසුච්චිරිතො සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සමමාදිට්ඨිකා සමමාදිට්ඨිකම්මසමාදනා තෙ කායස්ස හෙද පරම්මරණා සුගතිං සංගො ලොකං උපපන්නා”ති. ඉති දිට්ඨොන චක්ඛුතා විසුද්ධොන අතිස්සන්ධාමානුසංකොත සංගො පසස්සති: “ඵවමානො උප්පජ්ජමානො භීනො පඤ්ඤෙ සුවඤ්ඤෙණ දුබ්බඤ්ඤෙණ සුගතො දුගතො යථාකම්මුපගෙ සංගො පජානාති”ති.

ඵවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු ඵවං බහුලීකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං ධෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨො ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඛා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 2

මහපථලසුත්තං

3134. චන්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්ජාද භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා භොගති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ඵ ඛො භික්ඛවෙ, චන්තාරො ඉඤ්ජාද කථං බහුලීකතා මහපථලා භොගති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ජාදං භාවෙති: “ඉති ඛො මෙ ජන්ද න ඵ අතිලීනො හවිස්සති, න ඵ අතිපගහිතො හවිස්සති, න ඵ අජ්ඣාතං සංඛිතො, හවිස්සති, න ඵ බහිද්ධා වික්ඛිතො හවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ඵ විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඨං යථා උඤ්ඨං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තිං යථා රත්තිං තථා දිවා”,

ඉති විච්චෙන චෙතසා අපරියොනද්ධොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති,

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි විසුද්ධ වූ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුහ වන උපදින භීත ප්‍රණීත මනාවර්ණ ඇති නපුරුවර්ණ ඇති මනාගති ඇති නපුරුගති ඇති කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දනගනී. මේ හවත් සත්ත්වයෝ කායදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු වාග්-දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු මනෝදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ආයඨයන්ට උපවාද කරන්නාහු මිට්ඨාදාෂ්ටි ඇත්තාහු මිට්ඨාදාෂ්ටිකර්ම සමාදන් වූවාහු වෙති. ඔහු කාචුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහවූ නපුරු ගති ඇති විවස ව පතිත වන නිරයට පැමිණියහ. මේ හවත් සත්ත්වයෝ වනාහි කායසුචරිතයෙන් යුතුවහ, වාක්සුචරිතයෙන් යුතුවහ. මනාසුචරිතයෙන් යුතුවහ. ආයෙඨාපවාද නො කරන්නාහ. සඬාග්දාෂ්ටි ඇතියහ, සමාග්දාෂ්ටි කර්ම සමාදන් වූවහ. ඔහු කාචුන් මරණින් මතු සේභනගති ඇති සගලොච්ච පැමිණියහ''යි, මෙසේ විඉද්ධ මිනිසැස ඉක්ම පැවති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුහ වන උපදින භීත ප්‍රණීත සුවර්ණ දුර්වර්ණ සුගත දුර්ගත යථාකර්මොපග සතුන් දනගනී.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආප්‍රවයන් ඤාය කිරීමෙන් අනාප්‍රව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදමියෙහි ම තමා විසින් වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 2

මහජාල සූත්‍රය

3134. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංය වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංය වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසේනෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දස සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය, දහවල් යම්සේ නම් රැයත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ'' ය යි පසු පෙර හැමීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාර-සමනනාගතො ඉද්ධිපාදො භාවෙති. ඉති ඛො මෙ විමංසා න'ව අනිලිනා හවිසසති. න ච අනිපග්ගහිතා හවිසසති, න ච අජ්ඣක්ඛනා සඛිඛිතා හවිසසති, න ච බන්ධිධා වික්ඛිතා හවිසසති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.”

ඉති විච්චෙන වෙනසා අපරියොනාදොධන සප්තභාසං වික්ඛා භාවෙති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වග්ගාරො ඉද්ධිපාද ඵලං බහුලිකතා මහපථලා හොනති මහානිසංසා.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තුහොති: “එකොපි හුචා බහුධා හොති -පෙ- යාච ඛුභමලොකාපි කායෙන වසං වනොති” -පෙ- එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවජ්ඣකචා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 3

ජන්දසුතනං

3135. ජන්දං වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං, ලහති වික්ඛසෙසකග්ගතං. අයං චූච්චති ජන්දසමාධි. සො අනුප්පනානානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඛාති පදහති. උප්පනානානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඛාති පදහති. අනුප්පනානානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඛාති පදහති. උප්පනානානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසලෙමාසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඛාති පදහති. ඉමෙ චූච්චන්ති පධානසඛිඛාරා. ඉති අයඤ්ච ජන්දං අයඤ්ච ජන්දසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ජන්දසමාධිපධාන-සඛිඛාරසමනනාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං, ලහති වික්ඛසෙසකග්ගතං. අයං චූච්චති විරියසමාධි. සො අනුප්පනානානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පනානානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසලෙමාසාය භියෙයාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඛාති පදහති. ඉමෙ චූච්චන්ති පධානසඛිඛාරා. ඉති ඉද්ධිඤ්ච විරියං අයඤ්ච විරියසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියසමාධි ... විනතසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගත ඉදිරිපාදය වධයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය, පෙර යම්බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්බඳු නම් රැන් එබඳු ය. රැ යම්බඳු නම් දහවලුත් එබඳු ය''යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිවු ඉප්පා මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

මහණෙනි, මහණ සිවු ඉප්පා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන්වැදුරුම් ඉප්ප කොටස් විඳි යි. එකක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බඹලොව තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්වයි ... මහණෙනි මහණ සිවු ඉප්පා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සිවු ආසුවයන් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්පභාවත් දිවුදම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙයි.

7. 2. 3

ජන්ද සුත්‍රය

3135. මහණෙනි, ඉදින් මහණ ජන්දය නිසා සමාධියක් ලබා නම් සිතේ එකඟ බවක් ලබා නම් මේ ජන්දසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස සද දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වියභී කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් ප්‍රහාණ කරනු පිණිස ජන්දය උපදවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වියභීය කෙරෙයි. නූපත් කුසල් දහම් ඉපදවීම පිණිස ජන්දය දනවයි, වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වියභීය කෙරෙයි. උපන්කුසල් දහම් පැවැත්ම පිණිස අවිනාසය පිණිස බොහෝ බැව් පිණිස විපුල බැව් පිණිස වැඩිම පිණිස පිරිම පිණිස සද දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වියභීය කෙරෙයි. මොහු පදහන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ ජන්දයත් මේ ජන්දසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වේද් ද, මහණෙනි මේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගත ඉදිරිපාදය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ වියභීය නිසා සමාධියක් ලබා ද සිතේ එකඟකමක් ලබා ද, මේ වියභීසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස...උපන් කුසල් දහමුත්තේ පැවැත්ම අවිනාසය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ජන්දය දනවයි, වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වියභීය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ වියභීයත් මේ විරියසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වේද් ද, මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගත ඉදිරිපාදය යි කියනු ලැබේ.

වික්කඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිසසාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්කඤ්ඤාකග්ගතං, අයං චූච්චති වික්කඤ්ඤාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භියොගාභාවාය වෙසුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්කං පග්ගණ්ඨාති පදහති. ඉමෙ චූච්චන්ති පධානසඛිඛාරා, ඉති ඉදංඤ්ඤා වික්කං අයඤ්ඤා වික්කසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, වික්කං සමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විමංසඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිසසාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්කඤ්ඤාකග්ගතං, අයං චූච්චති විමංසාසමාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භියොගාභාවාය වෙසුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්කං පග්ගණ්ඨාති පදහති. ඉමෙ චූච්චන්ති පධානසඛිඛාරා ඉති අයඤ්ඤා විමංසා අයඤ්ඤා විමංසාසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙති.

7. 2. 4

මොග්ගලොනසුක්කං

3136. එකං සමයං හගවා සාවකථීයං විහරති සුඛාරාමෙ ඕගාරමාතුපාසාදෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බ්භුලා භික්ඛු හෙට්ඨාමිගාරමාතුපාසාදෙ විහරන්ති, උද්ධතා උත්තලා චපලා මුඛරා විකිණ්ණවාචා මුට්ඨසස්ඨිතො අසමපජානා අසමාහිතා විඛ්ඤානාචික්ඛා පාකතිඤ්ඤා.

අථ ඛො හගවා ආයසමන්තං මහාමොග්ගලොනං ආමනොසි: “එතෙ තෙ¹ මොග්ගලොන සමුග්ගචාරයො² හෙට්ඨාමිගාරමාතුපාසාදෙ විහරන්ති උද්ධතා උත්තලා චපලා මුඛරා විකිණ්ණවාචා මුට්ඨසස්ඨිතො අසමපජානා අසමාහිතා විඛ්ඤානාචික්ඛා පාකතිඤ්ඤා. ගච්ඡ මොග්ගලොන, තෙ භික්ඛු සංවෙජෙහීති³. එවං හතෙතති ඛො ආයසමා මහාමොග්ගලොනො හගවතො පටිසසුඤ්ඤා කරාරුපං ඉද්ධාභිසඛිඛාරං අභිසඛිඛාසි.⁴ යථා පාදඤ්ඤාකෙන මිගාරමාතුපාසාදං සඤ්ඤාමෙපසි. සමපකමෙපසි. සමපවාලෙසි. අථ ඛො තෙ භික්ඛු සංචිග්ගා ලොමහට්ඨජානා එකමන්තං අච්චංසු. අච්ඡරියං වත හො අබ්භුතං වත හො නිවාතඤ්ඤා වත අයඤ්ඤා මිගාරමාතුපාසාදෙ ගමහීරනෙමො සුනිධානො අචලො අසමපකමෙ. අථ ච පන සඤ්ඤාමෙපතො සමපකමෙපතො සමපවාලිතොති.

1. එතෙ ඛො - මජ්ඣ., ඝා.
 2. සමුග්ගචාරිතො - මජ්ඣ., ඝා.
 3. සංවෙජෙහීති - සී 1, 2.
 4. අභිසඛිඛාරෙසි - ඝා.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ සිත නිසා සමාධියක් ලබා දී සිතේ එකඟකමක් ලබා දී, මේ වික්‍රමසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස... උපත් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන් වීර්යය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ සිතත් මේ වික්‍රමසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්දී, මහණෙනි, මේ වික්‍රමසමාධිපධාන-ඛිඤ්ජාදායාසුඤ්ඤායෙහි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ විමංසාව නිසා සමාධියක් ලබා දී, සිතේ එකඟ බවක් ලබා දී, මේ විමංසා සමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස ... උපත් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වීර්යය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ විමංසාවත් මේ විමංසා සමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්දී, මහණෙනි, මේ විමංසාසමාධිපධානසඛිඤ්ජාදායෙහි කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 4

මොග්ගලාන සුත්‍රය

3136. එක්සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවක සමීපයෙහි මීගාරමාකුපාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති පාසිටුරු සැරසීම් ආදී වපල බැවින් යුත් රථවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළා සිහි ඇති මනා නුවණ නැති නො එකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි (-අසංවෘත) ඉදුරන් ඇති බොහෝ භික්ෂුහු මුචරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙත්.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක: මුගලන, උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති වපල වූ රථවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළාසිහි ඇති මනානුවණ නැති නොඑකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි ඉදුරන් ඇති තොපගේ මේ සබ්බසර්භ මුචරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙති. "මුගලන, යටු ඒ මහණුන් සංවෙගයට පමුණුවාලව'යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා යමසේ පයමහපටුණිල්ලෙන් මුචරමාපාය කම්පිත කළෝ ද වැඩියක් කම්පිත කළෝ ද, වෙසෙසින් සැලසූ ද, එබඳු සෘණවිධියක් කළහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු සංවෙගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම් ඇත්තෘහු හවත්නි, අසිරිසි, හවත්නි, පුදුමයි. මේ මුචරමාපාය එකානිතයෙන් වාකාවරණසමීපකත ය. ගැඹුරට ගිය පදනම් ඇත්තේ ය. මැනැවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නිසල ය. නො සැලෙනසුලු ය. එතෙකුදු වුව කම්පිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කම්පිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලුණේ ය යි පසෙකට වී සිටියහ.

අථ ඛො භගවා යෙන තෙ භික්ඛු තෙනුපසඩ්ධමි. උපසඩ්ධ-
 මිඤ්චා තෙ භික්ඛු එතදචොච: “කීන්තු තුමෙහ භික්ඛවෙ, සංචිග්ගා
 ලොමභට්ඨජාතා එකමන්තං ධීතාති? අච්ඡරියං භනෙත්ත, අබ්භතං
 භනෙත්ත, නිවානඤ්චි වත, අයඤ්චි මිගාරමාතුපාසාදෙ ගමිතීරනෙමො
 සුනිධානො අච්චො අසමපකමපි. අථ ච පන සඩ්ධමපිතො සමප-
 කමිතො සමපචාලිතොති. තුමෙහව ඛො භික්ඛවෙ, සංචෙපේතුකාමෙන
 මොග්ගලොනො¹ භික්ඛුතා පාදඞ්ගවෙධිනා² මිගාරමාතුපාසාදෙ සඩ්ධ-
 මපිතො සමපකමිතො සමපචාලිතො. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ,
 කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකන්තන්තා මොග්ගලොනො
 භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිතො එවං මහානුභාවොති.

භගවමමුලකා නො භනෙත්ත, ධම්මා -පෙ- චතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකන්තන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං
 මහිඤ්ඤිතො එවං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුන්තා: ඉධ භික්ඛවෙ,
 මොග්ගලොනො භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඞ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්චිපාදං
 භාවෙති. ඉති මෙ ජන්දෙ න ච අනිලිනො භවිස්සති -පෙ- ඉති
 විචටෙන චේතසා පරියොනදේධන සප්පහාසං චිත්තං භාවෙති. විරිය-
 සමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඞ්ඛාරසමන්තාගතං
 ඉඤ්චිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අනිලිනා භවිස්සති.
 න ච අනිපග්ගහිතා භවිස්සති. න ච අජක්ඛිතං සධ්ධිත්තා භවිස්සති.
 න ච බහිඤ්ඤා විකඤ්ඤා භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤා ච විහරති:

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථාපච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්චං යථාඋඤ්චං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චේතසා අපරියොනදේධන සප්පහාසං චිත්තං
 භාවෙති.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකන්තන්තා
 මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤිතො එවං මහානුභාවො. ඉමෙසං
 ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකන්තන්තා
 මොග්ගලොනො භික්ඛු අනෙකචිතිතං ඉඤ්චිචිධං පච්චිනුභොති -පෙ-
 කායෙන වසං වතෙහති. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං
 ඉඤ්චිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකන්තන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු ආසවානං
 ඛයා අනාසවං චේතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං
 අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසමපජ්ජ විහරතිති.

1. මහාමොග්ගලොනෙත - සී 1, 2.
 2. පාදඞ්ගවෙධිතෙත - මිඡසං, සතා

එකල්හි භාගාවකුන් වහන්සේ ඒ මහණුන් වෙත එළඹී සේක. එළඹ ඒ මහණුන්ට මේ වදළ සේක. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි සංවේගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම් ඇත්තාහු පසෙකට වී සිටීහු දූ යි. වහන්ස, අසිරි යි. වහන්ස, පුදුම යි. මේ මුච්චරමාපායන් එකානතයෙන් වාතාවරණ සමපක්ක ය. ගැඹුරට ගිය පදනම් ඇත්තේ ය. මැනවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නියල ය. නොසැලෙනපුලු ය. එතෙකුදු වුව කමපිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කමපිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලුණේ ය යි. මහණෙනි, තොප ම සංවේගයට පමුණුවන කැමැති මුගලන් මහණහු විසින් පසැ මාපටැහිල්ලෙන් මුච්චරමාපාය කමපිත කරන ලද්දේ ය. බෙහෙවින් කමපිත කරන ලද්දේ ය. වෙසෙසින් සලන ලද්දේ ය. මහණෙනි, ඒ කිමැ යි හඬවූ ද? කවර දහම් කෙනෙකුන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ දූ යි.

වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවන්හු මුල් කොට ඇතිසහ ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරිය සමාධි ... වික්ක සමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසංඛාර-සමනනාගත ඉඤ්චාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්තා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇඳුළක හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටක විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ය' යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ නන්වැදූරුම් ඉදු-කොටස් විඳි ... කයින් වයයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ ආසුචක්කය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියන් එලප්ඤ්චන් දිට්ඨිමයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණසුක්කං

3137. එකං සමයං ආයසමා ආනන්දෙ කොසමිතියං විහරති සොසිකාරාමෙ. අථ ඛො උත්තාහො බ්‍රාහ්මණො යෙනායසමා ආනන්දෙ තෙනුපසඤ්ඤමි. උපසඩ්ධමිතවා ආයසමකා ආනන්දො සඤ්ඤං සමමොදි. සමමොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙතවා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීතො ඛො උත්තාහො බ්‍රාහ්මණො ආයසමනතං ආනන්දං එතදවොච: කිමස්සීයං නු ඛො හො ආනන්ද, සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසකීති. ඡන්දපභානාඤ්ඤං ඛො බ්‍රාහ්මණ, හගචති බ්‍රහ්මචරියං වුසසකීති. අස්සී පන හො ආනන්ද, මග්ගො අස්සී පච්චද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? අස්සී ඛො බ්‍රාහ්මණ, මග්ගො අස්සී පච්චද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති. කතමො පන හො ආනන්ද, මග්ගො කතමා පච්චද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? ඉධ බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වික්කසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානං සඤ්ඤාරසමනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ මග්ගො අයං පච්චද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති.

එවං සනෙත හො ආනන්ද සනෙතං හොති තො අසනෙතං, ඡන්දෙනෙච ඡන්දං පඡභිසසකීති නෙතං යානං විඡජ්ජිති. තෙනාභි බ්‍රාහ්මණ, තඤ්ඤෙවෙඤ්ඤං පච්චදවුඡ්ඡස්සාමි යථා තෙ ඛමෙයා තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසි. තං කිං මඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණ, අහොසි තෙ පුඤ්ඤ ඡන්දෙ ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යො තඡ්ඡා ඡන්දෙ සො පච්චපසසඤ්ඤාති. එවං හො, අහොසි තෙ පුඤ්ඤ විරියං ආරාමං ගමිස්සාමිති තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡ්ඡං විරියං තං පච්චපසසඤ්ඤාති. එවං හො, අහොසි තෙ පුඤ්ඤ වික්කං ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡ්ඡං වික්කං තං පච්චපසසඤ්ඤාති. එවං හො, අහොසි තෙ පුඤ්ඤ විමංසා ආරාමං ගමිස්සාමිති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යා තඡ්ඡා විමංසා සා පච්චපසසඤ්ඤාති. එවං හො.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3137. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ කොසඹූනුවර සම්පයෙහි සෝධිතාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි උන්නාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් උනනාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ‘‘භවත් ආනන්දයෙනි, කුමක් පිණිස මහණගොයුම්හු කෙරෙහි බලිසර වෙසේ ද’’යි. බමුණ, තෘෂ්ණා-ඡන්දය පහනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලිසර වෙසේ යි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ඡන්දය ප්‍රභාණය පිණිස මහෙක් ඇද්ද? පිළිවෙතක් ඇද්දයි? බමුණ, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මහෙක් ඇත පිළිවෙතක් ඇතැයි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මහ කවරේ ද? පිළිවෙත කවරේ දු යි? බමුණ, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දයමාධිපධානසඛිතාරාමසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වධයි. විරියසමාධි ... විතතසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිතාරාමසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වධයි. බමුණ, තෙල ඡන්දය පහනු පිණිස මේ මහ ය, මේ පිළිවෙත යි.

භවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ඹන්ත වූවෙක් ම වෙයි. ඹන්ත නො වූවෙක් නො වෙයි. ඡන්දයෙන් ම ඡන්දය දුරලන්තේ ය යන මෙකරුණ නැතැ යි. බමුණ, එසේ වී නම් මෙහි ලා තොප ම පිළිවිසින්නෙමි. යම්සේ තොපට රුස්නේ නම් එසේ එය විසදන්නහු. බමුණ, ඒ කීමැ යි හඹිවූ ද? පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි ඡන්දයෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපගේ ඒ පිණිස වූ ඡන්දයෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දු යි? භවත්නි, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි වීයතියෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් වීයතියෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දු යි? භවත්නි, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි සිතෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්හුන්තේ දු යි? භවත්නි, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි විමංසාවක් වූ ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් විමංසාවක් වූ නම් එය සන්හුන්තේ දු යි? භවත්නි, එසේ ය.

එවමෙව ඔබා බ්‍රාහ්මණ, යො යො භික්ඛු අරහං ධිණාසවො
 වුට්ඨිතවා කකකරණියො ඔභිතභාරො අනුපපන්නසද්දෙසො පරිකම්ඤ
 භවසංයොජනො සමෙදඤ්ඤවිමුක්තො. තස්ස යො පුට්ඨෙ ජජෙද
 අහොසි අරහත්තප්පත්තියා අරහතො පහෙත්තො යො තජජා ජජෙද
 යො පට්ඨපසසද්ධො. යං පුට්ඨෙ විරියං අහොසි අරහත්තප්පත්තියා
 අරහතො පහෙත්ත යං තජජං විරියං තං පට්ඨපසසද්ධං. යං පුට්ඨෙ
 චිත්තං අහොසි අරහත්තප්පත්තියා, අරහතො පහෙත්ත යං තජජං
 චිත්තං තං පට්ඨපසසද්ධං. යා පුට්ඨෙ විමංසා අහොසි අරහත්තප්පත්තියා,
 අරහතො පහෙත්ත යා තජජා විමංසා යා පට්ඨපසසද්ධා. තං කිං
 මඤ්ඤසි බ්‍රාහ්මණ, ඉති එවං සනොත සන්තකං වා හොති නො
 අසන්තකං වානි? අද්ධා හො ආනඤ්ඤ, එවං සනොත සන්තකං හොති
 නො අසන්තකං. අභික්ඛන්තං හො ආනඤ්ඤ, -පෙ- අජ්ජනග්ගෙ පාණ්ණ
 පෙත්තං සරණං ගතන්ති.

7. 2. 6

මහිද්ධිකසුත්තං

3138. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො
 වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභාවා, සට්ඨෙ තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං
 භාවීතන්තා ඛහුලීකත්තන්තා. යෙ භිපි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං
 සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා භවිස්සන්ති මහානුභාවා. සට්ඨෙ
 තෙ වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකත්තන්තා. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ,
 එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා මහානුභාවා. සට්ඨෙ තෙ
 වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකත්තන්තා. කතමෙසං වතුන්තා:
 ඉධ භික්ඛවෙ; භික්ඛු ජඤ්ඤසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාද
 භාවෙති විරියසමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධි පධානසඛ්ඛාර-
 සමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනීතමද්ධානං
 සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභාවා -පෙ- මහිද්ධිකා,
 භවිස්සන්ති මහානුභාවා -පෙ- එතරහි මහිද්ධිකා මහානුභාවා සට්ඨෙ
 තෙ ඉමෙසං යෙව වතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවීතන්තා ඛහුලීකත්තන්ති.

1. අරහත්තප්පත්ත - මඡසං.

බමුණ, එසෙයින් ම රහත් වූ ණය කළ ආසුච දැති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමහ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර දැති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති සහලුලිත ගෙවූ හවසංයොජන ඇති යම් ඒ මහණෙක් වේ ද, සිහුට පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් ජන්දයක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් ජන්දයක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් වියඪයක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් වියඪයක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් සිතෙක් වී ද රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් විමංසාවක් වූ ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් විමංසාවක් වී නම් එය සන්හුන්නේ ය. මෙසේ ඇති කල්හි ශාන්ත වූවෙක් හෝ ශාන්ත නො වූවෙක් හෝ වේ දැ යි? හවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ඒකාන්තයෙන් ශාන්ත වූවෙක් වේ. ශාන්ත නො වූවෙක් නො වේ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඉතා මැනවි ... අද පවත් දිවිහිම කොට සරණ ගිය (මා උවසූ කොට දරන සේක්වා) යි.

7. 2. 6

මහිද්ධික සූත්‍රය

3138. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් (එසේ වූහ.) මහණෙනි, මකුත් යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි .. විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ... මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ... දැන් මහත් සෘණී ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු ඉපාදු ම වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 2. 7

ඉද්ධිවිධසුත්තං

3139. යෙ හි කෙව් හිකඛවෙ, අනිතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුගොසුං, එකොපි හුන්ධා බ්‍රහ්මා අහෙසුං, බ්‍රහ්මාපි හුන්ධා එකො අහෙසුං ආච්භාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපඛඛතං අසජ්ජමානා අගමංසු සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුච්ඡන්තිමුච්ඡං අකංසු සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ අගමංසු සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙය්‍යන කමිංසු සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමහිද්ධිකෙ එවංමහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිංසු¹ පරිමජ්ජංසු, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසෙ වනෙත්සුං, සබ්බෙ තෙ චතුන්‍යං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්‍යා බ්‍රහ්මලිකතන්‍යා.

යෙ හිපි කෙව් හිකඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුගොසුංහති: “එකොපි හුන්ධා බ්‍රහ්මා හවිසුන්‍යති, බ්‍රහ්මාපි හුන්ධා එකො හවිසුන්‍යති, ආච්භාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපඛඛතං අසජ්ජමානා ගමිසුන්‍යති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුච්ඡන්තිමුච්ඡං කරිසුන්‍යති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගමිසුන්‍යති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙය්‍යන කමිසුන්‍යති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමහිද්ධිකෙ එවංමහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිසුන්‍යති පරිමජ්ජන්‍යති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙත්සුන්‍යති² සබ්බෙ තෙ චතුන්‍යං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්‍යා බ්‍රහ්මලිකතන්‍යා.

යෙ හි කෙව් හිකඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුගොසුංහති: එකොපි හුන්ධා බ්‍රහ්මා හොන්ති. බ්‍රහ්මාපි හුන්ධා එකො හොන්ති, ආච්භාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපඛඛතං අසජ්ජමානා ගච්ඡන්ති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුච්ඡන්තිමුච්ඡං කරොන්ති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගච්ඡන්ති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලචෙය්‍යන කමන්ති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමහිද්ධිකෙ එවංමහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසන්ති පරිමජ්ජන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙත්‍යති, සබ්බෙ තෙ චතුන්‍යං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්‍යා බ්‍රහ්මලිකතන්‍යා.

කතමෙසං චතුන්‍යා: ඉධ හිකඛවෙ, හිතඛු ජ්ඤසමාධිපධානසඛිකාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විතසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිකාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, යෙ හි කෙව් හිකඛවෙ අනිතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුගොසුං -පෙ- පච්චන්‍යුගොසුංහති -පෙ- පච්චන්‍යුගොන්ති -පෙ- සබ්බෙ තෙ ඉමෙසෙ ඤ්ඤච චතුන්‍යං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්‍යා බ්‍රහ්මලිකතන්‍යාති.

1. පරිමෙසු - සී 1, 2, මජ්ඣ.
 2. වකඛිසුන්‍යති - මජ්ඣ.

7. 2. 7

ඉඤ්චිධ සුත්තය

3139. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉඤ්ජාකොටස් වින්දනු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වූහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වූහු ද, පළට බව මුවහ බව (වින්දනු ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අභස්භි මෙන් නො ගැටෙමින් ගියාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කළාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් ගියාහු ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අභස්භින් පළහින් යුතු ව ගමන් කළාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් සාධකළාහු ද, පිරිමැද්දහු ද, බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පැවැත් වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉඤ්ජා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, මකුත් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන්වැදෑරුම් ඉඤ්ජා කොටස් විඳින්නාහු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වින්දනාහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වින්දනාහු ද, පළට බව මුවහ බව (විඳින්නාහු ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අභස්භි මෙන් නො ගැටෙමින් යන්නාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කරන්නාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් යන්නාහු ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අභස්භින් පළහින් යුතු ව ගමන් කරන්නාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහස්නාහු ද පිරිමදනාහු ද, බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වන්නා හු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉඤ්ජා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, දන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉඤ්ජා කොටස් විඳිද්ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වෙද්ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වෙද්ද, පළට බව මුවහ බව (විඳිද්ද,) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අභස්භි මෙන් නො ගැටෙමින් යෙද්ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරෙද්ද, නො බිඳෙන දියෙහින් පොළොවෙහි මෙන් යෙද්ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අභස්භින් පළහින් යුතු ව ගමන් කෙරෙද්ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහසිද්ද, පිරිමදිද්ද, බබලොව තෙක් දු කයින් වෙසෙහි පවත්වද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉඤ්ජා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

කවර සිටු ඉඤ්ජා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදාය වඩයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි .. වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදාය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉඤ්ජා කොටස් වින්දනු ද ... විඳින්නාහු ද ... විඳිද්ද ... ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉඤ්ජා වැඩු බැවිනි; බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 2. 8

භික්ඛුසුත්තං

3140. චතුත්තං භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලිකත්තා භික්ඛු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤවිමුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සංවිඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධි-පධානසඛිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලිකත්තා භික්ඛු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤවිමුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සංවිඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 9

භාවනාසුත්තං

3141. ඉද්ධිඤ්ඤා¹ වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ඉද්ධිපාදඤ්ඤා ඉද්ධිපාද-භාවනාඤ්ඤා ඉද්ධිපාදභාවනාගාමිතිඤ්ඤා පටිපදං. තං සුඤ්ඤාථ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තු-හොති: එකොපි හුත්වා බහුධා හොති -පෙ- යාව මුභෙලොකාපි කායෙන වසං වහෙති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධි. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ; යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉද්ධිපටිලාභාය² සංවහති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිඤ්ඤාසමන්තා-ගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමිති පටිපද: අයමෙව අරියො අට්ඨංඤිකො මග්ගො. ජෙය්‍යථිදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමිති පටිපදති.

1. ඉද්ධිං - මජ්ඣං.
 2. ඉද්ධිලාභාය ඉද්ධිපටිලාභාය - මජ්ඣං, ඤා.

7. 2. 8

හිකවු සුත්‍රය

3140. මහණෙනි, ඉදුපා සතරක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණතෙමේ ආසුචි සෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. කවර සතරක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. චිරියසමාධි .. විත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුචි සෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ර දූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 9

භාවනා සුත්‍රය

3141. මහණෙනි, සාඤ්චිය හා සාඤ්චාද හා සාඤ්චාදභාවනා හා සාඤ්චාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපද හා තොපට දෙසන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සාඤ්චි කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් සාඤ්චිධ අනුභව කෙරෙයි. එකෙක් ව ද බහු ප්‍රකාර වේ ... බඹලොව හිමි කොට දු කයින් වශයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චි යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාද කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් සාඤ්චි ප්‍රතිලාභ පිණිස පවති ද, මහණෙනි, මේ සාඤ්චාද යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාදභාවනා කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. චිරිය-සමාධි ... විත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චාදභාවනා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සාඤ්චාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපත් කවර යත්: මේ අරිඅට්ඨමහ මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සාඤ්චාද-භාවනාගාමිනීප්‍රතිපද යයි කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 10

විභවගසුත්තං

3142. වන්හාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්ජිපාද භාවිතා බහුලිකතා මහජ්ජලා භොතති මහානිසංසා. කථා භාවිතා ච භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉඤ්ජිපාද කථං බහුලිකතා ජෙහජ්ජලා භොතති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ජිපාදං භාවෙති; ඉති මෙ ජන්ද න ච අතිලිතො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති. න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බෙතො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිතො භවිස්සති පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති-පෙ- ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනද්ධෙන සප්භාසං විතං භාවෙති. විරියසමාධි-පෙ- විතසමාධි-පෙ- විමංසා-සමාධිපධානසඛිඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ජිපාදං භාවෙති: “ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලිතා භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතා භවිස්සති, න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බෙතො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිතො භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රතං යථා රතං තථා දිවා.”

ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනද්ධෙන සප්භාසං විතං භාවෙති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, අතිලිතො ජන්ද: යො භික්ඛවෙ, ජන්ද කොසජ්ජසහගතො කොසජ්ජසමපයුතො, අයං චුච්චති භික්ඛවෙ අතිලිතො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද උඤ්ච්චසහගතො උඤ්ච්චසමපයුතො, අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බෙතො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද ථිනමිද්ධසහගතො ථිනමිද්ධසමපයුතො, අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බෙතො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛිතො ජන්ද: යො භි භික්ඛවෙ, ජන්ද බහිද්ධා පඤ්ඤි කාමගුණෙ ආරබ්භ අනුචිකඛිතො අනුචිසටො. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛිතො ජන්ද.

කථංඤ්ඤී භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී සුග්ගහිතා භොති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුපට්ඨිද්ධා පඤ්ඤාය, ඵචං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.”

7. 2. 10

විභංග සූත්‍රය

3142. මහණෙනි, මේ සතර සාඤ්චිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සතර සාඤ්චිපාද මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධාන-සම්බාරසමනාගත ඉඤ්චාදාස වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්දය ඉතා සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද උන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය ... පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... වික්ඛසමාධි ... විමංසාසමාධි-පධානසම්බාරසමනාගත ඉඤ්චාදාස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම් සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එසේ ය’යි පච්ඡා පුරෙසඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයක් කුසිතබව සහගියේ කුසිතබව සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයක් උඤ්චිත සහගියේ උඤ්චිත සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයක් ඊනඤ්චිය සහගියේ ඊනඤ්චිය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයක් පිටත පස්කම්මුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසලේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ යයි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මොනවට මෙතෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිදුනා ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය’යි පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථං අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො චිහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උඤ්ඤං පාදනලා අධො කෙසමඤ්ඤා තවපරියනතං. පුරං නානාප්පකාරස්ස අසුචිනො පච්චවෙකඛති: “අනි ඉමෙසමිං කායෙ කෙසා ලොමා නධා දනතා තවො මංසං නහාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ඤා¹ චතකං හදයං යනනං කිලොමකං පිතකං පප්ඵාසං අනතා අනතඉඤ්ඤං උදරියං කරියං පිත්තං සෙමංසං පුඛෙඛා ලොභිතං සෙදෙ මෙදෙ අස්සු වසා බෙලො සිඛකානිකා ලසිකා මුත්තනති. එවං බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො චිහරති.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු “යථා දිවා තථා රතනං යථා රතනං තථා දිවා චිහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙති ආකාරෙහි යෙති ලිඛෙහි යෙති නිමිතෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි රතනං ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති. යෙහි චා පන ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිතෙහි රතනං ඡන්දසමාධි-පධානසඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමඤ්ඤාගතං ඉඤ්ඤාදං භාවෙති. එවං බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රතනං යථා රතනං තථා දිවා චිහරති.

කථංඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු චීවටෙන වෙනසා අපරියොනඤ්ඤන සප්පහාසං චිත්තං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආලොකසඤ්ඤා සුභගහිතා භොති දිවාසඤ්ඤා යවාධිට්ඨිතා. එවං බො භික්ඛවෙ භික්ඛු චීවටෙන වෙනසා අපරියොනඤ්ඤන සප්පහාසං චිත්තං භාවෙති.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ අනිලිතං චිරියං: යං භික්ඛවෙ, චිරියං කොසඤ්ඤසහගතං කොසඤ්ඤසමප්පුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිලිතං චිරියං: කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අනිපග්ගහිතං චිරියං: යං භික්ඛවෙ, චිරියං උඤ්ඤවච්චසහගතං උඤ්ඤවච්චසමප්පුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිපග්ගහිතං චිරියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතනං සඤ්ඤිතනං චිරියං: යං භික්ඛවෙ, චිරියං චීනමිඤ්ඤසහගතං චීනමිඤ්ඤසමප්පුත්තං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අඤ්ඤාතනං සඤ්ඤිතනං චිරියං. කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, බහිඤ්ඤා චිකඤ්ඤා චිරියං: යං භික්ඛවෙ, චිරියං බහිඤ්ඤා පඤ්ඤාකාමඉඉඤ්ඤං ආරඤ්ඤා අනුචිකඤ්ඤා අනුචිසටං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, බහිඤ්ඤා චිකඤ්ඤා චිරියං -පෙ- සප්පහාසං චිත්තං භාවෙති.

1. අට්ඨමිඤ්ඤා - මජ්ඣං, සා.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් සේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ පාදකලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් යට සිවිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදූරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යවෙක්‍ෂා කෙරෙයි. මේ කයෙහි කෙස් ලොම් නිය දත් සිවි මස් නහර ඇට ඇටමිදුලු වකුගඩු හදලිය අක්මා දලඹුව බඩදිව පපුමස අතුනු අතුනුබහත් නොපැසුණු අහර පැසුණු අහර පින් සෙම පුශා ලේ ඩහ මෙදතෙල කඳුළු වූරුණු හෙල කෙල මුතුනු සඳමිදුලු මු ඇතැයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම් බඳු නම් රත් එසේ ව ර යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යට කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාගත ඉඤ්ජාදාය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම් වලින් රත් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාගත ඉඤ්ජාදාය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ ර ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාගත ඉඤ්ජාදාය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුත් ඡන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාගත ඉඤ්ජාදාය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙමේ දහවල් යම් බඳු නම් රත් එසේ ව ර යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආනුලානසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී විවෘතසඤ්ඤාව මැනවින් තබන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු වියතිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියතියක් කෝසජය සහගියේ කෝසජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු වියතිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වියතිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියතියක් උඤ්චනය සහගියේ උඤ්චනය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වියතිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුරුණු වියතිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියතියක් ඊතලිඤ්ඤා සහගියේ ඊතලිඤ්ඤා සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුරුණු වියතිය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු වියතිය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වියතියක් පිටත පස්කම් ගුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු වියතිය යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අතිලීනං වීතනං යං භික්ඛවෙ, වීතනං කොසජ්ජං සහගතං කොසජ්ජසමපයුතං, ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිලීනං වීතනං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතං වීතනං යං භික්ඛවෙ, වීතනං උද්ධවච්ච සහගතං උද්ධවච්චසමපයුතං. ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතං වීතනං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතනං සඬබ්බතං වීතනං යං භික්ඛවෙ, වීතනං ටීනමිද්ධසහගතං ටීනමිද්ධසමපයුතං, ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතනං සඬබ්බතං වීතනං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතනං වීතනං යං භික්ඛවෙ, වීතනං බහිද්ධා පඤ්චකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුච්ඡිකඛිතනං අනුච්චසටං. ඉදං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ බහිද්ධා විකඛිතනං වීතනං -පෙ-සපභාසං වීතනං භාවෙති.

කතමා ච භික්ඛවෙ, අතිලීනා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා කොසජ්ජසහගතා කොසජ්ජසමපයුතා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිලීනා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා උද්ධවච්චසහගතා උද්ධවච්චසමපයුතා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතනං සඬබ්බතා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා ටීනමිද්ධසහගතා ටීනමිද්ධසමපයුතා, අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, අජ්ඣාතනං සඬබ්බතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතනා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා බහිද්ධා පඤ්චකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුච්ඡිකඛිතනා අනුච්චසටා. අයං වුවච්ඡි භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛිතනා වීමංසා.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.” ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා සුභගහිතා භොති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුපච්චිද්ධා පඤ්ඤාය. ඵලං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති. “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.”

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදනලා අධො කෙසමඤ්ඤා කච්චරියනං පුරං නානායාකාරස්ස අසුචිනො පච්චවෙකඛිති: “අතථී ඉමස්මිං කායෙ කෙසා ලොමා -පෙ- ලසිකා මුක්තනතී.” ඵලං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරතිති.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් ඊනමිඤ්ඤය සහගියේ ඊනමිඤ්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් පිටත පස්කම්මදුණ ඇරබ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු සිතැ යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වෙයි.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් ඊනමිඤ්ඤය සහගියේ ඊනමිඤ්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු විමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් විමංසාවක් පිටත පස්කම්මදුණ ඇරබ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු විමංසා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤ ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මැනවින් මෙතෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිදිනා ලද්දී වේ ද මහණෙනි, මෙසේ මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤ ඇති ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ පාදතලයෙන් උඩ කෙස්මතු වෙන් යට සිටිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදෑරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම පස්විකයි. “මේ කයෙහි කෙස් ලොම් ... සඳමිදුලු මු ඇතැ”යි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එබඳු ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එබඳු ව වෙසේ.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං. යථා රත්තං තථා දිවා විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි දිවා විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙහි වා පන ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං විමංසා සමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි දිවා විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙත වෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුතො ආලොකසංඤ්ඤ සුභගභිතා හොති දිවාසංඤ්ඤා ස්වාධිධිතා. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙත වෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති.

එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වතාරො ඉද්ධිපාදු එවං බහුලිකතා මහජථලා හොන්ති මහන්සංසා. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පටිච්ඡුහොති. “එකොපි හුතා බහුධා හොති -පෙ- යාව චුභමලොකාපි කායෙන වසං වන්නෙති..” එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිලුත්තං පඤ්ඤවිලුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ඣ විහරතිති.

පාසාදකම්පනවග්ගො දුතියො.

තත්තුද්දනා:

හෙතුමහජථලො ජංඤ්ඤ මොග්ගලොතො ව බ්‍රාහ්මණො,
මහිද්ධිද්ධිවිධා භික්ඛු භාවනා විභවෙහි වාති.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම්සේ නම් රැන් එබඳු වී රැ යම්සේ නම් දහවලුන් එබඳු වී වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යම කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් වීම-සාසමාධිපධානසඛිතරසනෙතනගත ඉදිරිපාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් රැන් වීම-සාසමාධිපධානසඛිතරසනෙතනගත ඉදිරිපාදය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ රැයෙහි වීම-සාසමාධිපධානසඛිතරසනෙතනගත ඉදිරිපාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුන් වීම-සාසමාධිපධානසඛිතරසනෙතනගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ දහවල් යම්බඳු නම් රැන් එසේ වී රැ යම්බඳු නම් දහවලුන් එසේ වී වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආලෝකසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවා සඤ්ඤාව මැනවින් පිහිටුවන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් බැබළුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදූරුම් ඉදුකොටස් වීදී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බලලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුව සෑය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

දෙවැනි පාසාදකපෙනවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

හෙතු, මහඵල, ඡන්ද, මොහොලොන, බ්‍රාහමණ, මහිදාක, ඉදිරිවිධ, හිකුළු, භාවනා, විහබන යී දසසුත්‍රානන කෙනෙකි.

3. අයොගුලුවගෙහා

7. 3. 1

මගහසුතනං

3143. සාවකපීයං :

පුබ්බව මෙ භික්ඛවෙව, සමෙකාධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්තසෙසව සතො එතදහොසි. “කො නු ඛො මගෙහා කා පටිපදු ඉද්ධිපාදභාවනා-යාති: තස්ස මඤ්ඤා භික්ඛවෙව, එතදහොසි: “ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි පධානසඛිබාරසමනනාගනං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති මෙ ඡන්දො න ච අතිලීනො භවීස්සති -පෙ- සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති. විට්ඨසමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- චිමංසාසමාධිපධානසඛිබාරසමනනාගනං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ චිමංසා න ච අතිලීනා භවීස්සති. න ච අතිපගහනීතා භවීස්සති. න ච අජ්ඣාතං සඤ්ඤා භවීස්සති. න ච බහිඤ්ඤා චික්ඛන්තා භවීස්සති. පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රතනිං යථා රතනිං තථා දිවා.”

ඉති විචචෙන වෙනසා අපරියොනදොන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙව, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පටිඤ්ඤාහොති: එකොපි හුත්වා බහුධා හොති -පෙ- යාව බුභමලොකාපි කායෙන වසං වග්ගෙති. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙව, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමෙජ්ජ විහරතීති.

(ඡළභිඤ්ඤා විස්ථාරෙතබ්බා.)

7. 3. 2

අයොගුලුසුතනං

3144. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම්ඵ. උපසඛිකම්ඵවා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තො ඛො ආයසමා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “අභිජානාති නු ඛො හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතා” තී. අභිජානාම් ඛවාහං ආනන්ද ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතා. අභිජානාති ඛො පන හන්තො, හගවා ඉමීනා වාතුමමභාහුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතා. අභිජානාම් ඛවාහං ආනන්ද, ඉමීනා වාතුමමභාහුතිකෙන¹ කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතා.² ඔපාතිහ³ හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතං. සමඤ්ඤා⁴ ඛො හන්තො, හගවා ඉමීනා වාතුමමභාහුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඛිකම්ඵතී.⁵ තයිදං හන්තො, හගවතො අච්ඡරියං වෙච අබ්බුතං වාති.

1. වාතුමාහුතිකෙන - මජ්ඣ. 3. යඤ්ච ඛො ඕමානි - මජ්ඣ, ස්‍යා, ඔපපාඨි - සී 2.
2. උපසඛිකම්ඵතානි - සී 1, 2. 4. අභිජානාති - මජ්ඣ, ස්‍යා.
3. උපසඛිකම්ඵතා - මජ්ඣ, ස්‍යා.

3. අයොග්‍යලවර්ගය

7. 3. 1

මහ සූත්‍රය

3143. සැබැත්තුවර:

මහණෙනි, සමොදායෙන් පළමු ම බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුමට මහ කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... බැබළුම සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... විතර්කසමාධි ... විමසා-සමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ ය”යි පවසාපුරෙසැඤ්ඤ ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බලිලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආශ්‍රවයන් ඝෟස කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(මධිහිඤා විතර කටයුතු.)

7. 3. 2

අයොග්‍ය සූත්‍රය

3144. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹීමෙන් දන වදරන සේක් ද”යි. ආනන්ද, මම සෘඤ්ඤෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹියෙමි දනිමි යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමළභාගුතික කයින් සෘඤ්ඤෙන් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකියේක් ද”යි. ආනන්ද, මම මේ වාතුමළභාගුතික කයින් සෘඤ්ඤෙන් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකි වෙමි යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකි සේක: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමළභාගුතික කයින් සෘඤ්ඤෙන් බලිලොවට එළඹීමෙන් දනිමි යි. වහන්ස, ඒ මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇසිරියෙක් ද පුදුමයෙක් ද වේ යි.

අච්ඡරියා වෙව ආනන්ද තරාගතා, අච්ඡරියධම්මසමනනාගතා ච, අබ්බතා වෙව ආනන්ද තරාගතා, අබ්බතධම්මසමනනාගතා ච. යසම් ආනන්ද, සමයෙ තරාගතො කායමපි විනෙහ සමාදහති¹ වින්තමපි ච කායෙ සමාදහති¹ සුඛසඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ² ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති තසම්. ආනන්ද, සමයෙ තරාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහසසරතරො ච. යෙය්‍යථාපි ආනන්ද අයොගුළො දිවසසනිතතො³ ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහසසරතරො ච. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තරාගතො කායමපි විනෙහ සමාදහති, වින්තමපි කායෙ සමාදහති. සුඛසඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ⁴ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති, තසම්. සමයෙ ආනන්ද, තරාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහසසරතරො ච.

යසම් ආනන්ද සමයෙ තරාගතො කායමපි විනෙහ සමාදහති, වින්තමපි කායෙ සමාදහති, සුඛසඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති, තසම්. ආනන්ද, සමයෙ තරාගතස්ස කායො අප්පකසිරෙනෙව පුටුච්ඤා වෙහාසං අබ්බග්ගච්ඡති. යො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: “එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති -පෙ- යාච ඉහමලොකාපි කායෙන වසං වනෙති, යෙය්‍යථාපි ආනන්ද, තුලපිච්ච වා කප්පාසපිච්ච වා ලහුකො වාතුපාදනො අප්පකසිරෙනෙව පුටුච්ඤා වෙහාසං අබ්බග්ගච්ඡති. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තරාගතො කායමපි විනෙහ සමාදහති, වින්තමපි කායෙ සමාදහති සුඛසඤ්ඤාඤ්ඤා ලහුසඤ්ඤාඤ්ඤා කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති, තසම්. ආනන්ද, සමයෙ තරාගතස්ස කායො අප්පකසිරෙනෙව පුටුච්ඤා වෙහාසං අබ්බග්ගච්ඡති. යො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති -පෙ- යාච ඉහමලොකාපි කායෙන වසං වනෙති.”

7. 3. 3

භික්ඛුසුත්තං

3145. වහ්‍යාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු කතමෙ වහ්‍යාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වින්තමපි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වහ්‍යාරො ඉද්ධිපාදු. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බ්බුලිකත්තො භික්ඛු ආසවානං. ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤාචිමුත්තං දිට්ඨිව ධම්මෙසං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමපජ්ජ විහරතිති.

1. සමාදහති - මජ්ඣං,
 2. කායෙන - සී 1, 2.
 3. දිවසං සනතතො - මජ්ඣං, යතං.
 4. කායෙන - සී 1, 2.

ආනන්ද තථාගතයෝ අසිරි වූවාහුත් අසිරි දහමින් යුතු වූවාහුත් වෙති. ආනන්ද, තථාගතයෝ පුදුම වූවාහුත් පුදුම දහමින් යුතු වූවාහුත් වෙති. ආනන්ද, යම් සමයක තථාගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි තථාගතයන්ගේ කය ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා බබළනපුලුත් වෙයි. ආනන්ද, දවසක් මුළුල්ලෙහි තැවුණු යවටෙක් යම්යේ ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාඤ්චරත් වේ ද, ආනන්ද, එසෙයින් ම තථාගතතෙමේ යම් සමයක කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි තථාගතයන්ගේ කය ඉතා ලසුන් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාඤ්චරත් වේ.

ආනන්ද, යම් කලෙක තථාගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එකල්හි තථාගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන් වැදූරුම් ඉදු කොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බබලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. ආනන්ද, යම්යේ හිමුල්පුලුත් හෝ කපුපුලුත් හෝ සැහැල්ලු වූයේ වාතය විසින් ගන්නා ලද්දේ නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී යි. ආනන්ද, එසෙයින් ම යම් සමයෙක තථාගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි තථාගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන්වැදූරුම් ඉදුකොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බබලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වා යි.

7. 3. 3

හිකඛු සුත්‍රය

3145. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර යතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. චිරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... චිමංසාසමාධි-පධානසඛිඛාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතර යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුවයන් ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිවුදුම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 4

සුද්ධකසුත්තං¹

3146. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉද්ධිපාදති.

7. 3. 5

ඵලසුත්තං

3147. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විත්තසමාධි පධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාර සමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉද්ධිපාදු. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, ඵතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තන්තා ජීවන්තං ඵලාන්තං අඤ්ඤන්තරං ඵලං පාවිකඛ්ඛා: "දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සත්ථි වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතා"ති.

7. 3. 6

දුක්ඛියඵලසුත්තං

3148. වන්හාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු. කතමෙ වන්හාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉද්ධිපාදු.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, ඵතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලී-කත්තන්තා සත්තඵලා සන්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛා. කතමෙ සත්තඵලා සන්තානිසංසා: දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔරලොභාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනාගාරා පරිනිබ්බායී හොති, උපගච්ච පරිනිබ්බායී හොති, අසඛ්ඛාරපරිනිබ්බායී හොති, සසඛ්ඛාරපරිනිබ්බායී හොති, උද්ධ-පොතො හොති අකනිට්ඨගාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, ඵතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකත්තන්තා ඉමෙ සත්තඵලා සන්තානිසංසා පාවිකඛ්ඛාති.

1. න දිසානෙදං සුත්තං ස්වාමිපොසංකෙ.

7. 3. 4

සුඤ්ච සුත්‍රය

3146. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තොහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඤ්චාද යි.

7. 3. 5

ඵලසුත්‍රය

3147. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තොහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. චිත්තසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඤ්චාද යි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ඵලදාවය අතුරෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදුමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදනයෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි.

7. 3. 6

දුතියඵල සුත්‍රය

3148. මහණෙනි, මේ ඉඤ්චාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද යි.

මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්චාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සත් ඵල කෙතෙක් සත් අනුසස් කෙතෙක් කැමති විය යුතු. කවර සත් ඵල කෙතෙක් සත් අනුසස් කෙතෙක් ද යත්: දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල්හි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් ඔරමහාගිය සංයොජනයන් ඝජය කිරීමෙන් අතර කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වේ. (ආයුමැද ඉක්මවා) ආයුකෙළවරට ළං ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ නැති ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ ඇති ව කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. අකනිධංගමී උඤ්චාදයෙහි වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඤ්චාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මේ සත්ඵල සත් අනුසස් කැමති විය යුතු යි.

7. 3. 7

ආනන්දසුත්තං

3149. අප්ඵ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීචා -පෙ- එකමන්තං නිසිනොහො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “කතමා නු ඛො හනො, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදො, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපද්”ති.

ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පට්ඨනුහොති: “එකොපි හුන්වා ඛහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති”. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤි. කතමො වානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදො: යො ආනන්ද, මහෙහො යා පට්ඨපද ඉඤ්ඤිලාභාය ඉඤ්ඤිපට්ඨලාභාය සංචිත්තති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදො. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා: ඉධානන්ද, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනකාගතං ඉඤ්ඤිපාදො භාවෙති, වීරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීමාසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනකාගතං ඉඤ්ඤිපාදො භාවෙති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපද: අයමෙච අරියො අට්ඨංඛිනකො මහෙහො. යෙයාථීදං: සමචාදිට්ඨි -පෙ- සමචාසමාධි. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපදති.

7. 3. 8

දුතියආනන්දසුත්තං

3150. එකමන්තං නිසික්කං ඛො ආයස්මන්තං ආනන්දං හගවා එතදවොච: “කතමා නු ඛො ආනන්ද, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදො, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපද්”ති. හගවමුලකා නො හනො ධම්මො -පෙ- ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පට්ඨනුහොති -පෙ- අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපදති.

7. 3. 9

සමබහුලභික්ඛුසුත්තං

3151. අප්ඵ ඛො සමබහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඛික්ඛි. -පෙ- එකමන්තං නිසික්කො ඛො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචු: “කතමා නු ඛො හනො ඉඤ්ඤි; කතමො ඉඤ්ඤිපාදො, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපද්”ති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පට්ඨනුහොති: “එකොපි හුන්වා ඛහුධා හොති -පෙ- අයං වුච්චති භික්ඛවෙ; ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පට්ඨපදති.

7. 3. 7

ආනන්ද සූත්‍රය

3149. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එලඹ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉඤ්ජි කචරේ ද ඉඤ්ජාද කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනා කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනාමිතීපටිපදා කචරේ ද”යි.

ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බලිලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි”. ආනන්ද, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා කචරේ ද යන්: ආනන්ද, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් ඉදු ලැබුම් ඉදු පිළිලැබුම් පිණිස පවතී නම් ආනන්ද, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුම් කචරේ ද යන්: ආනන්ද, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. චිරියමාධි ... වික්‍ෂමාධි ... වීම-සාසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමැ යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද යන්: මේ අර්ථවහි මහ මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 8

දුතිය ආනන්ද සූත්‍රය

3150. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළු සේක: “ආනන්ද, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම් කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි ... ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 9

යම්බහුලහිකවු සූත්‍රය

3151. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත් පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම් කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. මහණෙනි, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 10

දුතියසමබ්‍රුලභිකඛුසුත්තං

3152. අථ ඛො සමබ්‍රුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසසකමිසු: -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙහ ඛො තෙ භික්ඛු හගවා එතදවොච: කතමා නු ඛො භික්ඛවෙ ඉද්ධි, කතමො ඉද්ධිපාදෙ, කතමා ඉද්ධිපාදභාවනා, කතමා ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදනී, හගවිමුලකා නො හනෙත, ධම්මා -පෙ-

කතමා ච භික්ඛවෙ ඉද්ධි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්චිනං ඉද්ධිච්චං පච්චන්‍රහොති: එකොපි හුන්ධා බ්‍රහ්මා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධි. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ: යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉද්ධිලාභාය ඉද්ධිපටිලාභාය සංවන්ති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධිපාදෙ. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධි-පධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද: අයමෙව අරියො අට්ඨච්චිකො මග්ගො. සෙයාථීදං: සමමාදිඛි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදනී.

7. 3. 11

මොගගලානසුත්තං

3153. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා බ්‍රුලිකතන්තා මොගගලානො භික්ඛු එචං මහිද්ධිකො එචං මහානුභාවොති. හගවිමුලකා නො හනෙත ධම්මා -පෙ- චතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ, ඉද්ධි-පාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලිකතන්තා මොගගලානො භික්ඛු එචං මහිද්ධිකො එචං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, මොගගලානො භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ ඡන්දෙ න ච අනිලිනො හවිසසනී -පෙ- සප්පහාසං වින්තං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වින්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අනිලිනා හවිසසනී, න ච අනිපග්ගභිතා හවිසසනී -පෙ- ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්පහාසං වින්තං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලිකතන්තා මොගගලානො භික්ඛු එචං මහිද්ධිකො එචං මහානුභාවො.

7. 3. 10

දුතියසම්බහුලහික්ඛු සූත්‍රය

3152. එකල්හි බොහෝ හික්ඛුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පසෙක හුන් ඒ හික්ඛුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළු සේක: “මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද, ඉදුපා කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ...

මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නන්වැරුරුම ඉදු කොටස් වීදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ... බහුලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතක් ඉදු ලැබුම ඉදු පිළිලැබුම පිණිස පවතී ද, මහණෙනි, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධි-පධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි... වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතඉඤ්ජාදය වධයි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අර්භට්ඨිමගමැ යි. එනම්: සමොද්ධි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 11

මොග්ගලාන සූත්‍රය

3153. මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහන් සාද්ධි ඇත්තේ මෙබඳු අනුභාව ඇත්තේ දැ යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ. ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහන් සාද්ධි ඇත්තේ මෙබඳු මහන් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේය ... බැබළුම සහිත සිත වධයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... වීමංසාසමාධි පධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වධයි. මෙසේ මාගේ වීමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ... මෙසේ විවිධ දිනාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම සහිත සිත වධයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහන් සාද්ධි ඇත්තේ ය. මෙබඳු මහන් අනුභාව ඇත්තේ ය

ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතනනා ඛහුලි-
 කනනනා මොග්ගලොතො භික්ඛු ඵලං අනෙකවිභිතං ඉඤ්චීධං පච්චන්තු-
 භොති: ‘ඵකොපි හුඤා ඛහුධා භොති. -පෙ- යාව භුභමලොකාපි කායෙන
 වසං වනෙහති’. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං
 භාවිතනනා ඛහුලිකනනා මොග්ගලොතො භික්ඛු ආසවානං බයා
 අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ
 සච්ඡකඤා උපසම්පජ්ජ වීභරති ති.

7. 3. 12

තථාගතසුත්තං

3154. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතනනා
 ඛහුලිකනනා තථාගතො ඵලංමභිඤ්ඤො ඵලංමභානුභාවොති.
 ගගවංමුලකා නො හනෙහ, ධම්මා -පෙ- චතුනනං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉඤ්චාදනං භාවිතනනා ඛහුලිකනනා තථාගතො ඵලංමභිඤ්ඤො
 ඵලංමභානුභාවො. කතමෙසං චතුනනං: ඉධ භික්ඛවෙ, තථාගතො
 ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමනනාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉති මෙ ඡන්ද
 නා ච අතිලීනො භවීසසති. න ච අතිපග්ගභිනො භවීසසති. -පෙ-
 ඉති විචටෙන වෙකසා අපරියොනඤ්ඤාන සප්පභාසං විනා භාවෙති.
 විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනනාගතං
 ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලීනා භවීසසති, න ච
 අතිපග්ගභිනා භවීසසති. න ච අජ්ඣාසනං සච්චිකා භවීසසති, න ච
 බහිඤ්ඤා විකඤ්ඤා භවීසසති. පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ච වීභරති.

‘යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.’

ඉති විචටෙන වෙකසා අපරියොනඤ්ඤාන සප්පභාසං විනා භාවෙති.

ඉමෙසං ච ඛො පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතනනා,
 ඛහුලිකනනා තථාගතො ඵලංමභිඤ්ඤො ඵලංමභානුභාවො. ඉමෙසංඤ්ඤ
 පන භික්ඛවෙ, චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතනනා ඛහුලිකනනා තථාගතො
 අනෙකවිභිතං ඉඤ්චීධං පච්චන්තුභොති: ඵකොපි හුඤා ඛහුධා භොති -පෙ-
 යාව භුභමලොකාපි කායෙන වසං වනෙහති. ඉමෙසංඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ,
 චතුනනං ඉඤ්චාදනං භාවිතනනා ඛහුලිකනනා තථාගතො ආසවානං
 බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤවිමුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං
 අභිඤ්ඤ සච්ඡකඤා උපසම්පජ්ජ වීභරති.

(ඡළභිඤ්ඤ විජාරෙතබ්බො)

අයොගුළුවග්ගො තතියො.

තප්පඤ්ඤා:

මග්ගො අයොගුළො භික්ඛු සුඤ්ඤාඤ්ඤී දුට්ඨ ඵලා
 ආනන්දෙන දුට්ඨ වුඤ්ඤා භික්ඛුසම්බහුලෙ දුට්ඨ,
 ඵනාදසො මොග්ගලොතො ඤාදසමො තථාගතොති.

මහණෙනි, මේ සිටු ඉඳුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ නන් වැදෑරුම් ඉඳු කොටස් විඳි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අසුරු වේ ... බබ්ලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්ව”යි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉඳුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ ආසුව ඝෛය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියක් ඵලප්‍රඥාවක් දිට්‍රදවියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 12

තථාගත සූත්‍රය

3154. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඬවූ ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබඳු මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ දැයි. වහන්ස, අපගේ දහම් හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, සිටු ඉඳුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබඳු මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිටු ඉඳුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි තථාගත තෙමේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාර-සමකතාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්දය ඉතා හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි .. විතසමාධි ... විමංසා-සමාධිපධානසඛිඛාරසමකතාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසා ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යමයේ නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යමයේ නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යමයේ නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යමයේ නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යමයේ නම් රැන් එබඳු ය. රැ යමයේ නම් දහවලුත් එබඳු ය”යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිටු ඉඳුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබඳු මහත් සෘණී ඇත්තේ මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මේ සිටු ඉඳුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ නන් වැදෑරුම් ඉඳු කොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අසුරු වේ ... බබ්ලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉඳුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ ආසුවයන් ඝෛය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියක් ඵලප්‍රඥාවක් ඉහාත්මයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(ඡඩහිඤා විතර කටයුතු.)

තෙවැනි අයොගුළවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මග්ග, අයොගුළ, භීක්ඛු, සුඤ්ඤා යි සූත්‍ර සතරෙකි. ඵලසූත්‍ර දෙකෙකි. ආනන්ද නමින් ද දෙකෙක් කියන ලදී. සම්මොච්ඡිකඛු සූත්‍ර ද දෙකෙකි. එකොළොස්වැන්න මොග්ගලාන ය, දෙළොස් වැන්න තථාගත ය යි සූත්‍ර මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. ගඬුගාපෙය්‍යාලවග්ගො

7. 4. 1-48

පාචීනනිත්තාදිසුත්තනානි

3155-3202 සෙය්‍යාරාපි භික්ඛවෙ, ගඬුගා නදී පාචීනනිත්තා පාචීන පොණා පාචීනපඤ්චාරා. -පෙ- නිබ්බානපඤ්චාරොති.

(ඉද්ධිපාදවසෙන විජ්‍යාරොතබ්බානි.)

ගඬුගාපෙය්‍යාලවග්ගො චතුසො.

කත්‍රඥතා:

ඡ පාචීනතො නිත්තා ඡ ච නිත්තා සමුද්දනො,
එතෙ දෙව ද්වාදස භොතභී වග්ගො තෙන පච්චවතීති.

5. අසමාදවග්ගො

7. 5. 1-40

තථාගතාදිසුත්තනානි

3203-3242. යාවතා භික්ඛවෙ සත්තා අපද වා දීපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලීකරොතිති.

අසමාදවග්ගො පඤ්චමො.

කත්‍රඥතා:

තථාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වසසිකං,
රාජා වජ්ඣමසුරියා ච වජෙත දසමං පදනභී.

6. බලකරණීයවග්ගො

7. 6. 1-48

බලාදී සුත්තනානි

3243-3290. සෙය්‍යාරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙවී බලකරණීයා කම්මනා කඨිරභභී -පෙ- බහුලීකරොතිති:

බලකරණීයවග්ගො ඡට්ඨො.

කත්‍රඥතා:

බලං බීජං ච නාගො ච රුක්ඛං කුම්බෙන සුක්ඛිනා
ආකාසෙන දෙව මෙසා නාවා ආගන්තුකා නදී ඡී.

4. ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ගය

7. 4. 1-48

පාචනනිහනාදි සූත්‍ර

3155-3202. මහණෙනි, යම්සේ ගඹගා නදී නොමෝ පැයුන්දිගට නැමුණි පැයුන්දිගට නැමුරු වුවා පැයුන්දිගට බර වුවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉඤ්චාද විසින් විතර කටසූත්‍ර)

සිවුවැනි ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

පාචනනිහනවතුෂ්ක සයෙකි. සමුරුනික වතුෂ්ක ද සයෙකි. මේ ඝටකදෙක දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි.

5. අප්පමාද වර්ගය

7. 5. 1-40

තථාගතාදි සූත්‍ර

3203 - 3242. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුවා වූ ද බ්‍රහ්මපා වූ ද යම් තාක් සන්තියෝ වෙත් ද ... බහුල කෙරේ යි.

පස්වැනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි චතුෂ්කදශයෙකි, යාලිස්සුතුරෙකි.

6. බලකරණීයවර්ගය

7. 6. 1-48

බලාදි සූත්‍ර

3243 - 3290. මහණෙනි, යම්සේ යම් කිසි බලකරණීය කම්මානායෝ කරනු ලැබෙත් ද ... බහුල කෙරෙයි.

සවැනි බලකරණීය වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුකබ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි චතුෂ්ක සතෙකි. වෙසවතුෂ්ක දෙකෙකි. නාවා. ආගන්තුක, නදී යි චතුෂ්ක තුනෙකි. මුළුල්ල දෙළොසෙකි. සුතුරු අටසාලියෙකි.

7. එසනාවගො

7. 7. 1-160

එසනාදි සුත්තානි

3291-3450. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා :
-පෙ-භාවෙනඛබ්බාති.

(විවෙකනිසසිතාදි වසෙන අභිඤ්ඤ පරිඤ්ඤ පරීක්ඛය පහන වසෙන ච එකෙකසමි සොළස යොළස කතවා එකසතසට්ඨිසුත්තනානා විජාරෙතඛබ්බා)

එසනාවගො සත්තමො

තත්‍රාද්දනං :

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛනා ච තිසෙසා,
බ්ලං මලඤ්ච නිසො ච වෙදනා නණ්ඨාති වාති.

8. ඔසවගො

7. 8. 1-159

ඔසාදි සුත්තානි

3451-3609. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ ඔසා. කතමෙ වත්තාරො :
කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජෙජාසො -පෙ- භාවෙනඛබ්බාති.

(වුත්තනගෙනෙව විජාරෙතඛබ්බාති.)

7. 8. 160

උද්ධමහාගියසුත්තං

3610. පඤ්චමානි භික්ඛවෙ, උද්ධමහාගියානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ඤා : රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධව්චං අවිජ්ජා ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධමහාගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පහනාය වත්තාරො ඉද්ධිපාද භාවෙනඛබ්බා. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජඤ්ජමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරිය සමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උද්ධමහාගියානං සංයොජනානං පහනාය ඉමෙ වත්තාරො ඉද්ධිපාද භාවෙනඛබ්බාති.

ඔසවගො අට්ඨමො.

තත්‍රාද්දනං :

ඔසො යොගො උපාදනං ගජන්ඨා අනුසයෙන ච,
කාමගුණා නිවරණං ඛන්ධා ඔරුද්ධමහාගියානි.

ඉද්ධිපාදසංසුත්තං සමන්තං.

තත්‍ර වග්ගද්දනං :

ඉද්ධිපාදෙ වාපාල පාසාදකමපනගොගුලා
ගඛධාපෙය්‍යාල ආදීභි පඤ්ඤිභි වග්ගා නොනනවඛ්ඛාති.

7. එසනාවර්ගය

7. 7. 1-160

එසනාදි සූත්‍ර

3291 - 3450. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි, කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩිය යුතු යි.

(විවෙක නිස්සිනාදි විසිතුදු පරිඤ්ඤා දභිඤ්ඤා පරිසබ්බ පභාන විසිතුදු එකෙක යොලොස යොලොස කොට එක්සිය සැට සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුතු.)

සත්වැනි එසනාවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, වීල, මල, නිස, වෙදනා තණ්හා යි භොධසක දශයෙකි. එක්සිය සැටසූතුරෙකි.

8. ඔසවර්ගය

7. 8. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

3451 - 3609. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජොස යි ... වැඩිය යුතු යි.

(කී නයිත් ම විතර කටයුතු.)

7. 8. 160

උද්ධමභාගීය සූත්‍ර

3610. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගීය සංයොජන පසෙකි, කවර පසෙක්ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධව අච්ඡා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගීය සංයොජනයෝදි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගීය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිටු ඉදුපා වැඩියයුතු. කවර සිටු ඉදුපාද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධාන-සඛිඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... විහ්ගසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගීය සංයොජනයන් පහනු පිණිස මේ සිටු ඉදුපා වැඩියයුතු යි.

අටවැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන ගජ්ඣ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, ඛනි, ඔරමභාගීය, උද්ධමභාගීය යි භොධසක දශයෙකි. සූතුරු එක්සිය-සැටෙකි.

ඉද්ධිපාදසංයුත්තය නිමිසේය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

වාපාල, පාසාදකමපන, අයොගුළ යන මොහු ගඛිකාපෙයාල ආදී පස සමග ඉඤ්චාද සංයුත්තයෙහි වර්ග අටෙක් වේ.

8. අනුරුද්ධසංයුතනං.

1. රහොගතවගෙනා

8. 1. 1

රහොගතසුකතං

3611. එකං සමයං ආයඝමා අනුරුද්ධො සාවකථීයං චිහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයඝමනො අනුරුද්ධස්ස රහොගතස්ස පතිසලලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකෙතො උදපාදී: “යෙසං කෙසඤ්චී වන්තාරො සතිපට්ඨානා විරද්ධා, විරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුකඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී වන්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුකඛකඛයගාමී”ති.

අථ ඛො ආයඝමා මහාමොග්ගලොනො ආයඝමනො අනුරුද්ධස්ස වෙනසා වෙතොපරිචිතකමඤ්ඤය සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො සමමිඤ්ඤිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ඤය්‍ය, එවමෙවං ආයඝමනො අනුරුද්ධස්ස පමුඛෙ පාකුරහොසි. අථ ඛො ආයඝමා මහාමොග්ගලොනො ආයඝමනං අනුරුද්ධං එතදවොච: “කිත්තාවතා නුඛො ආචුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුනො වන්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා හොහති”ති ඉධාචුසො භික්ඛු අජ්ඣන්තං කායෙ සමුදයධමමානුපසෙසී චිහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣන්තං කායෙ වයධමමානුපසෙසී චිහරති, -පෙ- අජ්ඣන්තං කායෙ සමුදයවයධමමානුපසෙසී චිහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. බහිද්ධා කායෙ සමුදයධමමානුපසෙසී චිහරති -පෙ- බහිද්ධා කායෙ වයධමමානුපසෙසී චිහරති -පෙ- බහිද්ධා කායෙ සමුදයවයධමමානුපසෙසී චිහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣන්තබහිද්ධා කායෙ සමුදයධමමානුපසෙසී චිහරති -පෙ- අජ්ඣන්තබහිද්ධා කායෙ වයධමමානුපසෙසී චිහරති -පෙ- අජ්ඣන්තබහිද්ධා කායෙ සමුදයවයධමමානුපසෙසී චිහරති, ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

8. අනුරුද්ධ සංයුත්තය

1. රහොගනවර්ගය

8. 1. 1

රහොගන සූත්‍රය

3611. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ යෑවත යම්පයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවෙයෙති. එකල්හි රහොගනව එකලාව සිටි ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙබඳු චිත්තචිතර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් වරදවන ලදද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමය ඔවුන් විසින් වරදවන ලදී. යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් අරඹන ලදද මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමය ඔවුන් විසින් අරඹන ලදී”යි.

එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ගේ චිත්තපරිචිතර්කය සිය සිතින් දන යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අකක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අකක් හකුළුවන්නේ හෝ වෙ ද, එසෙයින් ම ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළවූහ. එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, කෙනෙකින් මහණහුගේ සිටු සිව්වන් පිරිසුන් වෙද”යි. ඇවැත්නි, මෙසසුන්හි මහණ සිය කයෙහින් හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. සිය කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව .. වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ.

සො සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුල¹සඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පච්ඡකුලසඤ්ඤී තඤ්චි චිහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ අපච්ඡකුල-සඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තඤ්චි චිහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පච්ඡකුල-සඤ්ඤී තඤ්චි චිහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තඤ්චි චිහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී පච්ඡකුලසඤ්ඤී තද්‍රහසං අභිනිවජෙප්පථා උපෙබ්බකො චිහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති, උපෙබ්බකො තඤ්චි චිහරති සනො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයධම්මානුපය්‍යී චිහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදය-ධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපය්‍යී චිහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං-බ්හිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපය්‍යී චිහරති ආතාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බකො තඤ්චි චිහරති සනො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදය-වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත වයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මානුපය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබ්හිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මානුපය්‍යී චිහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබ්හිද්ධා විනෙත වයධම්මානු-පය්‍යී චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛංබ්හිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මානුපය්‍යී චිහරති ආතාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙම-නස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බකො තඤ්චි චිහරති සනො සමපජානො.

1. අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුල - මජ්ඣං, ස්‍යා.

ඉදින් හේ නොපිළිකුල් අරමුණෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුල් අරමුණෙහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලෙහි ද පිළිකුලෙහි ද පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලක් නොපිළිකුලක් යන දෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සිය විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. ඉදින් හෙතෙමේ ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සියසිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියසිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව සිත් ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. හේ ඉදින් ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු වයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදය-වයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං-බ්හිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තංබ්හිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මොනුපය්ඨී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තංබ්හිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මොනුපය්ඨී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනොයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යො සචෙ ආකඛ්ඛිති අපථිකකුලෙ පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති පථිකකුලෙ අපථිකකුල-සඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති අපථිකකුලෙ ච පථිකකුලෙ ච පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති පථිකකුලෙ ච අපථිකකුලෙ ච අපථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛ්ඛිති අපථිකකුලසඤ්ඤී පථිකකුලසඤ්ඤී තද්දුගයං අභිනිවජ්ජේජා උපෙබ්බො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති උපෙබ්බො තස් විහරති සනො සමපජානො. එත්තාවතා ඛො ආච්චියො භික්ඛුනො වත්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොතතිති.

8. 1. 2

දුතිය රහොගකසුත්තං

3612. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවඤ්ඤියං විහරති ජෙනවනෙ අනාපජිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස රහොගකස්ස පටිසලලීනස්ස එවං චෙතසො පරිචිතකෙසා උදපාදි: “යෙසං කෙසඤ්චී වත්තාරො සතිපට්ඨානා විරද්ධා, විරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛ්ඛියගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී වත්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛ්ඛියගාමී”ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස චෙතසා චෙතනා පරිචිතකකමඤ්ඤය සෙය්‍යරාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙචං ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස පමුචෙ පාතුරභොසී. අථඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මිනො අනුරුද්ධං එතදචොච: “කිත්තාවතා නුඛො ආච්චියො අනුරුද්ධ, භික්ඛුනො වත්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොතති”ති.

සිය නිවරණාදී දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ. සියදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා ගේ (නිවරණාදී) දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමාදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා දහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම් ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

හෙතෙමේ ඉදින් නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලෙහිත් පිළිකුලෙහිත් පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලත් පිළිකුලත් යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇතිව වෙසේ. ඇවැත්නි, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු මෙතෙකින් පිරිපුන් වෙති යි.

8. 1. 2

දුකිය රහොගත සූත්‍රය

3612. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සම්පයෙහි අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙත්. එකල්හි එකලා වූ විවේකයෙන් යුත් ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙබඳු චිත්තචිතර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු වැරදුණාහු ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට වැරදුණේ ය. යම් කිසි කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු පිරිපුන් වෙද්ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට පිරිපුන් වෙයි”. එකල ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ගේ චිත්තචිතර්කය සියසිතින් දැන යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක් ... එසෙයින් ම ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළ වූහ. ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු කෙතෙකින් පිරිපුන් වෙද්ද”යි.

ඉධාච්චසො භික්ඛු අජ්ඣාතං කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. බහිද්ධා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣාතං වෙදනාසු -පෙ- බහිද්ධා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣාතං විනෙත -පෙ- බහිද්ධා විනෙත -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා විනෙත -පෙ- අජ්ඣාතං ධම්මෙසු -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු -පෙ- අජ්ඣාතබහිද්ධා ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එතනාවතා ටො ආච්චසො, භික්ඛුනො වග්ගාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොගහි තී.

8. 1. 3

සුතනුසුතතං

3613. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකජීයං විහරති සුතනුතීරෙ. අර ටො සම්මහුලා භික්ඛු යෙනායස්මා අනුරුද්ධො තෙනුපසඩ්ධම්මංසු. උපසඩ්ධාමිත්ථා ආයස්මතා අනුරුද්ධෙන සඤ්ඤි සම්මොදිංසු. සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතියාරෙඨා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීතනා ටො තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදචොච්චා: 'කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤතං¹ පසෙතා'ති.

වතුන්තං ටො අහං ආච්චසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤතං පසෙතා. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධාහං ආච්චසො කායෙ කායානුපසයි විහරාමි ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමි ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙයං ටො අහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤතං පසෙතා. ඉමෙසස්මි පනාහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො භීතං ධම්මං භීතතො අඛලඤ්ඤසීං, මජ්ඣිමං ධම්මං මජ්ඣිමතො අඛලඤ්ඤසීං; පණීතං ධම්මං පණීතතො අඛලඤ්ඤසීනතී.

1. මහාභිඤ්ඤතං - සා, අච්චසො.

ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ සියකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාය සභිඛාත ලොකයෙහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියමෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියවිදුමහි ... මෙරමාවිදුමහි ... සිය මෙරමාවිදුමහි ... සියසිත්ති ... මෙරමාසිත්ති ... සියමෙරමාසිත්ති ... සියදහමහි ... මෙරමාදහමහි ... සියමෙරමාදහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මහණහුගේ සිවුසිවටන්හු මෙතෙකින් පිරිසුන් වෙතියි.

8. 1. 3

සුතනු සූත්‍රය

3613. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සම්පයෙහි සුතනු ඉඩුරෙහි වැඩවෙසෙති. එකල බොහෝ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස්ව හුන් ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර දහම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියාහු ද’යි.

ඇවැත්නි, මම සිවුසිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියෙමි. කවර සිවු සිවටන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාවන්ති ... සිත්ති ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිවටන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මහාභිඤ්ඤ බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිවටන් වැඩු බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම භීතදහම භීත විසින් දනිමි, මැදුමදහම මැදුම විසින් දනිමි, ප්‍රණීතදහම ප්‍රණීත විසින් දනිමි යි.

8. 1. 4

කණටකීපුතං

3614. එකං සමයං ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලොනො සාකෙතෙ විහරන්ති කණටකීවනෙ.¹ අඵ ඛො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලොනො සායණෙසමයං පටිසල්ලානා වුට්ඨිතා යෙනාස්මා අනුරුද්ධො තෙනුප-සධකමීපු. උපසඨකමීතා ආයස්මතා අනුරුද්ධෙන සඤ්ඤිං සමමොදිංසු. සමමොදනීයං කඵං සාරාණීයං විනිසාරෙතා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනො ඛො ආයස්මා සාරිපුතො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොච: ‘සෙධෙන’ ආචුසො, අනුරුද්ධ, භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛො’ති.

සෙධෙන ආචුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා වන්හාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වන්හාරො: ඉධාචුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සෙධෙන ආචුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා ඉමෙ වන්හාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

8. 1. 5

දුතිය කණටකීපුතං

3615. අසෙධෙන ආචුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති. අසෙධෙන ආචුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා වන්හාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වන්හාරො: ඉධාචුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අසෙධෙන ආචුසො සාරිපුත, භික්ඛුනා ඉමෙ වන්හාරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

1. කණටකීවනෙ - සීචු, සී 1, 2.
 2. සෙධෙන - සා.,

8. 1. 4

කණ්ටකී සූත්‍රය

3614. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝත් සාකෙතනුවර සමීපයෙහි කණ්ටකීවෙනෙහි වැඩවෙයෙහි. එකල්හි ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට තිමවා එකත්පස් ව වැඩහුන්හ. එකත්පස් ව වැඩහුන් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, සෙබමහණ විසින් කවර දහම උපයා ගෙන විසිය යුතුද”යි.

ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිටුසිව්වන්හුද යත් : ඇවැත්නි, මෙයස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් කවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් කවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් මේ සිටුසිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 5

දුතිය කණ්ටකී සූත්‍රය

3615. ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, අසෙබ (රහත්) මහණ විසින් කවර දහම උපයා ගෙන විසිය යුතු දැයි? ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිටු සිව්වන්හුද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් කවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් කවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව දහම ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් මේ සිටු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 6

තතිය කණ්ඩකීසුතනං

3616. කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතන්තා ධම්මලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනෙතාති? චතුස්සං ඛොභං ආවුසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ධම්මලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනෙතා. කතමෙසං චතුන්තා: ඉධාභං ආවුසො, කායෙ කායානුපස්සී චිහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිතෙන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී චිහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛොභං ආවුසො චතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ධම්මලීකතන්තා මහාභිඤ්ඤතං පනෙතා. ඉමෙසං ආවුසො චතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතන්තා ධම්මලීකතන්තා සහස්සං ලොකං අභිජානාමීති.

8. 1. 7

තණ්හකඛයසුතනං

3617. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකථීයං චිහරති ජෙනවනෙ අනාරම්පිකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො භික්ඛු ආමනෙතස්සි -පෙ- චිත්තාරොමෙ ආවුසො සතිපට්ඨානා භාවිතා ධම්මලීකතා තණ්හකඛයාය සංවහතන්ති. කතමෙ චිත්තාරො: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී චිහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- චිතෙන -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී චිහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ඛො ආවුසො, චිත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා ධම්මලීකතා තණ්හකඛයාය සංවහතන්ති.

8. 1. 8

සලලාගාරසුතනං

3618. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකථීයං චිහරති සලලාගාරෙ. තත්‍ර ඛො ආයස්මා අනුරුද්ධො -පෙ- එතදවොච: සෙය්‍යරාපී ආවුසො, ගඛගානදී පාවිතනිත්තා පාවිතපොණා පාවිතපඛාරා. අථ මහාජනකායො ආගච්ඡෙය්‍ය කුඤ්ඤපිටකං ආද්‍ය “මයං ඉමං ගඛගානදීං පච්ජානිත්තං කරිස්සාම පච්ජාපොණං පච්ජාපඛාරන්ති. තං කීං මඤ්ඤරාවුසො, අපි නු සො මහාජනකායො ගඛගානදීං පච්ජානිත්තං කරෙය්‍ය පච්ජාපොණං පච්ජාපඛාරන්ති. නො හෙතං ආවුසො. තං කිස්ස හෙතු: ගඛගානදීං පාවිතනිත්තා පාවිතපොණා පාවිතපඛාරා. සං න සුකරො පච්ජානිත්තං කාතුං පච්ජාපොණං පච්ජාපඛාරං. යාවදෙව ච පන සො මහාජනකායො කීලමර්‍ය්‍ය විසාතස්ස භාගී අස්සාති.

8. 1. 6

තනිය කණ්ටකී සුත්‍රය

3616. ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ කචර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෝ දැයි. ඇවැත්නි, මම සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙමි. කචර සිටු සිව්වන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දඩ්ද්‍රොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. චිදුමහි ... සිත්ති ... දහම්හි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව දහම්ලෙවහි දඩ්ද්‍රොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටුසිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් දහසක් ලොව වෙසෙසින් දනිමි යි.

8. 1. 7

තණ්හකඛය සුත්‍රය

8617. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සම්පයෙහි අනේසිටුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ භික්ෂූන් ඇමතුහ ... ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාක්ෂය පිණිය පවතිත්. කචර සිටු සිව්වන් කෙනෙක් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දඩ් ද්‍රොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. චිදුමහි ... සිත්ති ... දහම්හි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සිහි ඇතිව දහම්ලෙවහි දඩ්ද්‍රොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාක්ෂය පිණිය පවතිත් යි.

8. 1. 8

සලලාගාර සුත්‍රය

3618. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සම්පයෙහි සලලාගාරයෙහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ ... මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, යම් සේ ගඬගානදී තොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වේ ද, එකල්හි ‘අපි මේ ගඬගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නෙමු’යි උදලු පැසි ගෙන මහජනසමුහයා එන්නේ ය. ඇවැත්නි, ඒ කීමැයි හඬවු ද? ඒ මහජනසමුහයා ගඬගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නේ දැයි. ඇවැත්නි, මෙය නො වේ ම ය. ඒ කචර භෙදින යත්: ඇවැත්නි, ගඬගානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වුවා පෙරදිගට බර වුවා වෙයි. එය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වුවක් පැළදිගට බර වුවක් කරන්නට සුකර නො වෙයි. හුදෙක් ඒ මහජනසමුහයා වෙහෙසට විධාවට බලුන් වන්නේ යි.

එවමෙව ඛො ආවුසො, භික්ඛු චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනං චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොනං. රාජා¹ වා රාජමහාමනෙහා² වා මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතිසාලොභිතා වා හොගෙහි අභිභව්ති. පචාරෙයදුං: ‘‘භමොහා පුරිස, කිං තෙ ඉමෙ කාසාචා අනුදභනති. කිං මුණොඤා කපාලමත්‍රුසඤ්ඤරිසි. එහි භීතායාවක්ඛනා හොගෙ භුඤ්ජස්ස පුඤ්ඤනි ව කරොහී’’ති. සො චතාවුසො භික්ඛු චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොනෙතා සිසඛං පච්චක්ඛොඤා භීතායාවක්ඛස්සනිති³, නෙතං යානං විජජති. තං කිස්ස හෙතු: ‘‘යං හි⁴ ආවුසො චිත්තං දීඤ්ඤං විවෙකනිත්තං විවෙකපොණං විවෙකපඤ්ඤාරං. තං තථා⁵ භීතායාවක්ඛස්සනි’’ති නෙතං යානං විජජති.

කථංඤාචුසො, භික්ඛු චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙති චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොති: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙ -පෙ- ධර්මෙසු ධර්මානුපස්සි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. එවං ඛො ආවුසො, භික්ඛු චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙති, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොති.

8. 1. 9

අමබ්පාලිපුත්තං

3619. එකං සමයං ආයස්මා ව අනුරුද්ධො, ආයස්මා ව සාරිපුත්තො වෙසාලියං විහරන්ති අමබ්පාලිවනෙ. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායස්මාසමයං පටිසලලානා වුට්ඨිතො යෙනායස්මා අනුරුද්ධො තෙනුප-සඛකම්. උපසඛකමිත්තා ආයස්මා අනුරුද්ධන සද්ධිං සමෙමාදි. සමෙමාදනියං කථං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමනතං නිසීදී. එකමනතං නිසිත්තො ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මනතං අනුරුද්ධං එතදවොච: ‘‘විසසනභානි ඛො තෙ ආවුසො අනුරුද්ධ ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො මුඛවණ්ණො පටියොදනො. කතමෙනායස්මා අනුරුද්ධො විහාරෙන එතරහි බහුලං විහරති’’ති.

1. රාජානො - මජ්ඣං.
 2. මහාමනො - මජ්ඣං.
 3. භීතාය සංචක්ඛස්සනි - සීඝ්‍ර, සි 2.
 4. යං හි තං - මජ්ඣං.
 5. තං වච - මජ්ඣං.

ඇවැත්නි, එසෙයින් ම සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන මහණහු රජෙක් හෝ රජු සම වූවෙක් හෝ මිතුරු කෙනෙක් හෝ ඇමති කෙනෙක් හෝ නෑ සහලේනෑ කෙනෙක් හෝ “එම්බා පුරුෂය, කුමක් හෙයින් මේ කසාවත්හු තොපගේ (සිරුර) දවද්ද? කුමක් හෙයින් මුඩු වී කබලක් ගෙන හැසිරෙවු ද? එව ගිහි බවට පෙරළී හොගත් වළඳව පිනුන් කරව”යි හොගයන් එළවා පවරන්නාහු නම් ඇවැත්නි, සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන ඒ මහණ සික පිළිකෙවු කොට ගිහි බවට පෙරළෙන්නේය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: “ඇවැත්නි, යම් සිතක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ නම් එය එසේ ලාමක බවට පෙරළෙන්නේ ය” යන මෙකරුණ නැත.

ඇවැත්නි, කෙසේ නම් මහණ සිවු සිව්වන් වඩා ද, සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මෙසේ මහණ සිවු සිව්වන් වඩයි. සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ යි.

8. 1. 9

අම්බපාලී සූත්‍රය

3619. එක් සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් විසල්පුර සමීපයෙහි වූ අම්බපාලීවෙහෙහි වැඩ-වෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස් කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පසෙක වැඩහුන්හ. එකත්පසෙක වැඩහුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, ඔබගේ ඉඳිරෝ වෙසෙසින් පහන්හ. මුවපැහැය පිරිසුදු ය. භාත්පසින් බබළන්නේ ය. ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ දැන් කවර විභරණයකින් යුතුව බහුල කොට වෙසෙද්ද”යි?

චතුසු බොහං ආවුසො සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො¹ එතරහි බහුලං විහරාමී. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආවුසො, කායෙ කායානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු බොහං ආවුසො චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො එතරහි බහුලං විහරාමී. යො සො ආවුසො හිකචු අරහං ඛිණාසවො වුපිතවා කතකරණීයො ඔහිතහාරො අනුප්පනසදෙත්වා පරිකම්භෙහවසංයොජනො සම්මදඤ්ඤවිමුඤ්ඤො, යො ඉමෙසු චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො බහුලං විහරතිති. ලාභා වත නො ආවුසො, සුලභං වත නො ආවුසො, යෙ මයං ආයසමිතො අනුරුද්ධස්ස සමමුඛා ව අස්සුමෙ ආසභිං වාවං භාසමානස්සාති.

8. 1. 10

ගිලානසුතනං

3620. එකං සමයං ආයසමා අනුරුද්ධො සාවඤ්ඤිං විහරති අසධ්වනසමී. ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලුහගිලානො. අරං බො සම්බහුලා හිකචු යෙනායසමා අනුරුද්ධො තෙනුපසධකම්පු. උපසඛකම්පිතා ආයසමානං අනුරුද්ධං එතදවොචුං: “කතමෙනායසමතො අනුරුද්ධස්ස විහාරෙන විහරතො උප්පනො සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්ති”ති.

චතුසු බො මෙ ආවුසො, සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො විහරතො උප්පනො සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්ති. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආවුසො, කායෙ කායානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු බො මෙ ආවුසො, චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො විහරතො උප්පනො සාරිරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨන්ති.

රහොගතවග්ගො පට්ඨමො.

තත්ථාදදන :

රහොගතෙනෙනෙව දුට්ඨෙ සුතනුකණ්ඩකී තයො,
තණ්ඨකඛයසලලාගාරෙ අම්බපාලිගිලානෙහිති.

1. සුපට්ඨිතවිනෙතො - මඟො.

ඇවැත්නි, මම දන් සිවු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතියෙම් බහුල කොට වෙසෙමි. කවර සිවු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනා දැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් දහම්ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම දන් මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතියෙම් බහුල කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, ඝෟස කළ ආසුව ඇති වැය නිම වූ බලසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා කැබු බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාභී ඇති මුළුමනින් ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දන මිදුණු යම් ඒ රහත්මහණෙක් වේ නම් හෙතෙමේ මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිව බහුල කොට වෙසෙයි. ඇවැත්නි, යම්බඳු අපි ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයන් සෙට වදන් බෙණෙද්දී ඉදිරියෙහිම ඇසුමෝද ඇවැත්නි, ඒ අපට ලාභයෙකි. ඒ අපට මනා ලැබීමෙකි යි.

8. 1. 10

ගිලාන සූත්‍රය

3620. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ හටගත් ආබාධ ඇතියෝ දුකට පැමිණියෝ දැඩියේ ගිලන් වූවෝ සැවක යම්පයෙහි අදවෙනෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර විහරණයකින් වෙසෙන ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ගේ හටගත් ආරිච්ඡක දුක්වේදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිද්දී” යි.

ඇවැත්නි, සිවු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිව වෙසෙන මාගේ උපන් ආරිච්ඡක දුක්වේදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිත්. කවර සිවු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් දහම්ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිව වෙසෙන මාගේ හටගත් ආරිච්ඡක දුක් වේදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිති යි.

පළමුවැනි රහෝගතවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

රහෝගත නමින්ම දෙකෙකි. සුතනු නමින් එකෙකි. කණ්ටකී නමින් තුනෙකි. තණ්හකඛය, සලලාගාර, අබ්බපාලී ගිලාන සී සතරෙකි යි. මුළුල්ල දශයෙකි යි.

2. සහ සසව ගො

8. 2. 1

සහ සසසුතනං

3621. එකං සමයං ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො සාවඤ්ඤා විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො සඤ්ඤා භික්ඛු සෙනායඤ්ඤා අනුරුද්ධො තෙනුපසඛකම්භු. උපසඛකම්භු ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධන සද්ධිං සමමොදිංසු -පෙ- ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධං එතදවොච්චි: “කතමෙසං ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතා”ති. වතුඤ්ඤා ඛො ආච්චියො, සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතා. කතමෙසං වතුඤ්ඤා: ඉධා’හං ආච්චියො කායෙ කායානුපයේ විහරාමි ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපයේ විහරාමි ආකාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො ආච්චියො වතුඤ්ඤා සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතා. ඉමෙසං ආච්චියො, වතුඤ්ඤා සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො කප්පසහස්සං අනුසසරාමිති.

8. 2. 2

ඉද්ධිවිධසුතනං

3622. ඉමෙසං ආච්චියො, වතුඤ්ඤා සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො අනෙකවිභිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තොති: “එකො’පි හුදා ඛුද්ධා හොමි, ඛුද්ධා’පි හුදා එකො හොමි, ආච්චියං කිරොභාවං කිරොකුද්ධං කිරොපාකාරං කිරොපඛන්තං අසජ්ජමානො ගච්ඡාමි සෙය්‍යරාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමුජ්ජනිමුජ්ජං කරොමි සෙය්‍යරාපි උදකෙ. උදකෙ’පි අභෙජ්ජමානො ගච්ඡාමි සෙය්‍යරාපි පඨවියං. ආකාසෙ’පි පලලෙඛනා කමාමි සෙය්‍යරාපි පකම්භකුණො. ඉමෙ’පි වඤ්ඤාදියෙ එවමෙහිද්ධිකෙ එවමෙහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසාමි පරිමජ්ජාමි. යාව ඉඤ්ඤාලොකාපි කායෙන වසං වනෙමි”ති.

8. 2. 3

දිබ්බසොතසුතනං

3623. ඉමෙසං ආච්චියො, වතුඤ්ඤා සතිපට්ඨානානං භාවිතතො ඛුද්ධකතතො දිබ්බස යොතධාතුයා විසුද්ධාය අභික්ඛන්තො මානුසිකාය උභො සද්දෙ සුණාමි දිබ්බ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සකතිකෙ වාති.

2. සහස්ස වර්ගය

8. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3621. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවෙසෙති. එකල්හි බොහෝ හික්කු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ ... ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ කවර දහම් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෝ දැ”යි. ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙහි. කවර සිටු සිව්වන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදනුම් ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදනුම් ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි දහමලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙහි. තව ද ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කප් දහසක් සිහි කෙරෙමි යි.

8. 2. 2

ඉද්ධිවිධ සූත්‍රය

3622. තව ද ඇවැත්නි. මේ සිටු සිව්වන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදූරුම් ඉදු කොටස් විදිමි. “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වෙමි. බොහෝ අයුරුව ද එකෙක් වෙමි. පළට බව මුඛිත බව විදිමි. බිහෙන් පිටට පවරෙන් පිටට පවරෙන් පිටට අහසෙහි මෙන් නොගැටෙමින් යෙමි. දියෙහි මෙන් පොළොවෙහින් මතු වීම කිමිදීම කෙරෙමි. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහින් යෙමි. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහින් පළහින් යුතුව ගමන් කෙරෙමි. මෙබඳු මහත් සාඤ්ඤි ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සදහිඟු දෙදෙනද අතින් පහස්මි. පිරිමදිමි. බබලොව තෙක්දු කයින් වෙසෙහි පවත්වමි”යි.

8. 2. 3

දිබ්බසොක සූත්‍රය

3623. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිස්බැව් ඉක්මවා පැවති විභූද්ධ වූ දිව්‍යමය ශ්‍රොත්‍රධාතුවෙන් දුර වූද ලඟ වූද දෙව් මිනිස් දෙ සද අසමි යි.

8. 2. 4

වෙනොපරිසසුත්තං

3624. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා පරසභ්නානං පරසුභලානං වෙනසා වෙනො පරිච්ච පජානාමී: "සරාගං වා චිත්තං සරාගං චිත්තනතී පජානාමී. චිත්තරාගං වා චිත්තං චිත්තරාගං චිත්තනතී පජානාමී -පෙ- අවිමුක්ඛං වා චිත්තං අවිමුක්ඛං චිත්තනතී පජානාමී. විමුක්ඛං වා චිත්තං විමුක්ඛං චිත්තනතී පජානාමී"ති.

8. 2. 5

යානසුත්තං

3625. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 6

කම්මසුත්තං

3626. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා අතීතානාගතපච්චුපසභ්නානං කම්මසමාදානානං යානසො භෙතුසො විපාකං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 7

සබ්බසුභාමිතීසුත්තං

3627. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා සබ්බසුභාමිතීං පටිපදං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 8

අනෙකධාතුසුත්තං

3628. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 9

නානාධිමුක්ඛිකසුත්තං

3629. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුක්ඛං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්නා ඛහුලීකතභ්නා සත්තානං නානාධිමුක්ඛිකතං යථාභුතං පජානාමීති.

8. 2. 4

වෙතොපරිය සූත්‍රය

3624. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම පරසතුන්ගේ පරපුභුලන්ගේ සිත තමසිනින් පිරිසිදු දනිමි. සරාග සිත හෝ සරාග සිතැයි දනිමි. විතරාග සිත හෝ විතරාග සිතැයි දනිමි....අවිමුක්ත සිත හෝ අවිමුක්ත සිතැයි දනිමි. විමුක්ත සිත හෝ විමුක්ත සිතැයි දනිමි යි.

8. 2. 5

ධාන සූත්‍රය

3625. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කරුණ කරුණුවිසිතුන් නොකරුණ නොකරුණුවිසිතුන් තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 6

කමම සූත්‍රය

3626. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම අතීතානාගතවර්තමානකම්පමාදනයන්ගේ විසාකය කරුණු විසින් හෙතු විසින් තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 7

සබ්බසා සූත්‍රය

3627. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සියලුගතිවිලට පමුණුවන මග තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 8

අනෙකධාතු සූත්‍රය

3628. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නොයෙක් ධාතු නත් වැදැරුම් ධාතුලොකය තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 9

නානාධිමුක්තික සූත්‍රය

3629. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සත්කියන්ගේ භීතාදී නානාධිමුක්ති ඇති බව තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රියසුත්තං

3630. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තනා පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරො-පරියත්තං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 11

කුමාරසුත්තං

3631. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තනා කුමාරවීමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සඬිතිලෙසං වොද්දනං¹ වුට්ඨානං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 12

පුඤ්චන්ද්‍රිවාසසුත්තං

3632. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තනා අනෙකච්ඡිතං පුඤ්චන්ද්‍රිවාසං අනුසසරාමි. සෙයාපීදං: “එකච්ඡි ජාතීං -පෙ- ඉති සාකාරං සඋදෙසං අනෙක-ච්ඡිතං පුඤ්චන්ද්‍රිවාසං අනුසසරාමිති.

8. 2. 13

දිබ්බවකච්ඡුසුත්තං

3633. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තනා දිබ්බවකච්ඡු චක්ඛිතා විසුද්ධෙන අතිකකන්තා-මානුසකෙන -පෙ- යථාකච්ඡුපගෙ සත්තෙ පජානාමිති

8. 2. 14

ආසවකඛයසුත්තං

3634. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තනා ආසවානං ඛයා අනාසවං චේතොවිමුක්ඛිං පද්දසාවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤසච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්චිතරාමිති.

සහසසවග්ගො දුතියො.

කත්‍රුඤ්ඤානං:

සහසං ඉද්ධිවිධං දිබ්බං චෙතාපරිය යානකමො,
සබ්බස්මි නානාධ්මස්මි මුක්ඛිනද්‍රියං කුමාරං තිසෙසා විජජාති.

අනුරුද්ධසංයුත්තං සමත්තං.

කත්‍රු චග්ගඤ්ඤානං:

රහොගග්ගො සහසෙසාති දෙච්ච චග්ගා හච්චතීති
අනුරුද්ධසස සංයුත්තෙ දෙසිතාදිවච්චනධුතාති.

1. දෙතං - පිච්ච, යා.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය

3630. ඇවැත්නී, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් අන් සතුන්ගේ හා අන් පුහුලන්ගේ ඉඳුරන් පිළිබඳ වැඩීමත් පිරිහීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 11

කුමාර සූත්‍රය

3631. ඇවැත්නී, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ධ්‍යානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීන්ගේ කෙලෙසීමත් පිරිසිදුවීමත් නැගීසිටීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 12

පුබ්බන්තියාස සූත්‍රය

3632. ඇවැත්නී, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදෑරුම් පෙරවිසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි. එනම්: “ජාති එකක් ද ... මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම් සහිත නන් වැදෑරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි” යි.

8. 2. 13

දිබ්බවක්ඛු සූත්‍රය

3633. ඇවැත්නී, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිසාස ඉක්ම පැවති වෙසෙසින් පිරිසුදු වූ දිවැසින් ... කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දනිමි යි.

8. 2. 14

ආසවකඛය සූත්‍රය

3634. ඇවැත්නී, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම ආසුචි ඝෛය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියන් ඵලප්‍රඥවත් දිවුදුම්සෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දූත සසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙමි යි.

දෙවැනි සහස්සවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සහසෘ, ඉඳ්ධිවිධ, දිබ්බසොත, වෙතොපරිය, ඨාන, කම්ම, සබ්බස්ථ, නානාධාතු, නානාධිමුත්තක, ඉන්ද්‍රිය, කුමාර, පුබ්බන්තියාස, දිබ්බවක්ඛු, ආසවකඛය යි තුදස් සූතුරෙකි යි.

අනුරුද්ධසංයුක්තය නිමියේ ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

රහොගත සහසෘ යි අනුරුද්ධ සංයුක්තයෙහි බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද වර්ග දෙකක් ම වේ යි.

9. ක්‍රියා සංයුතිය.

1. ගඟ්‍යාපෙය්‍යාලවග්‍යො

9. 1. 1-12

පාචිනනිනනාදියුතනනි

3635-3646. සාවකීයං:

වනනාරො'මෙ භික්‍ෂවෙ, ක්‍රියානා. කතමෙ වනනාරො: ඉධ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු විච්චෙව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධරෙහි සචිතකං සච්චාරං විවෙකජං පිනිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතකකච්චාරානං චූපසමා අජන්තං සමපසාදනං වෙනසො එකොදි-භාවං අචිතකකං අච්චාරං සමාධිජං පිනිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පිනියා ව විරාගා උපෙඛකො ව විහරති, සතො ව සමප-ජානො. සුඛංකඤ්ඤා කායෙන පච්චිකංවෙදෙති. යං තං අරියා ආචිකංකති උපෙඛකො සතිමා සුඛවිභාරිති තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛංස ව පහානා දුක්ඛංස ව පහානා සුඛෙඛව සොමනස්සදෙම-නස්සානං අසුභමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙඛාසතිපාරිසුද්ධිං වතුසුජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙ ඛො භික්‍ෂවෙ, වනනාරො ක්‍රියානා.

සෙය්‍යථා'පි භික්‍ෂවෙ, ගඟ්‍යා නදී පාචිනනිනනා පාචිනපොණා පාචිනපඛ්‍යාරා, එවමෙව ඛො භික්‍ෂවෙ භික්‍ෂු වනනාරො ක්‍රියානෙ භාවෙතොනා වනනාරො ක්‍රියානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරො. කථංකඤ්ඤා භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු වනනාරො ක්‍රියානෙ භාවෙතොනා වනනාරො ක්‍රියානෙ බහුලී-කරොතොනා නිබ්බාණනිතොනා හොති නිබ්බාණපොණො නිබ්බාණ-පඛ්‍යාරො: ඉධ භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු විච්චෙව කාමෙහි -පෙ- පඨමජ්ඣානං -පෙ- දුතියජ්ඣානං -පෙ- තතියජ්ඣානං -පෙ- වතුසුජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. එවං ඛො භික්‍ෂවෙ, භික්‍ෂු වනනාරො ක්‍රියානෙ භාවෙතොනා වනනාරො ක්‍රියානෙ බහුලීකරොතොනා නිබ්බානනිතොනා හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඛ්‍යාරොති -පෙ- නිබ්බානපඛ්‍යාරොති.

(දුතියපාචිනනිනනාදියො'පි එවං විජාරෙතඛො.)

ගඟ්‍යාපෙය්‍යාලවග්‍යො පඨමො.

තත්‍රද්‍රූතං:

ජ පාචිනකො නිනනා-ජ ව නිනනා සමුද්දතො,
එතෙ දෙච ආදස හොනති-වග්‍යො තෙන පච්චවති.

9. ක්‍රියානු සංස්ථාපනය

1. ගම්ගාපෙය්‍යාල වර්ගය

9. 1. 1-12

පාචනනිකතාදී සූත්‍ර

3635-3646. පැවැත්නුවර-

මහණෙනි, මෙ දහැන් සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම අකුසල්දහමින් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දහැනට එළඹ වෙසේ. විතර්ක විචාරයන් සංසිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහැනට එළඹ වෙසේ. (යම් ධ්‍යානයකින්) ප්‍රීතිය දුරු කිරීමෙන් මැදහත් ව වෙසේද, සිහි ඇත්තේත් මනා තුවණ ඇත්තේත් කසිත් සුවත් වීදීද, “මැදහත් ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුව විහරණ ඇත්තේ ය” යි ආයතියේ ඒ යමකු ගැන කියත් නම් ඒ තෙවන දහැනට එළඹ වෙසේ. සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තගමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ උපෙක්‍ෂාවෙන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදුබැව් ඇති සිවුවන දහැනට එළඹ වෙසේ. මහණෙනි, මොහු සිවු දහැන්හු යි.

මහණෙනි, යම්යේ ගම්ගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැඹුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ සිවු දහැන් වඩන්නේ සිවු දහැන් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිවු දහැන් වඩන්නේ සිවු දහැන් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන් ව ම ... පළමුවන දහැනට ... දෙවන දහැනට ... තෙවන දහැනට ... සිවුවන දහැනට පැමිණ වෙසේ. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිවු දහැන් වඩනුයේ සිවු දහැන් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ද්‍රවිද්‍ය පාචනනිකතාදී සූත්‍ර ද මෙසේ විතර කට යුතු)

පළමුවැනි ගම්ගාපෙය්‍යාලවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

පාචනනිකතාසූත්‍ර සයෙකි. සමුද්දනනාසූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ජටක දෙක දෙළොසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ යි.

2. අප්‍රමාදවග්‍යො

9. 2. 1-10

තරාගතාදිසුතතානි

3647-3656. යාවතා භික්ඛවෙ, සහතා අපද වා දිපද වා වතුපද වා බහුපද වා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

අප්‍රමාදවග්‍යො දුතියො.

තත්‍රඥනා:

තරාගතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සකං,
රාජා වජ්ජිමසුරියා ච වසේන දසමං පදනති.

3. බලකරණියවග්‍යො

9. 3. 1-12

බලාදිසුතතානි

3657-3668. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණියා කම්මනා කඨිරනති -පෙ- බහුලිකරොතිති.

(චිජාරෙතබ්බං)

බලකරණියවග්‍යො තතියො.

තත්‍රඥනා:

බලං ඛිජ්ඣති නාගො ච රුක්ඛං කුමෙහන සුකිනං
ආකාසෙන ච ඤේ මෙසා නාවා ආගඤ්ඤා නදීති.

4. එසනාවග්‍යො

9. 4. 1-40

එසනාදිසුතතානි

3669-3708. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසෙසා? කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා -පෙ- භාවෙතබ්බාති.

එසනාවග්‍යො වතුසො.

තත්‍රඥනා:

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ච තිසෙසා
බ්ලං මලඤ්ඤි තිසො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

2. අප්‍යමාදවර්ගය

9. 2. 1-10

තථාගතාදී සූත්‍ර

3647-3656. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද ඔහුපා වූ ද යම්තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

දෙවැනි අප්‍යමාදවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

තථාගත, පද, කුට, මූල, ඝර, වස්ත්‍රක, රාජ, චන්ද්‍රිම, පුරිය, වක්‍ර යි දස සූත්‍රවර්ගය යි.

3. බලකරණීය වර්ගය

9. 3. 1-12

බලාදී සූත්‍ර

3657-3668. මහණෙනි, යම් යේ යම් කිසි බලකරණීය කම්මානයක් කරනු ලැබෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(විතර කට යුතු)

තෙවැනි බලකරණීයවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

බල, බීජ, නාග, රූකම්, කුමන, සුක, ආකාස යි සතෙකි. මෙස සූත්‍ර දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි තුනෙකැ යි මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. එසනා වර්ගය

9. 4. 1-40

එසනාදී සූත්‍ර

3669-3708. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි ... වැඩිය යුතු යි.

සිවුවැනි එසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, චීල, මල, නීස, වෙදනා, පණ්ණා යි වතුණ දශයකි යි.

5. ඔසවගෙනා

9. 5. 1-39

ඔසාදිසුත්තානි

3709-3747. වසනාරො'මෙ හික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වසනාරො? කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡේදොසො -පෙ- භාවෙනබ්බානි.

(විජා'රතබ්බං.)

9. 5. 40

උද්ධමොගීයසුත්තං

3748. පඤ්චිමානි හික්ඛවෙ උද්ධමොගීයානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ච: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උද්ධච්චං අච්ඡේදං. ඉමානි ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්චුද්ධමොගීයානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්චනතං උද්ධමොගීයානං සංයොජනානං පහානාය වසනාරො ක්කානා භාවෙනබ්බා. කතමෙ වසනාරො: ඉධ හික්ඛවෙ, හික්ඛු චිච්චෙච්ච කාමෙහි -පෙ- පඨමං ක්කානං -පෙ- දුතියං ක්කානං -පෙ- තතියං ක්කානං -පෙ- චතුස්ථං ක්කානං උපසම්පජ්ජ වීහරන්ති. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ පඤ්චනතං උද්ධමොගීයානං සංයොජනානං පහානාය ඉමෙ වසනාරො ක්කානා භාවෙනබ්බානි.

ඔසවගෙනා පඤ්චමො.

කමුද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගණො අනුසයෙන ච,
කාමඉණා නීචරණා බන්ධා ඔරුද්ධමොගීයානි.

ක්කානාසංයුත්තං සමත්තං.

කත්ථවග්ගද්දනං:

ගඛනාපෙය්‍යාලොපපමාදෙ බලකරණියෙසනා
ඔසොනි පඤ්ඤචි වග්ගා ක්කානාසංයුත්තකා සිසුභනි.

5. ඔස වර්ගය

9. 5. 1-39

ඔසාදි සූත්‍ර

3709-3747. මහණෙනි, මේ ඔස සත්‍යරෙකි. කවර සත්‍යරෙකක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජොස යි ... වැඩිය යුතුහ යි.

(විතර කට යුතු.)

9. 5. 40

උදාමනාගීය සූත්‍ර

3748. මහණෙනි, මේ උදාමනාගීය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උදාමච්ච අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පක්ඛ උදාමනාගීය සංයොජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උදාමනාගීය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිටුවූ දූහැන් වැඩිය යුතු. කවර සිටුවූ දූහැන් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම ... පළමුවන දූහැනට ... දෙවන දූහැනට ... තෙවන දූහැනට ... සිටුවන දූහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ පස් උදාමනාගීය සංයොජනයන් පහ කරනු පිණිස මේ සිටුවූ දූහැන් වැඩිය යුතු යි.

ඔසවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගන්ධ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, බන්ධ, ඔරමනාගීය, උදාමනාගීය යි චතුෂ්ක දශයෙකි යි.

කුමාර සංයුක්තය නිමිතය ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

ගතිකාපෙය්‍යාල, අපමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි කුමාර සංයුක්තයට අයත් වර්ග පසෙක් ම වන්නේ යි.

10. ආනාපානසංයුතනං

1. එකධම්මවග්ගො

10. 1. 1

එකධම්මසූතනං

3749. සාවස්ථියං:

එකධම්මො භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංසො. කතමො එකධම්මො: ආනාපානසනි.¹ කරං භාවිතා ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසනි කරං බහුලීකතා මහපථලා හොති, මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමූලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා නිසීදති පලලධිං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං යනි උපට්ඨපෙත්වා. සො සතො'ව අසසසනි. සතො පසසසනි. දීසං වා අසසසතොනා දීසං අසසසාමීති පජානාති. දීසං වා පසසසතොනා දීසං පසසසාමීති පජානාති. රසසං වා අසසසතොනා රසසං අසසසාමීති පජානාති. රසසං වා පසසසතොනා රසසං පසසසාමීති පජානාති. සබ්බකායපට්ඨසංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. සබ්බකායපට්ඨසංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. පිනිපට්ඨසංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පිනිපට්ඨසංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨසංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨසංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතසඛ්ඛාරපට්ඨසංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතසඛ්ඛාරපට්ඨසංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨසංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨසංවෙදී පසසසිසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසසි අසසසිසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසසි පසසසිසසාමීති සිකඛති.

1. ආනපානසනි - සහ.

10. ආනාසානසංයුතතය

1. එකධමෙවර්ගය

10. 1. 1

එකධමෙ සූත්‍රය

3749. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහාතිසංස වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: ආනාසානසතිය යි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාසානසතිය මහත් ඵල මහාතිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්තෙනි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය ඉදි කොට පිහිටුවා සිතිය අභිමුඛ කොට ඵලවා හිඳියි. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සියලු ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර (ආශ්වාසප්‍රශ්වාස) සංඤ්චමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර සංඤ්චමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර (ප්‍රීතියුඛ) මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර සංඤ්චමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතසංස්කාර සංඤ්චමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අනිස අනු ව දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අනිස අනු ව දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

විරාගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විරාගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ටො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

10. 1. 2

බොජ්ඣංගසුභතං

3750. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු ආනාපානසතිසහගතං සතිසමොජ්ඣංගං භාවෙති විවෙකනිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිණාමිං. -පෙ- ආනාපානසතිසහගතං උපෙධා සමොජ්ඣංගං භාවෙති විවෙකනිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිණාමිං. එවං භාවිතා ටො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

10. 1. 3

සුද්ධකසුභතං

3751. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු අරඤ්ඤගතො වා රුකඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ටො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

විරාගය අනුව ධර්මාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. විරාගය අනුව ධර්මාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. නිරෝධය අනුව ධර්මාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. නිරෝධය අනුව ධර්මාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. නිවන අනුව ධර්මාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. නිවන අනුව ධර්මාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 2

බොජ්ඣංග සූත්‍රය

3750. සෑවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ආනාපානසිභිය සහගිය සනිසංකොජ්ඣංගය විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි ... ආනාපානසිභිය සහගිය උපෙක්ඛාසංකොජ්ඣංගය විවේකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරෝධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 3

සුඛක සූත්‍රය

3751. සෑවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව ධර්මාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. නිවන අනුව ධර්මාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිති හික්මේ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසකිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 4

එලසුක්කං

3752. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිස්සග්ගානුපදෙසි පසංසිස්සාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය ද්විතනං ඵලානං අඤ්ඤතර ඵලං පාටීකඛ්බං, දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිතාති.

10. 1. 5

දුතිය එලසුක්කං

3753. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිස්සග්ගානුපදෙසි පසංසිස්සාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය සත්තථලා සත්තානිසංසා පාටීකඛ්බා.

කතමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාමෙති. නො වෙ දිට්ඨව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාමෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අත්තරා පරිනිබ්බාසී හොති. උපහව්ව පරිණිබ්බාසී හොති. අසඛ්බාරපරිණිබ්බාසී හොති. සසඛ්බාරපරිණිබ්බාසී හොති. උඤ්ඨං සොතො හොති අකනිට්ඨංගාමී. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය ඉමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා පාටීකඛ්බාති.

10. 1. 4

එල සූත්‍රය

3752. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි එල දෙකින් එක්තරා එලයන් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදුමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදන ශෛ ව ඇති කල්හි අනගැමි බව හෝ යි.

10. 1. 5

දුතිය එල සූත්‍රය

3753. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය කෙසේ වඩන ලද්දී කෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සත් පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති විය යුතුහ.

කවර සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නොලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදුමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මරණසමයෙහි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් මරණාභිය සංයෝජනයන් ඝෞ කිරීමෙන් අනභරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහවචපරිනිබ්බායි වේ. අසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. සසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. අකනිට්ඨගාමී උද්ධංසොත වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි මෙ සත්පලයෝ මේ සත් අනුසස්හු කැමති විය යුතුහ යි.

10. 1. 6

අරිට්ඨසුත්තං

3754. සාවකථියං :

භාවෙථ නො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිනඤ්ඤි. එවං චූතෙහ ආයසමා අරිට්ඨො භගවතො. එතදවොච: “අභං ඛො භතො, භාවෙමි ආනාපානසතිනඤ්ඤි”. යථා කථං පන කථං අරිට්ඨං, භාවෙසි ආනාපානසතිනඤ්ඤි. අනිතෙසු මෙ භතො, කාමෙසු කාමච්ඡන්දො පභිනො. අනාගතෙසු මෙ කාමෙසු කාමච්ඡන්දො විගතො. අජ්ඣංකනඛිඤ්ඤා ච මෙ ධම්මෙසු පටිසසඤ්ඤා සුපට්ඨිනිතා. සො සනොව අසසසාමී සනො පසසසාමී එවං ඛො’භං භතො, භාවෙමි ආනාපානසතිනඤ්ඤි.

අත්ථසා අරිට්ඨං, ආනාපානසති, නෙයා නඤ්ඤි වදාමි. අපි ච අරිට්ඨං, යථා ආනාපානසති විඤ්ඤා පරිපුණ්ණා භොති තං පුණ්ණාති -පෙ- කථංකථා අරිට්ඨං, ආනාපානසති උඤ්ඤා පරිපුණ්ණා භොති: ඉධ අරිට්ඨං, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිස්සග්ගානුපසසී පසසඤ්ඤාමිති සිසඛති. එවං ඛො අරිට්ඨං, ආනාපානසති විඤ්ඤා පරිපුණ්ණා භොතිති.

10. 1. 7

කප්පිනසුත්තං

3755. සාවකථියං :

තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා මහාකප්පිනො භගවතො අවිදුරෙ නිසිනො භොති පලලඛකං ආභජිතා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙතො. අදාසා ඛො භගවා ආයසමා මහාකප්පිනං අවිදුරෙ නිසිනං පලලඛකං ආභජිතා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙතො. දිසවාන භික්ඛු ආමනොසි: “පසසථ තො තුමෙහ භික්ඛවෙ, එතස්ස භික්ඛුතො කායස්ස ඉඤ්ඤිතතං වා එඤ්ඤිතතං වා”ති. යද්’පි මයං භතො, තං ආයසමතං පසසාම සමසමජෙකි වා නිසිතං එකං වා රහො නිසිතං තද්’පි මයං තස්ස ආයසමතො න පසසාම කායස්ස ඉඤ්ඤිතතං වා එඤ්ඤිතතං වාති.

1. අජ්ඣංකනං - ඛඤ්ඤා - භා.
2. අසසසාමී - මජ්ඣං, සා, සීචු, අට්ඨකථා.
3. පසසඤ්ඤාමී - මජ්ඣං, සා, සීචු.

10. 1. 6

අරිට්ඨ සුත්‍රය

3754. සැවැත්තු වර:

මහණෙනි, තෙපි ආනාපානසනීය වඩවු දැයි මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් අරිට්ඨ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “වහන්ස, මම ආනාපානසනීය වඩමි”යි මෙය සැලකළහ. අරිට්ඨ, තෙපි කෙසේ නම් ආනාපානසනීය වඩවු දැයි. වහන්ස, ඉකුත් කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය ප්‍රභීණ වූයේ ය. මතු කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය පහ වී ගියේ ය. ආධ්‍යාත්මිකබාහිර ආදායන-නසන්හි මාගේ ප්‍රතිසංඥාව ද සහමුලින් සිදිත ලද්දී ය. ඒ මම සිහි ඇති ව ම ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇති ව ම ප්‍රශ්වාස කරමි. වහන්ස, මෙසේ මම ආනාපානසනීය වඩමි යි.

අරිට්ඨ, මෙබඳු ආනාපානසනීයක් ඇත. මෙය නැතැයි නො කියමි. අරිට්ඨ, යම්සේ ආනාපානසනීය විතරවිසින් පිරිපුන් වේ නම් එය අසවු ... අරිට්ඨ, ආනාපානසනීය කෙසේ නම් විතර විසින් පිරිපුන් වේ ද යත්: අරිට්ඨ, ලෙහි ලිහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාපුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙලීයි හික්මේ. අරිට්ඨ, මෙසේ ආනාපානසනීය විතර විසින් පිරිපුන් වේ යි.

10. 1. 7

කපපිනසුත්‍රය

3755. සැවැත්තු වර:

එසමයෙහි ආයුෂ්මත් මහාකපපින තෙරණුවෝ පලක් බැඳ ලඬුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නුදුරෙහි වැඩහුන්නාහු වෙති. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පලක් බැඳ ලඬුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන නුදුරෙහි වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් මහාකපපින තෙරුන් දුටුයේකි. දැක හිඤාන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, තෙපි මේ මහණහුගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ දක්වු දැ”යි. වහන්ස, අපි යම් කලෙක සහමැද හුන්නාවූ හෝ එකලා ව විවෙකී ව හුන්නාවූ හෝ ඒ ආයුෂ්මතුන් දක්නමෝ නම් එකලද අපි ඒ ආයුෂ්මතුන්ගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො දක්නමෝ යි.

යසස භික්ඛවෙ, සමාධිස්ස භාවිතස්සා බහුලීකතස්සා නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා, න වික්ඛස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා තස්ස යො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමාධිස්ස නිකාම-ලාභී අතිවජ්ජලාභී අකසිරලාභී. කතමස්ස ච භික්ඛවෙ, සමාධිස්ස භාවිතස්සා බහුලීකතස්සා නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා, න වික්ඛස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා: ආනාපානසතිසමාධිස්ස භික්ඛවෙ, භාවිතස්සා බහුලීකතස්සා නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා, න වික්ඛස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා.

කථං භාවිතෙ ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමඤ්ඤි කථං බහුලීකතෙ නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා න වික්ඛස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසංගොනුපසසී පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතෙ මො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමඤ්ඤි එවං බහුලීකතෙ නෙව කායස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වා න වික්ඛස්ස ඉඤ්ජිතස්සා වා හොති ඵඤ්ජිතස්සා වාති.

10. 1. 8

දීපසුත්තං

3756. සාවතටීයං :

ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංයො. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසති-සමාධි කථං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංයො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාර-ගතො වා -පෙ- පටිනිසංගොනුපසසී පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතො මො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංයො. අහමිද්දං භික්ඛවෙ, පුබ්බෙව සමෙධොධා අනභිසලේඛොධො බොධිසංඝොච සමානො ඉමීනා විහාරෙන බහුලං¹ විහරාමී. තස්ස මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, ඉමීනා විහාරෙන බහුලං විහරතො නෙව කායො කිලමී². න වතඛුති, අනුපාදය ච මෙ ආසවෙහි වික්ඛං වීලුවී.

1. බහු - සී2.
 2. කීලමඤ්ඤි - මෙසං - භා.

මහණෙනි, යම් සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, මහණෙනි, ඒ මහණ ඒ සමාධිය කැමැති සේ ලබනසුල්ලෙක් නිදුකින් ලබනසුල්ලෙක් මහත් සේ ලබනසුල්ලෙක් වෙයි. මහණෙනි, කවර සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වෙයි. සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ.

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය කෙසේ වැඩූ කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්වෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි කයේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ. සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ යි.

10. 1. 8

දීපසුත්‍රය

3756. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්වේ. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මම් ද සමේධාධියෙන් පෙර බුදුබවට නොපැමිණියෙමි බෝසත් වූයෙමි ම මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුලකොට වීසුයෙමි. මහණෙනි, මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුල කොට වෙසෙන ඒ මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත විය. ඇස් නො ම ක්ලාන්ත විය. මාගේ සිත ද උපාදාන රහිත ව ආස්‍රවයන්ගෙන් මිදුණේ ය.

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “නෙව මෙ කායො¹ කිලමෙයා න චක්ඛන්ති, අනුපාදය ච මෙ ආසවෙහි චිත්තං විමුච්චෙය්‍යා”²ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “යෙ මෙ නෙහසිතා සරසඛ්‍යාතා නෙ පභීයෙය්‍යන්ති”. අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “අපථිකතුලෙ පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “පථිකතුලෙ අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “අපථිකතුලෙ ච පථිකතුලෙ ච පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා “පථිකතුලෙ ච අපථිකතුලෙ ච අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “අපථිකතුලඤ්ච පථිකතුලඤ්ච තදුභයං අභිනිච්ඡෙස්සා උපෙඛකො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති” අයමෙව -පෙ-

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “විච්චේච්ච කාමෙහි විච්චිච්ච අතුසලෙහි ධරෙඤ්චි සචිතකකං සචිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා: “විනස්සච්චාරානං මුඛසමා අජ්ඣාතං සමපසාදනං චෙතසො ඵකොදිභාවං අචිතස්සං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “පිතියා ච චිරාගා උපෙඛකො ච විහරෙය්‍යං සනො ච සමපජානො සුඛඤ්චි කායෙන පථිසංචෙදෙය්‍යං යං තං අටියා ආචිකඛනති උපෙඛකො සතිමා සුඛචිතාරීති තතියජ්ඣානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්චියා, “සුඛස්ස ච පභානා දුක්ඛස්ස ච පභානා සුඛෙච්ච සොමනස්සදෙමනස්සානං අසුමගා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුස්සකානං උපසමපජ්ජ විහරෙය්‍යන්ති” අයමෙව -පෙ-

1. භික්ඛු වෙපි - මජ්ඣ, ඥා.
 2. කායොපි - ඥා.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් ඇස් නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් මාගේ සිත ද උපාදාන රහිත ව ආශ්‍රවයන්ගෙන් මිදෙන්නේ නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙහෙති කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ, “මාගේ යම් පඤ්ඤාමනීශ්‍රිත විතර්කයෝ වෙද්ද ඔහු ප්‍රභීණ වන්නාහු නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙහෙති කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙහෙති කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි නො පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසනී සමාධිය ම මැනවින් මෙහෙති කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි ද පිළිකුලෙහි ද පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුල ද පිළිකුල ද යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “කාමයෙන් වෙන් ව ම අකුසල්දහමින් වෙන් ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “විතර්ක විචාරයන්ගේ යන්හිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “ප්‍රීතියෙහි ද නොඇල්මෙන් මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව කයින් සුවත් විදින්නෙමි නම් ආයථයෝ යමක් ගැන උපෙක්ඛා ඇත්තේ ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුවච්ඡරණ ඇත්තේ ය යි කියද්ද ඒ තෙවන දහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “සුවත් දුරු කිරීමෙන් දුකක් දුරුකිරීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තඛාමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැවින් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසුදු බැව් ඇති සිවුවන දහනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

තසමා නිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො රූප සඤ්ඤානං සමතික්ඛමා පටිසසඤ්ඤානං අප්ඵමො නානාත්තසඤ්ඤානං. අමනසිකාරා අනරොගා ආකාසොති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ වීභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමානිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම අනන්තං විඤ්ඤාණභති විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ වීභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමානිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නජ්ඣ කිඤ්චිති ආකිඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ වීභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමානිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය සබ්බසො ආකිඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ වීභරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුක්ඛං මනසිකාතඛෙධා. තසමානිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකච්චෙය්‍ය: “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම සඤ්ඤාවෙදධිතනිරොධං උපසමපජ්ජ වීභරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුක්ඛං මනසිකාතඛෙධා.

එවං භාවිතෙ ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිච්චි එවං ඛහුලිකතෙ සුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චානි පජානාති, අනරොගියිතානි පජානාති, අනභීතඤ්ඤානි පජානාති. දුක්ඛං වෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චානි පජානාති, අනරොගියිතානි පජානාති, අනභීතඤ්ඤානි පජානාති. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චානි පජානාති, අනරොගියිතානි පජානාති, අනභීතඤ්ඤානි පජානාති. ඔසා සුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. දුක්ඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. අදුක්ඛමසුඛඤ්ඤෙ වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. ඔසා කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. කායස්ස හෙද උදධං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදධිතානි අනභීතඤ්ඤානි සීනිභවිසසංභන්ති පජානාති.

සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, තෙලඤ්ඤා පටිච්ච වට්ටිඤ්ඤා පටිච්ච තෙලපඤ්ඤා ඤායෙය්‍ය, තසෙස්සව තෙලස්ස ව වට්ටියා ව පරියාදනා අනාභාරො නිබ්බායෙය්‍ය, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති. කායස්ස හෙද උදධං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදධිතානි අනභීතඤ්ඤානි සීනිභවිසසංභන්ති පජානාති.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “රූපසංඤ්චන් සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසසංඤ්චන්ගේ අස්තඛාලයෙන් නානාකිසංඤ්චන් නොමෙතෙහි කිරීමෙන් ආකාශය අනන්ත ය යි ආකාශානඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ-තෙමේන් ආකාශානඤ්චායතනය සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්තය යි විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණතෙමේන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනය සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවා කිසිවක් නැතැ යි ආකිඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් ආකිඤ්චායතනය සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවා නෙට්ඨසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙතෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් නෙට්ඨසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය සච්ඡිකාර-යෙන් ඉක්මවා සඤ්ඤාවේදධිතනිරෝධයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමතිවන්නේ නම් මේ ආනාපානසතිසමාධිය ම මැනවින් මෙතෙහි කටයුතු.

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ඉදින් සුවවේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් නොදුක්නොසුව වේදනාවක් විඳි නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් හෙතෙමේ සුවවේදනාවක් විඳි නම් (රාගානුසයාදියෙන්) වෙන් ව එය විඳි. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳි නම් වෙන් ව එය විඳි. ඉදින් නොදුක්නොසුවවේදනාවක් විඳි නම් වෙන් ව එය විඳි. හෙතෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නොපිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී. මහණෙනි, යම්සේ තෙලත් නිසා වැටියත් නිසා තෙල්පහන දැල්වෙන්නේ ද, එ ම තෙලත් වැටියත් ගෙවීමෙන් ප්‍රත්‍යය රහිත ව නිවෙන්නේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්නේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නො පිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී-යි.

10. 1. 9

අසුභසුභකං

3757. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විභරති මහාවග්ගො කුටාගාරසාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන හගවා භික්ඛුනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොසී: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, අදාමාසං පතිසලලිසීකුං. නලභී කෙනචි උපසඬකමිතඛෙඛො අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”ති. එවං හනෙනති ඛො තෙ භික්ඛු හගවග්ගො පටිසසුභවා නාසසුඛ කොචි හගවතං උපසඬකමති අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන.

අථ ඛො තෙ භික්ඛු හගවා අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති. අසුභභාවනාය වණණං භාසතීති අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විභරන්ති. තෙ ඉච්ඡා කායෙන අච්චියමානා¹ හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සස්භාරකං පරියෙසන්ති. දස² භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති.

අථ ඛො හගවා තස්ස අදාමාසස්ස අච්චයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො ආයසමනං ආනන්දං ආමනොසී: “කීනනු ඛො ආනන්ද, තනුගුතො වීය භික්ඛුසඬෙකා”ති. නරාභි පන හනෙත, හගවා භික්ඛුනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. තෙ ච හනෙත, භික්ඛු: “හගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති”ති අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විභරන්ති. තෙ ඉච්ඡා කායෙන අච්චියමානා හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සස්භාරකං පරියෙසන්ති. දස² භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛු එකාහෙන සස්ථං ආහරන්ති. සාධු හනෙත, හගවා පරියායං² ආචිකමතු යථායං භික්ඛුසඬෙකා අඤ්ඤාය සඤ්ඤෙය්‍යා”ති.

1. අච්චියමානා - ඔහු, සා.
 2. අඤ්ඤා පරියායං - මග්ගං.

10. 1. 9

අසුභ සුත්‍රය

3757. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුළුගේහල්හි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් භික්ෂූන්ට අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ කියන සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මම අඩමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැති වෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුක්තෙම වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ’යි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

එකල්හි ඒ භික්ෂුහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභ භාවනාවෙහි ගුණ කියන සේකැ යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසී ගත් අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පිඩිත-වන්තාහු ලජ්ජිත වන්තාහු පිළිකුල් උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි ඥායන්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අඩමස ඇවෑමෙන් විවේක-යෙන් නැඟිසිටි සේක් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතුවේක: “ආනන්ද, කුමක් හෙයින් බික්සහන තුනී වූවාක් මොන් වේ ද”යි. වහන්ස, ඒ එසේ ම ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට නන් අයුරින් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේක. වහන්ස, ඒ භික්ෂුහු ද ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේකැ’යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසුණු අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පිඩිත වන්තාහු ලජ්ජිත වන්තාහු පිළිකුල උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි ඥායන්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් අවි ගනිත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් දිවි ගලවත්. වහන්ස, යම්සේ මේ භික්ෂු සඛ්ඛයා රහත් බැව්හි පිහිටන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එබඳු නයක් වදරන සේක් නම් මැනවි”යි.

තෙනහානඤ්ඤා යාවනිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිසසාය වීඤ්ඤානි, තෙ සබ්බෙ උපධානසාලායං සන්තිපාතෙහීති. එවං භවතොති ඛො ආයස්මා ආනඤ්ඤා භගවතො පටිසසුඤ්ඤා යාවනිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිසසාය වීඤ්ඤානි, තෙ සබ්බෙ උපධානසාලායං සන්තිපාතෙඤ්ඤා යෙන භගවා තෙනුපසඛබ්බිමි. උපසංඛාතීඤ්ඤා භගවතො. එතදවොච: 'සඤ්ඤානිතො' භවතො භික්ඛුසඤ්ඤා යසස්ඤ්ඤා භවතො, භගවා කාලං මඤ්ඤාති' ති.

අථ ඛො භගවා යෙන උපධානසාලා තෙනුපසඛබ්බිමි. උපසංඛා- මිඤ්ඤා පඤ්ඤානෙ ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ඤා ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොසි: 'අයමි ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලිකතො සන්තො වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විහාරො උපනනුසංකෙඤ්ඤා ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති, සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගිමහානං පච්ඡිමෙ මාසෙ උභතං රජොජලං, තමෙතං මහාඅකාලමෙසො යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති, එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති- සමාධි භාවිතො බහුලිකතො සන්තො වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විහාරො උපනනුසංකෙඤ්ඤා ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති.

කථං භාවිතො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො, සන්තො වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විහාරො, උපනනුසංකෙඤ්ඤා ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තර- ධාපෙති වූපසමෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛ මුලගතො ව සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසංයානානුපසංසි පසංස- සිසාමිති සික්ඛාති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලිකතො සන්තො වෙච පඤ්ඤා ව අසෙවනකො ව සුඛො ව විහාරො උපනනුසංකෙඤ්ඤා ව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අන්තරධාපෙති, වූපසමෙති.

10. 1. 10

කිම්බිලසුක්තං

3758. එකං සමයං භගවා කිම්බිලායං¹ විහරති වෙචචනෙ. තත්ථ ඛො භගවා ආයස්මානං කිම්බිලං ආමනොසි: 'කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො මහපථලො භොති මහානිසංයොති. එවං වුතෙඤ්ඤා ආයස්මා කිම්බිලො කුණ්ඨි අහොසි. දුතියමි ඛො භගවා ආයස්මානං කිම්බිලං ආමනොසි -පෙ- තතියතා ඛො භගවා ආයස්මානං කිම්බිලං ආමනොසි: 'කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො මහපථලො භොති මහානිසංයො' ති. තතියමි ඛො ආයස්මා කිම්බිලො කුණ්ඨි අහොසි.

1. සන්තිපාතෙ - පිඬු.
 2. කිම්බිලායං - මජ්ඣං, සා.

ආනන්ද, එසේ වී නම් යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් ද ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස්කරව යි. එසේ ය වහන්සැ යි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස් කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ; “වහන්ස, බික් සභන තෙමේ රැස් වූයේ ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දන් යමකට කල් දන්නා සේක් නම් මැනවැ”යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උවටැන් හල වෙත එළඹි සේක. එළඹි පැන වූ අස්තෙහි වැඩිහුන් සේක. වැඩිහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මේ ආනාපානසනි සමාධිය ද වඩන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙන් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමි ද සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවයි. මහණෙනි, යම්සේ ගිමන් සෙමෙහි පැසුළු (=ඇසළ) මස උඩ නැඟී රජස්දලී වේ ද එය මහා අකල් වැස්ස සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම ආනාපානසනි සමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුව ච්ඡරණයෙන් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්තිඳුවයි.

මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙන් ද වී උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිඳුවා ද යත්: “මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තීස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රස්වාස කරන්නේ” මි යි හික්මෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසනි සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ශාන්තත් ප්‍රණීතත් පියවින් මිහිරිත් සුවච්ඡරණත් වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුවා යි.

10. 1. 10

කිම්බිල සූත්‍රය

3758. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිම්බිලානුවර සමීපයෙහි වෙළුවනායෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බිල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසනිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි, මෙසේ වදළ කල්හි ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. දෙවන වට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක ... දෙවන වට ද ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. තෙවන වට ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බිල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසනි සමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි. තෙවන වට ද ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ.

එවං චුතො ආයස්මා ආනන්දො හගවන්තං එතදවොච: “එතස්ස හගවා කාලො, එතස්ස සුගත, කාලො, යං හගවා ආනාපානසති-සමාධිං භාසෙය්‍ය. හගවන්තො සුඤ්චා භීතඤ්ච ධාරෙස්සන්ති”ති. තෙනභ්‍යානන්ද, සුඤ්චා, සාධුකං මනසිකරොති, භාසිස්සාමීති. එවං හන්තො ඛො ආයස්මා ආනන්දො හගවන්තො පච්චෙස්සායි. හගවා එතදවොච: “කථං භාවිතො ච ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං ඛුඤ්චිතන්තො මහපථලො හොති මහානිසංසො; ඉධානන්ද, භීතඤ්ච අරඤ්ඤගන්තො චා රුක්ඛවුලගන්තො චා සුඤ්ඤාගාරගන්තො චා -පෙ-පටීතිස්සග්ගානුපසී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි එවං ඛුඤ්චිතන්තො මහපථලො හොති මහානිසංසො.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භීතඤ්ච දීසං චා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පචානාති, දීසං චා පස්සසන්තො දීසං පස්සසාමීති පචානාති, රස්සං චා අස්සසන්තො රස්සං අස්සසාමීති පචානාති, රස්සං චා පස්සසන්තො රස්සං පස්සසාමීති පචානාති, සබ්බකාය පටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සබ්බකායපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛ්ඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛ්ඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, කායෙ කායානුපසී ආනන්ද, භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු; කායඤ්ඤතරාභං ආනන්දී, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසං. තස්මාතිභානන්ද, කායෙ කායානුපසී භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භීතඤ්ච පිතිපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පිතිපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, විත්ත-යඛ්ඛාරපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති. විත්තසඛ්ඛාරපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං විත්තසඛ්ඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති; පස්සමහයං විත්තසඛ්ඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, වෙදනාසු වෙදනානුපසී ආනන්ද, භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු; වෙදනාඤ්ඤතරාභං ආනන්ද, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසානං සාධුකං මනසිකාරං. තස්මාතිභානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපසී භීතඤ්ච තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා චිත්තෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් ආනාදු තෙරණුවෝ භාගාවකුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ: "යම් භෙයකින් භාගාවකුන් වහන්සේ ආනාපානසනිසමාධිය වදරන සේක් නම් භාගාවකුන් වහන්සේගෙන් අසා හික්කුණු දරන්නාහු නම් භාගාවකුන් වහන්ස, එයට කාලය යි, සුගතයන් වහන්ස, එයට කාලය"යි. ආනාදු, එසේ නම් අසව, මැනවින් මෙනෙහි කරව, කියන්නෙමි යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනාදු තෙරණුවෝ භාගාවකුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. භාගාවකුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක: "ආනාදු, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසනිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: ආනාදු මෙයස්නෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසනිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

ආනාදු, යම් කලෙක මහණ දීගු කොට ආශ්වාස කරනුයේ දීගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, දීගු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දීගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, කායසංස්කාර සන්තිඝ්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, කායසංස්කාර සන්තිඝ්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාදු, මහණ තෙමේ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාදු, යම් ඒ අසසාස පසසාස වේ නම් මෙය (වායොකාය නම් වූ) එක්තරා කයෙකු යි මම කියමි. ආනාදු, එහෙයින් මෙහි ලා එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව, දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සුවය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සුවය දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, වික්ඛසංස්කාර දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, වික්ඛසංස්කාර දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, වික්ඛසංස්කාර සන්තිඝ්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, වික්ඛසංස්කාර සන්තිඝ්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ආනාදු, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විභූමි ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාදු, ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ යම් ඒ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙන් වේ ද, මෙය සුව වෙදනා නම් වූ එක්තරා වෙදනාවකු යි මම කියමි. ආනාදු, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විභූමිලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විහරපටිසංවෙදී අසසයිසාසාමීති සිකඛති, විහරපටියංවෙදී පසසයිසාසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විහරං අසසයිසාසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විහරං පසසයිසාසාමීති සිකඛති, සමාදහං විහරං අසසයිසාසාමීති සිකඛති, සමාදහං විහරං පසසයිසාසාමීති සිකඛති, විමොචයං විහරං අසසයිසාසාමීති සිකඛති, විමොචයං විහරං පසසයිසාසාමීති සිකඛති, විහෙත විහතානුපසසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨසුඝතිස්ස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනා වදමි. තස්මාතිහානන්ද, විහෙත විහතානුපසසී භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිච්චානුපසසී අසසයිසාසාමීති සිකඛති, අනිච්චානුපසසී පසසයිසාසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසසී අසසයිසාසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසසී පසසයිසාසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසසී අසසයිසාසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසසී පසසයිසාසාමීති සිකඛති, පච්චිස්සග්ගානුපසසී අසසයිසාසාමීති සිකඛති, පච්චිස්සග්ගානුපසසී පසසයිසාසාමීති සිකඛති, ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඥො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහානං, තං පඤ්ඤාය දිස්වා දිස්වා සාධුක්ඛං අජ්ඣුපෙකඛිතා හොති. තස්මාතිහානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

සෙය්‍යථාපි ආනන්ද; වාතුම්මහාපථො මහාපංසුපුඤ්ජො. පුරස්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකඨං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජං. පච්ඡිමාය වෙ'පි දිසාය -පෙ- උක්ඛරාය වෙ'පි දිසාය -පෙ- දකඛිණාය වෙ'පි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකඨං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජං. එච්චෙව ඛො ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසසී විහරතොනා'පි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ. වෙදනාසු -පෙ- විහෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසසී විහරතොනා'පි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති.

එකධම්මවග්ගො පටිමො.

තත්ත්වද්වයා:

එකධම්මො ව ඛොජ්ඣාදෙයො සුඤ්ඤානං දුට්ඨො ඵලා, අරිච්චො කප්පනො දීපො අසුභං කිම්බිලෙන වාති.

1. වතුම්මහාපථො - මජ්ඣ. - සා.

ආනාද, යම් සම්මයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත සතුටු කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත එකඟ කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද සිත එකඟ කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත මුදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද සිත මුදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාද, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාද, මුළු සිහි ඇති මනාදැනුම් නැත්තනුට ආනාපානසංයුක්තමාධිභාවනාවක් මම නො කියමි. ආනාද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාද, යම් සම්මයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිරොධය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිරොධය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාද, එසමයෙහි මහණ දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දැඩිලොබ හා දෙමනස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හෙතෙමේ එය නුවණින් දක දක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනාද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාද, යම්සේ සිවුමංසලක මහපස්පිටෙකක් වේ ද, ඉදින් පෙරදිගිනුදු ගැලෙක් හෝ පියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිටි නසා ම ය. ඉදින් පැළදිගිනුදු ... ඉදින් උතුරුදිගිනුදු ... ඉදින් දකුණුදිගිනුදු ගැලෙක් හෝ පියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිටි නසා ම ය. ආනාද, එසෙයින් ම මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද ලාමක අකුසල් දහම් නසා ම ය. විදුමිහි .. සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද, ලාමක අකුසල් දහම් නසා මැ යි.

පළමුවැනි එකධම්මවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය :

එකධම්ම, බොජ්ඣංග, සුඛක යි සුත්‍ර තුනෙක් ද එලසුත්‍ර දෙකෙක් ද අරිට්ඨ, කඡින, දීප, අසුභ, කිම්බිල යි පයෙක් ද යි මුරුල්ල දශයෙකි යි.

2. ආනන්ද වහෙතා

10. 2. 1

ඉදිත්තානධගලසුත්තං

3759. එකං සමයං හගවා ඉදිත්තානධගලො¹ විහරති ඉදිත්තානධගල වනයංකෙඛි. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොතස්සි: “ඉදිත්තානධගලං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පතිසලලීධිතුං. නලභි කෙනචී උපසඛනචීතඛො ආඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා”ති. ‘එවමහනොන’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසසුඤ්ඤා නාසසු කොචී හගවතාං උපසඛනමති ආඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා.

අථ ඛො හගවා තස්ස තෙමාසස්ස අවචයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොතස්සි: “සචෙ වො” භික්ඛවෙ, ආඤ්ඤතිස්ථියා පටිඛොජකා එවං පුච්චෙය්‍යුං. ‘කතමෙන ආවුසො විහාරෙන සමඤ්ඤා ගොතමො වස්සාවාසං ඛහුලං විහාසී’ති. එවං පුට්ඨා තුලෙක භික්ඛවෙ, තෙසං ආඤ්ඤතිස්ථියානං පටිඛොජකානං එවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාථ: ‘ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආවුසො, හගවා වස්සාවාසං ඛහුලං විහාසී’ති.

ඉධාහං භික්ඛවෙ, සනො අස්සසාමී, සනො පස්සසාමී. දීඝං වා ආස්සසනොනා දීඝං අස්සසාමීති පජානාමී, දීඝං වා පස්සසනොනා දීඝං පස්සසාමීති පජානාමී - ටෙ - පටිතිස්සග්ගානුපසස්සි අස්සසිස්සාමීති පජානාමී, පටිතිස්සග්ගානුපසස්සි පස්සසිස්සාමීති පජානාමී. යං භි තං භික්ඛවෙ, සමමා වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මචීභාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චෙවදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මචීභාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි.

ඔය තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඔසඛා අප්‍රහතමානසා අනුත්තරං ඤාගකෙඛමං පජායමානා විහරන්තී, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො ආසවානං ඛයාය සංවිත්තති. ඔය ච ඛො තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහනොනා ඛිණ්ණසවා වුට්ඨිතවනොනා කතකරණියා ඔභිතහාරො අනුප්‍රහතසද්දජා පටිසඤ්ඤාභවයංඤාජනා සමුදද්දඤ්ඤවිබ්‍රහ්තා, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො දීට්ඨධම්මෙසුඛවි-භාරාය” වෙච සංවිත්තති සතිසමපජඤ්ඤාය ච. යං භි තං භික්ඛවෙ, සමුච්චෙවදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මචීභාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චෙවදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මචීභාරො ඉතිපි ථාගතවිහාරො ඉතිපිති.

1. ඉදිත්තානධගල - සී 2.
2. ඛො - මජ්ඣං.
3. දීට්ඨධම්මෙසුඛවිභාරාය - සී 2, සී 2.

2. ආනන්දවර්ගය

10. 2. 1

ඉව්‍යානධගල සූත්‍රය

3759. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉව්‍යානධගලනුවර සමීපයෙහි ඉව්‍යානධගලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම නෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ නෙමස අයාමෙන් විවේකයෙන් නැගීසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජෝ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුව සකවර විහරණයෙකින් යුතුව බහුල කොට වුසූ දැ”යි මෙසේ තොප පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙහි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආනාපානසත්ඵසමාධියෙන් යුතුව ඇතුළුව සබහුල කොට වුසූ සේකැ”යි මෙසේ පවසන්නහු ය.

මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කරමි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කරමි යි දැනීමි දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරමි යි දැනීමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දැනීමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දැනීමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසත්ඵසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් ශෛක්ෂ්‍ය වූවාහු නො පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුභව රහත් බව පනත්තාහු වෙසෙද් ද, ආනාපානසත්ඵසමාධිය වඩන ලද්දේ සුනසුතා කරන ලද්දේ ඔවුන්ගේ ආසුචක්ෂය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඝෟස කළ ආසුච ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමග කටයුතු ඇති බහා නැබු බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් මහණහු වෙද්ද, ආනාපානසත්ඵසමාධිය වඩන ලද්දේ සුනසුතා කරන ලද්දේ ඔවුන්ට දිට්‍රදමියෙහි සුවච්චාරණ පිණිසත් සිහි-නුවණ පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගත ච්චාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසත්ඵසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ යි.

10. 2. 2

කඨෙබ්බියාසසුතතං

3760. එකං සමයං ආයස්මා ලොමසවඬගීසො¹ සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අපං ඛො මහානාමො සකෙකා යෙනායස්මා ලොමසවඬගීසො තෙනුපසංඝාමී. උපසඬානීකා ආයස්මන්තං ලොමසවඬගීසං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිකො ඛො මහානාමො සකෙකා ආයස්මන්තං ලොමසවඬගීසං එතදවොච. සො එව නු ඛො භතෙක, සෙඛො විභාරො සො තථාගතවිභාරො, උදහු අඤ්ඤා² සෙඛො විභාරො, අඤ්ඤා තථාගතවිභාරොති.

ත ඛො ආචුසො මහානාම, සෙච්ච සෙඛො විභාරො, සො තථාගතවිභාරො. අඤ්ඤා ඛො ආචුසො මහානාම, සෙඛො විභාරො අඤ්ඤා තථාගතවිභාරො. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම භික්ඛු සෙඛො අපාතමානසා අනුත්තරං යොගකෙඛමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති, තෙ පඤ්ඤා නිවරණෙ පභාය විහරන්ති. කතමෙ පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්තිවරණං පභාය විහරන්ති. ව්‍යාපාදනීවරණං -පෙ- ටීනමීඤ්ඤිනීවරණං -පෙ- උඤ්චචකුඤ්චචනීවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං පභාය විහරන්ති. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු සෙඛො අපාතමානසා අනුත්තරං යොගකෙඛමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති. තෙ ඉමෙ පඤ්ඤා නිවරණෙ පභාය විහරන්ති.

යෙ ච ඛො තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු අරහතො ඛිණ්ණාසවා චුඤ්චතවතො කතකරණීයා ඔභිතභාරා අනුපාතසදඤ්ඤා පටිකඤ්ඤාභවසංයොජනා සමමුද්දඤ්ඤාමුත්තො, තෙසං පඤ්ඤා නිවරණා පභිනං උච්ඡිකාමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුපාදධමො, කතමෙ පඤ්ඤා: කාමච්ඡන්තිවරණං පභිනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුපාදධමො, ව්‍යාපාදනීවරණං -පෙ- ටීනමීඤ්ඤිනීවරණං -පෙ- උඤ්චචකුඤ්චචනීවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං පභිනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවත්ථුකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුපාදධමො.

1. ලොමසකඬගීයො - මජ්ඣං, සා.
 2. අඤ්ඤා - සා.

10. 2. 2

කඩ්ඛියා සුත්‍රය

3760. එක් සමයෙක ආයුෂ්චන් ලොමසවඩගීස තෙරණුවෝ ශාක්‍ය දැනවුවෙහි කපිලවාස්තුසුර සමායෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩ-වෙසෙති. එකල මහානාමශාක්‍ය තෙමේ ආයුෂ්චන් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්චන් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන් වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ ආයුෂ්චන් ලොමසවඩගීස තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ‘වහන්ස, සෙබ විහාරයන් එය ම ද? තථාගතවිහාරයන් එය ම ද? නොහොත් සෙබවිහාරය අනෙකෙක් ද? තථාගත විහාරය අනෙකෙක් ද’යි.

ඇවැත්නි, මහානාම, එය ම සෙබවිහාරයන් එය ම තථාගත-විහාරයන් නො ම වේ. ඇවැත්නි මහානාම, සෙබවිහාරය අනෙකෙකි. තථාගතවිහාරය අනෙකෙකි. ඇවැත්නි, මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍ය භික්‍ෂුහු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තෘහු අනුඤ්ඤා රහත්බව පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙත්. කවර පසක් ද යත්: කාමච්ඡදා නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ව්‍යාපාද නිවරණය ... ඊතමිඤ්ඤ නිවරණය ... උද්ධවඤ්ඤානුච්ච නිවරණය ... විචිකිච්ඡා නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ඇවැත්නි මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍ය භික්‍ෂුහු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තෘහු අනුඤ්ඤා වූ අර්හත්කය පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු මේ පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙති.

ඇවැත්නි මහානාම, ක්‍ෂය කළ ආයු ව ඇති වැස නිම වූ බඹෟර ඇති කළ කටයුතු ඇති බො තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්‍ෂුහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් පස් නිවරණයෝ ප්‍රභිණයහ. උසුන්මුල්හ. භිස්සුන් තල්ලෙස්ක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවනලදහ. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇතිහ. කවර පසක් ද යත්: කාමච්ඡදානිවරණය ප්‍රභිණ ය. උසුන්මුල් ය. භිස්සුන් තල්ලෙස්ක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය. ව්‍යාපාදනිවරණය ... ඊතමිඤ්ඤ-නිවරණය ... උද්ධවඤ්ඤානුච්චනිවරණය ... විචිකිච්ඡානිවරණය ප්‍රභිණ ය. උසුන්මුල් ය. භිස්සුන් තල්ලෙස්ක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය.

යෙ තෙ ආවුසො මහානාම, භික්ඛු අරහන්තො ඛිණ්ණසවා
 වුට්ඨිතවන්තො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පන්නසද්ද්ඤා පරික්ඛිණ්ණභව-
 සංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුක්තා, තෙසං ඉමෙ පඤ්ච නිවරණා පභීනා.
 උච්ඡිතකමුලා තාලාවක්ඛනා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධමො.
 තදමිනාපෙතං ආවුසො මහානාම, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා
 අදෙඤ්ඤව සෙධො විභාරො, අදෙඤ්ඤ තථාගතවිභාරො.

එකමීදං¹ ආවුසො මහානාම, සමයං භගවා ඉච්ඡානඛයලෙ විභරති
 ඉච්ඡානඛයලවනසණේඛ. තත්ථ ඛො ආවුසො, භගවා² භික්ඛු ආමන්තෙසි:
 ‘‘ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පත්ඨසලලීයිතුං, නමභි කෙතවි උපසංඛාමිත-
 ඛෙධා අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා’’ති. ‘‘එවං භන්තො’’ති ඛො
 ආවුසො, තෙ භික්ඛු භගවතො පටිසසුඤ්ඤා නාඤ්ඤ කොච්චි භගවන්තං
 උපසංඛාමති අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙන.

අථ ඛො ආවුසො, භගවා තස්ස තෙමාසස්ස අච්චයෙන
 පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමන්තෙසි: සචෙ වො භික්ඛවෙ,
 අඤ්ඤතිත්ථියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්ඡස්සු: ‘‘කතමෙනාවුසො,
 විභාරෙන සමණො ගොතමො වස්සාවාසං බහුලං විභාසී’’ති. එවං
 පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිත්ථියානං පරිබ්බාජකානං එවං
 බ්‍යාකරෙය්‍යාථ, ‘‘ආනාපානසත්ඨමාධිනා ඛො ආවුසො, භගවා වස්සා-
 වාසං බහුලං විභාසී’’ති. ඉධාහං භික්ඛවෙ, සතො අස්සසාමී, සතො
 පස්සසාමී. දීසං වා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පජානාමී. දීසං
 වා පස්සසන්තො දීසං පස්සසාමීති පජානාමී. -ඵප- පටිනිස්සග්ගානු-
 පසයි අස්සසිස්සාමීති පජානාමී, පටිනිස්සග්ගානුපසයි පස්සසිස්සාමීති
 පජානාමී. යං හි තං භික්ඛවෙ, සමමා වදමානො වදෙය්‍ය අරිය-
 විභාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මවිභාරො ඉතිපි, තථාගතවිභාරො ඉතිපි. ආනා-
 පානසත්ඨමාධිං සමමා වදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිභාරො ඉතිපි,
 බ්‍රහ්මවිභාරො ඉතිපි, තථාගතවිභාරො ඉතිපි.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙධා අප්පන්නමානසා අනුභාරං
 යොගකෙකමං පඤ්ඤමානා විභරන්ති. තෙසං ආනාපානසත්ඨමාධි
 භාවිතො බහුලීකතො ආසවානං බ්‍යාය සංවන්තති. යෙ ව ඛො
 තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහන්තො ඛිණ්ණසවා වුට්ඨිතවන්තො කතකරණියා
 ඔභිතභාරා අනුප්පන්නසද්ද්ඤා පරික්ඛිණ්ණභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤ-
 විමුක්තා, තෙසං ආනාපානසත්ඨමාධි භාවිතො බහුලීකතො
 දිට්ඨධමමෙසුබ්බාරාය වෙච්ච සංවන්තති සතිසමපඤ්ඤාය ව.

1. එකමීදං - සි 2.
 2. ආවුසො මහානාම භගවා - 235.

ඇවැත්නි මහානාම, ඝෛය කළ ආසුචි ඇති, වැය නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඝෛය වූ හවසංයෝජන ඇති, මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්ෂු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් මේ පස් නිවරණයෝ ප්‍රභිණයහ. උසුන්මුල්හ. භික්ෂුන් තල්ලසක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නො හටගන්නා බවට පමුණුවන ලදහ. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇතියහ. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙබවිභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, තථාගතවිභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, ඒ මෙය මේ නයෙහුදු දනසුතු.

ඇවැත්නි මහානාම, එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉච්ඡානඩගලනුවර ඉච්ඡානඩගලවනලොහුබෙහි වැඩවසන සේක. ඇවැත්නි, එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට නැමැත්තෙමි. පිණබ්‍රහ්මයා රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි. ඇවැත්නි, “එසේ ය වහන්සැ” යි ඒ භික්ෂු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණබ්‍රහ්මයා රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණි.

ඇවැත්නි, ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස ඇවැමෙන් විවේකයෙන් නැඟිසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැර්ජයේ “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්භු ඇතුළුවස කවර විභරණයෙකින් යුතු ව බහුල කොට වුසු දු”යි මෙසේ නොප පුළුවුස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවුස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැර්ජයේ “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළුවස ආනාපානසන්ධියමාධියෙන් යුතු ව බහුල කොට වුසු සේකැ” යි මෙසේ පවසන්නහු ය. මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කෙරෙමි, සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි, දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනිමි, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියවිභාරය යි දු මුහම්චිභාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසන්ධියමාධියට අරියවිභාරය යි දු මුහම්චිභාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ ගෛඝ්‍යා භික්ෂු නොපැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුකර නිවන පතමින් වෙසෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසන්ධියමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ආසුචි ඝෛය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඝෛය කළ ආසුචි ඇති, වැය නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති, බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඝෛය වූ හවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භෙණහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසන්ධියමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ දිට්‍රදුමියෙහි සුවච්චරණය පිණිසත් සිහිනුවණ පිණිසත් පවතී.

යං භි කං භික්ඛවෙ, සඤ්ඤා වදමානො වදෙය්‍ය අරියච්ඡාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි, තපාගතච්ඡාරො ඉතිපි, ආනාපානසති-සමාධිං සඤ්ඤා වදමානො වදෙය්‍ය අරියච්ඡාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මච්ඡාරො ඉතිපි, තපාගතච්ඡාරො ඉතිපිති. ඉථිතා ඛො එතං ආවුසො මහානාම, පරියායෙන වෙදිනඛ්ඛං යථා අඤ්ඤාපි සෙඛො විභාරො, අඤ්ඤා තපාගතච්ඡාරොති.

10. 2. 3

ආනන්දසුත්තං

3761. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඛාමි -පෙ- එකමන්තං නිසිංහො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදවොච: “අනී නු ඛො හන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වන්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති වන්තාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහන්. සත්ත ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙහන්”ති. “අඤ් ඛො අනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වන්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. වන්තාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහන්. සත්ත ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙහන්”ති.

“කතමො පන හන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වන්තාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වන්තාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙහන්. සත්ත ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙහන්”ති. ආනාපානසතිසමාධි ඛො ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති. වන්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ත ඛොඤ්ඤාධරො පරිපුරෙහන්. සත්ත ඛොඤ්ඤාධරා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්තිං පරිපුරෙහන්. කථං භාවිතො ච ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො වන්තාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤාගතො වා රුක්ඛබ්බුලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා -පෙ- පච්චිසස්ගානුපස්සී පස්සස්සසාමීති ඩිස්ඛති.

1. එකධම්මො - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියච්ඡාරය යි දු චුභමච්ඡාරය යි දු තථාගතච්ඡාරය යි දු කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්ඡාරය යි දු චුභමච්ඡාරය යි දු තථාගතච්ඡාරය යි දු කියන්නේ යි. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙධවිඡාරය අනෙකෙක් ම වේ ද තථාගතච්ඡාරය අනෙකෙක් ම වේ ද මෙය මේ නයිත් දහයුතු යි.

10. 2. 3

ආනන්ද සුත්‍රය

3761. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම කෙනකුත් පුරවා ද, සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම කෙනෙකුත් පුරවද්ද, සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම කෙනකුත් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්ද”යි. ආනන්ද, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම කෙනකුත් පුරවා ද, සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම කෙනකුත් පුරවද්ද, සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම කෙනකුත් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇතැ යි.

“වහන්ස, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ (කවර) සිවු දහම කෙනකුත් පුරවා ද, සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු (කවර) සත් දහම කෙනකුත් පුරවත් ද, සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු කවර දෙදහම කෙනකුත් පුරවද්ද”යි. ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි නම් එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වත් පුරවයි. සිවු සිව්වත්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහ පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජජාවිචුතනි පුරවත්. ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිවු සිව්වත් පුරවා ද යත්: ආනන්ද, මෙසස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු දීසං වා අසසයනොනා දීසං අසසයාමීති පජානාති, දීසං වා පසසයනොනා දීසං පසසයාමීති පජානාති -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. කායෙ කායානුපයසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිසස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී, යදීදං අසසාසපසසායං. තස්මාතිහානන්ද, කායෙ කායානුපයසී භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු පිනිපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංවෙදී -පෙ- විතතසඛ්ඛාරපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපයසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිසස හෙතු: වෙදනඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී යදීදං අසසාසපසසායානං සාධුකං මනසිකාරං. තස්මා තිහානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපයසී භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විතතපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- අභිජ්ඣාදෙයං විතතං -පෙ- සමාදහං විතතං -පෙ- විමොචයං විතතං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විතත විතතානුපයසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. නං කිසස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨස්සතිසස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනං වදමී. තස්මාතිහානන්ද, විතත විතතානුපයසී භික්ඛු තස්මි සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාසකය දන්තාසුලු ව ... කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමීන් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමීන් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැ යි මම කියමි. ආනන්ද එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සුවය දන්තාසුලු ව ... විතසංස්කාර දන්තාසුලු ව ... විතසංස්කාර සන්තිද්‍රවමීන් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, විතසංස්කාර සන්තිද්‍රවමීන් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද එසමයෙහි මහණ වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වේදනාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙන් වේ ද මෙය එක්තරා වේදනාවෙකැ යි මම කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙසස්නෙහි මහණ එසමයෙහි වේදනාවන්හි වේදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වේදනාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින් ... සිත ඒකභ කරමින් ... සිත මුදවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත මුදවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ සිතෙහි සිත අනු ව දක්තා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, මුළු සිහි ඇති මනාදනුම් නැත්තහුට ආනාපානසති-සමාධිභාවනාවක් මම නො කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිච්චානුපයසී අසසසිසසාමීති සිසඛනි -පෙ- විරාගානුපයසී -පෙ- නිරොධානුපයසී -පෙ- පච්චික්ඛණානුපයසී අසසසිසසාමීති සිසඛනි. පච්චික්ඛණානුපයසී පසසසිසසාමීති සිසඛනි. ධම්මෙසු ධම්මානුපයසී ආනන්ද, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහානං තං පඤ්ඤාය දිසවා දිසවා යාධුකං අජන්ඤපෙකඛිනා හොති. තසමානිභානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපයසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සනිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානාසනිසමාධි එවං ඛහුලීකතො චක්ඛාරො සනිපට්ඨානො පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ච ආනන්ද, චක්ඛාරො සනිපට්ඨානා කථං ඛහුලීකතං සත්තබ්බොජ්ඣාදෙය්‍යෙ පරිපුරෙතති: යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපයසී විහරති උපට්ඨිතා තස්ස¹ තසම් සමයෙ සනි² හොති අසලලීට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො උපට්ඨිතා සනි හොති අසලලීට්ඨා, සනිසම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධො හොති. සනිසම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සනිසම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. යො තථා සත්තො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ඡති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සත්තො විහරන්තො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනති. පච්චරති පරිච්චංසමාපජ්ඡති. ධම්මච්චිය-සම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධො හොති. ධම්මච්චිය සම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. ධම්මච්චිය-සම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. තස්ස නං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ඡතො ආරද්ධො හොති චිරියං අසලලීනං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පච්චිනතො පච්චරතො පරිච්චංසමාපජ්ඡතො ආරද්ධො හොති චිරියං අසලලීනං, චිරියසම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරද්ධො හොති. චිරියසම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. චිරිය-සම්මොජ්ඣාදෙය්‍යො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. ආරද්ධචිරියස්ස උපපජ්ඡති පිති නිරාමිසා.

1. උපට්ඨිතස්ස - මජ්ඣං, සනා.
2. සමයෙ භික්ඛුතො සනි - මජ්ඣං.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව පුග්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ දහමිති දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමිතස දුරු කොට වෙසේ. දැඩිලොබ හා දෙමිතස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හේ එය නුවණින් දක දක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිති දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමිතස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාසානසතිසමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවයි.

ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජහ පුරවද්ද යත්: ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය නුමුළා වුවා එළඹසිටියා වේ. ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණහුගේ සිතිය නුමුළා වුවා එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සතිසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. හේ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි පිරික්සයි විමසුමට පැමිණෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද පිරික්සා ද විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් ලීන නොවූ වැර අරඹන ලද්දේ වෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ ලීන නොවූයේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. පිරිසුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමීස (පස්කම්සුවයෙන් තොර) ප්‍රීතිය උපදී.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො ආරද්ධවීරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා, පිතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. පිතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පිතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති. පිතිනොස්ස කායොපි පක්ඛෙහති. වික්ඛමපි පක්ඛමාති;

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො පිතිනොස්ස කායොපි පක්ඛෙහති, වික්ඛමපි පක්ඛමාති, පක්ඛරුසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. පක්ඛරුසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පක්ඛරුසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති. පක්ඛරුකායස්ස සුඛිනො වික්ඛං සමාධියති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො පක්ඛරුකායස්ස සුඛිනො වික්ඛං සමාධියති, සමාධිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සමාධිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සමාධිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති. සො තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජන්ඤපෙකන්තා භොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජන්ඤපෙකන්තා භොති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- වික්ඛෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සී විහරති, උපට්ඨිතා තක්ඛ තසම් සමයෙ සති භොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො උපට්ඨිතා සති භොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති -පෙ- සො තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජන්ඤපෙකන්තා භොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජන්ඤපෙකන්තා භොති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපූරිං ගච්ඡති. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, වික්ඛොරො සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සත්ඛො ඛොඤ්ඤාතො පරිපුරෙතී.

කථං භාවිතා ච ආනන්ද, සත්ඛො ඛොඤ්ඤාතො කථං බහුලිකතා විජ්ජාවිලුහිං පරිපුරෙතී: ඉධානන්ද, භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤාඤාතො භාවෙති විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤාතො භාවෙති, විචෙකනිස්සිතං විරාගනිස්සිතං නිරොධනිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, සත්ඛොඤ්ඤාතො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිලුහිං පරිපුරෙතීති.

ආනාදු, යම් කලෙක පිරිසුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී ද, එකල්හි මහණහු විසින් පිනිසමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ පිනිසමොක්කිබ්බය වඩයි. එකල්හි මහණහුගේ පිනිසමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ප්‍රීතයින් ඇත්නහුගේ කයත් සන්තිදේ, සිතත් සන්තිදේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක ප්‍රීතයින් ඇති මහණහුගේ කයත් සන්තිදේ ද, සිතත් සන්තිදේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසාද්ධි-සමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසාද්ධි-සමොක්කිබ්බය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසාද්ධිසමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. සන්හුන් කය ඇති සුව ඇත්නහුගේ සිත එකඟ වේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක සන්හුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධි-සමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සමාධි-සමොක්කිබ්බය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. හේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වෙයි.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබ්බා-සමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙබ්බා-සමොක්කිබ්බය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබ්බාසමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ වේදනායෙහි ... සිත්හි ... දහමිති දහමි අනුව දක්නාසුලු වී වෙසේ ද, එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ. ආනාදු යම් සමයෙක මහණහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සතිසමොක්කිබ්බය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වෙයි.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් වී බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබ්බාසමොක්කිබ්බය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ-උපෙබ්බාසමොක්කිබ්බය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබ්බා-සමොක්කිබ්බය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජ්ඣ පුරවත්.

ආනාදු, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජ්ඣහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවද්ද යත්: ආනාදු, මෙසේනෙහි මහණ විචෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සතිසමොක්කිබ්බය වඩයි. ... විචෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට උපෙබ්බාසමොක්කිබ්බය වඩයි. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජ්ඣහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

10. 2. 4

දුතිය ආනන්දසුත්තං

3762. අපං බො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඤ්චි -පෙ- එකමන්තං නිසිනතං බො ආයසමන්තං ආනන්දං හගවා එතදවොච: අත්ථි නු බො ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙතී, සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙතීති? හගවලීලකා නො හන්තො, ධම්මො -පෙ- අසානන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙතී. සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙතී.

කතමො ච ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙතී. සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙතී: ආනාපානසතිසමාධි ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතො බහුලීකතා සත්තබොජ්ඣංසො පරිපුරෙතී, සත්ත බොජ්ඣංසො භාවිතො බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙතී. කථං භාවිතො වානන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා -පෙ- එවං භාවිතො බො ආනන්ද සත්ත බොජ්ඣංසො එවං බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙතීති.

(උචා පුරිමසුත්තන්තො එවං විජාරෙතබ්බො.)

10. 2. 5

භික්ඛුසුත්තං

3763. අපං බො සබ්බෙලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙනුපසඤ්චි -පෙ- එකමන්තං නිසිනතො බො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචු: “අත්ථි නු බො හන්තො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙතී, සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙතී”ති. “අත්ථි භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා සත්ත ධම්මෙ පරිපුරෙතී, සත්ත ධම්මො භාවිතො බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙතී”ති.

10. 2. 4

දුතිය ආනාද සූත්‍රය

3762. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනාද තෙරණුවෝ භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට භාගාවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: ආනාද, එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවන්නු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනාද එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම් කෙනකුන් පුරවා නම් සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇත.

ආනාද, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, (කවර) සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවද් ද, (කවර) සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද් ද යත්: ආනාද, ආනාපානසනිසමාධි වූ එක්දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජ්භ පුරවත්. සත් බොජ්භහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිටුකති පුරවත්. ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසනිසමාධිය සිටු සිව්වන් පුරවද්ද යත්: ආනාද, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ ... ආනාද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජ්භහු විජ්ජාවිටුකති පුරවත් යි.

(පළමු සුඤ්ඤ මෙන් විතර කටයුතු.)

10. 2. 5

භික්ඛු සූත්‍රය

3763. එකල්හි බොහෝ භික්ඛු භාගාවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ඛු භාගාවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ. “වහන්ස, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇද්ද”යි. “මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇත”යි.

කතමො භජොත, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙතිති. ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඝෙහ පරිපුරෙති, සත්ථ ඛොජ්ඣංඝො භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුතති. පරිපුරෙති. කරං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කරං බහුලීකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහ්ඤගතො වා -පෙ- එව. භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සත්ථ ඛොජ්ඣංඝො එව. බහුලීකතා විජ්ජාවිමුතති. පරිපුරෙතිති.

10. 2. 6

දුතියභික්ඛුසුත්තං

3764. අථ ඛො සම්බුද්ධා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-සංඛම්භු-පෙ- එකමන්තං නිසිංහෙත ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදවොච: අස්සී තු ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙතිති. භගවම්බුලකා නො භජොත ධම්මො -පෙ- අස්සී ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙති.

කතමො ව භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දෙව ධම්මෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ඛොජ්ඣංඝෙහ පරිපුරෙති, සත්ථ ඛොජ්ඣංඝො භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුතති. පරිපුරෙති. කරං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කරං බහුලීකතො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤභාරගතො වා නිසීදති පලලඛං ආභුජ්ඣා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා. යො සතොව අසසසති, සතොව පසසසති -පෙ- පටිනිසසඤානුපසී අසසසසසාමීති සික්ඛති. පටිනිසසඤානුපසී පසසසසසාමීති සික්ඛති.

වහන්ස, කවර එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා ද? (කවර) සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවන ද? (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවද්දැයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක්දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහහු පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත්. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධි සිටු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු-අරනකට ගියේ හෝ ... මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

10. 2. 6

දුතිය හික්කු සුත්‍රය

3764. එකල්හි බොහෝ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂූන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමක් ඇද්දැයි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතීයහ ... මහණෙනි, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමක් ඇත.

මහණෙනි, කවර එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා ද, (කවර) සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් ද; (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහමක් පුරවද්දැයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහ පුරවති. සත් බොජහ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ති පුරවයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය කෙළින් තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවාගෙන හිඳගනී. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු දීඝං වා අසසසභොනා දීඝං අසසසාමීති ආජානාති. දීඝං වා පසසසභොනා දීඝං පසසසාමීති පජානාති. රඝසං වා -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමභයං කායසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමභයං කායසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. කායෙ කායානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කීසස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදම් යදිදං අසසාසපසසාසං. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, කායෙ කායානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පිතිපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංවෙදී -පෙ- විහ්ගසඛ්ඛාරපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමභයං විහ්ගසඛ්ඛාරං අසසසිසසාමීති සිකඛති. පසසමභයං විහ්ගසඛ්ඛාරං පසසසිසසාමීති සිකඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කීසස හෙතු: වෙදනාඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදම් යදිදං අසසාසපසසාසනං සාධුකං මනසිකාරං. තසමා තිහ භික්ඛවෙ, වෙදනාසු වෙදනානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහ්ගපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සිකඛති -පෙ- අභිපටමොදයං විහ්ගං -පෙ- සමාදහං විහ්ගං -පෙ- විමොචයං විහ්ගං අසසසිසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විහ්ගං පසසසිසසාමීති සිකඛති. විහ්ගෙ විහ්ගානුපසයි භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කීසස හෙතු: නාහං භික්ඛවෙ, මුට්ඨස්සතිසස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනං වදම්. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, විහ්ගෙ විහ්ගානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, ළුහුඩු කොට හෝ ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්නා සුලු ව ... කායසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමිසි හික්මේ ද, කායසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දුඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැයි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දුඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සුවය දන්නාසුලු ව ... විතසංඝාර දන්නාසුලු ව ... විතසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, විතසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම්ලෙච්චි දුඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් පිළිබඳ යම් මේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමක් වේ ද, මෙය එක්තරා වෙදනාවකැ යි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම්ලෙච්චි දුඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින්... සිත එකඟ කරමින් ... සිත මුදමින් ... ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, සිත මුදමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දුඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මුළු සිහි ඇති මනා දනුම් නැත්තහුට ආනාපානසංඝායා-භාවනාවක් මම නො කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත් අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දුඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනිච්චානුපදසී අසසසිසසාමීති සික්ඛති -පෙ- වීරොගානුපදසී -පෙ- නිරොධානුපදසී -පෙ- ජට්ඨිසසග්ගානු- පදසී අසසසිසසාමීති සික්ඛති. පට්ඨිසසග්ගානුපදසී පසසසිසසාමීති සික්ඛති. ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථො වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. සො යං තං භොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහාණං, තං පඤ්ඤය දිස්වා සාධුකං අජක්ඛුපෙකඤ්ඤා භොති. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සත්ථො වීනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්ස. එවං භාවිතො ධො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං ඛුද්ධිකතො වන්තාරො සතිපට්ඨා- නෙ පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ වන්තාරො සතිපට්ඨානා කථං ඛුද්ධිකතා සත්ත ඛොජ්ඣාදෙමනෙ පරිපුරෙතති: යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපදසී විහරති, උපට්ඨිතා තස්ස තසම් සමයෙ සති භොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො උපට්ඨිතා සති භොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඤ්ඤාදෙමනො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා භොති. සතිසමොඤ්ඤාදෙමනං තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගට්ඨති. සො තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡාති පවිච්ඡති පරිච්චංසමාපජ්ජති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡාති පවිච්ඡති පරිච්චංසමාපජ්ජති. ධම්මච්චය- සමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා. ධම්මච්චය- සමොඤ්ඤාදෙමනං තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගට්ඨති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡාතො පවිච්ඡතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා භොති විරියං අසලලිනං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡාතො පවිච්ඡතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා භොති විරියං අසලලිනං, විරියසමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා භොති. විරියසමොඤ්ඤාදෙමනං තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. විරිය- සමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගට්ඨති. ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති තිරාමිසා.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති තිරාමිසා. පිතිසමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා භොති. පිතිසමොඤ්ඤාදෙමනං තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පිතිසමොඤ්ඤාදෙමනා තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගට්ඨති. පිතිමනස්ස කායො'පි පසසමහති, වීක්ඛමි පසසමහති.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ අනිත්‍යය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරෝධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. හේ අභිජ්ඣා-දෙමනසසයන්ගේ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් එය නුවණින් දක මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ සිවු සිව්වත් පුරවයි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වත්හු සත් බොජන පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එකල්හි මහණහුගේ සිහිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිහිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එකල්හි මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ සතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වඩයි, එකල්හි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. හෙතෙමේ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි, පිරික්සයි, විමසුමට පැමිණෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇතිව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද, පිරික්සා ද, විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මවිචයසමොඤ්ඤාචක්ඛනය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මවිචයසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මවිචයසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ නො සැහවුනේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වෙර අරඹන ලද්දේ නොසැහවුනේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොඤ්ඤාචක්ඛනය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. පිරිපුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී.

මහණෙනි, යම් සමයෙක පිරිපුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් පිතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පිතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පිතිසමොඤ්ඤාචක්ඛනය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ප්‍රිතයින් ඇත්තහුගේ කයත් සංසිදෙයි. සිතත් සංසිදෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පිතිමනසා කායො පි පසාමහති,
 විතංචු පසාමහති. පසාද්ධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 ආරද්ධො භොති. පසාද්ධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු
 භාවෙති. පසාද්ධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 භාවනාපාරිදුරිං ගවජති. පසාද්ධිකායසාස සුඛිනො විතං සමාධියති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පසාද්ධිකායසාස සුඛිනො
 විතං සමාධියති. සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 ආරද්ධො භොති. සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති.
 සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං
 ගවජති. සො තථා සමාහිතං විතං සාධුකං අඡ්ඤාපෙකඛිතා
 භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං විතං සාධුකං
 අඡ්ඤාපෙකඛිතා භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ
 භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ
 භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 භාවනාපාරිදුරිං ගවජති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ-
 ධම්මෙසු ධර්මානුපස්සී විහරති. උපට්ඨිතා තසාස තසම් සමයෙ සති
 භොති අසම්මුට්ඨා. යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො උපට්ඨිතා
 සති භොති අසම්මුට්ඨා, සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 ආරද්ධො භොති. සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති.
 සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං
 ගවජති -පෙ- සො තථා සමාහිතං විතං සාධුකං අඡ්ඤාපෙකඛිතා
 භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං විතං සාධුකං
 අඡ්ඤාපෙකඛිතා භොති, උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ
 භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ
 භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො
 භාවනාපාරිදුරිං ගවජති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වතනාරො
 සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සත්තමොඡ්ඤායො පරිදුරෙහති.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, සත්ත මොඡ්ඤායො කථං බහුලිකතා
 විජජාවම්බුඤ්ඤාං පරිදුරෙහති. ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොඡ්ඤායො
 භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ග-
 පරිඤාමිං -පෙ- උපෙඛාසමොඡ්ඤායො භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං
 වීරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමිං. එවං භාවිතා
 ඛො භික්ඛවෙ, සත්ත මොඡ්ඤායො එවං බහුලිකතා විජජාවම්බුඤ්ඤාං
 පරිදුරෙහති.

මහණෙනි, යම් කලෙක ප්‍රීති සිත් ඇති මහණහුගේ කයන් සංසිද්දේ ද සිත් සංසිද්දේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසංඝඤ්ඤා-සමෝපකම්භය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසංඝඤ්ඤාසමෝපකම්භය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසංඝඤ්ඤා-සමෝපකම්භය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. සන්තුන් කය ඇති සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක සන්තුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධි-සමෝපකම්භය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ සමාධිසමෝපකම්භය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමෝ-පකම්භය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමෝපකම්භය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ උපෙබාසමෝපකම්භය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාස-මෝපකම්භය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ තෙමේ වෙදනාවන්ති ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එසමයෙහි බහුගේ සිතිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිතිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමෝපකම්භය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ තෙමේ සතිසමෝපකම්භය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමෝපකම්භය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟවූ සිත මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමෝපකම්භය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙබාසමෝපකම්භය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබා-සමෝපකම්භය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු සිටුවන්හු සන් බොජන පුරවත්.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සන් බොජනහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරෝධනිසංඝිත වොසංඝ-ඤාපරිණාමී කොට සතිසමෝපකම්භය වඩයි. ... විවෙකනිසංඝිත විරාගනිසංඝිත නිරෝධනිසංඝිත වොසංඝඤාපරිණාමී කොට උපෙබා-සමෝපකම්භය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද බහුල කරන ලද සන් බොජනහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවති යි.

10. 2. 7

සංයොජනසුත්තං

3765. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො ඛහුලීකතො සංයොජනසහානායා¹ සංවත්තති. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං ඛහුලීකතො සංයොජනසහානායා සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරක්ඛගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසායනානුපසයි පසසයිසසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං ඛහුලීකතො සංයොජනසහානායා සංවත්තති.

10. 2. 8

අනුසයසුත්තං

3766. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ -පෙ- අනුසයසමුත්තොනාය සංවත්තති.

10. 2. 9

අඛානසුත්තං

3767. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- අඛානපට්ඨඤ්ඤාය සංවත්තති.

10. 2. 10

ආසවකබ්බසුත්තං

3768. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- ආසවානං බ්බයා සංවත්තති.

(ඉමානි තීණි සුත්තානිපි යථා සංයොජනසුත්තං චිත්තාරතබ්බානි.)

ආනන්දවග්ගො දුතියො.

තප්පද්දනං:

ඉච්ඡානබ්බලං කච්චෙය්‍යං ආනන්දෙන පරෙ දුචෙ දෙච භික්ඛු සංයොජනානුසයා අඛානමාසවකියොති.

ආනාපානසංයුතං සමත්තං.

තප්පවග්ගද්දනං :

එකධම්මො ආනන්දෙති දෙචච චග්ගා සුදෙසිතා ආනාපානසස සංයුතො මුනිනා ධම්මසාමිනාති.

1. සංයොජනානා පහාණංය - ඝා.

10. 2. 7.

සංයෝජන සූත්‍රය

3765. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ සුනසුනා කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ දරණකට හිගේ හෝ රුක්මුලකට හිගේ හෝ හිස්ගෙයකට හිගේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී යි.

10. 2. 8

අනුසය සූත්‍රය

3766. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... අනුසය නැසීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 9

අධාන සූත්‍රය

3767. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය .. අදන් පිරිසිඳ දැනීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 10

ආසවකමය සූත්‍රය

3768. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... ආසවක්‍ෂය පිණිස පවතී යි.

(මේ තුන් සූත්‍ර ද සංයෝජන සූත්‍ර මෙන් විතර කටයුතු.)

දෙවැනි ආනාද වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

ඉච්ඡානඛල සංවේදියා යි දෙසුතුරෙකි. ආනාද නමින් අනෙක් සූත්‍ර දෙකකි. භික්ඛු නමිනුදු සූත්‍ර දෙකකි. සංයෝජන අනුසය අධාන ආසවකමය යි යිවු සූත්‍රෙකි යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

ආනාපානසංයුක්තය නිමිඟේ ය.

එහි වර්ග නාමාවලිය :

ධම්මොථි මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් ආනාපානසංයුක්තයෙහි එකධම්ම, ආනාද යි වර්ග දෙකක් ම මෑතවින් දෙශනා කරන ලද යි.

11. සොනාපනී සංයුතං

I. වෙළඳවාරවග්ගො

11. 1. 1

රාජසුතං

3769. සාවකපීයං:

කිංචාපි භික්ඛවෙ, රාජා වකකවකන්¹ චතුන්නං දීපානං ඉසසරියාධි-
 පච්චං රජං කාරෙතා කායසස හෙද පරමමරණා සුගතිං සනාං-
 ලොකං උපපජ්ජති, දෙව්‍යානං කාමකිංසානං සභව්‍යාං. සො තස්ස
 නාස්සනවනෝ² අච්ඡරාසඛ්‍යාපරිවුතෝ³ දිට්ඨෙති පසඤ්චි කාමගුණෙහි
 සමපපිනො සමධිගීභුතො පරිවාරෙති. සො චතුති ධම්මෙහි අසමනනා-
 ගතො. අථ ඛො සො අපරිවුතොව නිරයා, අපරිවුතො නිරච්ඡානා-
 යොනියා, අපරිවුතො පෙත්තවිසයා, අපරිවුතො අපායදුග්ගතිච්ඡිපානා.
 කිංචාපි භික්ඛවෙ, අරියසාවතො පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙති. නන්තානානි⁴
 ධාරෙති. සො චතුති ධම්මෙහි සමනනාගතො. අථ ඛො සො
 පරිවුතො නිරයා, පරිවුතො නිරච්ඡානායොනියා, පරිවුතො පෙත්ත-
 විසයා, පරිවුතො අපායදුග්ගතිච්ඡිපානා.

කතමෙහි චතුති? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවතො බුද්ධෙ අවේච්චප-
 සාදෙන සමනනාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමමා
 සමුද්දො වීජ්ජාවරණසමපනො සුගතො ලොකවීදු අනුත්තරො
 පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්ම
 අවේච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සවාකඛානො හගවතා ධම්මො
 සන්ධිසිකො අකාලිකො එහිපසඤ්චිකො මපනධිකො පච්චන්තං වෙදිතඛො
 විඤ්ඤති”ති. සමෙහ අවේච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සුපච්-
 පනො හගවතො සාවකසඛෙකා, උජුපච්පනො හගවතො සාවක-
 සඛෙකා, ස්ඤාසච්පනො හගවතො සාවකසඛෙකා, සාමීච්පච්පනො
 හගවතො සාවකසඛෙකා, යදිදං වන්තරි පුරිසයුගානි අධිපුරිසයුගලා
 එසභගවතො සාවකසඛෙකා ආභුතොයො පාභුතොයො දකඛිණොයො
 අඤ්ඤිකරණොයො අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛිතං ලොකසසානි.” අරිය-
 කණොති සිලෙහි සමනනාගතො හොති අධිකෙඤ්චි අච්ඡෙදෙහි අසඛලෙහි
 අකමමාසෙහි භුජ්ඤ්ඤෙහි විඤ්ඤෙහි අපරාමට්ඨෙහි සමාධිසංවත්තනි-
 කෙහි. ඉමෙහි චතුති ධම්මෙහි සමනනාගතො හොති.

සො ච භික්ඛවෙ, චතුන්නං දීපානං පච්චාහො, සො චතුන්නං
 ධම්මානං පච්චාහො, චතුන්නං දීපානං පච්චාහො චතුන්නං ධම්මානං
 පච්චාහසිස කලං නාගසති සොලසිසති.

1. වකකවකන් - සී 2, සා.
 2. නාස්සන වන - මජ්ඣ, සා.
 3. අච්ඡරාසඛ්‍යාපරිවුතො - සීචු.
 4. නන්තානානි ව - මජ්ඣ.

11. භෝගාපනති සංයුක්තය

1. වෙළුමාරවගීය

11. 1. 1.

රාජ සූත්‍රය

3769. සැවැත්තුවර-

මහණෙනි, සක්විති රජ සිවුදිවයිනෙහි ඉසුරු බැවින් යුත් අධිපති බව ඇති රජය කරවා කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොව තවතිසා වැසි දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණේ ද, හෙතෙමේ එහි නඳුක්‍රයනෙහි අසරසුමුයෙන් පිරිවරන ලදුව දිව්‍යමය වූ පස්කම්භුණෙන් යුතු ව සමන්විත ව ඉසුරන් පිණවා ද එහෙන් හෙතෙමේ සිවු දහමින් නොයුතු ය. (එහෙයින්) හෙතෙමේ නිරයෙන් නො මිදුනේ ම ය. නිරිසන් යොනියෙන් නොමිදුනේ ම ය. ප්‍රෙතවිෂයෙන් නො මිදුනේ ම ය. අපායදුග්ගතිවිනිසාතයෙන් නො මිදුනේ ම ය. මහණෙනි, අරිසවුතෙමේ පිඩුසිවීමෙන් යැපේ ද, කඩමලු දරා ද (එහෙන්) හෙතෙමේ සිවු දහමින් යුතු ය. එහෙයින් හෙතෙමේ නිරයෙන් මිදුනේ ය. නිරිසන් යොනියෙන් මිදුනේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුග්ගති-විනිසාතයෙන් මිදුනේ ය.

කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “මෙකරු ණෙහු දු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර්භත් භ. සමාක්සම්බුද්ධ භ. විද්‍යා වරණසම්පන්න භ. සුගත භ. ලොකවිදු භ. අනුත්තරපුරුෂදමා සාරථී භ දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘ භ. බුද්ධ භ. භගවත් භ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ. කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය. සාන්දෘෂ්ටික ය. අකාලික ය. එහිපස්සික ය. ඔපනයික ය. නුවණැත්තන් විසින් තමතමන් කෙරෙහි ලා දන යුතු ය”යි ධර්මයෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතුවූයේ වෙයි. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ සුපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ උජුපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ ඤායපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ සාම්චිපටිපන්න ය. යම් මේ පුරුෂසුග සතරෙක් වේද (එහි) පුරුෂ පුද්ගල-යෝ අට දෙනෙකි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ ආනුනෙය්‍ය ය. පානුනෙය්‍ය ය. දක්ඛිණෙය්‍ය ය. අඤුජලිකරණීය ය. ලෝකයාට අනුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සභීයයා කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වේ. අබණ්ඩ අච්ඡිද අසබල අකල්මාෂ භුජිෂ්‍ය විඤ්චුරස්න අපරාමාෂට සමාධිසංවර්තනික ආයථිකාන්ත ධීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සිවුදහමින් යුතු වූයේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සිවුදිවයින් පිළිලැබුමෙක් වේ ද, යම් සිවුදහම් පිළි ලැබුමෙකුත් වේ ද සිවුදිවයින් පිළිලැබුම් සිවුදහම් පිළිලැබුමෙහි සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවකුත් නො අඟී යි.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මචරියොගධසුත්තං

3770. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සලන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනෙතො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො. කතමෙභි චතුභි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා අරභං-පෙ-සත්ථා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඤාකංගො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතධෙධො විඤ්ඤති”ති. සමෙත අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. “සුපච්චනෙතො හගවතො සාවකසමෙතො -පෙ- අනුක්ඛරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. අරියකතොති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අබණ්ණති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනෙතො හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායණොති. ඉදමචොච හගවා, ඉදං වත්ථා සුගතො අථාපරං එතදචොච සත්ථා:

යෙසං සද්ධා ව සීලඤ්ඤ පසාදෙ ධම්මදස්සනං
තෙ වෙ තාලෙන පච්චන්ති¹ බ්‍රහ්මචරියොගධං සුමන්ති.

11. 1. 3

දීසාවු උපාසක සුත්තං

3771. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති වෙඨවනෙ කලඤ්ඤනිවාසෙ තෙන ඛො පන සමයෙන දීසාවු උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාගිලානො. අථ ඛො දීසාවු උපාසකො පිතරං ජොතිකං² ගහපතිං ආමනොසි: එභී තුං ගහපති, යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම. උපසඛිකමිත්වා මම චචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වන්ද් “දීසාවු හතොත, උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාගිලානො සො හගවතො පාදෙ සිරසා වන්දති, එවඤ්ඤා වදෙති;³ ‘සාධු කීර හතොත, හගවා යෙන දීසාවුස්ස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛිකමතු අනුකමපං උපාදයා’ති.

1. සමෙතෙති - මජ්ඣං, සා.
2. ජොතිකං - සා.
3. වදෙති - මජ්ඣං, සා.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මවරියොගධ සූත්‍රය

3770. මහණෙනි, සිවුදහමින් යුතු අරියවුතෙමේ විවිධ ව නොවැටෙන සුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ. කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු අර්භත් භ...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ භ. භගවත් භ"යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාභ්‍යාත ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තම තමන් කෙරෙහි ලා දන යුතු "යි. ධර්මය කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසධ්‍යතෙමේ සුප්‍රතිපත්තය. ...ලොකයාහට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය"යි නො කඩවූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු වූ අරියවු තෙමේ විවිධ ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදාරා යළි මතු ද මෙය වදල සේක.

බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත් ආයථිකාන්තශීලයත් සංසයා කෙරෙහි පැහැදීමත් ධර්මයෙහි පැහැදීමත් යම් කෙනෙකුන්ට වෙන් නම් ඔහු බලසරට ඇතුළත් (මතු තුන්මහ හා යෙදුනු) සුවයට සුදුසු කල්හි එකාන්තයෙන් පැමිණෙති යි.

11. 1. 3

දීඝාචුලපාසක සූත්‍රය

3771 එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සම්පයෙහි කලන්දකනිවාප නම් වෙළුමනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි දීඝාචු උචසු තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි දීඝාචු උචසු තෙමේ පියා වන ජොතික ගැහැවිහු ඇමැති ය. ගැහැවි එවූ. තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙවූ. එළඹ මා වදනින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදිවූ. "වහන්ස, දීඝාචු උපාසක හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගීලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීඝාචු උචසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්නම් මැනැවැ යි මෙසේ ත් කියා"යි.

එවං තාතාති ඛො ජොතිකො ගහපති, දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස පටිඤ්ඤායා යෙන හගවා තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිතො හගවනතං අභිවාදෙතො එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිනො ඛො ජොතිකො ගහපති හගවනතං එතදවොච: “දීඝාච්ච හනො, උපාසකො ආධාධිකො හොති දුක්ඛිකො ඛාලොභිලානො, යො හගවතො පාදෙ සිරියා චන්දනි එවඤ්ඤ චදෙති: ‘සාධු කිර හනො, හගවා යෙන දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකමතු අනුකමං උපාදයා’ති”.

අධිවාසෙසි හගවා තුණ්භිභාවෙන. අථ ඛො හගවා නිවාසෙතො පත්තච්චරමාදය යෙන දීඝාච්ඡාස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිතො පඤ්ඤානෙහ ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො හගවා දීඝාච්චං උපාසකං එතදවොච: “කචචී තෙ දීඝාච්ච ඛමනීයං? කචචී යාපනීයං? කචචී දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමනාති? නො අභික්කමනාති? පටික්කමොයානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමො’ති? ‘න මෙ හනො, ඛමනීයං, න යාපනීයං ඛාලො මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමනාති නො පටික්කමනාති අභික්කමොයානං පඤ්ඤායති නො පටික්කමො’ති.

තසමානිහ තෙ දීඝාච්ච, එවං සික්ඛිතඛො: “බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හවිස්සාමි “ඉනිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමනනාගතො හවිස්සාමි අබ්භේඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි, එවං හි තෙ දීඝාච්ච, සික්ඛිතඛොනාති. යානිමානි හනො, හගවතා චත්තාරී සොතාපත්තියඛානාති දෙසිතාති, සංචිජ්ජනො තෙ ධම්මා මයි. අහඤ්ඤ තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමි. අහං හි හනො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො ඉනිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමනනාගතො අබ්භේඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහිති.

තසමානිහ තං දීඝාච්ච, ඉමෙසු චතුසු සොතාපත්තියඛෙසු පතිට්ඨාය ජ වීජ්ජාභාගියෙ ධම්මෙ උත්තරී. භාවෙයාසි ඉධ තං දීඝාච්ච, සබ්බසඛොරෙසු අනිච්චානුපසසී විහරාහි, අනිච්ච දුක්ඛසඤ්ඤී දුකෙඛ අනත්තසඤ්ඤී පභාණසඤ්ඤී විරාගසඤ්ඤී නිරොධසඤ්ඤීති. එවං හි තෙ දීඝාච්ච, සික්ඛිතඛොනාති. යෙ මෙ හනො, හගවතා ජ වීජ්ජාභාගියා ධම්මා දෙසිතා සංචිජ්ජනො තෙ ධම්මා මයි. අහඤ්ඤ තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමි. අහං හි හනො, සබ්බසඛොරෙසු අනිච්චානුපසසී විහරාමි. අනිච්ච දුක්ඛසඤ්ඤී දුකෙඛ අනත්තසඤ්ඤී පභාණසඤ්ඤී විරාගසඤ්ඤී නිරොධසඤ්ඤී. අපි ච මෙ හනො, එවං හොති: “මා හෙවායං ජොතිකො ගහපති මමච්චයෙන වීඝානං ආපජ්ජී”ති. මා තං තාත, දීඝාච්ච, එවං මනසාකාසි. ඉඛ්ඛ, තං තාත, දීඝාච්ච, යදෙච හගවා ආහ, තදෙච තං සාධුකං මනසිකරොහීති.

1. එතං - භාතා
2. යදෙච තෙ හගවා - භාතා

දරුව එසේ යි ජොතික ගැහැවි දීසාවු උවසුහට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්තෝ ය. එකත්පසෙක හුන් ජොතිය ගැහැවි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, දීසාවු උවසු හටගත් ආධාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැයි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක් නම් මැනවැ”යි මෙසේත් කියා යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුවෙන් නො බැණ ඉවසා වදළ සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හැඳ පෙර ව පා සිවුරු ගෙන දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩ හුන් සේක. වැඩ හිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීසාවු උවසුහට මෙය වදළ සේක. දීසාවු කීම නොපට ඉවසිය හැකි ද, කීම යැපිය හැකි ද, කීම දුක් වෙදනාවේ අඩු වෙද්ද, වැඩි නො වෙද්ද, මේ දුක් වෙදනාවන්ගේ අඩුවීම පැණේ ද, වැඩිවීමක් නො පැණේ දැයි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය. මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවේ වැඩි වෙත්. අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩිවීම පැණේ. අඩුවීමක් නො පෙනේ”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ භික්ෂිය යුතු. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු අර්භත් හ...දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වන්නෙමි. ධර්මයෙහි...සධ්‍යයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ... සමාධිසංවත්තනික වූ ආයාතනාත්තලයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමි”යි දීසාවු, තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂිය යුතු යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිටු සෝවන් අඩග කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙනු දු අර්භත් හ ... දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් සමන්වාගතයෙමි ධර්මය කෙරෙහි සධ්‍යයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ ... සමාධිසංවත්තනික වූ ආයාතනාත්ත ලයෙන් සමන්වාගතයෙමි”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි මේ සිටු සෝවන් අහෙහි පිහිටා වීදු කොටස් ඇති සදහම් මතු වඩන්නහු. දීසාවු මෙහි තෙපි සර්වසංස්කාර යන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දු:බසංඝී ව දු:බයෙහි අනාත්මසංඝී ව ප්‍රභාණසංඝී ව වීරාගසංඝී ව නිරොධ සංඝී ව වෙසෙවු. දීසාවු තොප විසින් මෙසේ ම භික්ෂිය යුතුයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ වීදු කොටස් ඇති සදහම් කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දු:බසංඝී ව දු:බයෙහි අනාත්මසංඝී ව ප්‍රභාණසංඝී ව වීරාගසංඝී ව නිරොධසංඝී ව වෙසෙමි. වහන්ස, වැලිදු මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි; “මේ ජොතික ගැහැවි මාගේ ඇවෑමෙන් දුකට නො පැමිණේවා. දරුව, දීසාවු, තෙපි එසේ නහමක් මෙනෙහි කරවු. එම්බා දරුව, දීසාවු තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමක් ම වදළ සේක් නම් එය ම තෙපි මැනවින් මෙනෙහි කරවු”යි.

අථ ඛො භගවා දීඝාච්ච උපාසකං ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදිඤ්චා උට්ඨායාසනා පඤ්ඤාමි. අථ ඛො දීඝාච්ච උපාසකො අචිරපඤ්ඤානසංඝා භගවතො කාලමකාසි. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමිංසු. උපසංඛාමිඤ්චා භගවතං අභිවාදෙඤ්චා එකමනතං නිසීදිංසු. එකමනතං නිසිත්තං ඛො තෙ භික්ඛු භගවතං එතදවොච්චු: “යො සො භතො, දීඝාච්ච නාම උපාසකො භගවතා සම්බිඤ්ඤනා ඔවාදෙන ඔවදිතො. සො කාලකතො. තස්ස¹ කා ගති කො අභිසම්පරායො² ති? පණ්ඩිතො භික්ඛවෙ, දීඝාච්ච උපාසකො අහොසි. පච්චපාදි³ ධම්මසංඝානුධම්මො න ච මං ධම්මාධිකරණං⁴ විභෙසෙසි. දීඝාච්ච භික්ඛවෙ, උපාසකො පඤ්ඤානං ඔරම්භාගීයානං සංයොජනානං පරිඤ්ඤා ඔපපාතිකො හොති⁴ තස්ස පරිනිබ්බාසී අනාවඤ්ඤම්මො තස්මා ලොකාති.

11. 1. 4

සාරිපුත්තසුත්තං.

3772. එකං සමයං ආයඤ්චා ච සාරිපුත්තො ආයඤ්චා ච ආනන්දො සාවකථීයං විහරන්ති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයාඤ්චා ආනන්දො සායනභසමයං පටිපලොනා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්චා සාරිපුත්තො තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමිඤ්චා ආයඤ්චා සාරිපුත්තන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙඤ්චා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිත්තො ඛො ආයඤ්චා ආනන්දො ආයඤ්චා සාරිපුත්තං එතදවොච: කතිත්තං නු ඛො ආච්චියො සාරිපුත්ත ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීතිපාතධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණාති.

චතුත්තං ඛො ආච්චියො, ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීතිපාතධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණාති. කතමෙසං චතුත්තං? ඉධාච්චියො, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චියාදෙන සමනතාගතො හොති: “ඉතීපි සො භගවා -පෙ-සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතෙහි සිලෙහි සමනතාගතො හොති. අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි”. ඉමෙසං ඛො ආච්චියො, චතුත්තං ධම්මානං සමනතාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා සොතාපනතා අචීතිපාතධම්මා නියතා සම්බොධිපරායණාති.

1. ඔවාදිතො, තස්ස - සී 2.
 2. සච්චපාදි - සා.
 3. න ච ධම්මාධිකරණං - සා.
 4. ඔපපාතිකො තස්ස - මජ්ඣං, සා.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීසාච්ච උච්චුභට මේ අවවාදයෙන් අවවාද කොට හුනස්නෙන් නැගිට වැඩි සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩිම කළ නොබෝ කලකින් දීසාච්ච උච්චුතෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹී ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පයෙක හුන් හ. එකත්පයෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, දීසාච්ච නම් යම් ඒ උච්චුචෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සැකෙවූ ඔවදනින් ඔවදන් දෙනු ලැබී ද, හෙතෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කවරක් ද, පරලොච්ච කවරෙක් ද”යි. මහණෙනි, දීසාච්ච උච්චුතෙමේ පණ්ඩිතයෙක් වී ය. දහමහි අනුදහමට පිළිපත්තෝ ය දහම හෙයින් මා නො ද වෙහෙසී ය. මහණෙනි, දීසාච්ච උච්චුතෙමේ පණ්ඩිත ඔරම්භාගීය සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවේනසුලු එලොච්චන් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපාතිකයෙක් වේ යි.

11. 1. 4

සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3772. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනදතෙරණුවෝත් සැවතසමීපයෙහි අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ සවස්කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් අනද තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්ත තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍රයෙනි, කෙතෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක් ද”යි.

ඇවැත්නි, සිවුදහමකින් යුතුවීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි අරිසවු තෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධ හ හඟවත් හ යි බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධි සංවත්තනික වූ ආයාතීකාර්ත ඤානයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද යි.

11. 1. 5

දුක්ඛසාරිපුත්තසුත්තං.

3773. අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන හගවා තෙත්ථපසඛකම්. උපසඛකම්ඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තං ඛො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං හගවා එතදවොච: “සොත්තාපත්තියංඛං සොත්තාපත්තියංඛං” හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති, කතමන්ත්‍රඛො සාරිපුත්ත, සොත්තාපත්තියංඛං? සප්පුරිසසංසෙවොහි හන්තො, සොත්තාපත්තියංඛං, සද්ධම්මසචනං සොත්තාපත්තියංඛං, යොනිසොමන්තසිකාරො සොත්තාපත්තියංඛං, ධම්මොත්ථම්මපට්ඨපත්ති සොත්තාපත්තියංඛං. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, සප්පුරිසසංසෙවො හි ඤාරිපුත්ත, සොත්තාපත්තියංඛං, සද්ධම්මසචනං සොත්තාපත්තියංඛං, යොනිසොමන්තසිකාරො සොත්තාපත්තියංඛං, ධම්මොත්ථම්මපට්ඨපත්ති සොත්තාපත්තියංඛං.

“සොත්තො සොත්තොති හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො තුඛො සාරිපුත්ත, සොත්තොති? අයමෙච හි හන්තො, අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො සොත්තො. සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධීති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, අයමෙච හි සාරිපුත්ත අරියො අට්ඨංඛිකො මග්ගො සොත්තො සෙය්‍යථීදං: ‘සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. සොත්තාපත්තො සොත්තාපත්තොති’ හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො තුඛො සාරිපුත්ත, සොත්තාපත්තොති? යො හි හන්තො, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨංඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො, අයං වුච්චති සොත්තාපත්තො. ඥායං¹ ආයස්මා එචං. නාමො එචං ගොත්තොති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යො හි සාරිපුත්ත, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨංඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො. අයං වුච්චති සොත්තාපත්තො සායං ආයස්මා එචන්තාමො එචංඛොත්තොති.

11. 1. 6

ඵපතිසුත්තං.

3774. තෙන ඛො පන සමයෙන සඤ්ඤා භික්ඛු හගවන්තො චිවරකමමං කරොන්ති: “නිට්ඨිතචිවරො හගවා තෙමාසච්චයෙන චාරිකං පක්කම්ඤ්ඤිති”. තෙන ඛො පන සමයෙන ඉසිදක්කපුරාණු, ඵපතයො: සාධුකෙ පට්ඨපත්ති තෙත්ථි දෙච කරණියෙන, අපෙසාසුං ඛො ඉසිදක්ක පුරාණා ඵපතයො සඤ්ඤා කිර භික්ඛු හගවන්තො චිවරකමමං කරොන්ති, නිට්ඨිතචිවරො හගවා තෙමාසච්චයෙන චාරිකං පක්කම්ඤ්ඤිති

1. ඥායං - මජ්ඣ.

11. 1. 5

දුතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3773. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ ඵකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ සෝවාන් අභයී මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ කචරේ දූ”යි. වහන්ස, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි”යි. සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී. සාරිපුත්ත, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි.

සාරිපුත්ත, සොතය සොත ය”යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සොතය කචරේ දූ”යි. වහන්ස, මේ අරිඅටභිමභ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටභිමභ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨී ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කචරේ දූ යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි.

11. 1. 6

ඵපති සූත්‍රය

3774. ඵසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමාසිච්චුරු ඇති (අනුසස් කාලය නීම වූ සිච්චුරු ඇති) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවැමෙන් වාරිකාවෙහි වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරුකම් කෙරෙත්. ඵසමයෙහි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ දෙදෙන කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට සාධුක නුවර වෙසෙත්. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ නිමා සිච්චුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස් ඇවැමෙන් වාරිකාවෙහි වඩනා සේකැයි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරු කම් කෙරෙති යි ඇසූහ.

අට වෛ ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො මග්ගෙ පුරිසං ය්පෙසුං: “යදු නිං අමොහා පුරිසං, පසෙසායාසි හගචන්තං. ආගච්ඡන්තං අරහන්තං සම්මාසලොඤ්ඤාං අට වෛ අමොකං ආරොචෙය්‍යාසිති”. දුර්භතීහං¹ ධීවො වෛ සො පුරිවෙසා අද්දය හගචන්තං දුරන්තොච ආගච්ඡන්තං. දිසවාන යෙන ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො තෙනුපසඛන්තම්. උපසඛන්තම්ඤා ඉසිදන්තපුරාණෙ ඵපතයො ඵතදවොචු: “අසං සො හන්තෙ, හගචා ආගච්ඡති අරහං සම්මාසලොඤ්ඤා යසසද්ධි කාලං මඤ්ඤාමාති”.

අට වෛ ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො යෙන හගචා තෙනුපසඛන්තම්සු. උපසඛන්තම්ඤා හගචන්තං අභිවාදෙඤා හගචන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධාසු. අට වෛ හගචා මග්ගා ඔසකම්ම යෙනඤ්ඤතරං රුක්ඛමුලං තෙනුපසඛන්තම්. උපසඛන්තම්ඤා පඤ්ඤන්තො ආයන්තො නිසීදි. ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො හගචන්තං අභිවාදෙඤා ඵකමන්තං නිසීදිංසු. ඵකමන්තං නිසින්නා වෛ ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො හගචන්තං ඵතදවොචු:

“යදු මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම² සාවකථීයා කොසලෙසු වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති දෙමන්තස්ස. දුරෙ නො හගචා හවිසසති”.

යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම සාවකථීයා කොසලෙසු වාරිකං පකකන්තොති, හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති දෙමන්තස්ස. “දුරෙ නො හගචාති”.

යදු මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම: “කොසලෙහි මලෙසු වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති” හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති දෙමන්තස්ස. “දුරෙ නො හගචා හවිසසති”.

යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම: “කොසලෙහි මලෙසු වාරිකං පකකන්තොති”. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා: හොති දෙමන්තස්ස. “දුරෙ නො හගචාති”.

යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම “මලෙහි වජ්ජීසු වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති” ති. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා. හොති දෙමන්තස්ස: “දුරෙ නො හගචා හවිසසති” ති. යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම “මලෙහි වජ්ජීසු වාරිකං පකකන්තොති”. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති. දෙමන්තස්ස. “දුරෙ නො හගචා” ති.

යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම “වජ්ජීහි කාසීසු වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති” ති. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති දෙමන්තස්ස: “දුරෙ නො හගචා හවිසසති” ති. යදු පන මයං හන්තෙ, හගචන්තං සුඤ්ඤාම “වජ්ජීහි කාසීසු වාරිකං පකකන්තොති”. හොති නො තසම්. සමයෙ අනන්තමන්තා හොති දෙමන්තස්ස. “දුරෙ නො හගචාති”.

1. අට අමොකං - මජ්ඣ., සා. 2. දුර්භං නිහං - මජ්ඣ., සා. 3. සුඤ්ඤාම - සා., මජ්ඣ. 4. මලෙහි - සා. 5. වජ්ජී - සා. 6. කාසී - සා.

ඉක්බිති ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ "එමිබල පුරුෂය යම් කලෙක තෙහි වඩනා අර්හත් වූ සමාක් සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නහු නම් එකල්හි අපට සැල කරන්නහු"යි මහ පුරුෂයකු තැබූහ. දෙතුන් දිනක් සිටි ඒ පුරුෂ තෙමේ වඩනා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුර දී ම දිටී. දැක ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන්ට මෙය සැලකෙළේ ය. "හිමියෙනි, ඒ මේ අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩනා සේක. යමකට දන් කල් දන්නහු නම් මැනවැ"යි.

එකල්හි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීය හ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසු පස අනුගමන් කළහ. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහින් ඉවත් ව එක්තරා රුක්මුලකට එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස්ව හුන් ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩි සේ කැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි 'භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති'යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල්දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩි සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ"යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩි සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසීදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නා හ"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසීදනව්වට වාරිකාවෙහි වැඩි සේකැ"යි අසමෝ නම් එසමයෙහි "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති"යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි මගධෙසු¹ වාරිකං පක්කමිසසනී”ති, භොති නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා, භොති දෙමනස්සං: “දුරෙ නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම “කාසීභි මගධෙසු වාරිකං පක්කතොතාති”, භොති අනප්පිකා නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා භොති අනප්පකං දෙමනස්සං: “දුරෙ නො භගවාති”.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කමිසසනී”ති, භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති යොමනස්සං: ආසනො² නො භගවා භවිසසනීති, යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කතොතාති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති යොමනස්සං: ‘ආසනො නො භගවාති’.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “කාසීභි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කතොතාති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා: භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවාති”.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීභි මලලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීභි මලලෙසු වාරිකං පක්කතොතාති, භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවාති”.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවා භවිසසනීති”. යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කතොතා”ති, භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවාති”.

යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “කොසලෙහි සාවඤ්ඤි වාරිකං පක්කමිසසනී”ති, භොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා භොති යොමනස්සං: “ආසනො නො භගවා භවිසසනීති” යද පන මයං භතො, භගවතාං සුඤ්ඤාම: “සාවඤ්ඤියං විභරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙති”. භොති අනප්පිකා³ නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, භොති අනප්පකං යොමනස්සං: ආසනො නො භගවාති”.

1. මගධෙ - සා.
 2. ආසනො - ශී 2.
 3. අනප්පකා - සා.

“තස්මා නිභ ඵපතයො සම්බාධො සරාවාසො රජාපරො, අඛෙතාකාසො¹ පබ්බජජා. අලඤ්චි පන වො ඵපතයො අපමාදයාති². අපී ඛො නො භනෙත්, ඵතමහා සම්බාධා අදෙඤ්ඤ සම්බාධො සම්බාධතරො වෙච්ච සම්බාධසඤ්ඤාතතරො වානී, කතමො පන වො ඵපතයො ඵතමහා සම්බාධා අදෙඤ්ඤ සම්බාධො සම්බාධතරො වෙච්ච සම්බාධසඤ්ඤාතතරොවානී?

ඉධ මයං භනෙත්, යද රාජා පසෙතදී කොසලො උය්‍යානභුමී- නිය්‍යානුකාමො භොතී, යෙ තෙ රඤ්ඤෙ පසෙතදීසස කොසලස්ස නාගා ඔපවස්සා³ නෙ කපෙපඤා යා තා රඤ්ඤෙ පසෙතදීස්ස කොසලස්ස පජාපජ්ජයො පියා මනාපා තා ඵකං පුරතො ඵකං පච්ඡතො නිසීදපෙම. තාසං ඛො පන භනෙත්, භගීනීනං ඵචිරුපො ගජෙධා භොතී; “සෙය්‍යරාපි නාම ගන්ධකරණ්ඩකස්ස තාවදෙච්ච චීවරිය- මානස්ස යරා තං, රාජාරහෙන⁴ ගජෙධන චිභුසිතානං. තාසං ඛො පන භනෙත්, භගීනීනං ඵචිරුපො කායසම්පෙසො භොතී, සෙය්‍යරාපි නාම තුලපිටුනො වා කප්පාසපිටුනො වා යරා තං රාජකඤ්ඤාන- සුඛෙධිතානං⁵. තස්මිං ඛො පන භනෙත්, සමයෙ නාගොපි රක්ඛි- තඛෙධා භොතී, තාපි භගීනීයො රක්ඛිතඛො භොන්තී, අකතාපි රක්ඛිතඛෙධා භොතී. න ඛො පන මයං භනෙත්, අභීජානාම, තාසු භගීනීසු පාපකං චිත්තං උප්පාදෙතා. අයං ඛො නො භනෙත්, ඵතමහා සම්බාධා අදෙඤ්ඤ සම්බාධො සම්බාධතරො වෙච්ච සම්බාධසඤ්ඤාතතරොවානී. තස්මානිභ ඵපතයො සම්බාධො සරාවාසො රජාපරො, අඛෙතාකාසො පබ්බජජා, අලඤ්චි පන වො ඵපතයො අපමාදය.

චතුඨි ඛො ඵපතයො ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො භොතී අච්චිපාතධම්මො නියතො සමම්බාධිපරායණො, කතමෙහි චතුඨි? ඉධ ඵපතයො අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපස- සාදෙන සමන්තාගතො භොතී “ඉතීපි සො භගවා -පෙ- සඤා දෙච්චනුස්සානං බුද්ධො භගවානී” -පෙ- ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- චිගතමලච්ඡරෙන වෙන සා අගාරං අජ්ඣාචයනී මුක්ඛවාගො පයතපාණී වොස්සගාරතො යාවයොගො දුතසංචිභාගරතො. ඉමෙහි ඛො ඵපතයො චතුඨි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනො භොතී අච්චිපාතධම්මො නියතො සමම්බාධි- පරායණො.

තුමෙහ හි ඛො⁶ ඵපතයො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තා- ගතා: “ඉතීපි සො භගවා -පෙ- සඤා දෙච්චනුස්සානං බුද්ධො භගවානී”. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- යං ඛො පන කිඤ්චී තුල දෙය්‍යධම්මං සඛං තං අප්පට්චිභන්තං සීලවනොති කල්‍යාණධම්මෙහි. තං කිං මඤ්ඤිඵ ඵපතයො, කතීවිධා⁷ තෙ කොසලෙසු මනුස්සා යෙ තුමහාකං සමසමා යදීදං දුතසංචිභාගෙති? ලාභා නො භනෙත්, සුලඤ්ඤා නො භනෙත්, යෙසං නො භගවා ඵචං ජානාතීති⁸.

1. අඛෙතාකාසො - ඩී 2.
 2. ඔපවස්සා - ස්‍යා.
 3. රාජකඤ්ඤානං - මජ්ඣං, ස්‍යා
 4. සුමෙ ධිතානං - ස්‍යා
 5. තුමෙහ ඛො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. කතීවිසා - ස්‍යා.
 7. දුතසංචාගෙතීති - ස්‍යා.
 8. ජානාතීති, මජ්ඣං - ස්‍යා.

වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිතය, කෙලෙස් රජයේ නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි. වහන්ස, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද අනෙක් සම්බාධයෙක් ඇතැ"යි. වඩුවෙනි, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද තොපගේ අනෙක් සම්බාධය කවරේ දැයි.

වහන්ස, මෙහි අපි, යම් කලෙක පසේනදී කොසොල් රජතෙමේ උයන් බිමට නික්මෙනු කැමැත්තේ වේ ද (එකල්හි) පසේනදී කොසොල්-රජුගේ ඉසිලීමෙහි සමත් යම් ඒ ඇත්තු දෙත් නම් ඔවුන් සරසා පසේනදී කොසොල් රජුගේ පිය වූ මනාප වූ යම් ඒ මෙහෙසියෝ වෙත් නම් ඔවුන් එකක ඉදිරියෙන් ද එකක පස්සෙන් ද හිඳුවවු. වහන්ස, රජුට සුදුසු සුවදින් සැරසුනු ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු සුවදෙක් වෙයි. එකෙණෙහි වැසුම් හරිනු ලබන සුවද කරවුවෙක සුවද යම්යේ නම් එමෙනි. වහන්ස, සුවසේ වැඩුනු රජතුමරියන් වූ ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු කාපහසෙක් වෙයි. හිඹුල්පුලුනෙහි හෝ කපුපුලුනෙහි හෝ පහස යම්යේ නම් එමෙනි. වහන්ස, එසමයෙහි ඇතා ද රැක්ක යුත්තේ වෙයි. ඒ නැගණියෝ ද රැක්කයුත්තාහු වෙති. තමා ද රැක්කයුත්තේ වෙයි. වහන්ස අපි, ඒ නැගණියන් කෙරෙහි ලාමක සිතක් ඉපදවූ බවක් නො ම දැනුම් හ. වහන්ස, මේ තෙල සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූත් අතිශය සම්බාධය යි පවසන ලද්ද වූත් අනෙක් සම්බාධය යි. වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිත ය. කෙලෙස් රජයේ නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහිලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි.

වඩුවෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවුතෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: වඩුවෙනි, මෙහි අරිසවුතෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුද...දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ, හඟවත් හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි... සභිසයා කෙරෙහි... මුදන ලද ත්‍යාග ඇත්තේ (-ත්‍යාගශීලී ව, අවටුන්ට දීම පිණිස) දෝනා ලද අත් දැත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුනේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ඇලුනේ පහ ව ගිය මසුරු මල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසෙයි. වඩුවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුත් අරිසවු-තෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ.

වඩුවෙනි, තෙපි වනාහි "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුද... දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හඟවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගතය හ. ධර්මයෙහි... සභිසයා කෙරෙහි ...කුලයෙහි යම් කිසි දිය යුතු දෙයක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණදහම් ඇති සිල්වතුන් හා නොපිළිබෙදන ලද්දේ වෙයි. වඩුවෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ලා යම් කෙනෙක් තොපට සමසම වෙත් නම් කොසොල්දනව්වෙහි එබඳු මිනිස්සු කෙනෙක් වෙද්දැයි. වහන්ස, යම් බඳු අප ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ දනවදරන සේක් නම් වහන්ස ඒ අපට ලාභයෙකි. අපට මනාලැබුමෙකි යි.

11. 1. 7

වෙළඳවාරෙයාසුත්තං

3775. එකං සමයං හගවා කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසංඝෙතන සද්ධිං යෙන වෙළඳවාරං නාම කොසලානං බ්‍රාහ්මණගහපතිකා තදවසරී. අසෙසාසුං ඛො වෙළඳවාරෙයාකා¹ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සමණො ඛලු හො ගොතමො සකාසුත්තො සකාසුලා පබ්බජිතො කොසලෙසු වාරිකං වරමානො මහතා භික්ඛුසංඝෙතන සද්ධිං වෙළඳවාරං අනුසුත්තො. තං ඛො පන හගවන්තං ගොතමං එවං කලායාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුගහතො: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජජාවරණසම්පානො සුගතො ලොකච්ඡදානුත්තරො ධුරියදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබ්‍රහ්මකං සසසමණබ්‍රාහ්මණිං පජං සදෙවමනුසසං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති: “ආදීකලායාණං මජ්ඣකලායාණං පරියොසානකලායාණං සාත්ථං සධාඤ්ජනං කෙවලපට්ටපුණ්ණං පටිසුඛං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරූපානං අරහතං දසසනං භොතිති.

අථ ඛො වෙළඳවාරෙයාකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා යෙන හගවා තෙනුපසධ්ධම්මිසු. උපසඤ්ඤාමිත්වා අපෙකච්ච හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච හගවතා සද්ධිං සමමොදිංසු සමමොදනියං කථං සාරාණියං වීතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච යෙන හගවා තෙනඤ්ජිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච හගවතො සහතිකෙ නාමගොත්තං සාවෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙකච්ච තුණ්හිභුතා එකමන්තං නිසීදිංසු එකමන්තං නිසිත්තො ඛො වෙළඳවාරෙයාකා² බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං එතදවොචු: මයං හො ගොතම, එවං කාමා එවඤ්ජන්දු එවං අධිපසායා පුත්තසම්බාධසයනං³ අජ්ඣාවසෙයාම. කාසිකචන්දනං පච්චක්ඛුහවෙයාම මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙයාම, ජාතරූපරජතං සාදියෙයාම. කායසීස, හෙද පරමරණ සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජෙයාම. තෙසං නො හවං ගොතමො අමහාකං එවංකාමානං එවඤ්ජන්දු එවං අධිපසායානං තථා ධම්මං දෙසෙතු. යථා මයං පුත්තසම්බාධසයනං³ අජ්ඣාවසෙයාම, කාසිකචන්දනං පච්චක්ඛුහවෙයාම, මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරෙයාම ජාතරූපරජතං සාදියෙයාම, කායසීස ව හෙද පරමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජෙයාමාති.

අනතුපතායිකං වො ගහපතයො ධම්මපරියායං දෙසිසොමී. තං සුණාර. සාධුකං මනසිකරොථ. භාසිසොමීති. එවං භොති ඛො වෙළඳවාරෙයාකා⁴ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවතො පච්චසෙසාසුං. හගවා එතදවොච:

1. ඛො කෙ වෙළඳවාරෙයාකා - මජ්ඣං.
 2. ඛො කෙ වෙළඳවාරෙයාකා - මජ්ඣං, භ්‍යා.
 3. පුත්තසම්බාධ සයනං " "
 4. වෙළඳවාරෙයාකා " "

11. 1. 7

වෙළුමාරොයාසුත්‍රය

එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි මහත් බික්සහන සමග වාරිකාවෙහි හැසිරෙන සේක් කොසොල් දනවු වැස්සන්ගේ වෙළුමාර නම් බමුණුගම වෙත පැමිණියේක. වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ "ශාකාකුලයෙන් පැවිදි වූ ගොයුම් ගොත් ඇති හවත් ශ්‍රමණ ශාකාසුත්‍රයෝ මහත් බික්සහන සමග කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවෙහි හැසිරෙන සේක් වෙළුමාර නුවරට පිළිවෙළින් පැමිණියේක. ඒ හගවත් ගෞතමයන් ගේ මෙබඳු කලණ කිතු සදෙක් උස් ව පැන නැංගේය: "ඒ භාග්‍යවත්තු මෙ කරුණෙනු දු අර්හත්හ, සමාන් සම්බුද්ධ හ. විද්‍යාවරණසම්පන්න හ, සුගත හ, ලොකවිදු හ, අනුක්තර-පුරිසදම්මසාරථී හ, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හගවත් හ'යි, ඔවුන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත මහණබමුණන් සහිත මේ ලොව දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව තුමු වෙසෙසින් දන පසක් කොට පවසන සේක. ඔවුන් වහන්සේ මුල කලණ වූ මැද කලණ වූ අවසන කලණ වූ අරුත් සහිත ව්‍යාඤ්ජන සහිත හුදෙක් පිරිසුන් පිරිසිදු බබයර පවසන සේක. එබඳු රහතුන් ගේ දක්ම යහපත් වේ"යි ඇසුහ.

ඉක්බිති වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකක් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදිලි බැඳ එකක් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි නම් ගොත් අස්වා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් මුවින් නො බැණ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ. "හවත් ගෞතමයෙනි, අපි දරුවන්ගෙන් හක වූයහන්හි වෙසෙන්නමෝ සිනිඳු සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ යි මෙබඳු කාම ඇත්තමෝ මෙබඳු ඡන්ද ඇත්තමෝ මෙබඳු අදහස් ඇත්තමෝ වම්හ. යම් සේ අපි දරුවන් ගෙන් හක වූ යහන්හි වසන්නමෝ සිහිල් සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතුත් සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ නම් මෙබඳු කාම ඇති මෙබඳු ඡන්ද ඇති මෙබඳු අදහස් ඇති ඒ අපට හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ එසේ දහම් දෙසන සේක්වා"යි.

ගැහැවියෙහි, කමා එළවා දක්වීම ඇති දහමිතය නොපට දෙශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මෑනවින් මෙනෙහි කරවු. කියන්නෙමි යි. හවත්නි, එසේ ය යි වෙළුමාරවැසි බමුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළුසේක.

කතමො ච ගහපතයො අතතුපනාධිකො ධම්මපරියායො: ඉධ ගහපතයො අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංවිසංකිති: “අහං ඛොසථී ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපට්ඨකුලො. යො ඛො මං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකුලං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, න මෙතං අස්ස පියං මනාපං අහඡෙඤ්ච ඛො පන පරං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං. සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකුලං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො. පරස්සපෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති? සො ඉති පට්ඨසංකිය අත්තනා ච පාණාතිපාතා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා සාණාතිපාතා වෙරමණියා සමාදපෙති. පාණාතිපාතා වෙරමණියා ච වණණං භාසති ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුතචපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංකිති: “යො ඛො මෙ අදින්නං ථෙය්‍යසංකියතං ආදියෙය්‍ය, න මෙ තං අස්ස පියං මනාපං. අහඡෙඤ්ච ඛො පන පරස්ස අදින්නං ථෙය්‍යසංකියතං ආදියෙය්‍යං, පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්ස පෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරෙතොතන සංයොජෙය්‍යන්ති”? සො ඉති පට්ඨසංකිය අත්තනා ච අදින්නාදනා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා අදින්නාදනා වෙරමණියා සමාදපෙති. අදින්නාදනා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුතචපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පට්ඨසංකිති: “යො ඛො මෙ දුරෙසු වාරිත්තං ආපජෙය්‍ය, න මෙ තං අස්ස පියං මනාපං. අහඡෙඤ්ච ඛො පන පරස්ස දුරෙසු වාරිත්තං ආපජෙය්‍යං, පරස්සපි තං අස්ස අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්ස පෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො ආදියො අමනාපො, කථාහං පරෙතොතන සංයොජෙය්‍යන්ති”? සො ඉති පට්ඨසංකිය අත්තනා ච කාමෙසු මිච්ඡාවාරා පටිච්චතො හොති. පරඤ්ඤා කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා සමාදපෙති. කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමස්සායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

ගැහැවියෙහි, තමා ඵලවා දැක්වීම ඇති දහම නය කවරේ ද යත්: ගැහැවියෙහි, මෙහි අරිසවුනෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා බලයි. මම වනාහි ජීවත් වනු කැමැත්තෙමි නො මැරෙනු කැමැත්තෙමි සුව කැමැත්තෙමි දුකට පිළිතුල් කරන්නෙමි වෙමි. යමෙක් ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිතුල් කරන මා දිවියෙන් තොර කරන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මම ද ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිතුල් කරණ මෙරමා දිවියෙන් තොර කරන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා තෙමේත් පණ්ඩායෙන් වැළකුණේ වෙයි. මෙරමාත් පණ්ඩායෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පණ්ඩායෙන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කාය සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි; අරිසවු නෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මාගේ නුදුන් දෑ සොරයිතින් ගන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ නුදුන් දෑ සොරයිතින් ගන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද මේ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා තෙමේත් අධිනාදනින් වැළකුණේ වේ. මෙරමාත් අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කායසංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුනෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා බලයි: “යමෙක් මාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි ද යි. හෙතෙමේ මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා තෙමේත් කාමයෙහි මිසභසරින් වැළකුණේ වෙයි. මෙරමාත් කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කායසංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

පුනච්ඡරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචික්ඛති: යො ඛො මෙ මුසාවාදෙන අක්ඛං භඤ්ජය්‍ය, න මෙ තං අක්ඛ පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරක්ඛ මුසාවාදෙන අක්ඛං භඤ්ජය්‍යං පරක්ඛපි තං අක්ඛ අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරක්ඛ පෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරනෙත්ත සංයොජෙය්‍යන්ති? සො ඉති පටිසංඛිංය අත්තනා ච මුසාවාද පටිච්චිතො හොති, පරක්ඛ මුසාවාද වෙරමණියා සමාදපෙති. මුසාවාද වෙරමණියා ච චණ්ණං භාසති. එවමස්සායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුනච්ඡරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචික්ඛති: “යො ඛො මං පිසුනාය වාවාය මිත්තෙ භික්ඛෙය්‍ය, න මෙ තං අක්ඛ පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරං පිසුනාය වාවාය මිත්තෙ භික්ඛෙය්‍යං පරක්ඛපි තං අක්ඛ අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරක්ඛපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති? සො ඉති පටිසංඛිංය අත්තනා ච පිසුනාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරක්ඛ පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා ච චණ්ණං භාසති. එවමස්සායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුනච්ඡරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචික්ඛති, යො ඛො මං ඵරුසාය වාවාය සමුද්ධවරෙය්‍ය, න මෙ තං අක්ඛ පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරං ඵරුසාය වාවාය සමුද්ධවරෙය්‍යං, පරක්ඛපි තං අක්ඛ අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො. පරක්ඛපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති? සො ඉති පටිසංඛිංය අත්තනා ච ඵරුසාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරක්ඛ ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා ච චණ්ණං භාසති. එවමස්සායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

පුනච්ඡරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචික්ඛති: “යො ඛො මං සමථප්පලාපභාසෙන¹ සමුද්ධවරෙය්‍ය. න මෙ තං අක්ඛ පියං මනාපං. අභං වෙච්ච ඛො පන පරං සමථප්පලාපභාසෙන සමුද්ධවරෙය්‍යං, පරක්ඛපි තං අක්ඛ අපජියං අමනාපං. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරක්ඛපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො ම්‍යායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාභං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති?” සො ඉති පටිසංඛිංය අත්තනා ච සමථප්පලාපා පටිච්චිතො හොති, පරක්ඛ සමථප්පලාපා වෙරමණියා සමාදපෙති. සමථප්පලාපා වෙරමණියා ච චණ්ණං භාසති. එවමස්සායං වච්චමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

1. මිත්තෙහි භෙදෙය්‍ය - යා.
 2. සමථප්පලාපභාසෙන සමථප්පලාපභාසෙන - මජ්ඣං.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: "අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි; යමෙක් මුසවායෙන් මාගේ අරුත් බිඳින්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මුසවායෙන් මෙරමාගේ අරුත් බිඳින්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් මුසවායෙන් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: "අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් පිසුණුවදනින් මා හා මිතුරන් බිඳුවන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් පිසුණු වදනින් මෙරමා හා මිතුරන් බිඳුවන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමා හටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වෙයි. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමිදැයි? හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් පිසුණුවදනින් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් පිසුණුවදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පිසුණු වදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: "අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් රඵ වදනින් මට බෙණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් රඵ වදනින් මෙරමාහට බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් රඵ වදනින් වැළකුනේ වේ. මෙරමාත් රඵ වදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. රඵ වදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙහි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. "අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මට හිස්බයින් බෙණෙන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාහට හිස්බයින් බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් හිස්බයින් වැළකුනේ වෙයි, මෙරමාත් හිස්බයින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි හිස් බයින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

සො චුද්ධො අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං චුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සමෙඤ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “සුච්චි-පනෙඤා හගවතො සාවකසංඛො -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සාති”. අරියකතෙතාහි සිලෙහි සමන්තාගතො හොති අඛණ්දෙහි -පෙ- සමාධිසංවහනතිකෙහි.

යතො ඛො ගහපතයො, අරියසාවකො ඉලෙහි සත්තහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති. ඉමෙහි චතුහි ආකඤ්චෙහි යානෙහි. සො ආකඤ්චමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිරයොමහි ඛිණ්ණිරච්චනායොනියො ඛිණ්ණෙහිවිසයො ඛිණ්ණපායදුග්ගතිච්චිපානො. සොනාපනෙඤාහමස්මි අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමුඛධිපරායණොති”.

එවං වුත්තෙ වෙච්චාරෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතීකා හගවන්තං එතදචොවු: “අහික්කන්තං හො ගොතම -පෙ- එතෙ මයං හවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මෙඤ්ච හිතඤ්ච සඛකඤ්ච. උපාසකෙ තො හවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතඤ්ඤ පාණ්ණපෙන සරණං ගතෙති”.

11. 1. 8

ගිඤ්ජකාවසථසුත්තං

3776. එකං සමයං හගවා ඤාතීකෙ විහරති ගිඤ්ජකාවසථෙ අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙත්ථපසඛස්මි. උපසඛස්මිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතො ඛො ආයසමා ආනන්දෙ හගවන්තං එතදචොව: “සාලෙඤා නාම හතොත, හිතඤ්ච කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? නන්ද නාම හතොත, හිතඤ්ච කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? සුද්දෙඤා නාම හතොත, උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො. සුජාතා නාම හතොත, උපාසිකා කාලකතො තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායොති.

සාලෙඤා ආනන්ද, හිතඤ්ච කාලකතො, ආසවානං ඛයා අනාසචි-වෙතොච්චුක්ඛිං පඤ්ඤච්චුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්චිකත්වා උපසම්පජ්ච විහාසී. නන්ද ආනන්ද, හිතඤ්ච කාලකතො පඤ්ඤානං ඔරමභාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තත්ථ පරිනිබ්බාධිතී අනාවඤ්චිමමො තස්මාලොකා. සුද්දෙඤා ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො නිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගද්වේශමාහානං තත්ථ සකදගාමී සකීදෙව ඉමං ලොකං ආගන්ත්වා දුඛබ්බස්සතං කරිස්සති. සුජාතා ආනන්ද, උපාසිකා කාලකතො නිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපනො අච්චිපාතධම්මො නියතො සමමුඛධිපරායණො.

1. විහරති - සා.,

හෙතෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙනුදු අර්භත් භ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ, බුද්ධ භ, භගවත් භ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි..."භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභාවෙන්ම සුප්‍රතිපත්ත ය...ලොකයට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍රය"යි සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. අඛණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඨිකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.

ගැහැවියෙහි, අරිසවු තෙමේ යම් කලෙක මේ සත් දහමින් යුතු වූයේ වේ ද කැමති විය යුතු මේ සිවු කරුණෙන් යුතු වූයේ වේ ද හෙතෙමේ කැමතිවන්නේ මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොගී ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රේතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුග්ගති චිතිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

මෙසේ වදළ කල්හි වෙළුමාරොයාක ඔවුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: "භවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතාමැනවී... මේ අපි භවත් ගෞමුඵුහුත් දහමත් බික්සහනත් සරණ කොට යෙමු. භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය අප උච්ඡුන් කොට දරන සේක්වා"යි.

11. 1. 8

ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍රය

3776. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඤාතගමෙක්හි උච්භෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: "වහන්ස, සාළානම් මහණ කලුරිය කෙළේය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, නන්ද නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුදත්ත නම් උච්ඡු කලුරිය කෙළේය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුජාතා නම් උච්චි කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් දයි.

ආනන්ද කලුරිය කළ සාළා මහණ ආසුචියන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියක් එලපුඤාවන් දිටුදම්මයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දූත පසක් කොට එයට පැමිණ විසිය. ආනන්ද කලුරිය කළ නන්ද මෙහෙණ පඤ්ඤා ඔරම්භාගිය සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවා එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තී එහි ම පිරිනිවේනසුලු වූවා ය. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුදත්ත උච්ඡු ක්‍රිවිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූයේ එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නේ ය. ආනන්ද කලුරිය කළ සුජාතා උච්චි ක්‍රිවිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුලු වූවා නියත වූවා සම්බොධිය පිහිට කොට ඇත්තී සෝවාන් වූවා ය.

අනන්තරියං ඛො පනෙනං ආනන්ද, යං මනුස්සභූතො කාලං කරෙය්‍ය, තස්මිං තස්මිං ඵෙ මං කාලකතෙ උපසඛිකම්භා එතමස්සං පටිඤ්චිඤ්ඤපථං. විහෙසාභෙසා ආනන්ද, අස්ස තථාගතස්ස. තස්මාතිහානන්ද, ධම්මාදස්සං නාම ධම්මපරියායං දෙසිය්‍යාමි. යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමික, විණනිරච්ජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවීජිපාතො සොනාපනෙතාහමස්මි අච්චිපාකධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො.

කතමො ච සො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය “විණනිරයොමික විණනිරච්ජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවීජිපාතො සොනාපනෙතාහමස්මි අච්චිපාකධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො; ඉධානන්ද, අරියසාවකො ධුද්දධ අච්චෙච්චසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි යො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති” ධම්මෙ -පෙ- සමො -පෙ- අරියකතොති සිලෙහි සමන්තාගතො භොති අමණෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං ඛො සො ආනන්ද, ධම්මාදස්සො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමික විණනිරච්ජාන- යොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවීජිපාතො, සොනාපනෙතා- හමස්මි අච්චිපාකධම්මො නියතො සමමොධිපරායණොති”.

11. 1. 9

දුතිය ගිඤ්ජකාවසථසුත්තං.

3777. එතමනං. නිසින්නො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවනං. එතදමොච්ච: “අසොකො නාම හතොග, ගිඤ්චු කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකා නාම හතොග, ගිඤ්චුති කාලකතා. තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකො නාම හතොග, උපාසකො කාලකතො තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අසොකා නාම හතොග, උපාසිකා කාලකතා තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? ති.

අසොකො ආනන්ද, ගිඤ්චු කාලකතො ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙත්තොච්චුත්තං පඤ්ඤච්චුත්තං දිවෙධව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤා උපසම්පජ්ජ වහාසි -පෙ- අයං ඛො සො ආනන්ද, ධම්මාදස්සො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමික විණනිරච්ජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවීජිපාතො සොනාපනෙතාහමස්මි, අච්චිපාකධම්මො නියතො සමමොධිපරායණො”ති.

(යථා පුරිමසුත්තං විජ්ජාචරතඛං.)

1. විහෙසාභෙසා - මජ්ඣ., විහෙසාචෙසා - සා.

ආනන්ද, මිනිස් වුවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි ඉදින් මා කරා එළඹ මෙකරුණ පුළුවන්නම් ය යන යමෙක් වෙ ද මෙය පුත පුතා ඇසිරියෙකි. ආනන්ද, මෙය තරාගනයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම කැඩපත නම් වූ (එබඳු) දහම නයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

ආනන්ද, යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහමකැඩපත නම් වූ ඒ දහමනෙය කවරේ ද යි: ආනන්ද මෙහි අරියවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ හඟවන්න"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි... සඛ්ඛයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඛිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ආනන්ද යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම කැඩපත නම් වූ දහමනෙය යි.

11. 1. 9

දුතිය ගිණුප්කාවසථ සූත්‍රය

3777. එකන්තපසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, අසොක නම් මහණ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොක නම් උච්ඡු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් උච්ඡු කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද යි?

ආනන්ද, කලුරිය කළ අසොක මහණ ආසුවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියන් එලප්‍රඥාවන් දිට්‍රදම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ විසී ය...ආනන්ද යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරියවු කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහමකැඩපත නම් වූ දහමනෙය යි.

(පළමුසුතුර මෙන් විතර කටයුතු)

11. 1. 10

තත්ථය ගිඤ්ජකාවසථසුත්තං

3778. එකමහතං නිසින්නො ඛො ආයස්මි ආනන්ද හභවනිතං එතදචොච: කකුඛො¹ නාම හතොත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො? කාලිචෙභො² නාම හතොත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛො³ නාම හතොත, ඤාතීකෙ උපාසකො -පෙ- කට්ඨසභො නාම හතොත -පෙ- කුචො⁴ නාම හතොත -පෙ- සනතුචො නාම හතොත -පෙ- හදෙය් නාම හතොත -පෙ- සුභදෙය් නාම හතොත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො⁵ තී?

කකුඛො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං මරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා මපපාතීකො තස්ස පරීනිබ්බාසී අනාවඤ්ඤිමෙවි තස්මා ලොකා. කාලිචෙභො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛො ආනන්ද -පෙ- කට්ඨසභො ආනන්ද -පෙ- කුචො ආනන්ද -පෙ- සනතුචො ආනන්ද -පෙ- හදෙය් ආනන්ද -පෙ- සුභදෙය් ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං මරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා මපපාතීකො තස්ස පරීනිබ්බාසී අනාවඤ්ඤිමෙවි තස්මා ලොකා.

පරොපඤ්ඤො⁶ ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා පඤ්ඤානං මරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා මපපාතීකා තස්ස පරීනිබ්බාසීතො අනාවඤ්ඤිමෙවි තස්මා ලොකා. සාධිකනවුති ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණ්ණං සංයොජනානං පරීක්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුතො සක්ඛොමිතො සක්ඛදෙව ඉමං ලොකං ආගාඤ්ඤා දුක්ඛස්ස නිත්තං කට්ඨසසනී. ඡාතිරෙකානි ඛො ආනන්ද, පඤ්ඤානානි, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණ්ණං සංයොජනානං පරීක්ඛයා ඤාතීකො අච්චිපාතධමෙවි නියතා සමෙඛාධිපරායණා.

අනවජරීයං ඛො පතොතං ආනන්ද, යං මහුසසභුතො කාලකතෙරයා, තදමී. තස්මී චෙ මං කාලකතෙ උපසඤ්ඤිකචො එතචස්ස පටිපුඤ්ඤං. වීභොසාභොසා ආනන්ද, අසික තථාගතස්ස, තස්මානිභානන්ද, ධම්මොදසං නාම ධම්මපරියායං දෙසිස්සාමී යෙන සමන්තාගතො අරීයසාවතො ආකඛමිතො අනනාව අකානං ව්‍යාකරෙය්: "විණනිරයොචචි විණකිරච්චානගොනියො විණපෙත්තවීසගො විණාපායදුග්ගකීචිතියො. ඤාතීකො අච්චිපාතධමෙවි නියතො සමෙඛාධිපරායණො.

1. කකුඛො - මජ්ඣ, කකුචො - ස්‍යා.
 2. කලිචො - මජ්ඣ, චා.
 3. නිකෙඛො - මජ්ඣ, දුතිකදො - ස්‍යා.
 4. පරොපඤ්ඤො - මජ්ඣ, ස්‍යා.

11 1. 10

තනිය ගිණුම්කාරවසට සුත්‍රය

3778 එකත්පස් ව හුන් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඥාතගමිහි කකුධ නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, ඥාතගමිහි කාලිඞ්ග නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. . . වහන්ස, ඥාතගමිහි නික්ඛ නම් උවසු... වහන්ස, කවිස්සහ නම්... වහන්ස, තුට්ඨ නම්... වහන්ස, සන්තුට්ඨ නම්... වහන්ස, හද්ද නම්... වහන්ස ඥාතගමිහි සුභද්ද නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද යි?”

ආනන්ද, කලුරිය කළ කකුධ උවසු පස් ඔරම්භාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. ආනන්ද, කලුරිය කළ කාලිඞ්ග උවසු... ආනන්ද, නික්ඛ... ආනන්ද, කවිස්සහ... ආනන්ද, තුට්ඨ.. ආනන්ද, සන්තුට්ඨ.. ආනන්ද, හද්ද.. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුභද්ද උවසු පස් ඔරම්භාගිය සංයෝජනයන්, ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි.

ආනන්ද, ඥාතගමිහි පනයකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු පස් ඔරම්භාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවාහු එලොවින් පෙරලා නො එනසුලු වූවාහු එහි පිරිනිවෙන සුල්ලෝ වෙත්. ආනන්ද, ඥාතගමිහි අනුවකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක් වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහ. ආනන්ද, ඥාතගමිහි පන්සිය සදෙනෙක් උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූහ.

ආනන්ද, මිනිස් වුවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි මා කරා එළඹ මෙකරුණ විචාරන්නාහු ය යන යමෙක් ඉදින් ඇද්ද මෙය පුන පුනා අසිරි යි. ආනන්ද, මෙය තරාගනයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහමනෙයෙකින් යුතු අරිසවු කැමැති වන්නේ “මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ තිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි, ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම් කැඩපත නම් වූ (එබදු) දහමනයක් දෙගනා කරන්නෙමි.

කතමො ච සො ආනන්ද, ධම්මාදසො ධම්මපරියායො යෙන සමනනාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය -පෙ- නියතො සමොධිපරායණො: ඉධානන්ද අරියසාවකො බුද්ධි අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො භොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා"ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙඤ -පෙ- අරියකතෙතති සිලෙති සමනනාගතො භොති අධණෙඤති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. අයං ටො සො ආනන්ද, ධම්මාදසො ධම්මපරියායො යෙන සමනනාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: "ඛිණ්ණි රයොමිති ඛිණ්ණිරච්ඡානයොනියො ඛිණ්ණපෙත්තිවිසයො ඛිණ්ණපායංගුණනිව්චිතානො. සොතාපනෙතා'භමස්මි අච්චිතාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො"ති.

වෙඵ්ඨාරවග්ගො පඨමො.

කමුඤ්ඤා:

රාජා ඔගධ දීසාච්ච සාරිපුත්තො පරෙ දුට්ඨෙ,
 ඊපති. වෙඵ්ඨාරෙය්‍යො භික්ඛුකාවසරෙ තයොති.

ආනන්ද, යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ... නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති (සෝවන්) වෙමි යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම් කැඩපත නම් වූ ඒ දහම්නය කවරේ ද යි? ආනන්ද මෙහි අරීසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙකුදු...දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘග. බුද්ධියග. හගවත්ත"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධම්මෙහි...සඛසයා කෙරෙහි ...අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයතීකාර්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ආනන්ද, යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන්යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවීෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපායදුර්ගති විනිසාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නොහෙතසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි"යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම් කැඩපත නම් වූ දහම්නය යි.

පළමුවැනි වෙළඳවාර වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

රාජ බ්‍රහ්මවට්ටියොගධ දීඝාවු යි සූත්‍ර තුනෙකි. අනෙක් ආරීසුත්‍ර සූත්‍ර දෙකෙකි. එපති වෙළඳවාරෙණ්‍යක යි දෙකෙකි. ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍ර තුනෙකි යි මුළුල්ල දසයෙකි යි.

2. රාජකාරාම වග්ගො

11. 2. 1

සහසයුත්තං.

3779. එකං සමයං හගවා සාවකීයං විහරති රාජකාරාමෙ. අථ ඛො සහසං භික්ඛුනීසංඛො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්. උපසඬකම්ඤා හගවනතං අභිවාදෙඤා එකමනතං අවධායි. එකමනතං ධීතා ඛො තා භික්ඛුනීයො හගවා එතදවොච; චතුභි ඛො භික්ඛුනීයො ධම්මෙභි සමනනාගතො අරියසාවකො යොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛුනීයො අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසාදෙන සමනනාගතො හොති; “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙව-මනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬක -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමනනාගතො හොති අධණේදුභි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛුනීයො, චතුභි ධම්මෙභි සමනනාගතො අරියසාවකො යොතාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණසුත්තං.

3780. බ්‍රාහ්මණා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනිං නාම පටිපදං පඤ්ඤපෙකති. තෙ සාවකං එවං සමාදපෙකති: “එභි ඤං අමභො පුරිස, කාලසොඤ්ච උච්චාය පාවිනවුච්චො යාති. සො ඤං මා සොබ්බා පරිවජෙජ්ඣති, මා පපාතං, මා බාණ්ණං, මා කණ්ණාකාධානං¹, මා චන්දනිකං; මා ඔලිගලං. යඤ්ච පතෙය්‍යායි,² තඤ්ච මරණං ආගචෙජ්ජය්‍යායි.³ එවං ඤං අමභො පුරිස, කායසී සොද පරමමරණං සුභතිං සංඝං ලොක-උපපජ්ජිකසීති. තං ඛො පනෙතං භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණානං බාල ගමනාමෙතං.⁴ මුළුභගමනමෙතං, න නිබ්බිදය, න වීරාගාය, න නීරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤය, න සම්මොධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

අඤ්ච ඛො භික්ඛවෙ, අරියස්ස විනයෙ උදයගාමීනිං පටිපදං පඤ්ඤපෙම්, යා එකනිකනිබ්බිදය වීරාගාය නීරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. ඤතමා ච සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකනිකනිබ්බිදය -පෙ- නිබ්බානාය සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසාදෙන සමනනාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬක -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමනනාගතො හොති, අධණේදුභි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකනිකනිබ්බිදය වීරාගාය නීරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තතිති.

1. කණ්ණධානං - මජ්ඣ, සා.
 2. යාති වා - සීචු, සී 2, යතොච - භා.
 3. පපතෙය්‍යායි - මජ්ඣ, සා.
 4. ආගචෙය්‍යායි - මජ්ඣ, සා.
 5. එභි - සී 2.
 6. බාලානං ගමනමෙතං - සී 2.

2. රාජකාරාම චරිතය

11. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3779. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවක සමීපයෙහි රාජකාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි දහසක් මෙහෙණසභන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියහ. එකත්පසෙක සිටි ඒ මෙහෙණනට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක:

මෙහෙණනි, සිවුදහමකින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: මෙහෙණනි, මෙසස්නෙහි අරිසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හඟවත්හ" යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලභ්‍යාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධම්මෙහි... සඛසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මෙහෙණනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙන සුළු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3780. මහණෙනි, බමුණෝ උදයගාමිනී නම් පටිපදවක් පනවත්. ඔහු සච්චා මෙසේ සමාදන් කරවත්: "එම්බා පුරුෂය, එව තෙපි කලික් ම නැගිට පෙරදිගට මුහුණ ලා යවු. ඒ තෙපි හෙබ නහමක් දුරු කරවු. බැවුම නහමක් දුරු කරවු. කණුව නහමක් දුරු කරවු. කටුබිම නහමක් දුරු කරවු. අසුවියොරොච්ච නහමක් දුරු කරවු. ගම්දෙර ගවරවළ නහමක් දුරු කරවු. යම් තැනෙක වැටෙන්නහු නම් එහි ම මරණයට පැමිණෙන්නහු එම්බා පුරුෂය, මෙසේ තෙපි කාබුන් මරණින් මතු සුගතිසගලොච්ච පැමිණෙන්නහු" යි මහණෙනි, ඒ මෙය බමුණන්ගේ බාල ගමනෙකි. මෙය මෝඩ ගමනෙකි. මෙය නිර්වේදය පිණිස නො පවතියි. වීරාගය පිණිස නො පවතියි. නිරොධය පිණිස නො පවතියි. ව්‍යුපසමය පිණිස නො පවතියි. අභිඤානය පිණිස නො පවති යි සම්බෝධිය පිණිස නො පවතියි. නිර්වාණය පිණිස නො පවතියි.

මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වේදය වීරාගය නිරෝධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බෝධිය නිර්වාණය පිණිස පවති නම් මමන් අරිසසුන්හි (එබඳු) උදයගාමිනී පටිපදවක් පනවමි. මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වේදය පිණිස...නිර්වාණය පිණිස පවති නම් ඒ උදයගාමිනීපටිපදව කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු මෙකරුණෙනුදු..."දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හඟවත්හ" යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධම්මෙහි... සඛසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤානික ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, යම් පටිපදවක් එකාන්තනිර්වේදය වීරාගය නිරොධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බෝධිය නිර්වාණය පිණිස පවති නම් මේ ඒ උදයගාමිනී පටිපදව යි.

11. 2. 3

ආනන්දසුත්තං.

3781. එකං සමයං ආයස්මා ච සාරිපුත්තො ආයස්මා ච ආනන්දො සාවඤ්ඤාං විහරන්ති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ටො ආයස්මා සාරිපුත්තො සායන්තසමයං පටිසලොනා චුට්ඨිතො යෙනායස්මා ආනන්දො නෙත්තපසඛ්ඛාමි. උපසඩ්ධාමිත්වා ආයස්මිතා ආනන්දෙන සද්ධිං යච්චොදි. සචේතොදනීයං කථං සාරාණීයං විකිසාරෙත්වා එකමනිතං නිසීදි. එතමනං නිසීන්තො ටො ආයස්මා සාරිපුත්තො ආයස්මනිතං ආනන්දං එතදවොච: කතීන්තං ටො ආචුසො ආනන්ද, ධම්මානං පභානා කතීන්තං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු ඵවමයං පජා හගවතා බ්‍යාකතා “සොත්තපනනා අච්චිපානධම්මා නියතා සචොධිපරායණා”ති?

චතුත්තං ටො ආචුසො, ධම්මානං පභානා චතුත්තං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු ඵවමයං පජා හගවතා බ්‍යාකතා: “සොත්තපනනා අච්චිපානධම්මා නියතා සචොධිපරායණා”ති. කතමෙසං චතුත්තා: යථාරූපෙන ටො ආචුසො බුද්ධො අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුත්තවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අප්පසාදෙ න හොති. යථාරූපෙන ච ටො ආචුසො, බුද්ධො අචේච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො සුත්තවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අචේච්චිපසාදෙ හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- යජ්ඣා දෙවමනුස්සානා බුද්ධො හගවා”ති.

යථාරූපෙන ටො ආචුසො, ධම්මෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුත්තවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අප්පසාදෙ න හොති. යථාරූපෙන ච ටො ආචුසො ධම්මෙ අචේච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො සුත්තවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අචේච්චිපසාදෙ හොති. “භ්‍යාධාතො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං චේදිතඤ්ඤා විඤ්ඤති”ති.

යථාරූපෙන ටො ආචුසො, සචේත අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුත්තවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස සචේත අප්පසාදෙ න හොති. යථාරූපෙන ච ටො ආචුසො, සචේත අචේච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො සුත්තවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස සචේත අචේච්චිපසාදෙ හොති: “සුපච්චිපකො හගවතො සාවකසචේතො -පෙ- අනුභතරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති.

1. අචේච්චිපසාදෙන - සා.

11. 2. 3

ආනන්ද සූත්‍රය

378]. එක්කලෙක ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවෝත් සැවක සම්පයෙහි අනේපිඬුපිටුහුගේ දෙවුරමිහි වැඩ වෙසෙහි. එකලිහි ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස්කල වීවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටුවියයුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පයෙක වැඩහුන්හ. එකත්පයෙක වැඩහුන් ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනඳ තෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, කෙනෙක් දහම් ප්‍රභාණයෙන් කෙනෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව "වීවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දැයි?

ඇවැත්නි, සිවුදහමක් දුරැලීමෙන් සිවුදහමෙකින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව "වීවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සිවුදහමෙකින යත්: ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුග්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු ගුණ දන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව, බුද්ධියහ, හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු ගුණ දන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, දහමිහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමිහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, දහමිහි යම් බඳු ගුණ දන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය යටබාධාන ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දැනුණු ය"යි දහමිහි එබඳු ගුණ දන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් සභන කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු ගුණ දන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරීසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගතියගලොචට පැමිණේ නම් "භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසඹකයා සුපිලිපත් ය ... ලොචට අනුකරු පින්කෙ- නැ යි සභන කෙරෙහි එබඳු ගුණ දන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

යථාරූපෙන ඛො ආවුසො, දුස්සීලොන සමන්තාගතො අසුඤ්චා සුඤ්චජනො කායසං හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ඣති තථාරූපස්ස දුස්සීලාං න භොති. ඥාතො ච ඛො ආවුසො, අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො සුඤ්චා අරියසාවතො කායසං හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ඣති. තථාරූපානිස්ස අරියකතානාති සීලානි භොනති “අබ්භේදානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකානි.” ඉමෙසං ඛො ආවුසො, චතුක්කං ධම්මානං පහානා ඉමෙසං චතුක්කං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු ඵවමයං පජා හගවතා ව්‍යාකතා “යොතාපක්කා අවිනිපාතධම්මො නියතා සමමොධිපරායණා”ති.

11. 2. 4

දුග්ගතිසුඤ්චා

3782. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවතො සබ්බදුග්ගතිහයං¹ සමතිස්සතොනො භොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවතො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සජ්ඣා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අබ්භේදානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවතො සබ්බදුග්ගතිහයං සමතිස්සතොනො භොතිති.

11. 2. 5

විනිපාතසුඤ්චා

3783. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවතො සබ්බදුග්ගතිවිනිපාතහයං සමතිස්සතොනො භොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවතො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සජ්ඣා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අබ්භේදානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවතො සබ්බදුග්ගතිවිනිපාතහයං සමතිස්සතොනො භොතිති.

11. 2. 6

මිත්තාමච්චසුඤ්චා

3784. යෙ² හි භික්ඛවෙ, අනුකමෙඨයාරාථ, යෙ ච සොතබ්බං මඤ්ඤයසු. මිත්තා වා අච්චවා³ වා ඤාති වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුසු යොතාපන්ද්‍රියබ්බෙසු සමාදපෙනබ්බා නිවෙසෙතබ්බා පතිට්ඨාපෙනබ්බා. කතමෙසු චතුසු: බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ- “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සජ්ඣා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ-

1. සබ්බදුග්ගතිවිනිපාතහයං. - සී 2.
 2. යෙ යෙ - මජ්ඣ. - සා
 3. ච්ච - සී 2

ඇවැත්නි, යම්බඳු දුසිල්බවෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිසාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, යම් බඳු ආයඝ්ඤාන්තඝීලයන්ගෙන් සමන්වාගත ශ්‍රැතවත් ආයඝ්ඤාවක කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණේ නම් අඛණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ එබඳුආයඝ්ඤාන්තඝීලයෝ ඔහුට වෙති ඇවැත්නි, මේ සිවුදහම දුරැළීමෙන් මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමබොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචනැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද යි.

11. 2. 4

දුග්ගති සූත්‍රය

3782. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි.. සභිසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝ්ඤාන්තඝීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිය ඉක්ම වූයේ වෙ යි.

11. 2. 5

විනිසාත සූත්‍රය

783. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවු සියලු දුග්ග-විනිසාතය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භාග්‍යවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි ... සභිසයා කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඝ්ඤාන්තඝීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමෙන් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ග විනිසාතය ඉක්ම වූයේ වෙ යි.

11. 2. 6

මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3784. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූ හෝ සගයහඵ වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් තොප විසින් ඔහු සිවු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිවු සෝචන් අහෙහි යත්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු .. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධහ. හගවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය..

“සවාක්ඛාකො භගවතා ධම්මො -පෙ- පවුඤ්ඤාං වෙදිකඛබ්බා විඤ්ඤති”ති. සඛෙස අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- සුපච්චපනො භගවතො සාවකසඛෙණා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤසෙඛිතො ලොකස්සා”ති. අරියකචෝතස්ස සීලෙස්ස සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- අඛණ්ඩස්ස -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙස්ස. යො¹ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ යෙ ච සොතඛබ්බං මඤ්ඤියස්සං මිත්තා වා අමච්චා² වා ඤ්ඤති වා සාලොභිතා වා තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙස්ස චතුස්ස සොතාපත්තියඛෙයස්ස සමාදපෙතඛබ්බා නිවෙසෙතඛබ්බා පතිට්ඨාපෙතඛබ්බාති.

11. 2. 7

දුතිය මිත්තාමච්චස්සතං

3785. යෙ භි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ යෙ ච සොතඛබ්බං මඤ්ඤියස්සං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤ්ඤති වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුස්ස සොතාපත්තියඛෙයස්ස සමාදපෙතඛබ්බා නිවෙසෙතඛබ්බා පතිට්ඨාපෙතඛබ්බා. කතමෙස්ස චතුස්ස: බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙව-මනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සියා භික්ඛවෙ, චතුක්කං මහාභුතානං අඤ්ඤාථතං පඨව්ඨාතුයා ආපොධාතුයා තෙජෝධාතුයා වායොධාතුයා. නතෙච්ච බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනතාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤාථතං. තත්ථිදං අඤ්ඤාථතං: “සො චත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනතාගතො අරියසාවකො නිරයං වා නිරවජාන-යොනිං වා පෙත්තිවීසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති තෙතං යානං විජ්ජති. ධම්මො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- සඛෙස අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- අරියකචෝතස්ස සීලෙස්ස සමාදපෙතඛබ්බා -පෙ- අඛණ්ඩස්ස -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙස්ස. සියා භික්ඛවෙ, චතුක්කං මහාභුතානං අඤ්ඤාථතං: “පඨව්ඨාතුයා ආපොධාතුයා තෙජෝධාතුයා වායොධාතුයා.” නතෙච්ච අරියකචෝතෙහි සීලෙහි සමනතාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤාථතං. තත්ථිදං අඤ්ඤාථතං: “සො චත අරියකචෝතෙහි සීලෙහි සමනතාගතො අරියසාවකො නිරයං වා නිරවජාන-යොනිං වා පෙත්තිවීසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති තෙතං යානං විජ්ජති. යෙ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ, යෙ ච සොතඛබ්බං මඤ්ඤියස්සං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤ්ඤති වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙස්ස චතුස්ස සොතාපත්තියඛෙයස්ස සමාදපෙතඛබ්බා නිවෙසෙතඛබ්බා පතිට්ඨාපෙතඛබ්බා”ති.

1. යෙතෙ - මජ්ඣ., සා.
 2. චො - පිඉ.

“ධම්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාතය.. නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දැක්වූකු ය”යි දහමිහි ගුණ දන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...“භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සඛකයා සුපිළිපත් ය... ලොවට අනුකුරු පින්කෙතැ”යි සභන කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...අබණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඤ්ඤාන ශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය... මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු යයි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය, වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය යි.

11. 2. 7

දුක්ඛ මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3785. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවිය යුතුවහ. කවර සිටුසෝචන් අහෙහි යත්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතුය...මහණෙනි, පඨව්ධාතුවෙත් ආපොධාතුවෙත් තෙජොධාතුවෙත් වායොධාතුවෙත් යන සිටුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බවයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු ඒ අරිසවු නිරයට හෝ නිරිසන් යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පෑමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නැත. දහමිහි ගුණ දන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...සභන කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය...අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඤ්ඤාන ශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...මහණෙනි, පඨව්ධාතුවෙත් ආපොධාතුවෙත් තෙජොධාතුවෙත් වායොධාතුවෙත් යන සිටුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. ආයඤ්ඤාන ශීලයෙන් සමන්වාගත අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බවයි. ආයඤ්ඤාන ශීලයෙන් සමන්වාගත ඒ ආයඤ්ඤාන නිරයට හෝ නිරිසන් යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පෑමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නැත. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටුසෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටු වියයුතු හ යි.

11. 2. 8

දෙව්වාරිකසුක්කං

3788. එකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සාවකපීයං වීහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සෙය්‍යරාපි නාම බලවා පූරිණො සමිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමිඤ්ජෙය්‍ය, එවචච. ජේතවනෙ අනාරභිනො දෙවෙසු නාවතිංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සමච්ඡුලා නාවතිංසකාසීකා දෙවතායො යෙනායස්මා මහාමොග්ගලොනො තෙත්‍රපසඬකච්ඡු. උපසඬකච්ඡා ආයස්මානං මහාමොග්ගලොනං අභිවාදෙවා එකමනං අච්චංසු. එකමනං යීතා ඛො තා දෙවතා ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො එතදවොච:

සාධු ඛො ආවුසො, බුද්ධෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවච්චෙධකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. සාධු ඛො ආවුසො, ධම්මෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සවාකඛාතො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චකං චේදිතඛො වීඤ්ඤති”ති. ධම්මෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවච්චෙධකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. සාධු ඛො ආවුසො, සඛෙක අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සුපච්චපනෙතා හගවතො සාවකසඛෙතා -පෙ- අනුකාරං පුඤ්ඤකෙඛතාං ලොකස්සා”ති. සඛෙත අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවච්චෙධකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. සාධු ඛො ආවුසො, අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති, අඛණ්ණෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආවුසො, එවච්චෙධකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති.

සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, බුද්ධෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධෙ අවේච්චසසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවච්චෙධකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත -පෙ- අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති අඛණ්ණෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොන, එවච්චෙධකච්චෙ ත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති.

11. 2. 8

දෙවවාරික සූත්‍රය

3786. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුරු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අතක් හකුළුවන්නේ හෝ වේ නම් එසෙයින් ම සේනවනයෙහි අතුරුදන් වුවෝ කවුකිසාදෙවුලොව පහළ වූහ. එකල්හි තවුකිසාවැස් බොහෝ දෙවියෝ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස්ව සිටී ඒ දෙවියන්ට ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ:

ඇවැත්නි, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනි-සුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධය හ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන්-වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් දෙශනා කරන ලද්දේ ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, දහමිහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභිස තෙමේ සුප්‍රතිපත්ත ය... ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂෙත්‍රය” යි සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, අඛණ්ඩ වූ .. සමාධිසංවර්තනික වූ ආයාඝිකාන්තඝීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයාඝිකාන්තඝීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ යි බුදු-රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතුවීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. නිදුකාණෙනි, මොග් ගල්ලානයෙනි, ධර්මයෙහි...සභිසයා කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්ත නික වූ ආයාඝිකාන්ත ඝීලයෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි මොග්-ගල්ලානයෙනි, ආයාඝිකාන්තඝීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

11. 2. 9

දුතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3787. එකං සමයං ආයඤ්චා මහාමොග්ගලොතො සාවජ්ඣියං විහරති ජේතවනෙ අනාරාමිකංකසස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයඤ්චා මහාමොග්ගලොතො සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරියො -පෙ- දෙවෙසු තාවතී-සෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සම්බුද්ධා තාවතී-සකායිකා දෙවතායො -පෙ- ආයඤ්චා මහාමොග්ගලොතො එතදවොච: “සාධු ඛො ආච්චියො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්චා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චියො, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමෙරණා සුගතිං සත්තං ලොකං උපපන්නා. සාධු ඛො ආච්චියො, ධම්මෙ -පෙ- සඤ්චා -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබ්ඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි, අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමන-හෙතු ඛො ආච්චියො, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමෙරණා සුගතිං සත්තං ලොකං උපපන්නාති.

සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොත, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්චා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තා ගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොත, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමෙරණා සුගතිං සත්තං ලොකං උපපන්නා. සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලොත, ධම්මෙ -පෙ- සඤ්චා -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබ්ඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලොත, එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමෙරණා සුගතිං සත්තං ලොකං උපපන්නාති.

11. 2. 10

තතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3788. අථ ඛො හගවා සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරියො -පෙ- එවමෙවං¹ ජේතවනෙ අනාරාමිකංකසස දෙවෙසු තාවතී-සෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සම්බුද්ධා තාවතී-සකායිකා දෙවතායො යෙන හගවා නෙත්‍රපසඛාමී-සු. උපසඛාමීත්ථා හගවන්තං අභිවාදෙත්ථා එකමන්තං අඛං-සු. එකමන්තං ධීතා ඛො තා දෙවතායො හගවා එතදවොච: සාධු ඛො ආච්චියො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තා-ගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්චා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චියො, එවම්ධෙකච්චෙව සොතාපන්නා² අච්චිපාකධම්මො නියතා සමොධිපරායණා. සාධු ඛො ආච්චියො, ධම්මෙ -පෙ- සඤ්චා -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබ්ඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චියො, එවම්ධෙකච්චෙව සොතාපන්නා අච්චිපාකධම්මො නියතා සමොධිපරායණාති.

1. එවමෙව - මජ්ඣං, සා.
 2. එවම්ධෙකච්චෙව සත්තා සොතාපන්නා - මජ්ඣං, සා.

11. 2. 9

දුතිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3787. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනෙපිඩුසිටුහුගේ දෙවිරම්භි වැඩවෙසෙහි. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්...තවුතිසා දෙවිලොව පහළ වූහ. එකල්හි බොහෝ වූ තවතිසාවැසි දෙවියෝ... ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ. ඇවැත්නි; ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ. බුද්ධයහ. හගවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. ඇවැත්නි, ධම්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ...සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ යි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ. බුද්ධයහ. හගවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ධම්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ ... සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ යි.

11. 2. 10

තතිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3788. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්... එසෙයින් ම ජේතවනයෙහි අතුරුදන් වූ සේක් තවුතිසා දෙවිලොව පහළ වූ සේක. එකල්හි බොහෝ වූ තවුතිසාවැසි දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස් ව සිටි ඒ දෙවියන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: ඇවැත්නි, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ. බුද්ධයහ. හගවත්හ” යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්හ. ඇවැත්නි, ධම්මයෙහි...සඬසයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ... සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්හ යි.

සාධු ඛො මාරීස, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං
 හොති “ඉතිපි සො හගවා —පෙ— සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො
 හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 එවමයං පජා සොතාපතනා අවිනිපාතධම්මො නියතා සමොධිපරායණා,
 සාධු ඛො මාරීස, ධම්මෙ —පෙ— සධෙඤ —පෙ— අරියකතොතභි
 සීලෙභි සමන්තාගමනං හොති අඛණේදභි —පෙ— සමාධිසංවත්ත-
 නිකෙභි. අරියකතොතභි සීලෙභි සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 එවමයං පජා සොතාපතනා අවිනිපාතධම්මො නියතා සමොධි-
 පරායණාති.

රාජකාරාමවග්ගො දුතියො.

කත්තුදුතා:

සහසසමුග්ගමණානන්ද, දුග්ගති ච වීනිපාතො,
 මිත්තාමච්චා දුචෙ චුත්තා තයො ච දෙවචාරිකාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඉණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඉණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවිස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ධර්මයෙහි.. සච්ඡයා කෙරෙහි.. අබණ්ඩ වූ.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයඹිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ආයඹිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවිස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

දෙවෙනි රාජකාරාම වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

සහස්ස, බ්‍රාහ්මණ, ආනන්ද, දුග්ගති, විනිපාත යි පසෙක් ද මිත්තාමච්ච සුත්‍ර දෙකෙක් ද දෙවචාරික සුත්‍ර තුනෙක් ද කියන ලදහ (මුළුල්ල දශයෙකි).

3. සරණානිච්ඡයෝ

11. 3. 1

මහානාමසූතං

3789. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථස්මීනිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙත්‍රපසඛක්ඛි. උපසඛක්ඛිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො මහානාමො සකෙකා හගවන්තං එතදවොච: “ඉදං හතෙතා, කපිලවත්ථ ඉදංකේච චීතඤ්චි ඛාහුජඤ්ඤං¹ ආකීණ්ණමනුසසං සම්බාධව්‍යුහං². යො ඛවාහං හතෙතා, හගවන්තං පසිරුපාසිත්වා මනොභාවනීයං වා භීතඤ්ච³ සායනාසමයං කපිලවත්ථං පච්චිසනෙතා හතෙතනපි⁴ පඤ්චනා සමාගච්ඡාමී. හතෙතනපි අසෙසන සමාගච්ඡාමී. හතෙතනපි රථෙන සමාගච්ඡාමී. හතෙතනපි සකචෙන සමාගච්ඡාමී. හතෙතනපි පුරිසෙන සමාගච්ඡාමී. තස්ස මඤ්චං හතෙතා, තස්මිං සමයෙ මුක්ඛතෙව හගවන්තං ආරඛ්ඤා සති. මුක්ඛති ධම්මං ආරඛ්ඤා සති මුක්ඛති සඛ්ඤං ආරඛ්ඤා සති. තස්ස මඤ්චං හතෙතා, එවං භොති: “ඉමමිහි වාහං සමයෙ කාලං කරෙයාං කා මමඤ්ච⁵ ගති, කො අභිසම්පරායො⁶ ති?”

මා භාගී මහානාම, මා භාගී මහානාම අපාපකං තෙ මරණං හවිසසති, අපාපිකා කාලකිරියා⁷. යස්ස කස්සචි මහානාම, දීසරහං සඤ්චාපරිභාවිතං චිත්තං, සීලපරිභාවිතං චිත්තං, සුත්තපරිභාවිතං චිත්තං, වාගපරිභාවිතං චිත්තං, පඤ්ඤපරිභාවිතං චිත්තං, තස්ස යො හි ඛවායං කායො රුපි වාතුමිභාහුතිකො මාතෘපෙත්තිකසමීහවො ඔදනාකුම්මාසුපචයො අනිච්චුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනචිද්ධංසනධමෙමො, තං ඉමෙව⁸ කාකා වා බාදනති, ගිජ්ඣා වා බාදනති, කුලලා වා බාදනති, සුපානා⁹ වා බාදනති, සිගාලා වා බාදනති, විවිධා වා පාණකරානා බාදනති. යඤ්ච ඛහස චිත්තං දීසරහං සඤ්චාපරිභාවිතං, සීලපරිභාවිතං, සුත්තපරිභාවිතං, වාගපරිභාවිතං, පඤ්ඤපරිභාවිතං, තං උද්ධංගාමී භොති විසෙසගාමී.

1. සරණානි - මජ්ඣං.
 2. ඛහුජනං - සීලී, පි 2.
 3. සම්බාධව්‍යුහං - සා.
 4. මනොභාවනීයෙ වා භීතඤ්ච - මජ්ඣං, සා.
 5. කා මඤ්චං - මජ්ඣං, සා,
 6. කාලංකිරියා - මජ්ඣං.
 7. ඉමෙව - සා.
 8. සුපානා - මජ්ඣං, සා.
 9. විධිමනෙත - අධිකරා.

3. සරකානි වර්ගය

11. 3. 1

මහානාම සූත්‍රය

3789. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යාකායදනව්වෙහි කිඹුල්වත් නුවර සමීපයෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම යාකාය නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් මහානාම යාකාය නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: වහන්ස, "මේ කිඹුල්වත්නුවර සමාද්ධ ද (පළන් අබරණින්) පිණාගියේ ද බොහෝ දෙනාට හිත ද ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද හැසුණු වීරී ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස්කල කිඹුල්වතට පිවිසෙන්නුයෙමි නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන රියක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන පුරුෂයෙකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරඹ පැවැති ඒ මාගේ සිතිය මුළා වේ මැයි. දහම් ඇරඹ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැයි. සහන ඇරඹ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: "මෙසමයෙහි මම කල්‍යාණ කරන්නෙමි නම් මා ගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද, පරලොච කීමෙක් වන්නේ ද" යි?

මහානාම, නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය, කාලක්‍රීයාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, යම් කිසිවකුගේ සිත දිගුකලක් සැදූහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේද, ඔහුගේ රූපවත් ශරීරයෙක් සතර මහාභුතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ගුණශෝභිතයෙන් උපන්නේ යම් බිනින් හා කොමුයෙන් වැඩුණේ නිරතුරු උලන පිරිමදන බිඳෙන වැතයෙන දහම් ඇත්තේ වේ ද එය මෙහි ම කවුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති. උකුස්සෝ හෝ කති. ඉතකයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නන්වැදැරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් වූ කලි දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදූහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, එය උඩුහුරුව යනසුලු වෙයි. වෙසෙස් බැව් කරා යනසුලු වේ.

සෙය්‍යරාපි මහානාම, බලවා පුරිසො සප්පිකුමිහං වා තෙල-
 කුමිහං වා ගම්බිරං උදකරභදං ඔගාහෙත්වා හිදෙඤ්ජය්‍ය, තත්‍ර යාසස්¹
 සකඛරා වා කශලා වා සා අධොගාමී අසස්. යඤ්ච ඛට්ඨස්ස තත්‍ර
 සප්පි වා තෙලං වා තං උඤ්චගාමී අසස් විසෙසගාමී. එවමෙව ඛො
 මහානාම, යස්ස කස්සචි දීඝරත්තං සඤ්චාපරිභාවිතං චිත්තං සීල-පෙ-
 සුත-පෙ- වාග-පෙ- පඤ්ඤාපරිභාවිතං චිත්තං, තස්ස යො හි
 ඛොයං කායො රුපි වාතූමමහාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසමිහමෙවො
 ඔදනකුමමාසුපචයො අතිච්චුච්ඡාදනපරිමඤ්ඤනභෙදනවිඤ්චංසනධමෙමො, තං
 ඉධෙව කාකා වා බාදනති, ගීඡ්ඤා වා බාදනති, කුලලා වා බාදනති,
 සුපානා වා බාදනති, සීගලා වා බාදනති, විවිධා වා පාණකජානා
 බාදනති. යඤ්ච ඛට්ඨස්ස චිත්තං සඤ්චාපරිභාවිතං -පෙ- පඤ්ඤාපරිභාවිතං
 චිත්තං. තං උඤ්චගාමී හොති විසෙසගාමී. කුඤ්ඤං ඛො පන
 මහානාම, දීඝරත්තං සඤ්චාපරිභාවිතං චිත්තං -පෙ- පඤ්ඤාපරිභාවිතං
 චිත්තං මා හායි මහානාම, මා හායි මහානාම, අපාපකං තෙ මරණං
 භවිස්සති. අපාපිකා කාලකිරියාති.

11. 3. 2

දුතිය මහානාමසුත්තං

3790. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුපමී-
 නිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා
 තෙත්‍රපසඛකමී -පෙ- එකමනාං නිසිනෙහා ඛො මහානාමො
 සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: “ඉදං² භනෙත, කපිලවත්ථු ඉඤ්චඤ්ච
 චීතඤ්ච බාහුජඤ්ඤං ආකිණ්ණමත්‍රස්සං සමොධබ්බුහං. යො ඛවාහං
 භනෙත, භගවන්තං වා පඤ්චපාසිත්වා මනොභාවතීයං වා හික්ඛුං,
 සායනාසමයං කපිලවත්ථුං පච්චිසනො භනෙතනපි භජ්ජිනා
 සමාගච්ඡාමී. භනෙතනපි අසෙසන සමාගච්ඡාමී. භනෙතනපි රථෙන
 සමාගච්ඡාමී. භනෙතනපි සකථෙන සමාගච්ඡාමී. භනෙතනපි පුරිසෙන
 සමාගච්ඡාමී. තස්ස මඤ්ඤං භනෙත, තස්මිං සමයෙ මුසසතෙව
 භගවන්තං ආරබ්භ සති, මුසසති ධමෙං ආරබ්භ සති, මුසසති
 සඛකං ආරබ්භ සති. තස්ස මඤ්ඤං භනෙත, එවං හොති: “ඉමඤ්චී
 වාහං සමයෙ කාලඛ්ඤරෙය්‍යං කා මමස්ස ගති, කො අභිසම්ප-
 රායො’ති?

1. යා අසස් - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ඉධ - සි 2.

මහානාම යමිසේ බලවත් පුරුෂයෙක් ගිනෙල් කළයක් හෝ තෙල් කළයක් හෝ ගැඹුරු දියවලකට බස්වා බිඳින්නේ ද, එහි යම් කැට හෝ කැබලිති හෝ වන්නේ නම් එය යටට යනසුලු වන්නේ ය. එහි යම් ගිනෙල් හෝ තෙල් හෝ වන්නේ නම් එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වන්නේ ය. මහානාම එසෙයින් ම යම් කිසිවකුගේ සිත දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් හාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන්... ශ්‍රැතයෙන්... න්‍යායයෙන්... ප්‍රඥායෙන් හාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද ඔහුගේ යම් රූපවත් වූ, ශරීරයෙක් සතර මහාභූතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ශුක්‍රයොණිතයෙන් උපන්නේ බිතින් හා කොමුයෙන් වැදුණේ නිරතුරු උලන පිරිමදින බිඳෙන වැනසෙන දහම් ඇත්තේ වේද, එය මෙහි ලා කඩුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති උකුස්සෝ හෝ කති. ඉතකයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නන්වැදූරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් හාත්පසින් වඩන ලද ද... සිත නුවණින් හාත්පසින් වඩන ලද ද එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වෙයි. මහානාම, තොපගේ සිත දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් හාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය... සිත නුවණින් හාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය. මහානාම, තොබව, මහානාම. නො බව, තොපගේ මරණ ය අලාමක වන්නේ, ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී යි.

11. 3. 2

දැනිය මහානාම සූත්‍රය

3790. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදහව්වෙහි කිඹුල්-වත් පුර නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙලේ ය. වහන්ස, මේ කිඹුල්වත්පුරය සමාද්ධ ද (පලන් අබරණින්) පිණාගියේ ද, බොහෝ දෙනාට හීන ද, ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද, හැසුණු වීථි ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස් නල කිඹුල් වත්ට පිවිසිනුයෙම නොයන්හුන්ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොයන්හුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොයන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොයන්හුන් ව හැසිරෙන මිනිසකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරබ පැවැති ඒ මාගේ සිහිය මුළා වේ මැ යි. දහම් ඇරබ පැවැති සිහිය මුළා වේ මැ යි. සභන ඇරබ පැවැති සිහිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “ඉදින් මෙසමයෙහි “මම කලුරිය කරන්නෙම නම් මාගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද? පරලොව කිමෙක් වන්නේ ද” යි?

මා හායි මහානාම මා හායි, මහානාම, අපාපකං තෙ මරණං හවිසංඝිති, අපාපිකා කාලකිරියා. චතුභි ධො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි ටො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිඡේදිති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. සෙසාපාපි මහානාම, රුක්ඛා පාවිතනිත්තො පාවිතපොඡො පාවිතපඤ්ඤාරො, සො මුලෙ ජිත්තො කතමෙන පපතෙය්‍යාති? යෙන හතොත, නිත්තො යෙන පොඡො යෙන පඤ්ඤාරොති. එවමෙව ධො මහානාම, ඉමෙහි චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොඡො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

11. 3. 3

කතිය මහානාමසුක්තං

3791. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසම් නිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ධො මහානාමො සකෙකා යෙන ගොධා සකෙකා තෙනුපසඤ්ඤා. උපසඤ්ඤා ටොධං සකකං එතදවොච: “කතීති ත්වං ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකි”? තීභි ධවාහං මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතං ගොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං. කතමෙහි තීභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: සුපටිපත්තො හගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකසසා”ති. ඉමෙහි ධො හං මහානාම, තීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං.

ත්වං පන මහානාම, කතීභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකි? චතුභි ධවාහං හො ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං කතමෙහි චතුභි: ඉධ හො ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිඡේදිති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ධවාහං ගොධෙ චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපතනං පුග්ගලං ආජානාමි. අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකි. ආගමෙහි ත්වං මහානාම, ආගමෙහි ත්වං මහානාම, හගවාච එතං ජාතෙය්‍ය එතෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං වා අසමන්තාගතං වාති. ආයාම ගොධෙ, යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාම උපසඤ්ඤා හගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසසාමාති.

1. මුලෙ ජිත්තං - සා, මුලෙ ජිත්තො - මජ්ඣ. 2. උපසඤ්ඤා - සිඛු, සි. 2

මහානාම නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, සිවුදහමකින් යුතු අරියවු නෙමේ නිවණට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින යන්: මහානාම මෙහි අරියවු නෙමේ "ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. සහන කෙරෙහි...අබණ්ඩ වු...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඤ්ඤාන්තරීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාම, යමසේ පෙරදිගට නැමුණ පෙරදිගට නැඹුරු වූ පෙරදිගට බර වූ රුකෙක් වේ ද, එය මුලින් සිඳින ලද්දේ කවර දිගකට වැටෙන්නේ ද යි? වහන්ස, නැමුණු දිගට නැඹුරු වූ දිගට බර වූ දිගට ය. මහානාම, එසෙයින් ම මේ සිවුදහමින් යුතු අරියවු නෙමේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි.

11. 3. 3

තනිය මහානාම සුත්‍රය

3791. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය-කෙමේ ගොධාශාක්‍යයන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ගොධාශාක්‍යයන්ට මෙය කී ය: ගොධාවෙනි, "තෙපි විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය"යි දනිවු දැයි? මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු ය"යි මම දනිමි. කවර තුනෙකින යන්: මහානාමයෙනි, "මෙහි අරියවු නෙමේ "ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ, බුද්ධයහ. හඟවත් හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි...භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසභන සුපිලිපන් ය ...ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ"යි සහන කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ තුන්දහමින් යුතු ය"යි මම දනිමි.

මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය"යි තෙපි දනිවු දැයි? හවත් ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු යයි මම දනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යන්: හවත් ගොධාවෙනි, මෙහි අරියවු "ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු... දෙවිමිනිසුන්ට, ශාස්තෘභ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම, කෙරෙහි...සහන කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ සමාධිය-වර්තනික වූ ආයඤ්ඤාන්තරීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු යයි මම දනිමි යි. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. "මේ දහමින් යුතු හෝ නොයුතු හෝ "යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මෙය දන්නා සේකැ"යි. ගොධාවෙනි, යමු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙමිහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කරමිහ"යි.

අට ධෝ මහානාමෝ ච සුකෙකා ගොධා ච සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛිකම්සු. උපසඛිකම්සවා හගවතං අභිවාදෙතො එකමනං නිසීදිංසු. එකමනං නිසීනෙතා ධෝ මහානාමෝ සකෙකා හගවතං එතදවොච: “ඉධාහං හතොත, යෙන ගොධා සකෙකා තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකම්සවා ගොධං සකකං එතදවොචං: කතීභි කං ගොධෙ, ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානායි අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණංහි? එවං වුනෙත හතොත, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච:

තීභි ධාහං මහානාම, ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණං. කතමෙභි තීභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපු-සාදෙන සමනනාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සකුචා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවාති. ධිච්චෙ -පෙ- සච්චෙක අවෙච්චපු-සාදෙන සමනනාගතො භොති: “සුපට්ඨනොතා හගවතො සාවකසච්චො -පෙ- අනුතරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකසසා”ති. ඉමෙභි ධෝහං මහානාම, තීභි ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණං. කං පන මහානාම, කතීභි ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානායි අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණංහි? එවං වුනෙත”හං¹ හතොත, ගොධං සකකං එතදවොචං:

චතුභි ධවාහං ගොධෙ, ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණං. කතමෙභි චතුභි: ඉධ ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපු-සාදෙන සමනනාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සකුචා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධිච්චෙ -පෙ- සච්චෙක -පෙ- අරියකතොතං සීලෙභි සමනනාගතො භොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවයනනිකෙභි. ඉමෙභි ධෝහං ගොධෙ, චතුභි ධිච්චෙභි සමනනාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමී අච්චිපාතධිච්චං නියතං සච්චොධිපරායණංහි. එවං වුනෙත හතොත, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච:

ආගමෙභි කං මහානාම, ආගමෙභි කං මහානාම, හගවාච එතං ජානෙය්‍ය එතෙභි ධිච්චෙභි සමනනාගතං වා අසමනනාගතං වාති. ඉධ හතොත, කොච්චෙච ධිච්චෙභි සමුපපාදෙ² උපපජෙය්‍ය එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසච්චෙකා ව. යෙනෙච හගවා තෙනෙචාහං අසසං. එවං පසනතං මං හතොත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හතොත, කොච්චෙච ධිච්චෙභි සමුපපාදෙ² උපපජෙය්‍ය එකතො අසස හගවා එකතො භික්ඛුසච්චෙකා, එකතො භික්ඛුනිසච්චෙකා ව, යෙනෙච හගවා තෙනෙචාහං අසසං. එවං පසනතං මං හතොත, හගවා ධාරෙතු.

1. වුනොතං - මජ්ඣං, සා.
 2. ධිච්චෙභි සමුපපාදෙ - මජ්ඣං.
 3. භික්ඛුසච්චෙකා භික්ඛුනිසච්චෙකා ච - මජ්ඣං.

එකල්හි මහානාමශාකාය තෙමේත් ගොධාශාකාය තෙමේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකක් පසෙක හුන්හ. එකක්පසෙක හුන් මහානාම ශාකාය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, “මෙහි මම ගොධා ශාකායයන් වෙත එළඹියෙමි. එළඹ ගොධාශාකායයන්ට මෙය කිමි. ගොධාවෙති; විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය”යි තෙපි දැනිවු ද යි? වහන්ස එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකාය තෙමේ මට මෙය කීය:

“මහානාමයෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු යයි මම දනිමි. කවර තුන කින යත්: මහානාමයෙනි, මෙයස්තෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසභන සුපිළිපත් ය... ලොවට අනුතුරු පින් කෙතැ”යි සභන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ තුන් දහමින් යුතු ය”යි මම දනිමි. මහානාමයෙනි, තෙපි වනාහි “විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු යයි” දැනිව ද යි? වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකායයන්ට මම මෙය කිමි:

ගොධාවෙති, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු ය”යි මම දනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යත්: ගොධාවෙති, “මෙහි අරියවු තෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි... සභන කෙරෙහි... අධර්ශ්ඨ වූ.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයාඝාතන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ගොධාවෙති, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු ය”යි මම දනිමි”යි. වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාකායයෝ මට මෙය කීහ:

මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු, මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. “මේ දහමෙන් යුතු හෝ නොයුතු හෝ”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දූන වදරන සේක. වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක, බික්සභනද එක්පසෙක වන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක වන සේක් නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක්පසෙක ද මෙහෙණ සභන එක් පසෙක ද වන්නා හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

ඉධ හතොත, කොච්ඡෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උපපජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා ච. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්නං මං හතොත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හතොත, කොච්ඡෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උපපජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො ච, යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං එවං පසන්නං මං හතොත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හතොත, කොච්ඡෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උපපජ්ජයා, එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො සදෙවකො ච ලොකො¹ සමාරකො සමුත්තකො සසසම්භක්ඛාහම්ඤ්ඤි පජා සදෙවමත්තසො. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්නං මං හතොත, හගවා ධාරෙතුති.

එවංවාදී ත්වං ගොඨෙ, මහානාමං සක්කං කීං වදෙසීති? එවංවාදහං හතොත, මහානාමං සක්කං න කීඤ්චි වදම් අඤ්ඤත්ත කලාණාං අඤ්ඤත්ත කුසලාති.

11. 3. 4

සරකානිසුත්තං

3792. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවකුට්ඨසම්නිශ්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සරකානි¹ සකෙසා කාලකතො හොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනොහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤ්ඤාති. තත්ත සුදං සම්බුද්ධා සක්කා සංගමම සමාගමෙ උජ්ඣායනති, ධීයනති, විපාවෙනති: “අවජරියං වත හො අබ්බුතං වත හො, එඤ්ඤති කො න සොතාපනොහා හවිසසති, යත්ත භී නාම සරකානි සකෙසා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනොහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤ්ඤාති. සරකානි සකෙසා සිකධාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ජිමනිකං අපාඨි²ති.

1. සදෙවකො ලොකො - ඔච්චි, ඔ 2.
2. සරකානි - මජ්ජි.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනක් උවසුවෝත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, එසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනක් උවසුවෝත් උවැසියෝත් එක් පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක් පසෙක වන සේක. බික්සභන එක්පසෙක ද මෙහෙණසභනක් උවසුවෝත් උවැසියෝත් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලොකයාත් මහණබලිණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා යි.

ගොඩාවෙනි, මෙබඳු වාද ඇති තෙපි මහානාම ආකාරයන්ට කුමක් කියවූ දැයි ? වහන්ස, මෙබඳු වාද ඇති මම මහානාම ආකාරයන්ට යහපත හැර කුඹලය හැර කිසිවක් නො කියමි යි.

11. 3. 4

සරකානි සූත්‍රය

3792. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආකාරදනවවෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානිආකාර-තෙමේ කලුරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ විවිස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් "යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි බොහෝ ආකාරයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරියි. පින්වත්නි, සුදුමයි. යම් සරකානි ආකාරයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවිසව නො හෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සොවන් යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දූන් කවරෙක් සෝවන් නොවන්නේ ද, සරකානි ආකාර තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුයේ යි.

අප්‍ර මො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්චා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්චා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීනෙතා මො මහානාමො සකෙකා හගවන්තං එතදවොචි: “ඉධ හතෙත්ථ, සරකානී සකෙකා කාලකතො. සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙතා අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති තත්ථ සුදං හතෙත්ථ, සම්බහුලා සකකා සඛගම්මි සමාගම්මි උජ්ඣායනානී ඛීයගානී වීපාවොති: “අච්ඡරීයං වන හො, අධ්ඛනං වන හො, එසද්දනී කො න සොතාපනෙතා හවිසසනී. යත්ථ හී නාම සරකානී සකෙකා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො “සොතාපනෙතා අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො”ති. සරකානී සකෙකා සිකඛාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ඣපානං අපාඨී”ති.

යො සො මහානාම, දීසරන්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛං සරණං ගතො සො කපං වීනිපාතං ගච්ඡයා. යං හී තං මහානාම, සම්මාවදමානො වදෙයා, දීසරන්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛං සරණං ගතොති සරකානී සකකං සම්මා වදමානො වදෙයා සරකානී මහානාම, සකෙකා දීසරන්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛං සරණං ගතො. සො කපං වීනිපාතං ගච්ඡයා?

ඉධ මහානාම, එකවෙච්චා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත්ථ -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති හාපුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා වීච්චිකියා ච සමන්තාගතො. සො ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො වීච්චිකියං පඤ්ඤාවීච්චිකියං දිට්ඨෙච්ච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ඣ වීභරති. අයමුපි මො මහානාම, පුග්ගලො පරිබ්‍රුන්තො නිරයා, පරිබ්‍රුන්තො නිරව්ජානගොනියා, පරිබ්‍රුන්තො පෙක්ඛිවිසයා, පරිබ්‍රුන්තො අපායදුග්ගතිවීනිපාතා.

ඉධ මහානාම, එකවෙච්චා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චිපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත්ථ -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. හාපුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා න ච වීච්චිකියා සමන්තාගතො. සො පඤ්ඤානං ඔරමභාගීයානං සංයොජනානං පරිකඛයා ඔපපාතිකො හොති. තස්ථ පරිනිබ්බාසී අනාවක්ඛිධම්මො තස්මා¹ ලොකා. අයමුපි මො මහානාම, පුග්ගලො පරිබ්‍රුන්තො නිරයා, පරිබ්‍රුන්තො නිරව්ජානගොනියා, පරිබ්‍රුන්තො පෙක්ඛිවිසයා, පරිබ්‍රුන්තො අපායදුග්ගතිවීනිපාතා.

1. හාසපඤ්ඤා - මජ්ඣං, සා. 2. අස්මා ලොකා - සා.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, "මෙහි සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. හෙතෙමේ විවසව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. වහන්ස, එහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහත්. දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරි යි. පින්වත්නි, පුදුම යි. යම් සරකානි ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සොවන් නොවන්නේ ද, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුයේ යි.

මහානාම, යම් ඒ උවසුවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සහන පිහිට කොට ගියේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නේ ද මහානාම, මැනවින් කියන්නෙක් "උවසු තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සහන පිහිට කොට ගියේයි" ඒ යමෙකු ගෙන කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා සරකානි ශාක්‍යයා ඇරැබ කියන්නේ ය. මහානාම, උවසු වූ සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ ය. දහම් පිහිට කොට ගියේ ය. සහන පිහිට කොට ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නේ ද?.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හගවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම්හි ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ යි සහන කෙරෙහි. භාසබ්‍හුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ ආසුවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුචි වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිවුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුහුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් භාත්පසින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක් "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, හගවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. "ධම්ම කෙරෙහි.. ලොකයාට අනුක්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය"යි සධ්‍යයා කෙරෙහි.. භාසබ්‍හුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ පස් ඔරම්භාගිය සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවේනසුලු එලොවින් පෙරළා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපානිකයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුහුල්තෙමේත් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන් යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චසං-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සන්ථා
 දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙඤ -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො.
 සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගද්වේශමොහානං නන්දනා
 සකදගාමී භොති සකීදෙව ඉමං ලොකං ආගන්වා දුක්ඛස්ස නතං
 කරොති. අයස්ස ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා,
 පරිමුක්ඛො නිරවජානායොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිසයා, පරිමුක්ඛො
 අපායදුග්ගතිච්චිපානා.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චසං-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සන්ථා
 දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙඤ -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො
 තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපනො, භොති අච්චිපානං-
 ධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො. අයස්ස ඛො මහානාම,
 පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරවජානායොනියා,
 පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිසයා පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිච්චිපානා.

ඉධ මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න භෙව ඛො බුද්ධො
 අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ- න
 සඬෙඤ -පෙ- න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා
 සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතන් සඤ්ඤිතං
 විරිධිඤ්ඤං සන්ඤ්ඤං සමාධිඤ්ඤං පඤ්ඤාඤ්ඤං. තරාගතපච්චේදනා වස්ස
 ධම්මො පඤ්ඤාය මත්තසො නිජ්ඣානං ඛමන්ති. අයස්ස ඛො මහානාම
 පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානායොනියං, අගන්තා
 පෙක්ඛිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගතිච්චිපානං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න භෙව ඛො බුද්ධො
 අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ- න
 සඬෙඤ -පෙ- න භාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා
 සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතන් සඤ්ඤිතං
 -පෙ- පඤ්ඤාඤ්ඤං. තරාගතෙ වස්ස සඤ්ඤාමත්තං භොති, පෙමුක්ඛං.
 අයස්ස ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා
 නිරවජානායොනියං, අගන්තා පෙක්ඛිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගති-
 ච්චිපානං.

ඉමෙ වෙපි මහානාම, මහාසාලා සුභාසිතං දුඛාසිතං
 ආජානෙය්‍යං, ඉමෙ වාභං මහාසාලෙ ව්‍යාකරෙය්‍යං: “සොනාපනො
 අච්චිපානධම්මො නියතා සම්මොධිපරායණො”ති. කිම්ඛෙ පන
 සරකානිං සක්ඛං. සරකානි මහානාම, සකෙසා මරණකාලෙ පන
 සික්ඛං¹ සමාදිසීති.

1. මරණකාලෙ සික්ඛං - මජ්ඣං, ස්‍යා.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධියහ, භගවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි ... සභන කෙරෙහි ...භාසබ්‍රලප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් යුක්ත වූයේ නො ද වෙයි. හෙ තුන් සංයෝජනයක් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙසමොභයන් තුනි වූ බැවින් සෙදගැමි වෙයි. එක් වරක් ම මෙලොවට පැමිණ දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති විනිසාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ, බුද්ධියහ, භගවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. දහමිහි.. සභන කෙරෙහි.. භාසප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත වේ. හෙ තෙවැදූරුම් සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේ ද නිරයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන් යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති විනිසාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ නො ම වෙයි. දහමිහි...නොම වෙයි. සභන කෙරෙහි නො ම වෙයි. භාස බ්‍රල ප්‍රඥා ඇත්තේ නොම වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය විරිධිත්තිය සකිත්තිය සමාධිත්තිය පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමිහු වෙත්. තරාගතයන් වහන්සේ විධිත් ප්‍රකාශ කරන ලද දහමිහු ක්‍රවණින් පමණ විධිත් ම ඔහුගේ දක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේ ක් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිසාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් නො ම සමන්වාගත වෙයි. දහමිහි... නො ම වෙයි. සභන කෙරෙහි... නො ම වෙයි. භාස බ්‍රල ප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් සමන්වාගත නො ම වෙයි. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහමිහු වෙත්. තරාගතයන් කෙරෙහි ද සද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේ ක් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිසාතයට නොයන්නෙකි.

මහානාම, ඉදින් මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සොචන්හ යි මේ මහසල්ලුක්නට පවසන්නෙමි නම් මේ මහසල්ලුක්හු ද සුභාමිත දුර්භාමිත දන ගන්නාහු ය. සරකානි ශාක්‍යයා ගැන කියනු ම කිම? මහානාම සරකානි ශාක්‍ය ගෙමේ මැරෙන කල ත්‍රිවිධ ශික්ෂා පිරිසුන් කරනසුලු වී ය.

11. 3. 5

දුකිය සරකානි සුත්තං

3793. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමී-
 නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සරකානි සකෙකා
 කාලකතො හොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො: “සොනාපනො
 අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො”ති. තත්‍ර සුදං සම්බුද්‍රා
 සසකා සධංගම සමාගමම උජ්ඣායනඤ්චියනඤ්චිපාචෙතති: “අච්ඡරියං
 වත හො අඛුතං වත හො, එඤ්ඤති කො න සොනාපනො
 හවීසසති. යත්‍ර හි නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො සො
 හගවතා ව්‍යාකතො ‘සොනාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො
 සම්මොධිපරායණො’ති. සරකානි සකෙකා සිසංඛය අපරිපුරකාරී
 අහොසී”ති.

අථ ටො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙත්‍රපසධංකම්
 -පෙ- එකමනතං නිසිකො ටො මහානාමො සකෙකා හගවනතං
 එතදවොච: “ඉධ හතොත, සරකානි සකෙකා කාලකතො. සො
 හගවතා ව්‍යාකතො: ‘සොනාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො
 සම්මොධිපරායණො’ති. තත්‍ර සුදං හතොත සම්බුද්‍රා සසකා සධංගම
 සමාගමම උජ්ඣායනඤ්චියනඤ්චිපාචෙතති: අච්ඡරියං වත හො, අඛුතං
 වත හො, එඤ්ඤති ටො න සොනාපනො හවීසසති. යත්‍ර හි
 නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො:
 ‘සොනාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො’ති,
 සරකානි සකෙකා සිසංඛය අපරිපුරකාරී අහොසී”ති.

යො සො මහානාම, දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො
 ධම්මං සරණං ගතො සඛිතං සරණං ගතො, යො කථං විනිපාතං
 ගච්ඡයා. යං හි තං මහානාම, සම්මො වදමානො වදෙයා: “දීසරතං
 උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො ධම්මං සරණං ගතො සඛිතං සරණං
 ගතො”ති. සරකානි සකෙකා සම්මො වදමානො වදෙයා. සරකානි
 මහානාම, සකෙකා දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො,
 ධම්මං සරණං ගතො, සඛිතං සරණං ගතො, යො කථං විනිපාතං
 ගච්ඡයා.

ඉධ, මහානාම, එකවො පුග්ගලො බුද්ධං එකන්ථගතො
 භොති අභිසසනො: “ඉති සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසං-
 නා බුද්ධො හගවා”ති. “ධම්මෙ -පෙ- සඛිතං -පෙ- අනුත්තරං
 පුංඤ්ඤාදෙබ්බතං ලොකස්සා”ති භාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා විමුක්ඛයා
 ච සමනතාගතො. සො ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො විමුක්ඛි-
 පඤ්ඤාවිමුක්ඛි දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සඤ්ඤිකඤ්චා උපසම්පජ්ජ
 විහරති. අයමි ටො මහානාම, පුග්ගලො පරිවුක්ඛො නිරයා, පරි-
 වුක්ඛො නිරවනානෙයානියා, පරිවුක්ඛො පෙත්තවිසයා, පරිවුක්ඛො
 අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

---

1. එකතතතො - මජ්ඣ, භා.

11. 3. 5

දුතිය සරකානී සූත්‍රය

3793. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිචුල්-වත්පුර නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානී ශාක්‍ය-තෙමේ කල්ලරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වූ කලී බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. “භවත්නී, අසිරි යි. භවත්නී, පුදුම යි. ‘යම් සරකානී නම් ශාක්‍යයෙක් කල්ලරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් ගොවන්තෝ ද? සරකානී ශාක්‍ය ගෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකූ හ: “වහන්ස, මෙහි සරකානී ශාක්‍ය තෙමේ කල්ලරිය කෙළේ ය. ‘හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වනාහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක්ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. භවත්නී, අසිරි යි. භවත්නී, පුදුම යි. ‘යම් සරකානී නම් ශාක්‍යයෙක් කල්ලරිය කෙළේ ද හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් නො වන්නෝ ද? සරකානී ශාක්‍ය ගෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

මහානාම, යම් ඒ උච්ඡවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සඟුන් සරණ ගියේ වේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නෝ ද? මහානාම, මෑතවත් කියන්නෙක් “උච්ඡ තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සඟුන් සරණ ගියේ”යි ඒ යමකු ඇරඹ කියන්නේ නම් මෑතවත් කියන්නා සරකානී ශාක්‍යයා ඇරඹ කියන්නේ ය. මහානාම, උච්ඡ වූ සරකානී ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ ය. දහම් සරණ ගියේ ය. සඟුන් සරණ ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නෝ ද?

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුඟුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙව්මිනිපුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ (=නොසැලෙන සැදහූ ඇත්තෝ) බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. “දහම් කෙරෙහි...ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැයි සඟුන් කෙරෙහි...භාසබගුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ජවන ප්‍රඥා ඇත්තේ විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගග වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආසුචයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියන් එලප්‍රඥාවන් දිදුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුඟුල් ගෙමෙන් නිරයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. කිරිසන්යොනියෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙඛවිෂයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගතිවිනිපාතයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකභතීගතො හොති අභිප්පසනොයා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙඤ්ඤා -පෙ- හාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො පඤ්ඤානා ඔරමොග්ගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනන්තරා පරිනිබ්බාධී හොති. උපහම්ම පරිනිබ්බාධී හොති. සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී හොති. අසඤ්ඤාර-පරිනිබ්බාධී හොති. උද්ධංසොනො හොති අකණ්ටධගාමී. අයමයි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකභතීගතො හොති අභිප්පසනොයා: ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙඤ්ඤා -පෙ- අනුන්තරං පුඤ්ඤානෙඛික්ඛං ලොකස්සා”ති. න හාසුපඤ්ඤා, න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙස-මොහානං නනුන්තා සකදගාමී හොති, සකිදෙව ඉමං ලොකං අගන්තො දුක්ඛස්සන්තං කරොත්ති. අයමයි ඛො මහානාම පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකභතීගතො හොති අභිප්පසනොයා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපනොහො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙඛාධිපරායණොති. අයමයි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ එකභතීගතො හොති අභිප්පසනොයා, න ධම්මෙ -පෙ- න සමෙඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොහති: සද්ධිඤ්ඤා -පෙ- පඤ්ඤාඤ්ඤා, තරාගතප්පවේදිතා වස්ස ධම්මො පඤ්ඤාය මක්ඛයො නිජ්ඣානං බමහති. අයමයි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානගොති, අගන්තා පෙත්තවිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගතිවිනිපානං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ එකභතීගතො හොති අභිප්පසනොයා. න ධම්මෙ -පෙ- න සමෙඤ්ඤා -පෙ- න හාසුපඤ්ඤා න ජවනපඤ්ඤා න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොහති: සද්ධිඤ්ඤා -පෙ- පඤ්ඤාඤ්ඤා. තරාගතෙ වස්ස සද්ධාමක්ඛො හොති පෙමමක්ඛං. අයමයි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානගොති, අගන්තා පෙත්තවිසයං, අගන්තා අපායදුග්ගති විනිපානං.

1. අසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී හොති සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී - මඡසං, ඡනා.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘන් වූද්ධයහ හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. දහම් කෙරෙහි... සභුන් කෙරෙහි...භාසබ්බුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ පස් මරමභාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අන්තරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහව්ව පරිනිබ්බායි වේ. සසඨධාරපරිනිබ්බායි වේ. අසඨධාරපරිනිබ්බායි වේ. අකණ්ඨයගාමී උද්ධංසොක වේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘන් වූද්ධයහ හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි... ලොකයාට අනුන්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය"යි සඨසයා කෙරෙහි...භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදොසමොහයන් කුනී වූ බැවින් සෙදගැමී වෙයි. එක්වරක්ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘන් වූද්ධයහ හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි... සඨසයා කෙරෙහි...භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුපු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට නොව ඇති සෝචන් වේ. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය. ...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්තබවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි...නො ම වෙයි. සඨසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසුප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහම්හු වෙත්. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දහම්හු ද නුවණින් පමණ විසින් ම ඔහුගේ දක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයට නොයන්නෙකි. නිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රත්‍යවිෂයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ...නො ම වෙයි. සංසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසබ්බුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහම්හු වෙත්. තථාගතයන් කෙරෙහි දු ඔහුට ශ්‍රද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රත්‍යවිෂයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගතිවිනිපාතයට නො යන්නෙකි.

සෙය්‍යරාපි මහානාම, දුකෙබ්බතං දුබ්භුමී¹ අවිභතබාණුකං, ඛිජානි වසුඤ්ඤා ඛණ්ඩානි පුතීනි වාතාතපහතානි සාරාදනි අසුඛසධිතානි, දෙවො ව න සමොධාරං අනුපථවෙවෙජ්ජය්‍ය අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤා වීරුළුභිං වෙපුලලං ආපජෙජ්ජය්‍යනති? නො භෙතං භනෙත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො දුරස්ඛාතො භොති දුපථවෙදිතො අනිය්‍යානිකො අනුපසමසංවහනනිකො අසමොසල්ලෙඤ්ඤාපථවෙදිතො ඉදමහං දුකෙබ්බතස්මී වදමී. තස්මිණ්ඤ ධම්මෙ සාවකො චිභරති ධම්මොනුධම්මපථිපනෙතා සාමීචිපථිපනෙතා අනුධම්මචාරී ඉදමහං දුබ්භුමී වදමී.

සෙය්‍යරාපි මහානාම, සුකෙබ්බතං සුභුමී² සුවිභතබාණුකං ඛිජානි-වසුඤ්ඤා ඛණ්ඩානි අපුතීනි අවාතාතපහතානි සාරාදනි සුඛසධිතානි, දෙවො ව සමො ධාරං අනුපථවෙවෙජ්ජය්‍ය, අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤා වීරුළුභිං වෙපුලලං ආපජෙජ්ජය්‍යනති? එවං භනෙත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො සවාකඛාතො භොති සුපථවෙදිතො නිය්‍යානිකො උපසමසංවහනනිකො සමමොසල්ලෙඤ්ඤාපථවෙදිතො. ඉදමහං සුකෙබ්බතස්මී වදමී. තස්මිණ්ඤ ධම්මෙ සාවකො චිභරති ධම්මොනුධම්මපථිපනෙතා සාමීචිපථිපනෙතා අනුධම්මචාරී. ඉදමහං සුබ්භුමී වදමී. කිම්ඛෙව පන සරකානිං සකං, සරකානි මහානාම සකෙතා මරණකාලෙ සිකඛාය පරිපුරකාරී අභොසිති.

11. 3. 6

අනාථපිණ්ඩික සුත්තං

3794. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආලොභෙයි: “එභි කං අලොභො පුරිසං, යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාම, උපසඛාමීත්වා මම වචනෙන ආයස්මො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වැද, “අනාථපිණ්ඩිකො භනෙත, ගහපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො, සො ආයස්මො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වැදති”ති. එවණ්ඤ වදෙහි: “සාධු කීර භනෙත, ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති.

එවං භනෙතති ඛො සො පුරිසො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස පථිසුඤ්ඤා යෙනායස්මා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාමී. උපසඛාමීත්වා ආයස්මො සාරිපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසිතො ඛො සො පුරිසො ආයස්මො සාරිපුත්තං එතදවොච: “අනාථපිණ්ඩිකො භනෙත, ගහපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. සො ආයස්මො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වැදති, එවණ්ඤ වදෙති: “සාධුකීර භනෙත, ආයස්මා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති. අධිවාසෙසි ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො තුණ්හිභාවෙන.

1. දුබ්භුමී - සි 2.
 2. ඛිජානිවසුඤ්ඤා - සි 2.
 3. සුකෙබ්බතං - සා.
 4. සුභුමී - සි 2.
 5. වග්ගං - සා.

මහානාම, යම්සේ නොසරු බිම් ඇතිනො නට කණු ඇති විෂමකෙතෙක් වේ ද, බිඳුණු කුණු වූ අවසුළුහිත් නටුවා වූ හර නො ගත් මැනවින් නො තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර නො පමුණුවන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) බීජයෝ වැඩීමට නිරතවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි? වහන්ස, මෙය නො වේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි දහම නපුරු කොට පවසන ලද්දේ නපුරු කොට දෙසන ලද්දේ ගිවිනට නො පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස නො පවත්නේ යවිනේ නොදත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ නම් මෙය මම විෂමකෙතැ යි කියමි. ශ්‍රාවක තෙමේ ඒ ධර්මයෙහිත් ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීච්චිප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මාරී ව වෙසේ නම් මෙය මම නපුරු බීජය යි කියමි.

මහානාම, යම්සේ මනා බිම් ඇති මැනවින් නසන ලද කණු ඇති මනා කෙතෙක් වේ ද, නො කඩ වූ නො කුණු වූ අවසුළුහිත් නො නට හර ගත් මැනවින් තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර පමුණු වන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) ඒ බීජයෝ වැඩීමට නිරතවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි වහන්ස, එසේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි ධර්ම මැනවින් පවසන ලද්දේ මැනවින් දෙසන ලද්දේ නිවනට පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස පවත්නේ යවිනේ දත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ ද මෙය මම මනා කෙතැ යි කියමි. ඒ ධර්මයෙහිත් ශ්‍රාවක තෙමේ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීච්චි ප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මාරී ව වෙසේ නම් මෙය මම මනා බීජය යි කියමි. සරකානි ශාක්‍යයා ගැන කියනු කීම? මහානාම, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ මැරෙන කල ශික්ෂාව පිරිපුන් කරනසුලු වී යි.

11. 3. 6

අනාචරිණික සූත්‍රය

3794. එසමයෙහි අනේපිඬු ගැහැව් තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි අනේපිඬු ගැහැව් තෙමේ එක්තරා පුරුෂයකු ඇමකී ය: "එබ්බා පුරුෂය, එව. තෙපි ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹෙවු. එළඹ "වහන්ස, අනේපිඬු ගැහැව් තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදි"යි මා වදනින් ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදිවු. මෙසේත් කියවු: වහන්ස, ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඬු ගැහැව්හුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා"යි.

එසේ ය හිමියනි, යි ඒ පුරුෂ තෙමේ අනේපිඬු ගැහැව්හට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ට මෙය කී ය. "වහන්ස, අනේපිඬු ගැහැව් හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙ ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදියි. මෙසේත් කියයි: "වහන්ස, ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඬු ගැහැව්හුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා"යි. ආයුෂ්මත් ආරිපුත්‍ර තෙරණුවෝ මුඛෙන් නොබැඳුණ ඉවසුහ.

අථ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය ආයසමනා ආනාදෙතා, පච්ඡාසමඡෙන යෙන අනාථ-පිණ්ඩකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛිකම්. උපසඛිකමිත්වා පඤ්ඤානෙත ආසනො නිසීදී. නිසල්ඡ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො අනාථපිණ්ඩකං ගහපතිං එතදචොචි: කච්චී තෙ ගහපති, ඛමනීයං කච්චී යාපනීයං කච්චී දුක්ඛා වෙදනා පටිකකමනති නො අභික්ඛමනති, පටික්ඛමොසානං පඤ්ඤායති නො අභික්ඛමොති? න මෙ භගො, ඛමනීයං න යාපනීයං බාලො මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්ඛමනති නො පටික්ඛමනති අභික්ඛමොසානං පඤ්ඤායති නො පටිකකමො'ති.

යථාරූපෙන ච ඛො ගහපති, බුද්ධෙ අපසාදෙන සමන්තාගතො අසුත්තවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ බුද්ධෙ අපසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙ: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. තඤ්ඤි පන තෙ බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, ධම්මෙ අපසාදෙන සමන්තාගතො අසුත්තවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ ධම්මෙ අපසාදෙ නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙ: “සවාසඛාතො භග්චතා ධම්මො -පෙ- පච්චිතං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤති”ති. තඤ්ඤි පන තෙ ධම්මෙ අවෙච්චපසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, සඛෙඤ්ඤ අපසාදෙන සමන්තාගතො අසුත්තවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ සඛෙඤ්ඤ අපසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චපසාදෙ: “සුච්චිපත්තො භගවන්තො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤාදෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. තඤ්ඤි පන තෙ සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චපසාදං අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, දුස්සිලොන සමන්තාගතො අසුත්තවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපං තෙ දුස්සිලො නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, අරියකණ්ණානි සීලානි අඛණ්ඩානි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකානි. තානි ච පන තෙ අරියකණ්ණානි සීලානි අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතො අසුත්තවා පුටුඡ්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණං අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාදිට්ඨි නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමොදිට්ඨි. තඤ්ඤි පන තෙ සමමොදිට්ඨි අත්තති සමනුපසස්සන්තො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙහය්‍යං.

1. පටිපසස්සමෙහය්‍යං - සීලී, මජ්ඣං.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආර්යුක්‍ර තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන ආයුෂ්මත් ආනන්ද පසු මහණහු සමග අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩිහුන්හ. වැඩිහිඳ ආයුෂ්මත් ආර්යුක්‍ර තෙරණුවෝ අනේපිඩු ගැහැවිහට මෙය වදළහ: “ගැහැවි, කිම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩුවීම පැනේ ද? වැඩිවීමෙක් නො පෙනේ ද යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකිය. නො යැපිය හැකිය. මාගේ දැඩි දුක්වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පෙනේ, අඩු වීමෙක් නො පෙනේ යි.

ගැහැවිය, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවිය, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ භුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දැන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහු ය.

ගැහැවි, දහමිහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමිහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාතය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දායුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දැන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. දහමිහි වූ ඒ ගුණ දැන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, සභුන් කෙරෙහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් සභුන් කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුසභහු තෙමේ සුපිළිපත්හ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සභුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමක් තොපට ඇත් ම ය. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දැන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු දුසිල්කමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් තොපට නැත. ගැහැවි නොකැවුණු.. සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝි කාන්තශීලයෝ තොපට ඇත් ම ය. ඒ ආයඝිකාන්තශීලයන් තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිට්‍යාදෘෂ්ටියෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිට්‍යා දෘෂ්ටියක් තොපට නැත. ගැහැවි සම්‍යග්දෘෂ්ටිය ද තොපට ඇත් ම ය. ඒ සම්‍යග් දෘෂ්ටිය තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාසධ්‍යාපෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාසධ්‍යාපො නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසධ්‍යාපො. තඤ්ච පන තෙ සමමාසධ්‍යාපො අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, ජීව්ජාවාචාය සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ජාවාචා නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවාචා තඤ්ච පන තෙ සමමාවාචො අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ජාකමමනෙතන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ජාකමමනො නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාකමමනො. තඤ්ච පන තෙ සමමාකමමනො අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ජා ආචීචෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ජාආචීචො නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමා ආචීචො. තඤ්ච පන තෙ සමමාආචීචො අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ජාවායාමෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ජාවායාමො නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවායාමො. තඤ්ච පන තෙ සමමාවායාමො අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ජාසතියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ජාසති නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසති. තඤ්ච පන තෙ සමමාසතිං අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ජාසමාධිනා සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායසීහෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති තථාරූපො තෙ මිච්ජාසමාධි නාස්සී. අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති සමමාසමාධි. තඤ්ච පන තෙ සමමාසමාධිං අකකති සමනුපසීසතො ධානසො වෙදනා පටිපසසීසමෙහය්‍යුං.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා සංකල්පයෙකින් යුතු නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාසංකල්පයක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාක්සංකල්පය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්සංකල්පය ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවචනයෙකින් යුත් නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිසාන නිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාවචනයක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්චනය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්චනය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයකින් යුත් නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්කර්මාන්තය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්කර්මාන්තය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා ආචීවයෙකින් යුත් නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගතිවිනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා ආචීවයක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාග්ආචීවය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග්ආචීවය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයෙකින් යුත් නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාග්ව්‍යායාමය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග්ව්‍යායාමය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාස්මෘතියකින් යුත් නූගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාස්මෘතියක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාක්ස්මෘතිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්ස්මෘතිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාසමාධියෙකින් යුත් නූගත් පුහුදුන්තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා සමාධියක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාක්සමාධිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාක්සමාධිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපතී, චිව්ඡාඤාණෙන සමනකාගතො අසසුතවා පුච්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං වීනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපං තෙ චිව්ඡාඤාණං නත්ථී. අත්ථි ච ඛො තෙ ගහපතී, සම්මාඤාණං. තඤ්ච පන තෙ සම්මාඤාණං අත්තනි සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපාසස්මෙහයග්ගං.

යථාරූපාය ඛො ගහපතී, චිව්ඡාවිමුක්ඛියා සමනකාගතො අසසුතවා පුච්ඡන්තො කායස්ස හෙද පරමමරණො අපායං දුග්ගතිං වීනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ චිව්ඡාවිමුක්ඛි නත්ථී. අත්ථි ච ඛො තෙ ගහපතී, සම්මාවිමුක්ඛි. තඤ්ච පන තෙ සම්මාවිමුක්ඛිං අත්තනි සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපාසස්මෙහයග්ගතී.

අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතීස්ස යානසො වෙදනා පටිපාසස්මතිංසු.¹ අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපතී ආයසමනතං සාරිපුත්තං ආයසමනතඤ්ච ආනන්දං සකෙතෙව ටාලිපාකෙන පරිච්ඡි. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපතී, ආයසමනතං සාරිපුත්තං භුත්තාවිං ඔනීතපන්තපාණිං අඤ්ඤිතරං නීචං ආයනං ගහෙතො එකමනතං නිසීදී. එකමනතං නිසින්නං ඛො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතීං ආයසමා සාරිපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදි:

“යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ අවලා සුපනිට්ඨිතා,
සීලඤ්ච යස්ස කල්‍යාණං අරියකතතං පසංසිතං.
සධෙස පසාදෙ යස්සත්ථි උරුභුතඤ්ච දස්සිතං,
අදළිඤ්ඤති තං ආහු අමොඝං තස්ස ජීවිතං.
තස්මා සඤ්ඤා සීලඤ්ච පසාදං ධම්මදස්සනං,
අනුයුඤ්ඤෙථ මෙධාවී සරං බුද්ධානසාසනතත්ථි”.

අථ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතීං ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදිතො උට්ඨායාසනා පකාමී. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපෙඛිතමී. උපසඛිතමීතො හගවනතං අභිවාදෙතො එකමනතං නිසීදී. එකමනතං නිසින්නං ඛො ආයසමනතං ආනන්දං හගවා එතදවොච: “හන්ද ඤාතො නු තිං ආනන්ද, ආගච්ඡසී දිවාදිවස්සා”ති. ආයසමනා හතෙත, සාරිපුත්තන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපතී ඉමීනා ච ඉමීනා ච ඔවාදෙන ඔවදිතොති. පණ්ඩිතො ආනන්ද, සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤ, ආනන්ද, සාරිපුත්තො, යනු හි නාම චක්ඛාරී සොතාපක්ඛියධිතොති දසභී ආකාරෙහි² විහජ්ජස්සතිති.

1. පටිපසස්මති - සනා.
2. දසභාකාරෙහි - සනා, මජ්ඣං.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාඥනයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාඥනයෙක් නොපට නැත. ගැහැවි, සමාග් ඥානය නොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් ඥානයත් නමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වේදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවිමුක්තියකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා විමුක්තියක් නොපට නැත. ගැහැවි සමාග් විමුක්තිය නොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් විමුක්තියත් නමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වේදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ යි.

ඉක්බිති අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ වේදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්හුන්හ. එකල්හි අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් ද ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් ද සියබන්තලියෙන් ම වැළඳ වී ය. ඉක්බිති අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ වළඳා නිමවූ පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් වෙත එක්කරා පහත් අසුනක් ගෙන එකත් පස් ව හුන්තේ ය. එකත් පස්ව හුන් අනේපිඩු ගැහැවිහට ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ මේ ශාරාවලින් අනුමෝදනා කළහ.

යමකුට තරාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව අවල ව මැනවින් පිහිටියා ද යමකුගේ යහපත් වූ ශීලය ආයාකානා වූයේ පසස්නා ලද්දේ ද,

යමකුට සඹ්භයා කෙරෙහි පැහැදීම ඇත් ද, ඥානදර්ශනයත් සෘජු වූයේ වේ ද, ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි (බුද්ධාදී උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය හිස් නො වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහි කරන්නේ ශ්‍රද්ධාවත් ශීලයත් පැහැදීමත් ධර්මය දැකීමත් අනුයෝග වශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අනේපිඩු ගැහැවිහට මේ ශාරාවලින් අනුමෝදනා කොට හුනාස්නෙන් නැඟී වැටීයහ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “එම්බා ආනන්ද, තෙපි මේ මහදවල් කොහි සිට එවූ ද?” යි. වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් විසින් අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ මේ අවවාද-යෙන් ද මේ අවවාදයෙන් ද අවවාද කරන ලද්දේ යි. ආනන්ද, යම් සැරියුත් කෙනෙක් සිවුසෝවන් අහ දස අයුරෙකින් බෙදුහු නම් ඒ සැරියුත් පණ්ඩිතයෙකි. ආනන්ද, සැරියුත් මහපැනැත්තෙකි යි.

11. 3. 7

දුතිය අනාර්පිණීක සුතතං

3795. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාර්පිණීකො ගහපති ආබාධිකො හොති දුකඛිතො බාළොගිලානො, අර ඛො අනාර්පිණීකො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙතයි; එති නිං අමේභා පුරිස, යෙනායසමා ආනන්දෙ තෙනුපසඛිකම. උපසඛිකමිතො මම වචනෙන ආයසමිතො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්ද -පෙ- තෙනුපසඛිකමතු අනුකමපං උපාදයාති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ තුණ්හිභාවෙන.

අර ඛො ආයසමා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පඤ්ඤවරමාදය යෙන අනාර්පිණීකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛිකමි. උපසඛිකමිතො පඤ්ඤතෙත ආසනෙ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ අනාර්පිණීකං ගහපතිං එතදවොච: "කච්චි තෙ ගහපති ඛමනීයං කච්චී යාපනීයං කච්චී දුක්ඛං වෙදනා පටිකකමහති නො අභිකකමහති පටිකකමොයානං පඤ්ඤයති නො අභිකකමො"ති? න මෙ භතොත, ඛමනීයං න යාපනීයං බාළොග මෙ දුක්ඛං වෙදනා අභිකකමහති, නො පටිකකමහති, අභිකකමොයානං පඤ්ඤයති නො පටිකකමොති.

චතුති ඛො ගහපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසසුතවතො පුටුඤ්ජනස්ස හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං. කතමෙහි චතුති? ඉධ ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො බුද්ධො අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස බුද්ධො අපසාදං අත්තති සමනුපසස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං.

පුතච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො ධම්මෙ අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස ධම්මෙ අපසාදං අත්තති සමනුපසස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං.

පුතච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො සමෙඤ් අපසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස සමෙඤ් අපසාදං අත්තති සමනුපසස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං.

පුතච'පරං ගහපති, අසසුතවා පුටුඤ්ජනො දුස්සීලොත සමන්තාගතො හොති. තඤ්ච පනස්ස දුස්සීලාං අත්තති සමනුපසස්සතො හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං. ඉමෙහි ඛො ගහපති, චතුති ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසසුතවතො පුටුඤ්ජනස්ස හොති උත්තාසො, හොති ජම්භිතතං, හොති සම්පරාධිකං මරණභයං.

1. උත්තාසො - ස්වා.

11. 3. 7

දුකිය අනාච්ඡිණ්ඩික සූත්‍රය

3795. එසමයෙහි අනෙපිඬු ගැහැව් තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වේ. එකල්හි අනෙපිඬු ගැහැව් එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය: "එමබා පුරුෂය, එව තෙහි ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹෙයි. එළඹ මා වදනින් ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවන්ගේ පා තිසින් වදිවු ... අනුකමො පිණිය උභි එළඹෙන සේක්වා" යි. ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවෝ මුවින් නො බැණ ඉවසූහ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන අනෙපිඬුගැහැව්හුගේ නිවෙස්ත වෙත එළඹියහ. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන්හ. වැඩහිඳ ආයුෂ්මන් ආනන්ද තෙරණුවෝ අනෙපිඬු ගැහැව්හට මෙය වදළහ. ගැහැව්, කිම නොපට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩු වීම පැනේ ද? වැඩි වීමක් නො පෙනේ දැ යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය, මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පැනේ. අඩුවීමක් නො පැනේ යි.

ගැහැවිය, සිවුදහමෙකින් යුතු නුගන් පුහුදන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් ද යත්: ගැහැව්, මෙහි නුගන් පුහුදන් තෙමේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ නො-පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගන් පුහුදන් තෙමේ දහමහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමහි වූ ඒ නො පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගන් පුහුදන් තෙමේ සභුන් කෙරෙහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ නොපැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගන් පුහුදන් තෙමේ දුසිල් බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ දුසිල් බවත්, තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි ගැහැව්, මේ සිවුදහමින් යුතු නුගන් පුහුදන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

චතුභි ඛො ගහපති, ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුතචතො අරියසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතභං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං කතමෙභි චතුභි? ඉධ ගහපති, සුතචා අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. තඤ්ඤා පනස්ස බුද්ධො අවෙච්චපසාදො අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතභං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

සුතච'පරං ගහපති, සුතචා අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිඤ්ඤාති -පෙ- සමාධියංචනනිකෙහි. තාති ච පනස්ස අරියකන්තාති සීලාති අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො. න හොති ඡමභිතභං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං. ඉමෙහි ඛො ගහපති, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුතචතො අරියසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතභං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

නාභං හතොත, ආනඤ්ඤා, භායාමි. ක්‍රාහං භාධිස්සාමි. අභං හි හතොත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- යාතිමාති² හතොත, හගචතා ගිභිසාමිචිකාති සික්ඛාපදනි පඤ්ඤාතාති³, නාභං තෙසං කිඤ්ඤි අත්තති ඛණ්ඩං සමනුපස්සාමිති, ලාභා තෙ ගහපති, සුලඤ්ඤා තෙ ගහපති, සොනාපක්ඛ්චලං ගහපති, ව්‍යාකන්තති.

11. 3. 8

කතිය අනාචපිණ්ඩිකසුතකං

3796. අච ඛො අනාචපිණ්ඩිකො ගහපති යෙන හගවා තෙතුප-සඛ්ඤාමි. උපසඛ්ඤාමිතො හගචන්තං අභිචාදෙතො එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තං ඛො අනාචපිණ්ඩිකං ගහපතිං හගවා එතදවොච: යතො ච ඛො ගහපති, අරියසාවකස්ස පඤ්ඤා භයාති වෙරාති චූපසන්තාති⁴ හොතති, චතුභි ච සොනාපක්ඛ්චලෙහි සමන්තාගතො හොති, අරියො චස්ස ඤ්ඤො පඤ්ඤො සුද්ධො හොති සුපච්චිච්චො. සො ආකඛ්ඛිමාතො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිකරියොමිහි ඛිණ්ණිකරච්චානායොතියො ඛිණ්ණපෙත්චිසයො ඛිණ්ණාපායදුග්ගතිච්චිපාතො, සොනාපක්ඛ්චලෙහි අච්චිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො”. කතමාති පඤ්ඤා භයාති වෙරාති චූපසන්තාති හොතති:

1. ක්‍රාහං භාධිස්සාමි - ස්‍යා.
 2. යාති මිමාති - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. අද්ධිතාති - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 4. චූපසන්තාති ච - මජ්ඣං, ස්‍යා.

ගැහැව්, සිවුදහමෙකින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. කවර සිවුදහමෙකින් යන්: ගැහැව්, මෙහි උගත් අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ වූඛියහ හගවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දන පැහැදීමක් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: උගත් අරිසවු තෙමේ දහම් කෙරෙහි ... සතුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝිකාන්තා ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ ආයඝිකාන්තා සිලුන් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. ගැහැව්, මේ සිවු දහමින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මම නො බමි. මම කුමකට බානෙමි ද? වහන්ස, මම වූ කලි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ වූඛියහ හගවත් හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගතයෙමි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ගිහියන්ට සුදුසු වූ යම් මේ සිකපද කෙනෙක් පනවන ලද්ද හු ද, ඔවුන්තර කඩ වූ කිසිවක් තමා කෙරෙහි නො දැකිමි යි. ගැහැව්, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැව්, තොපට මනාලැබුමෙකි. ගැහැව්, තොප විසින් සෝචන් පෙල පවසන ලද යි.

11. 3. 8

තනිය අනාඨපිණ්ඩික සූත්‍රය

3796. එකල්හි අනේපිටු ගැහැව් කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් අනේ පිටුගැහැව්හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක: ගැහැව්, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ පස්බිය වෙර යන්හුන්නාහු වෙද්ද, සිවු සෝචන් අභිනුන් යුතු වූයේ වේ ද, අරි නයන් ඔහු විසින් නුවණින් මනාකොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “ඤ්ඤ වූ නිරය ඇත්තෙමි ඤ්ඤ වූ නිරියන් යොන් ඇත්තෙමි ඤ්ඤ වූ ප්‍රේතවිෂය ඇත්තෙමි ඤ්ඤ වූ අපාය-දුර්ග්ගිච්චිපාන ඇත්තෙමි වෙමි. මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ ය. කවර පස් බිය වෙර යන්-හුන්නාහු ද යන්:

යං ගහපති, පාණාතිපාති පාණාතිපාතපච්චයා දිට්ඨධම්මකමපි භයං වෙරං පසවති, සමපරාධිකමපි භයං වෙරං පසවති, වෙනසිකමපි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවෙදියති, පාණාතිපාතා පටිවීරකස්ස එතං භයං¹ වෙරං වූපසනතාං භොති. යං ගහපති, අදිත්තාදුඨි අදිත්තාදුතපච්චයා -පෙ- යං ගහපති කාමෙසුමිච්ඡාවාරී කාමෙසුමිච්ඡාවාරපච්චයා -පෙ- යං ගහපති, මුසාවාදී මුසාවාදපච්චයා -පෙ- යං ගහපති, සුරාමෙරය-මජ්ජපමාදට්ඨාධී සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානපච්චයා දිට්ඨධම්මකමපි භයං වෙරං පසවති, සමපරාධිකමපි භයං වෙරං පසවති, වෙනසිකමපි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවෙදියති. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවීරකස්ස එතං භයං වෙරං වූපසනතාං භොති. ඉමානි පඤ්ච භයානි වෙරානි වූපසනතානි භොතති.

කතමෙති චතුභි සොතාපඤ්ඤායෙහි සමන්තාගතො භොති: ඉධ ගහපති, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: ‘ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා’ති. ධමමෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- අරියකතොහි සිලෙහි සමන්තාගතො භොති අධිජ්ඣෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි චතුභි සොතාපඤ්ඤායෙහි සමන්තාගතො භොති.

කතමො චස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්ධෙධා භොති සුපාටිවිදෙධා? ඉධ ගහපති, අරියසාවකො පටිවච්චප්පසාදං යෙව සාධුකං යොනිසො මනසිකරොති: ‘ඉති ඉමෙසමිං සති ඉදං භොති, ඉමෙසුපසාද ඉදං උපපජ්ජති, ඉති ඉමෙසමිං අසති ඉදං න භොති, ඉමෙස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති; යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඤ්ඤා, සඤ්ඤාපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සලායතනං, සලායතනපච්චයා එඤ්ඤා, එඤ්ඤාපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදනං, උපාදනපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං යොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්සුපායාසා සමභවති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස භවුදයො භොති. අවිජ්ජායතෙව අසෙසවීරාගනිරොධා සඤ්ඤාපච්චයා, සඤ්ඤාපච්චයා විඤ්ඤාණනිරොධො -පෙ- යොකපරිදෙව දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣති. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස නිරොධො භොති’ති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්ධෙධා භොති සුපාටිවිදෙධා.

1. එවං තං භයං - ඡන්දය, ඡායා.

ගැහැවි පණ්ඩා කරනසුල්ලෙක් පණ්ඩාපසයෙන් දිටුදුම් යෙහින් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචන් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පණ්ඩායෙන් වැළකුණුහුට මේ බියවෙර සන්-හුන්නේ වේ. ගැහැවි, නුදුන් දෑ ගන්නාසුල්ලෙක් අයිනාදන් පසයෙන් යම්... ගැහැවි, කාමයෙහි මිසභසර ඇත්තෙක් කාමයෙහි මිසභසරපසයෙන් යම් ... ගැහැවි, මුසා බණන්තෙක් මුසවා-පසයෙන් යම් ... ගැහැවි පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් බොනසුල්ලෙක් පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පසයෙන් දිටුදුම්යෙහින් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචන් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පමාව කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පානයෙන් වැළකුණුහුට මේ බිය වෙර සන්හුන්නේ වේ. මේ පස් බිය වෙර සන්හුන්නේ වේ.

කවර සිවු සෝචන් අභින් යුතු වූයේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරිසවු තෙමේ. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ වූඤ්ඤා භගවත්භ ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ඉණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛ්ඤා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවනීතික වූ ආයඤ්ඤානිලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සිවුසෝචන් අභින් යුතු වූයේ වෙයි.

කවර අරිතයෙක් ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාර-ප්‍රත්‍යයයෙන්, විඤ්ඤා වේ. විඤ්ඤාප්‍රත්‍යයෙන් නාමරූප වේ. නාමරූපප්‍රත්‍යයයෙන් ඡායාසතන වේ. ඡායාසතනප්‍රත්‍යයයෙන් සාර්භය වේ. සාර්භප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනාවෝ වෙති. වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපාදාන වේ. උපාදානප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වේ. භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ ශොකපරිදෙව්‍යකඛදෙමනස්සුපායාසයෝ භටගනිත්. මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ භටගැනීම වේ. අවිද්‍යාවේ ම නිරවච්ඡේදවිරාග-නිරෝධයෙන් සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාරනිරෝධයෙන් විඤ්ඤානිරෝධය වේ ... සොකපරිදෙව්‍යකඛදෙමනස්ස උපායාසයෝ නිරුද්ධ වෙත්. “මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ නිරෝධය වේ ”යි යම් මේ පිළිසමුපාදහමෙක් වේ නම් “මෙසේ මෙය ඇති කල්හි මෙය වේ. මෙය ඉපදීමෙන් මෙය උපදී. මෙසේ මෙය නැති කල්හි මෙය නො වේ. මෙය නිරුද්ධ වීමෙන් මෙය නිරුද්ධ වේ ”යි පිළිසමුපා ම මැනවින් නුවණින් මෙනෙහි කෙරෙයි. මේ අරිතය ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළි-විදුනා ලද්දේ වෙයි.

යනො ඛො ගභපති, අරියසාවකස්ස ඉමානි පඤ්ච භයානි වෙරානි චූපසන්තානි භොනති, ඉමෙහි චතුභි සොනාපඤ්ඤාසංඛෙහති සමන්තාගතො භොති. අයමස්ස¹ අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො භොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤො. සො ආකච්චිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරොයා: “විණ්ණිරයොමඛි විණ්ණිරච්ඡාන යොනියො විණ්ණපෙත්තං-විසයො විණ්ණාපායාදුග්ගතිච්චිපානො, සොනාපඤ්ඤාහමස්මි අච්චිපාතං-ධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො”ති.

11. 3. 9

භික්ඛුසුත්තං

3797. අථ ඛො සම්මහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමිංසු. -පෙ- එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසින්නා ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදවොච: යනො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස ඉමානි පඤ්ච භයානි වෙරානි චූපසන්තානි භොනති, ඉමෙහි චතුභි සොනා-පඤ්ඤාසංඛෙහති සමන්තාගතො භොති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤාය සුද්දිට්ඨො භොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤො. සො ආකච්චිමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරොයා: “විණ්ණිරයොමඛි විණ්ණිරච්ඡාන-යොනියො විණ්ණපෙත්තංවිසයො විණ්ණාපායාදුග්ගතිච්චිපානො, සොනාපඤ්ඤා-හමස්මි අච්චිපාතංධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො”ති.

11. 3. 10

නාන්දකසුත්තං

3798. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. අථ ඛො නාන්දකො ලිච්චිමහාමනෙහො යෙන භගවා තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමීන්දා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසින්නා ඛො නාන්දකං ලිච්චිමහාමනං භගවා එතදවොච: චතුභි ඛො නාන්දක, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපඤ්ඤා භොති අච්චිපාතංධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ නාන්දක, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සන්ධා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- අරියකතොහි සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අධිකේඛති -පෙ- සමාධිසංවිතනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො නාන්දක, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපඤ්ඤා භොති අච්චිපාතංධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො.

1. අයඤ්ඤාසංඛා - මජ්ඣ, සා.

ගැහැව්, යම් කලෙක අරීසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්භුන්නාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අතින් යුතු වූයේ වේ ද මේ අරීනය ඔහු විසින් තුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මෑනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “සෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි සෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි සෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි සෂය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාක ඇත්තෙමි වෙමි: “මම විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 9

හිකඛු සුත්‍ර

3797. එකල්හි බොහෝ භික්ඛු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ඛුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. මහණෙනි, යම් කලෙක අරීසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්භුන්නාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අතින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ අරීනය ඔහු විසින් තුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මෑනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වනුයේ “සෂය වූ නිරය ඇතියෙමි සෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇතියෙමි සෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇතියෙමි සෂය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාක ඇතියෙමි වෙමි. මම විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 10

නාඤ්ඤ සුත්‍රය

3798. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙතෙහි කුළුගෙහල්හි වැඩ වසනසේක. එකල්හි නාඤ්ඤ නම් ලිට්ඨවි මහාමාත්‍රයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් නාඤ්ඤ නම් ලිට්ඨවි මහාමාත්‍රයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. නාඤ්ඤ, සිවු දහමෙකින් යුතු අරීසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින් යත්: නාඤ්ඤ, මෙහි අරීසවු තෙමේ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවල ප්‍රයාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛ්ඤා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ දායකානාහ ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. නාඤ්ඤ, මේ සිවුදහමින් යුතු අරීසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වේ.

ඉමෙහි ච පන නාඤ්ඤා, චතුර්ථි ධම්මෙහි සමන්තාගමනා අරිය-
 සාවග්ගො ආයුතා සංයුක්තො භොති දිට්ඨන්තපි මානුසෙනපි. වග්ගෙණන
 -පෙ- සුමන්ත -පෙ- යසෙන -පෙ- ආධිපතෙයොන සංයුක්තො
 භොති දිට්ඨන්තපි මානුසෙනපි. තං ධො පනාභං නාඤ්ඤා, නාඤ්ඤා
 සමන්තා වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා සුඛවා වදුමි. අපි ච යදෙව මයා
 සාමං ඤාතං සාමං දිට්ඨං සාමං විදිතං තදෙවාභං වදුමිති. එවං
 චුතො අඤ්ඤතරො පුරිසො නාඤ්ඤං ලිච්චිමහාමිත්තං එතදෙවාච:
 “නභානකාලො” හනො”ති. “අලඤ්ඤා හණ්ණං, එතෙන බාහිරෙන
 නභානෙන. අලමිදං අඤ්ඤා නභානං. හවිස්සති යදිදං හගවතිස-
 යාදෙ”ති.

සරකානිවග්ගො කතියො.

කත්‍රුද්දනං :

මහානාමා . තයො චුත්තා සරකානෙනපරෙ දුචෙ,
 තයො 'නාචපිණ්ඩිකෙන භික්ඛු ච නාඤ්ඤො දසාති.

1. නානකාලො - සා

නඤ්ඤ, මේ සිවු දහමින් යුතු අර්ථයට තෙමේ දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් ආශ්‍රිතයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. වර්ණයෙන් ... සුවයෙන් ... යසසින් ... දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් අධිපති බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. නඤ්ඤ, මම එය අත් මහණකුගෙන් හෝ බමුණකුගෙන් හෝ අසා නො කියමි. වැලිදු යමක් මවිසින් තමා ම දන්තා ලද්දේ නමා ම දක්තා ලද්දේ තමා ම අවබෝධ කරන ලද්දේ නම් එය ම මම කියමි යි. මෙසේ වදාළ කල්හි එක්තරා පුරුෂයෙක් නඤ්ඤ නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයන්ට හිමියනි, “නභන කලා”යි මෙය කී ය. “කොල, දූන් මේ බාහිර නැමෙන් කම් නැත. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් ඒ පැහැදීමක් වේ නම් මේ ඇතුළත නැම පමණ වන්නේ” යි.

තෙවෙනි සරකානිවර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

මහානාම නමින් තුනෙක් ද, සරකානි නමින් අනෙක් දෙකෙක් ද, අනාථපිණ්ඩික නමින් තුනෙක් ද, හිතඛු නඤ්ඤ යි දෙකෙක් ද යි දශසූත්‍ර කෙනෙක් කියන ලදහ.

4. පුඤ්ඤාභිසන්ද වග්ගො

11. 4. 1

අභිසන්දසුත්තං

3799. සාවකීයං :

වන්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛංඝාභාරා. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛාව, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුඝ්ඝානං බුද්ධො හගවා"ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ස්වාකංභානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතංඛො වීඤ්ඤාභි"ති. අයං දුතියො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සමෙක අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "සුපට්ඨනෙතා හගවතො සාවකසමෙතා -පෙ- අනුඤ්ඤා පුඤ්ඤාභෙක්ඛන්තං ලොකඝ්ඝා"ති. අයං තතියො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො "අරියකතොති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති". අයං චතුස්ථො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො පුඤ්ඤාභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛංඝාභාරාති.

11. 4. 2

දුතියාභිසන්දසුත්තං

3800. වන්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛංඝාභාරා. කතමෙ වන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුඝ්ඝානං බුද්ධො හගවා"ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො, පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සමෙක -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමච්ඡරන්ත වෙතසා අගාරං අභ්ඤ්ඤාවසති මුත්තවාගො පයනපාඨිකී වොස්සග්ගරන්තො යාවයොගො දුතසංචිභාගරන්තො. අයං චතුස්ථො පුඤ්ඤාභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛංඝාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වන්තාරො පුඤ්ඤාභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛංඝාභාරාති.

4. පුණ්‍යානන්දු වර්ගය

11. 4. 1

අභියන්ද සූත්‍රය

3799. සැපයට ප්‍රත්‍යය:

මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යානන්දු කුශලනන්දු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවු තෙමේ “ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාත ය ... විඤ්ජන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දකයුතු ය”යි ධර්මය කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ දෙවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරියවු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුප්‍රතිපත්ත ය ... ලොකයාට අනුඤ්ඤාපුණ්‍යයෙන් ය”යි සංඝයා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ තෙවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවු තෙමේ “අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආර්යාසාධන ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.” මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යානන්දු කුශලනන්දු යි.

11. 4. 2

දුකියාභියන්ද සූත්‍රය

3800. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යානන්දු කුශලනන්දු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවු තෙමේ ධර්මය කෙරෙහි .. සංඝයා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවු තෙමේ මුදන ලද න්‍යාය ඇත්තේ (න්‍යායශීලී වූයේ) (ආවුන්ට දීම පිණිස) දේනා ලද අත් ඇත්තේ න්‍යායයෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණේ පහ ව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යානන්දු ය, කුශලනන්දු ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යානන්දු කුශලනන්දු යි.

11. 4. 3

තනියාභිසන්දසුත්තං

3801. චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරො. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සන්ධා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා"ති. අයං පයමො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඬෙක්ඛ -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති, උදයන්තාමිනියා පඤ්ඤය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමාදුක්ඛක්ඛයගාමිනියා. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරාති.

11. 4. 4

දෙවපදසුත්තං

3802. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය. කතමානි චත්තාරි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සන්ධා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා"ති. ඉධ පයමං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චපසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "සමාක්ඛානො භගවතා ධම්මො -පෙ- පට්ට්ඨානං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤති"ති. ඉදං දුතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඬෙක්ඛ අවෙච්චපසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "සුපට්ඨනො භගවතො සාවකසඬෙක්ඛා -පෙ- අනුක්කරං පුඤ්ඤකෙඛිතො ලොකස්සා"ති. ඉදං තතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොනනි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්ණෙඛි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි ඉදං චතුස්සො දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරි දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොදනානං සත්තානං පරියොදපනායාති.

11. 4. 3

තත්වයාචිසන්ද සූත්‍රය

3801. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගබ්බා කුශල-ගබ්බා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව බුද්ධියහ හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ ධර්මය කෙරෙහි ... සබ්බසා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ නුවණැත්තේ වෙයි. උදයව්‍යය පිරිසිදු දැනීමට සමත් වූ ආයථි වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පුද්ගලයන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගබ්බාවෝ කුශල-ගබ්බාවෝ යි.

11. 4. 4

දෙවපද සූත්‍රය

3802. මහණෙනි, නො පිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව බුද්ධියහ හඟවත්හ"යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ "ධර්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මනා කොට වදරන ලද්දේ ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දත යුත්තේ"යි දහමිහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ "භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුසහසු සුපිළිපත්හ ... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ"යි සතුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ තෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවනිතික වූ ආයථිකානාශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර නොවිසුදු සතුන්ගේ විසිදු පිණිස නොදිලෙන සතුන් දුල්වනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 5

දුතිය දෙවපදසුත්තං

3803. වන්හාරි¹මානි භික්ඛවෙ, දෙව්නාං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය. කතමානි වන්හාරි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සො ඉති පටිසංඤ්චිකඛිති: “කිත්තු ඛො දෙව්නාං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣපරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ සුඤ්ඤාමි. න ඛො පනාහං කඤ්චී ඛ්‍යාඛාධෙමී තසං වා ටාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධමමසමන්තාගතො විහරාමී”ති. ඉදං පයමං දෙව්නාං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධමමම -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොනහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිශේඛහි -පෙ- සමාධිසංවිත්තනිකෙහි. සො ඉති පටිසංඤ්චිකඛිති: “කිත්තු ඛො දෙව්නාං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣපරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ, සුඤ්ඤාමි න ඛො පනාහං කඤ්චී ඛ්‍යාඛාධෙමී තසං වා ටාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධමමසමන්තාගතො විහරාමී”ති. ඉදං චතුස්සං දෙව්නාං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරි දෙව්නාං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනායානි.

11. 4. 6

සභාගතසුත්තං

3804. චතුහි භික්ඛවෙ, ධමමමහි සමන්තාගතං අක්කමනා දෙවා සභාගතා¹ කපේතහි. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. යා නා දෙව්නා බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතා ඉතො චුතා තනුප්පනනා; තාසං එවං හොති: “යථාරුපෙන ඛො මයං බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතා තතො චුතා ඉච්චපනනා. අරියසාවකොපි තථාරුපෙන බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො එතීති දෙව්නාං සභාගතෙති”

1. සභාගතං - මඡසං.

11. 4. 5

දුකිය දෙවපද සුත්‍රය

3803. මහණෙනි, අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිය නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිය මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්; මහණෙනි, මෙහි අර්ථය වූ තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘණ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි භූණ දන පැහැදිලිවත් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ “දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි? මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දන ගනී: “මම දන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුන් දී අසමි. මම තැනි ගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො පෙළුමි. එකානායයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි” යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිය නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිය මේ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අර්ථය වූ තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අර්ථය වූ තෙමේ අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවිචිතික වූ ආයතී-කානායකීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි මෙසේ ක්‍රවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දනගනී. “මම දන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුන් දී අසමි. මම තැනිගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො ම පෙළුමි. එකානායයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි”යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිය නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිය වූ මේ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිය නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිය වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 6

සභාගතියුත්‍රය

3804. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු වුවහු (ඇරබ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියත්. (කථා කෙරෙන්) කවර සිවු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අර්ථය වූ තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘණ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙවි කෙනෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වුවාහු මෙයින් වයුන ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුන්ට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “අපි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු අවල ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් වයුන ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් අර්ථය වූ තෙමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු අවල-ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත දෙවියන් සම්පයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි.

පුනච්ඡරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධරෙම -පෙ- සමෙක -පෙ- පුනච්ඡරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොහති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අධරෙණෙති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. යා නා දෙවතා අරියකතොහති සීලෙති සමන්තාගතා ඉතො චුතා නත්ථුපපනා. තාසං එවං හොති “යථාරූපෙහි ධො මයං අරියකතොහති සීලෙති සමන්තාගතා තතො චුතා ඉධුපපනා, අරියසාවකොපි තථාරූපෙහි අරියකතොහති සීලෙති සමන්තාගතො එතීති දෙවතා සතතිකෙ”ති ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුහි ධරෙමෙහි සමන්තාගතං අත්තමතා දෙවා සභාගතා කපෙතතීති.

11. 4. 7

මහානාමසුක්තං

3805. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමී. නිශ්‍රොධාරාමෙ. අපං ධො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසංඛාමී -පෙ- එකමනං නිසිනො ධො මහානාමො සකෙකා හගවනං එතදචොච: “කිත්තාවතා නු ධො හතො, උපාසකො හොතී”ති? යතො ධො මහානාම, බුද්ධං සරණං ගතො හොති, ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඤ්ඤං සරණං ගතො හොති, එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො හොතීති.

කිත්තාවතා නු ධො හතො, උපාසකො සීලසම්පන්නො හොතීති? යතො ධො මහානාම උපාසකො පාණන්පාතා පටිච්චතො හොති, අදිග්ගාදනා පටිච්චතො හොති, කාමේසු චිච්චාරා පටිච්චතො හොති, මුසාවාද පටිච්චතො හොති, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදඛ්‍යාතා පටිච්චතො හොති. එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො සීලසම්පන්නො හොතීති.

කිත්තාවතා පන හතො, උපාසකො සඤ්ඤාසම්පන්නො හොතීති? ඉධ මහානාම, උපාසකො සඤ්ඤා හොති, සඤ්ඤති තථාගතසස ධොධි: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමිමා සමුද්ධො විජ්ජාවරණං සම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො සුරිසදම්මසාරථී සඤ්ඤා දෙවමත්ථසානං බුද්ධො හගවා”ති. එත්තාවතා ධො මහානාම, උපාසකො සඤ්ඤාසම්පන්නො හොතීති.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අර්භවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “ආර්යශ්‍රාවක තෙමේ අවණ්ඛ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආර්යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙව් කෙනෙක් ආර්යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වූවාහු මෙයින් ව්‍යුත ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුනට මෙබඳු පිහෙක් වෙයි. “අපි යම් බඳු ආර්යකාන්තශීලයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් ආර්යශ්‍රාවක තෙමෙන් එබඳු ආර්යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත ය. දෙවියන් සම්පයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි. මහණෙනි, මේ සිටුවෙමින් යුතු වූවහු (ඇරබ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියති යි.

11. 4. 7

මහානාම සූත්‍රය

3805. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්තවෙහි කිඤ්ච්චක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන යේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත් පසෙක හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, කෙනෙකින් උපාසක වේ ද?”යි? මහානාම, යම් කලෙක බුදුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, දහම පිහිට කොට ගියේ වේ ද, සභුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, මහානාම, මෙනෙකින් උපාසක වේ යි.

වහන්ස, උවසු තෙමේ කෙනෙකින් සිල්සපන් වේ ද?යි. “මහානාම, යම් කලෙක උවසු තෙමේ පණ්ඩිතයන් වැළකුණේ වේ ද අයිතාදනින් වැළකුණේ වේ ද, කාමයෙහි මියහසරින් වැළකුණේ වේ ද, මුසවායෙන් වැළකුණේ වේ ද, *පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් වැළකුණේ වේ ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙනෙකින් සිල්සපන් වේ”යි.

වහන්ස, උවසුතෙමේ කෙනෙකින් සැදැසපන් වේ ද?යි. මහානාම, මෙහි උවසු තෙමේ සැදැස ඇත්තේ වේ ද, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහිදු අර්භත්ත, සමාන් සම්ප්‍රියයහ. විජ්ජාවරණයමපක්‍යයහ, සුගතයහ, ලොකවිදුහ, අනුඤ්ඤාපුරුෂදම්මසාරථිහ, දෙව්මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හගවත්ත”යි තරාගතයන්ගේ බුද්ධිව සදහා ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙනෙකින් සැදැසපන් වේ යි.

*. දිසානායකපා 689, සං. යු. අධ්‍යාපන 3 231.

කිංකාවතා පන හනෙත, උපාසකො වාගසමපනෙතො හොතීති? ඉධ පන මහානාම, උපාසකො වීගතමලමචේජරෙන චේතසා අගාරං අජ්ඣාචසති, මුක්ඛවාගො පයතපාඪි වොස්සිගාරතො යාවයොගො දුතසංචිභාගරතො. එතංචතා ඛො මහානාම, උපාසකො වාගසමපනෙතො හොතීති.

කිංකාවතා පන හවොග, උපාසකො පඤ්ඤසමපනෙතො හොතීති? ඉධ මහානාම උපාසකො පඤ්ඤවා හොති, උදයකුගාමීතියා පඤ්ඤස සමනාගතො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමාදුක්ඛසක්ඛගාමීතියා. එතංචතා ඛො මහානාම, උපාසකො පඤ්ඤසමපනෙතො හොතීති.

11. 4. 8

ඵසසසුතං.

3806. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, උපරිපබ්බතෙ චුලලච්ඡිකතෙ දෙවෙ වස්සනෙත තං උදකං යථානිත්තං පවත්තමානං පබ්බතකඤ්ජරපදරසාඛා පරිපුරෙන්නි. පබ්බතකඤ්ජරපදරසාඛා පරිපුරා කුසස්සුඛෙත පරිපුරෙන්නි. කුසස්සුඛො පරිපුරා මහාසොඛෙත පරිපුරෙන්නි. මහාසොඛො පරිපුරා කුන්තදියො පරිපුරෙන්නි. කුන්තදියො පරිපුරා මහානදියො පරිපුරෙන්නි. මහානදියො පරිපුරා මහාසමුද්දං සාගරං පරිපුරෙන්නි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස යො ව බුද්ධො අවෙච්චපසාදො, යො ව ධම්මො අවෙච්චපසාදො, යො ව සංඛෙත අවෙච්චපසාදො යාති ව අරියකත්තානි සීලානි, ඉමෙ ධම්මො සඤ්ජමානා පාරං ගත්තො ආසවානං ඛයාය සංවත්තනතීති.

11. 4. 9

කාලිගොධාසුතං.

3807. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවතච්ඡසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො හගවා පුබ්බතභසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛච්චරමාදය යෙන කාලිගොධාය සාකියානියා නිවෙසනං තෙනුපසඛතමී. උපසඛතමීත්වා පඤ්ඤභෙත ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො කාලිගොධා සාකියානී යෙන හගවා තෙනුපසඛතමී. උපසඛතමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසින්නං ඛො කාලිගොධං සාකියානීං හගවා එතදචොව:

1. සංසඤ්ජමානා - සී.

වහන්ස, උච්චුතෙමේ කෙතෙකින් ත්‍යාග සමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්චුතෙමේ මුදනලද ත්‍යාග ඇත්තේ දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුණේ ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙදා දීමෙහින් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරු මල ඇති යිනින් යුතු ව ගිහිගෙහි වෙසේ ද, මහානාම, උච්චුතෙමේ මෙතෙකින් ත්‍යාගසමපන්න වේ යි.

වහන්ස, උච්චුතෙමේ කෙතෙකින් ප්‍රඥාසමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්චුතෙමේ පැනැත්තේ වේ ද, උදයවායය පිරිසිදු දැනීමට සමත් වූ ආයථි වූ නිරොධයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට කරුණු වූ ප්‍රඥයෙන් සමත්වාගත වේ ද, මහානාම, උච්චුතෙමේ මෙතෙකින් ප්‍රඥා සමපන්නා වේ යි.

11. 4. 8

වසා සුත්‍රය

3806. මහණෙනි, යම්යේ පවුමකුයෙහි මහත්පොද ඇති වැස්ස වස්තා කල ඒ දිය පහත් බිම් අනුව පවත්නේ පවුකඳුරු ඇළ දෙළ පුරවා ද, පවුකඳුරු ඇළදෙළ පිරුණාහු කුඩා හෙස් පුරවද් ද, කුඩා හෙස් පිරුණාහු මහහෙස් පුරවද් ද, මහහෙස් පිරුණාහු කුඩා ගඩයා පුරවද් ද, කුඩා ගඩයා පිරුණාහු මහාගඩයා පුරවද් ද, මහාගඩයා පිරුණාහු මහමුහුදුසයුර පුරවද් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අරීසවුතට බුදුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, දහමිහි ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, සඟුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දන පැහැදීමක් වේ ද, යම් ආයථිකාන්ත ශීලයෝත් වෙද්ද, මේ දහමිහු ගලන්තාහු පරතෙරට ගොස් ආසුච්ඤ්ඤ පිණිස පවතින් යි.

11. 4. 9

කාලිගොධා සුත්‍රය

3807. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්තවෙහි කිඹුල්වන නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැඳ පෙරව පා සිවුරු ගෙන කාලිගොධා නම් ශාක්‍යද්වයේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹී පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. එකල්හි කාලිගොධා සැහැදූව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයා ය. එළඹී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්තා ය. එකත්පස් ව හුන් කාලිගොධා සැහැදූව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක.

චතුභි ඛො ගොඨෙ, ධජෙච්චි සමනනාගතා අරියසාවිකා යොනාපක්ඛා හොති අවිනිපාකධම්මා නියතා සමොධිපරායණා. කතමෙච්ච චතුභි: ඉධ ගොඨෙ අරියසාවිකා බුද්ධො අචේච්චපසාදෙන සමනනාගතා හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. ධජෙච්ච -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- විගතමලමචේජරෙන චෙනසා අභාරං අඤ්ඤාවසති, මුහුත්ථාගා පයතපාණි වොසසඤ්ඤරතා යාවජයාගා දනසංවිභාගරතා. ඉමෙච්ච ඛො ගොඨෙ, චතුභි ධජෙච්චි සමනනාගතා අරියසාවිකා යොනාපක්ඛා හොති අවිනිපාකධම්මා නියතා සමොධිපරායණාති.

යාතිමානි හනොත, හගවතා වක්ඛාරි යොනාපක්ඛියඛානි, දෙසිතානි. සංවිජ්ජනොත තෙ ධජමා මඤ්ච. අභංඤා තෙසු ධජෙච්ච සන්දිසසාමී. අභං හි හනොත, බුද්ධො අචේච්චපසාදෙන සමනනාගතා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. ධජෙච්ච -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- යං ඛො පන කිංඤ්චි කුලෙ දෙයාධජමං සබ්බං තං අපචචිභක්ඛං සීලවනොති කල්‍යාණධජෙච්චිති. ලාභා තෙ ගොඨෙ, සුලඤ්චං තෙ ගොඨෙ, යොනාපක්ඛිඵලං තයා¹ ගොඨෙ, වතාකතනි.

11. 4. 10

නාන්දියසුක්ඛං

3808. එකං සමයං හගවා සකෙක්ඛසු විහරති කපිලවක්ඛුසමීනිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො නාන්දියො සකෙක්ඛා යෙන හගවා තෙත්ථපසඤ්ඤාමී -පෙ- එකමනතං නිසිනොතො ඛො නාන්දියො සකෙක්ඛා හගවනතං එතදචොච: “යකෙක්ඛව නු ඛො හනොත, අරියසාවකස්ස වක්ඛාරි යොනාපක්ඛියඛානි සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නන්දී, සො එථ² නු ඛො හනොත, අරියසාවකො පමාදච්චාරී”ති?

යස්ස ඛො නාන්දිය, වක්ඛාරි යොනාපක්ඛියඛානි සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නන්දී; තමභං බාහිරො සුචුජ්ජනපසෙති ධීතොකි වදුමී. අපි ච නාන්දිය, යථා අරියසාවකො පමාදච්චාරී චේච්ච හොති අපමාදච්චාරී ච. තං සුඤ්ඤානි. කථංඤ්ච නාන්දිය, අරියසාවකො පමාදච්චාරී හොති: ඉධ නාන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අචේච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුසසානා බුද්ධො හගවා”ති. සො තෙන බුද්ධො අචේච්චපසාදෙන සත්ථාදෙධා න උක්ඛාරි. වායමති දිවා පච්චේකාය රත්තං පච්චිලලානාය. තස්ස එච්ච පමනකස්ස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති, පාමුජ්ජේ අසති පිති න හොති, පිතියා අසති පස්සඤ්ඤා න හොති, පස්සඤ්ඤායා අසති දුස්සං විහරති. දුක්ඛිනො විතං න සමාධියති. අසමාහිතෙ විතෙ ධජමා න පාතුභවන්ති. ධජමානං අපාතුභවා පමාදච්චාරීතේච්ච සබ්බං ගච්ජති.

1. තෙ - භතා.
2. ඤේච - භතා.

ගොඩාවෙනි, සිවුදහමකින් යුත් ආයතීශ්‍රාවිකා නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිටි නොට ඇති සෝවන් වූවා වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: ගොඩාවෙනි, මෙහි අරිසව-නොමෝ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ" යි. බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... මුදන ලද න්‍යාය ඇත්තී දෝනා ලද අත් ඇත්තී න්‍යායයෙහි ඇලුණි ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූවා දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ඇලුණි සහව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. ගොඩාවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසව නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිටි නොට ඇති සෝවන් වූවා වේ යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම්මේ සිවු සෝවන් අහ ඇති කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද, ඒ දහමහු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහමහි දක්නා ලැබෙමි. වහන්ස, මම "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ" යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙමි. දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... කුලයෙහි යම්කිසි දියයුතු දෑයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණ දහම ඇති සිල්වතුන් හා නො බෙදන ලද්දේ වේ යි. ගොඩාවෙනි, නොපට ලාභයෙකි. නොපට මනා ලැබුමෙකි. ගොඩාවෙනි, නොප විසින් සෝවන්පෙල පවසන ලදයි.

11. 4. 10

නන්දිය සුත්‍රය

3808. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්වත නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නන්දිය ශාක්‍යනෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් නන්දිය ශාක්‍ය නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල-කෙළේ ය: වහන්ස, "යම් ම අරිසවවතුහට සිවු සෝවන්අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද වහන්ස, ඒ අරිසවුනෙමේ ම පමාවිහරණ ඇත්තේ ද" යි?

නන්දිය, "යමකුට සිවු සෝවන් අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද, ඔහු බාහිර වූ පුහුදුන්පසෙහි සිටියෙකැ" යි මම කියමි. නන්දිය, වැලිදු අරිසවුනෙමේ යම්යේ පමාවිහරණ ඇත්තේත් නො පමාවිහරණ ඇත්තේත් වේ නම් එය අස. නන්දිය, අරිසවුනෙමේ කෙසේ නම් පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නන්දිය, මෙහි අරිසවුනෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවි-මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ" යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්විතය වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සකුටු වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රැ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වෑයම් නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වේසෙන ඔහුට පාමුඡ්ජ (තරුණප්‍රීති)ය නො වේ. පාමුඡ්ජය නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසංඝරිය නො වේ. පසංඝරිය නැති කල්හි දුකසේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නො වේ. සිත එකඟ නොවූ කල්හි සමපටිපසංඝනා දහම් පහළ නො වේ. දහම් පහළ නොවීමෙන් "පමාවිහරණ ඇත්තේ ය" යි ම ගිණුමට යේ.

පුනච්ඡරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙස -පෙ- අරියකනෙතාහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්ණෙද්ධි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. සො තෙහි අරියකනෙතාහි සීලෙහි සන්තකුටෙධා න උත්තරී වායමති දිවා පව්වෙකාය රත්තං පටිසලලානාය. තස්ස එවං පමත්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති. පාමුජ්ජෙ අසති පීති න හොති. පීතියා අසති පස්සඤ්ඤි න හොති. පස්සඤ්ඤා අසති දුක්ඛං විහරති. දුක්ඛිනො විත්තං න සමාධියති. අසමාහිතෙ විතෙත ධම්මො න පාකුභවතී. ධම්මානං අපාකුභාවා පමාදවිහාරී- කෙව ච සඛිං ගච්ඡති. එවං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො පමාදවිහාරී හොති.

කථංඤච නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදවිහාරී හොති: ඉධ නන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සො තෙන බුද්ධෙ අවෙච්චපසසාදෙන අසන්තකුටෙධා උත්තරී වායමති දිවා පව්වෙකාය රත්තං පටිසලලානාය, තස්ස එවං අපමත්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිහති. පස්සඤ්ඤායො සුඛං වෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විතෙත ධම්මො පාකුභවතී. ධම්මානං පාකුභාවා අපමාද- විහාරීකෙව ච සඛිං ගච්ඡති.

පුනච්ඡරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙස -පෙ- අරියකනෙතාහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්ණෙද්ධි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. සො තෙහි අරියකනෙතාහි සීලෙහි අසන්තකුටෙධා උත්තරී වායමති දිවා පව්වෙකාය රත්තං පටිසලලානාය. තස්ස එවං අපමත්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිහති. පස්සඤ්ඤායො සුඛං වෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විතෙත ධම්මො පාකුභවතී. ධම්මානං පාකුභාවා අපමාදවිහාරීකෙව ච සඛිං ගච්ඡති. එවං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදවිහාරී හොතිති.

පුඤ්ඤාහි සන්දවග්ගො චතුසො.

තත්තුද්දනං:

අභිසන්ද තයො චුත්තා දුට්ඨෙ දෙවපදනි ච,
 සභාගතං මහානාමො වස්සං කාලි ච නන්දියාති.

1. රත්තියා - සතා, අරියකතා.

නැදිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවුනෙමේ දහමිහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආයතනිකානු-ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ඒ ආයතනිකානුශීලයෙන් සතුටු වූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වෙසෙන ඔහුට පාමුණුය නො වේ. පාමුණුය නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසසද්ධිය නො වේ. පසසද්ධිය නැති කල්හි දුකයේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නොවේ. සිත එකඟ නො වූ කල්හි සමච්චපසසනා දහම පහළ නො වේ. දහම පහළ නොවීමෙන් “පමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ. නැදිය, මෙසේ අරිසවුනෙමේ පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ.

නැදිය, අරිසවුනෙමේ කෙසේ නම් නො පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නැදිය මෙහි අරිසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘභ. බුද්ධාභ. භගවත්ත”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගන් වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සතුටු නොවූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමා ව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතියින් ඇත්තහුගේ කය සන්තිදෙයි. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විදියි. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වෙයි. සිත එකඟ වූ කල්හි සමච්චපසසනාදහම පහළ වේ. දහම පහළවීමෙන් “නොපමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ.

නැදිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුනෙමේ දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආයතනිකානු-ශීලයෙන් සතුටු නො වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමාව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතියින් ඇත්තහුගේ කය සන්තිදෙයි. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විදී. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. සිත එකඟ වූ කල්හි සමච්චපසසනා දහම පහළ වේ. දහම පහළ වීමෙන් නො පමා විහරණ ඇත්තේ යයි ම ගිණුමට යේ. නැදිය, මෙසේ අරිසවුනෙමේ නො පමා විහරණ ඇත්තේ වේ යි.

සිවුවැනි පුද්ගලිකයන් වර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අභිසංඝසුතුරු තුනෙක් ද, දෙවපදසුතුරු දෙකෙක් ද, සභාගත, මහානාම, චසස; කාලිගොධා, නැදිය යි පසෙක් ද යි දස සුතුරු කෙනෙක් කියන ලදහ යි.

5. සභාට පුඤ්ඤභිසඤ්චග්ගො

11. 5. 1

අසඤ්චයො¹සුඤ්ඤං

3809. වත්තාරො²මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවච්චුස්සානං බුද්ධො භගවා³”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. සුඤ්ඤාච්චරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- සුඤ්ඤාච්චරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං චතුඤ්ඤා පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො.

ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුඤ්ඤා පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුඤ්ඤං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං.⁴ “එත්තකො පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො “අසඤ්චයො අපපමෙයො මහාපුඤ්ඤස්සාභාරො”තෙව සඛිං ගව්ඤ්ඤා. පෙයොපාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො න සුඤ්ඤං උදකස්ස පමාණං ගණෙතුං. “එත්තකාති උදකාලොකාතිති වා එත්තකාති උදකාලොක සතාතිති වා එත්තකාති උදකාලොකසහස්සාතිති වා.” අථ ඛො “අසඤ්චයො අපපමෙයො මහාඋදකස්සාභාරො”තෙව සඛිං ගව්ඤ්ඤා. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුඤ්ඤා පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤාහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුඤ්ඤං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං, “එත්තකො පුඤ්ඤභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො අසඤ්චයො අපපමෙයො මහාපුඤ්ඤස්සාභාරොතෙව සඛිං⁵ ගව්ඤ්ඤා. ඉදමෙවො ච භගවා -පෙ- එත්තඤ්ඤාව සඤ්ඤා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං,
 බහු භෙරවං රක්තගණානමාලයං
 නජජා යථා නරගණසඛිසෙව්ඤා,
 පුඤ්ඤා සවතනී උපයනතී සාගරං.

එවං නරං අනතදපානව්ඤ්ඤා⁶
 පෙයොනීසජ්ජඤ්ඤාස්ස⁷ දයකං,
 පුඤ්ඤස්ස ධාරා උපයනතී ඤ්ඤාතං
 නජජා යථා වාරිවහාව සාගරනතී⁸.

1. අභිද්දා - මිඡසං.
 2. ගණෙතුං - සී 2.
 3. සඛිං - මිඡසං, සඛිං - සී 2.
 4. අනතපානව්ඤ්ඤා - ඤා, මිඡසං.
 5. පෙයොනී සව්ඤ්ඤාස්ස - මිඡසං, ඤා.
 6. නරගණසඛිසෙව්ඤා - සී 2, ඤා.

5. සහාය පුනරුත්ථාපන වර්ගය

11. 5. 1

අසමබලය සූත්‍රය

3809. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගබ්බා කුසල-ගබ්බා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරීසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘෂ භ. බුද්ධිය භ. හඟවත් භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවහනනික වූ ආයතීකානංගීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගබ්බාවෝ කුසලගබ්බාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පුණ්‍යගබ්බාවන් ගෙන් කුසලගබ්බාවන් ගෙන් යුතු වූ අරීසවුනට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැ කුසල්ගහෙකැ යි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. මහණෙනි, යම් යේ මහවුහුදෙහි දිය ලාස් මෙතෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහසෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියදහසෙකැයි හෝ දියෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ ද, වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහදියකඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු පුණ්‍යගබ්බාවන්ගෙන් කුසලගබ්බාවන්ගෙන් යුතු වූ අරීසවුනට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැයි කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නොකළ හැකි පමණ නොකළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ නදීහු මහත්දියකද දරන, පමණ නොකළ හැකි, මහත් ගබ්බාවන්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන්සමූහයට උත්පත්තිසාන වූ සයුරට යමිසේ පැමිණෙද් ද,

එසෙයින් ආභාරපානවස්ත්‍ර දනය කරන සෙනසුන් අතුරුණු දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන නදීන් සයුර කරා පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 2

දුතිය අසබ්බොයාසුක්තං

3810. වක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො චුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සජා දෙවමනුස්සානං චුද්ධො භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමච්චරෙන චෙතසා අභාරං අජ්ඣාචසති මුක්ඛවාගො පයතපාභී වොස්සගුරුතො යාවයොගො දුතසංවිභාගරුතො. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ධො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා.

ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුහි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං. “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො”ති. අප් ධො “අසබ්බොයො අප්පමෙයො මහාපුඤ්ඤකම්මෙධො”ඤ්ච සබ්බං ගච්ඡති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ යජ්ඣිමා මහානදියො සංසන්දනභී, සමෙත්භී. සෙය්‍යථීදං: ගඛ්ඛා යමුතා අචිරවතී සරහු මහී. තස්ස න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගණෙතුං, “එත්තකානි උදකාලාකකානීති වා එත්තකානි උදකාලාකසකසනානීති වා එත්තකානි උදකාලාකසකසනානීති වා”. අප් ධො “අසබ්බොයො අප්පමෙයො මහා උදකකම්මෙධො”ඤ්ච සබ්බං ගච්ඡති. එවමෙව ධො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුහි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං: “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො” ති. අප් ධො “අසබ්බොයො අප්පමෙයො මහාපුඤ්ඤකම්මෙධො”ඤ්ච සබ්බං ගච්ඡති. ඉදම්චොච භගවා -පෙ- එතදචොච සජා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං
 බහුභෙරවිං රතතගණානමාලයං,
 නජ්ජා යථා නරගණසඛ්ඛසෙවිතා
 පුට්ඨ සච්ඡති උපයන්තී සාගරං.

එවං නරං අනගදපානචස්ඤා
 සෙය්‍යානීසජ්ජඤ්ඤස්ස දයකං,
 පුඤ්ඤස්ස ධාරා උපයන්ති පණ්ඨිතං
 නජ්ජා යථා වාරිවහාව සාගරන්ති.

11. 5. 2

දුතිය අසඬ්ඛයා සුත්‍රය

3810. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඬා කුශල-ගඬා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අර්ථය වූ තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බ්‍රහ්මයභ. භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අර්ථය වූ තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සඟුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අර්ථය වූ තෙමේ මුදන ලද ක්‍රියාග ඇතියේ දෝනා ලද අත් ඇතියේ දීමෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරුමල ඇති සිකින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඬාවෝ කුශලගඬාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අර්ථය වූහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීඝු, එනම්: ගඬා යමුනා අවිරවකී සරභු මහී යන පස්මහනදීඝු යම් නැතෙක එකතුවෙද්ද, ගැළපෙද්ද, එහි දිය ලාස් මෙතෙකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහසකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියදහසෙකැ යි හෝ දීමෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ ද, වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි. මහදිය කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අර්ථය වූහට “සුවයට පසය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැ”යි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි මහපින්කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මේ ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් පෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ ගඬාවෝ මහත් දියකඳ දරන පමණ නො කළැකි මහත් නදීන්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන් සමූහයට උත්පත්තිසාන වූ සයුර කරා යමසේ පැමිණෙත් ද.

එසෙයින් ආභාරපානවස්ත්‍ර දනය කරන, සෙනසුන් අතුරුණු දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන ගඬාවන් සයුර කරා පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 3

කතිය අසඬේඛයාසුත්තං

3811. වතනාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරා. කතමෙ වතනාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. අයං පටමො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති, උදයඤ්ඤානිසා පඤ්ඤය සමන්තාගතො හොති අරියාය නිබ්බේදිතාය සමොද්දකඛිකඛයගාමීනිසා. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතනාරො පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සාභාරා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං “එතතකො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සාභාරො”ති. අප ඛො “අසඬේඛයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්දො”න්වෙ සඬිං ගච්ඡතීති. ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සඤා:

යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො
 භාවෙති මග්ගං අමතස්ස පත්තියා,
 සො ධම්මසාරාධිගමො ඛයෙ රතො
 න වෙධති මච්චුරාජා ගමීස්සතීති.¹

11. 5. 4

අධ්ඩි²සුත්තං

3812. චතුභි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධ්ඩි මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති³ වුච්චති. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධ්ඤ්ඤිති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධ්ඩි මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති වුච්චති.

1. මච්චුරාජාගමනසමීනි - මජ්ඣ., සා.
 2. මහඤ්ඤොති - මජ්ඣ.,
 3. මහාභොගො මහායසොති - සා.

11. 5. 3

තනිය අසඬවයා සුත්‍රය

3811. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යනදීහු කුසල-නදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘණ. බ්‍රුහ්මයන. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවුතෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවුතෙමේ නුවණැතියේ වෙයි. උදයව්‍යයය පිරිසිදු දනුමට පමුණුවන සුදු ආයඹ වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන ප්‍රඥයෙන් සමන්විත වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මොහු සුවයට පසය වූ සිවු පින්ගහනු ය. කුසල්ගහනු ය. මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අරිසවුහට සුවයට පසය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්තට සුකර නො වේ. වැළි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. ... ආස්තෘණ වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

පින් කැමැති මහකුසල්හි පිහිටි යමෙක් නිවනට පැමිණෙනු පිණිස රහත්මහ වඩා ද, පිළිලද අරිපෙළ දහම්හර ඇති හෙතෙමේ කෙලෙස් ඝෞස කිරීමෙහි ඇලුණේ මරරජ පැමිණෙන්නේ යි නො සැලේ යි.

11. 5. 4

අධ්‍ය සුත්‍රය

3812. මහණෙනි, සිවු දහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ “ආස්තෘණ, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිවු දහමකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ආස්තෘණ. බ්‍රුහ්මයන. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අධිණව වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඹකාණ්ඨිලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ “ආස්තෘණ, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 5

දුතිය අධිසුත්තං

3813. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අට්ඨකා මහඤ්ඤා මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අධඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අට්ඨකා මහඤ්ඤා මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති.

11. 5. 6

සුඤ්ඤාසුත්තං

3814. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො ඤානාපනෙඤා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අධඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො ඤානාපනෙඤා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායනොති.

11. 5. 7

නාන්දියසුත්තං

3815. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්ගොධාරාමෙ. අථ ඛො නාන්දියො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාමී. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො නාන්දියං සකකං හගවා එතදවොච, චතුභි ඛො නාන්දිය, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො ඤානාපනෙඤා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ නාන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අධඤ්ඤාති -පෙ- සමාධි සංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො නාන්දිය, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො ඤානාපනෙඤා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමමොධිපරායනොති.

11. 5. 5

දුතිය අධ්‍යයන සූත්‍රය

3113. මහණෙනි, සිටු දහමෙකින් යුත් අරියවු “ආර්ය්‍ය ය. මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ ය. මහත් යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවිලසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්ම කෙරෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි .. අඛණ්ඩ වු ... සමාධිසංවත්තික වු ආර්ය්‍යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් සමන්වාගත ආර්ය්‍ය-ශ්‍රාවක තෙමේ “ආර්ය්‍ය ය. මහඤ්ඤ ඇත්තේ ය. මහත්භොග ඇත්තේ ය. මහත්යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 6

සුදාක සූත්‍රය

3814. මහණෙනි, මේ සිටු දහමෙකින් යුත් අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වු සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වු ... සමාධිසංවත්තික වු ආර්ය්‍යකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් යුතු අරියවු “විවස ව නොහෙන-සුලු නියත වු සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 7

නන්දිය සූත්‍රය

3815. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනවවෙහි කිඹුල්වක නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නන්දිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකක්පස් ව හුන් නන්දිය ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: නන්දිය, සිටු දහමෙකින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වු සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: නන්දිය, මෙසස්තෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වු ... සමාධි සංවත්තික වු ආර්ය්‍යකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. නන්දිය, මේ සිටු දහමින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වු සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ යි.

11. 5. 8

හඳිියසුඤානං

3816. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවතුවුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො හඳිියො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො හඳිියං සකකං හගවා එතදවොච: චතුභි ඛො හඳිිය, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ හඳිිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති පිලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො හඳිිය, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනොති.

11. 5. 9

මහානාමසුඤානං

3817. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවතුවුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො මහානාමං සකකං හගවා එතදවොච: “චතුභි ඛො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ මහානාම අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අරියකතොති පිලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො මහානාම, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනොති.

11. 5. 10

අධිගසුඤානං

3818. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, සොනාපන්තියඛොති. කතමානි වත්තාරි: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චමසවනං යොනිසොමනාසිකාරො ධම්මානුධම්මපච්චන්තී. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි සොනාපන්තියඛොති.

සගාඵසුඤ්ඤාතිසඤ්චග්ගො පඤ්චමො.

කත්‍රඤ්ඤානං :

අසඛෙඛයා තයො චුක්ඛා අඛෙඛන අපරෙ දුචෙ, සුඤ්ඤකං නඤ්ඤං හඳිියං මහානාමඛෙහි තෙ දසාති.

11. 5. 8

හද්දිය සුත්තය

3816. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනව්වෙහි කිලිල්වන නිත්‍යොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. ඉක්බිති හද්දිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්-පසෙක හුන් හද්දිය ශාක්‍යයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: හද්දිය, සිටු දහමෙකින් යුත් අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: හද්දිය, මෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුයු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධිභ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධම්ම කෙරෙහි ... සඛ්‍යා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවිචිතක වූ ආයථිකාන්තඝීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හද්දිය, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 9

මහානාම සුත්තය

3817. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිලිල්වත්පුර නිත්‍යොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: මහානාම, සිටු දහමකින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙයි. කවර සතරකින් යත්: මහානාම, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුයු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධිභ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් යුතු වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවිචිතක වූ ආයථිකාන්තඝීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහානාම, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 10

අඛණ්ඩ සුත්තය

3818. මහණෙනි, මේ සෝවන් අභ සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: සත්පුරුෂසෙවනය සඤ්චිච්ඡේදය යොනියොමනසකාරය ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්තිය යි. මහණෙනි, මොහු සිටු සෝවන් අභයි.

පස්වැනි සගාථ පුද්ගලිකයන් වර්ගය වේ යි.

එහි සුත්තනාමාවලිය:

අසලේඛයාසුත්‍ර තුනෙන් ද, අඛණ්ඩ නමින් අනෙක් දෙකක් ද කියන ලදහ, සුඤ්චික නැදිය හද්දිය මහානාම අඛණ්ඩ යන පසින් ඔහු දසයෙක් වේ යි.

6. සපයාදීම

11. 6. 1

සභාවකසුත්තං

3819. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චසාදෙන සමන්තාගතො හොති ඉතිපි සො හඟවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසානා බුද්ධො හඟවාති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙත -පෙ- අරියකතොහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවහනාතිකෙහි. “ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපනො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො”ති. ඉදමචොච හඟවා -පෙ- එතදචොච සඤා:

යඤ්ඤ සඤ්ඤා තථාගතෙ අච්චා සුපපතිධිතා,
 සීලෙහි යඤ්ඤ කල්‍යාණං අරියකතං පසංසිතං.
 සමෙත පසාදෙ යඤ්ඤී උජ්ඣුතෙහි දසසනං,
 අදළිඤ්ඤාති තං ආහු අමොසං තසා ජීවිතං.
 තසමා සඤ්ඤා සීලෙහි පසාදං ධම්මදසසනං,
 අනුසුඤ්ඤං මෙධාවී සරං බුද්ධානසාසනතති.

11. 6. 2

වසුංචුසු සුත්තං

3820. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සාවතරියං වසුං චුසො කපිලවතචුං අනුසුතො හොති කෙනවිදෙව කරණියෙන. අසෙසාසු ඛො කාපිලවතචා සකකා අඤ්ඤතරො කිර භික්ඛු සාවතරියං වසං චුසො කපිලවතචුං අනුසුතොති. අථ ඛො කාපිලවතචා සකකා යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඛාමීංසු. උපසඛාමීතා තං භික්ඛු අභිවාදෙතා එකමනා නිසීදිංසු, එකමනා නිසීතා ඛො කාපිලවතචා සකකා තං භික්ඛු එතදචොචුං:

කච්චි භතො, හඟවා අරොගො ව² බලවා වාති? හඟවා ආචුසො අරොගො ව² බලවා වාති. කච්චි පන භතො, සාරිපුත්තමොග්ගලානා අරොගො ව බලවතො වාති? සාරිපුත්තමොග්ගලානාපි ඛො ආචුසො, අරොගො ව බලවතො වාති. කච්චි පන භතො, භික්ඛුසමෙතා අරොගො ව බලවා වාති? භික්ඛුසමෙතාපි ඛො ආචුසො අරොගො ව බලවා වාති. අනී පන භතො, කිඤ්චි ඉමිනා අනතරවසෙසන හඟවතො සමුච්චා සුතං සමුච්චා පටිග්ගහිතතති? සමුච්චා මෙන ආචුසො, හඟවතො සුතං සමුච්චා පටිග්ගහිතං:

1. සකකා - මජ්ඣ, සා.
 2. වෙච්ච - මජ්ඣ, සා.
 3. අරොගො වාචුසො හඟවා - මජ්ඣ, අරොගො වෙච්චාචුසො හඟවා - සා.

6. සප්තස්කන්ධවර්ගය

11. 6. 1

සභාඵක සූත්‍රය

3819. මහණෙනි, සිවු දහමෙකින් යුත් අරීසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සඤ්ඤාධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි අරීසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘභ. බුද්ධිය භ. හඟවත්භ"යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු අරීසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සඤ්ඤාධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මේ ද වදළ සේක.

යමකුට තථාගතයන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව අවල ව මැනැවින් පිහිටියා ද, යමකුගේ යහපත් වූ ශීලයන් ආයඤ්ඤානා වූයේ පසස්තා ලද්දේ ද,

යමකුට සමසයා කෙරෙහි පැහැදීම ඇද්ද, ඥානදර්ශනයත් සාප්‍ර වූයේ වේ ද ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි (බුද්ධාදි උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය නොසිස් වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහිකරනුයේ ශ්‍රද්ධාවන් ශීලයන් පැහැදීමත් දහම දැකීමත් අනුයොගවශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

11. 6. 2

වසාංවුත් සූත්‍රය

3820. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්තුවර වස් එළඹියේ කිසියම් කටයුත්තක් පිණිස කිඹුල්වකට පැමිණියේ වෙයි. කිඹුල්වත්-පුරවැසි ශාක්‍යයෝ "සැවැත්තුවර වස් එළඹී එක්තරා මහණෙක් කිඹුල්වකට පැමිණියේ ය"යි ඇසූහ. ඉක්බිති කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහු වෙත එළඹියහ. එළඹී ඒ මහණහු වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහුට මෙය කීහ:

වහන්ස, "කිම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරොගත් බලවතුන් වනසේක් ද"යි? ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරොග ද බලවද්ද වන සේකැ යි. වහන්ස, "කිම සැරියුන් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේ නිරොගත් බලවතුන් වෙද්ද"යි? ඇවැත්නි, සැරියුන් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේත් නිරොග ද බලවද්ද ද වෙති යි. වහන්ස, "කිම බික්-සභන නිරොගත් බලවතුන් වේ ද"යි? ඇවැත්නි, බික්සභනත් නිරොග ද බලවද්ද වේ යි. වහන්ස, "මේ ඇතුළුවස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලද කිසිවක් ඇද්ද"යි? ඇවැත්නි මා විසින් මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරි යෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කිමෙක් ද යත්:)

“අපසකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො චිත්තනිං පඤ්ඤචිත්තනිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සජ්ජිකතො උපසමෙජ්ජ විහරන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරමිහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාධිතො අනාවඤ්ඤිතො තස්මා ලොකා”ති.

අපරමුඛි ඛො මෙ ආච්චියො හගවතො සලමුඛා සුතං සලමුඛා පටිග්ගහිතං: “අපසකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරමිහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාධිතො අනාවඤ්ඤිතො තස්මා ලොකා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා භික්ඛු යෙ තිණ්ණිං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොභානං තනුතො සකදගාමිතො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්තො දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති”ති.

අපරමුඛි ඛො මෙ ආච්චියො හගවතො සලමුඛා සුතං සලමුඛා පටිග්ගහිතං: අපසකා නෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ තිණ්ණිං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොභානං තනුතො සකදගාමිතො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්තො දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති, අථ ඛො එතෙව බහුතරා භික්ඛු යෙ තිණ්ණිං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපනො අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙධාධිපරායනා”ති.

11. 6. 3

ධම්මදින්නසුත්තං

3821. එකං සමයං හගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මීගදායෙ. අථ ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො පඤ්ඤි උපාසකසතෙහි සද්ධිං යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤම්. උපසඤ්ඤිතො හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො හගවන්තං එතදවොච: ඔව්දතු නො හන්තො, හගවා, අනුසාසතු නො හන්තො, හගවා යං අමිහාකං අස්ස දීඝරන්තං හිතාය සුඛායාති. තස්මාතිහ වො ධම්මදින්න, එවං සික්ඛිතබ්බං, “යෙ නෙ සුක්ඛන්තො තරාගතභාසිතො ගම්භීරා ගම්භීරස්සා ලොකුක්ඛරා සුඤ්ඤිතාපටිසංයුත්තො නෙ කාලෙත කාලං උපසමෙජ්ජ විහරිස්සාමා”ති එවං හි වො ධම්මදින්න, සික්ඛිතබ්බන්ති.

1. සුඤ්ඤ - මජ්ඣ, සා.

‘මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්පඤ්චත් දිට්ඨිදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන සසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමිභාගියසංයොජනයන් ඤය කිරීමෙන් ඔපපාතික වුවේ එහි පිරිනිවේනසුලු වූවාහු ඵලොචිත් පෙරළා නො එන ස්වභාව ඇත්තෝ වෙත් නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ’යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී. (එනම්): මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමිභාගියසංයොජනයන් ඤය කිරීමෙන් ඔපපාතික ව එහි පිරිනිවේනසුලු වූවාහු ඵලොචිත් පෙරළා නොඑනසුලු වෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයොජනයන් ඤය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමී වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ’යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද. ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කීමෙක යන්): ‘මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයොජනයන් ඤය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමී වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් ඔහු අල්පය හ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධ සංයොජනයන් ඤය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වූවාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ යි.

11. 6. 3

ධම්මදිනන සුත්‍රය

3821. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මීගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ධම්මදිනන උච්ඡු තෙමේ පන්සියයක් උච්ඡුන් සමග භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ධම්මදිනන උච්ඡු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: ‘වහන්ස, යම්සේ අපට දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි භික්ෂුව පිණිස වන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට එසේ අවවාද කරන සේක්වා. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට අනුශාසන කරන සේක්වා’යි. ධම්මදිනන, එසේ නම් මෙහි ලා නොප විසින් මෙසේ භික්ෂිය සුඤ්ඤා: තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ, ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොචුතුරු වූ සත් භුක්‍යතාවන් දක්වන්නා වූ යම් ඒ සුත්‍රාන්තයෝ වෙත් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබ වෙසෙන්නෙහි’යි මෙසේ නොප විසින් භික්ෂිය සුඤ්ඤා යි.

න ඛො තෙනං හතොතා, සුතරං අමෙහති පුත්‍රසම්බාධසයනං අජ්ඣාචසනොති කාසිකවක්ඛනං පටිච්ඡුභොතොති මාලාගඤ්චිලෙපනං ධාරයනොති ජාතරූපරජනං සාදියනොති යෙ තෙ සුක්ඛන්තා තථාගතභාසිතා ගමිතීරා ගමිතීරස්වා ලොකුක්ඛරා සුඤ්ඤනාපටිසංයුක්තා තෙ කාලෙත කාලං උපසම්පජ්ජ විහරිතුං. තෙසං නො හතොතා, භගවා අමිභාකං පඤ්ඤාසු සික්ඛාපදෙසු ධීතානං උත්තරිං ධම්මං දෙසෙතුති. තස්මාත්භ වො ධම්මදින්න, එවං සික්ඛිතඛිං: ඛුද්ධං අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතා භවිස්සාම “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්වා දෙවමනුස්සානං ඛුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා භවිස්සාම “අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි”ති. එවං හී වො ධම්මදින්න, සික්ඛිතඛිං:ති.

යානිමානි හතොතා, භගවතා වත්තාරි සොතාපක්ඛයඛලානි දෙසිතානි, සංවිජ්ජනොත තෙ ධම්මො අමෙහසු, මයඤ්ඤ භතොත, තෙසු ධම්මෙසු සාදියස්සාම. මයං හී හතොත ඛුද්ධං අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතා “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්වා දෙවමනුස්සානං ඛුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහිති. ලාභා වො ධම්මදින්න, සුලඤ්ඤං වො ධම්මදින්න, සොතාපක්ඛිඵලං ධම්මදින්න, ව්‍යා- කකන්ති.¹

11. 6. 4

ගිලානසුක්ඛං

3822. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී- නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොහති: “නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්ඛමීසසනී”ති. අසෙසාසි ඛො මහානාමො සකෙකා සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොහති: නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්ඛමීසසනී”ති. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤමී. උපසඤ්ඤමීඤ්ඤා භගවතාං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තාං නිසීදී. එකමන්තාං නිසීකොතො ඛො මහානාමො සකෙකා භගවතාං එතදවොච: සුතං මෙතං² හතොතා, සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොහති “නිට්ඨිතවීචරො භගවා, තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්ඛමීසසනී”ති න ඛො තෙනං⁴ හතොතා, භගවතො සමුට්ඨා සුතං, සමුට්ඨා පටිගහතිතං “සසුඤ්ඤන උපාසකොත සපුඤ්ඤ උපාසකො ආධාධිකො දුක්ඛිතො ඛලගිලානො ඔච්චිතඛො”ති.

1. මයඤ්ඤ තෙසු - මජ්ඣ., සා.
 2. ධම්මදින්නා භුග්ගොති ව්‍යාකහන්ති - මජ්ඣ., සා.
 3. සුතමෙතං - මජ්ඣ.,
 4. පතොතං - මජ්ඣ., කෙ එතං - පි 1, 2.

වහන්ස, දරුවන්ගෙන් පළිබෝධ ඇති යහන්ති වෙසෙන සිනිඳුසඳුන් ගල්වන මල්ගඳ විලෙවුන් දරන රන්රිදී ඉවසන අප විසින් තරාගනයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොවුතුරු වූ ඉත්තාසාසුතිසංයුක්ත වූ යම් ඒ සුත්තානායෝ වෙත් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබ මේ විසුම සුකර නො වේ. වහන්ස, පස් සිකපෙදෙහි සිටි ඒ අපට මතු දහමක් දෙශනා කරන සේක්වා යි. ධම්මදිනක, එසේ නම් මෙහි ලා නොප විසින් මෙසේ භික්ෂියයුතු: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු. ධර්ම කෙරෙහි ... සඛ්‍යයා කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධිසංවනිනික වූ ආයඝිකානාශීලයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු”යි ධම්මදිනක, මෙසේ නොප විසින් භික්ෂියයුතු යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිවු සෝවන් අහක් වදරන ලද ද ඒ දහම් අප කෙරෙහි ඇත. වහන්ස, අපි ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලබමු. වහන්ස, අපි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගතයම්හ. ධර්ම කෙරෙහි ... සඛ්‍යයා කෙරෙහි ... අධර්ම වූ ... සමාධිසංවනිනික වූ ආයඝිකානාශීලයෙන් සමන්වාගතයම්හ”යි. ධම්මදිනක, නොපට ලාභයෙකි. ධම්මදිනක, නොපට මනා ලැබුමෙකි. ධම්මදිනක, සෝවන්පල පවසන ලද යි.

11. 6. 4

ගීලාන සුත්‍රය

3822. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනව්වෙහි කිඹුල්වන නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි. “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මහානාම ශාක්‍යයෝ ඇසූහ. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මෙය මා විසින් අසන ලදී. “වහන්ස, (පැනැති) සෝවන් උච්ඡුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගීලන් වූ පැනැති උච්ඡු තෙමේ අවවාද කටයුත්තේ ය”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි නො ම අසන ලදී. ඉදිරියෙහි නො ම පිළිගන්නා ලදී යි.

සප්පඤ්ඤන මහානාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළභගීලානො චතුභි අසසාසනීයෙහි ධම්මෙහි අසසාසෙනධො. අසසසතායසමා, අත්ථායසමිතො බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙ “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. අසසසතායසමා, අත්ථායසමිතො ධම්මෙ අවෙච්චසසාදෙ “ස්වාකධාතො භගවතා ධම්මො -පෙ- පවුච්ඤං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤහී”ති. අසසසතායසමා අත්ථායසමිතො සඛෙඤ අවෙච්චසසාදෙ “සුපච්චකොතා භගවතො සාවකසඛො -පෙ- අනුඤ්ඤං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකසසා”ති. අසසසතායසමා අත්ථායසමිතො අරියකනිතානි සීලානි අධර්මානි -පෙ- සමාධීසංවහනනිකානීති.

සප්පඤ්ඤන මහානාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාළභගීලානො. ඉමෙහි චතුභි අසසාසනීයෙහි ධම්මෙහි අසසාසෙනා ඵවමසස වචනීයො. “අත්ථායසමිතො මාතාපිතුසු අපෙඛා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ මාතාපිතුසු අපෙඛාති. සො ඵවමසස වචනීයො. ආයසමා ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙඛං කර්සසති මරිසසතෙව, නො වෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙඛං කර්සසති මරිසසතෙව. සවායසමිතො මාතාපිතුසු අපෙඛා තං පජ්භා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යා මෙ මාතාපිතුසු අපෙඛා සා පභීනා”ති සො ඵවමසස වචනීයො: “අත්ථී පනායසමිතො පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “ආයසමා ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙපායසමා පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛං කර්සසති මරිසසතෙව, නො වෙපායසමා පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛං කර්සසති මරිසසතෙව. සවායසමිතො පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛා තං පජ්භා”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යා මෙ පුඤ්ඤරෙසු අපෙඛා සා පභීනා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “අත්ථී පනායසමිතො මානුසකෙසු පඤ්ඤිත කාමගුණෙසු අපෙඛා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “අත්ථී මෙ මානුසකෙසු පඤ්ඤිත කාමගුණෙසු අපෙඛා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “මානුසකෙහි ඛො ආවුසො, කාමෙහි දිබ්බා කාමා අභිකතනාතරා ච පභීතතරා ච. සාධායසමා මානුසකෙහි කාමෙහි විකං වුට්ඨාපෙතො චාතුමභාරාථකෙසු දෙවෙසු විතං අධිමොවෙහී”ති.

1. අසසාසනීයෙහි - සී 1, 2, සා.
 2. ආයසමා - සී 1, සී 2.
 3. සාධායසමා යා ඤ මාතාපිතුසු අපෙඛා - මජ්ඣ, සා.
 4. මානුසකෙසු - සී 1, 2.
 5. කාමෙසු - සී 1, 2.

මහානාම, පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දඩයේ ගිලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර සිටු දහමෙකින් අස්වැසියසුතු. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හඟවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දැනුතු ය”යි, ධර්මය කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසබ්බ තෙමේ සුප්‍රතිපක්‍ය ය ... ලෝකයාහට අනුඤ්ඤා පුණ්‍යකෙණ්‍ය ය”යි, සබ්බයා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසෙවා. අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයුෂ්මත්හට ඇත.

මහානාම පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දඩයේ ගිලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර මේ සිටු දහමින් අස්වයා “ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කිවසුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හේ මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව කරන්නේ නමුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ නමුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත්නම් එය හරුව”යි. හෙ ඉදින් “මවුපියන් කෙරෙහි මට යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණ ය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව ඇද්ද”යි මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙ මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා කරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත් නම් එය හරුව”යි.

ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණ ය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ මෙසේ කියසුතු වන්නේ ය: “ඇවැත්නි, මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ට වඩා දෙවියන් පිළිබඳ කාමයෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් සිත නභා සිටුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “මානුසකෙහි කාමෙහි මෙ වික්‍රමං වුට්ඨිතං වාතුඉච්චාරාථිකෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “වාතුඉච්චාරාථිකෙහි ඛො ආචුසො දෙවෙහි කාවනිංසා දෙවා අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා වාතුඉච්චාරාථිකෙහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා කාවනිංසෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “වාතුඉච්චාරාථිකෙහි මෙ දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨිතං, කාවනිංසෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “කාවනිංසෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි යාමා දෙවා අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා කාවනිංසෙහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා යාමෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “කාවනිංසෙහි ඛො දෙවෙහි මෙ වික්‍රමං වුට්ඨිතං, යාමෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “යාමෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි කුසිතා දෙවා අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා යාමෙහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා කුසිතෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යාමෙහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රමං වුට්ඨිතං, කුසිතෙසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “කුසිතෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි නිච්චාණරතී දෙවා අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා කුසිතෙහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා නිච්චාණරතීසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “කුසිතෙහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රමං වුට්ඨිතං, නිච්චාණරතීසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “නිච්චාණරතීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි පරනිමේතවසංචනතී දෙවා අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා නිච්චාණරතීහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා පරනිමේතවසංචනතීසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “නිච්චාණරතීහි දෙවෙහි මෙ වික්‍රමං වුට්ඨිතං, පරනිමේතවසංචනතීසු දෙවෙසු වික්‍රමං අධිමොචිතන්ති”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “පරනිමේතවසංචනතීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි බ්‍රහ්මලොකො අභික්‍රමනන්තරො ච පඤ්ඤනරො ච සාධායසමා පරනිමේතවසංචනතීහි දෙවෙහි වික්‍රමං වුට්ඨාපෙඤා බ්‍රහ්මලොකෙ වික්‍රමං අධිමොචෙහී”ති.

ඉදින් හෙතෙමේ “මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. සිවුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ට වඩා තවුනිසාවැසි දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් සිත තහා තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී, තවුනිසාවැසි දෙවියන්ට වඩා යාමදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත්-තෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් සිත තහා යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී, යාමදෙවියන්ට වඩා තුසිතදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ යාමදෙවියන් ගෙන් සිත තහා තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “යාමදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී, තුසිතදෙවියන්ට වඩා නිමොණරතී දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ තුසිතදෙවියන් ගෙන් සිත තහා නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “තුසිතදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී, නිමොණරතීදෙවියන්ට වඩා පරනිර්මිත වසවර්තීදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ නිමොණරතීදෙවියන් ගෙන් සිත තහා පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “නිර්මොණරතී දෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නී, පරනිර්මිතවසවර්තී දෙවියන්ට වඩා බඹලොව ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වේ. ආයුෂ්මත් තෙමේ පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් ගෙන් සිත තහා බඹලොව කෙරෙහි සිත තබව” යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

සො වෙ ඵට්ඨං වදෙයා: පරනිඤ්ඤවසවනතීභි ඛො දෙවෙභි මෙ විහංඤා චුට්ඨිතං, චුඤ්ඤාලොකෙ විහංඤා අධිමොචිතංගති'. සො ඵට්ඨමස්ස වචනීයො: "චුඤ්ඤාලොකො'පි ඛො ආචුඤ්ඤා, අනිච්ඤා අද්ධුවො සක්කායපරියාපනෙතා, සාධායසමා චුඤ්ඤාලොකා විහංඤා චුට්ඨාපෙඤ්ඤා සක්කායනිරොධෙ විහංඤා උපසංභරා'ති.¹

සො වෙ ඵට්ඨං වදෙයා: "චුඤ්ඤාලොකා මෙ විහංඤා චුට්ඨිතං සක්කායනිරොධෙ විහංඤා උපසංභරංගති'" ඵට්ඨං විමුච්ඡිතභ්වත්ඤාසංඝො ඛො මහානාම උපාසකස්ස වස්සසනච්ඡිකම්බිකොනා² භික්ඛුනා න කීඤ්ඤි නානාකරණං වදමී යද්දං විමුච්ඡන්තීයා විමුච්ඡන්තීති.⁴

11. 6. 5

ඵලසුඤ්ඤා

3823. වහ්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සොනාපතති ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති. කතමෙ වහ්නාරො: සඤ්ඤාසංඝෙවො සඤ්ඤාසචනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොඤ්ඤාසංඝෙවො පටිපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වහ්නාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සොනාපතති ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති.

11. 6. 6

දුතිය ඵලසුඤ්ඤා

3824. වහ්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සකද්දගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති. කතමෙ වහ්නාරො: සඤ්ඤාසංඝෙවො සඤ්ඤාසචනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොඤ්ඤාසංඝෙවො පටිපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වහ්නාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සකද්දගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති.

11. 6. 7

තතිය ඵලසුඤ්ඤා

3825. වහ්නාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති. කතමෙ වහ්නාරො: සඤ්ඤාසංඝෙවො සඤ්ඤාසචනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොඤ්ඤාසංඝෙවො පටිපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වහ්නාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවහ්නංගති.

1. උපසංභරාභීති - මජ්ඣ. 2. උපසංභරාමීති - මජ්ඣ. 3. ආචුඤ්ඤා විමුච්ඡන්තීකොනා² මජ්ඣ. 4. විමුච්ඡන්තී - මජ්ඣ.

ඉදින් හෙතෙමේ “පරනිර්මිතවශවර්කීදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. බඹලොව කෙරෙහි සිත තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ ඇවුත්තී, බඹලොව ද අනිසය. නො තීර ය. සත්කායයට ඇතුළත් ය. ආයුෂ්මත් තෙමේ බඹලොවින් සිත නගා සත්කායනිරොධය කෙරෙහි සිත එළවා තබව්”යි මෙසේ කියුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “බඹලොවින් මාගේ සිත නැඟිණි. සත්කාය-නිරොධයෙහි සිත එළවා තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් “මහානාම, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇති උවසුණුගේ සියවසක් මුළුල්ලෙහි මිදුණු සිත් ඇති මහණහු සමග විමුක්තිය ඇරඹ විමුක්තියෙහි කිසි වෙනසක් නො කියමි”යි.

11. 6. 5

එල සූත්‍රය

3823. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 6

දුතියඵල සූත්‍රය

3824. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 7

තතියඵල සූත්‍රය

3825. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 8

චතුස් ඵලසුක්කං

3826. වතොරොමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති. කතමෙ වතොරො: සප්පරිසසංසෙවො සඤ්චමච වනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තනති.

11. 6. 9

පටිලාහසුක්කං

3827. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපටිලාහාය සංවත්තනති කතමෙ වතොරො: සප්පරිසසංසෙවො සඤ්චමච සවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපටිලාහාය සංවත්තනති.

11. 6. 10

වුඩ්ඪිසුක්කං

3828. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තනති. කතමෙ වතොරො: සප්පරිසසංසෙවො සඤ්චමච සවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තනති.

11. 6. 11

වෙපුලලසුක්කං

3829. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙපුලලාය සංවත්තනති. කතමෙ වතොරො: සප්පරිසසංසෙවො සඤ්චමච සවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙපුලලාය සංවත්තනති.

සප්පඤ්ඤවග්ගො ඡට්ඨො.

තත්තුඤ්ජනං :

- සභාරකං වසසවුක්ඛං ධම්මදින්නං භිලානකං,
- චතුස්ඵලා පටිලාහො වුඩ්ඪි වෙපුලලනාමිතොති.

11. 6. 8

වතුත්පල සූත්‍රය

3826. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිත්‍රවණ යෝනියොමනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 9

පටිලාහ සූත්‍රය

3827.- මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිත්‍රවණ යෝනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 10

වුධිඨි සූත්‍රය

3828. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිත්‍රවණ යෝනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 11

වෙපුල්ල සූත්‍රය

3829. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චිත්‍රවණ යෝනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත් යි.

සවැනි සප්තස්වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සභාරක, වසංචුක්ඛ, ධම්මදින්න, භිලානක යි සතරෙකි. පලසුතුරු ද සතරෙකි, පටිලාහ වුධිඨි වෙපුල්ල නම් තුනෙකැ යි මුළුල්ල එකොළොසෙකි.

7. මහාපඤ්ඤාවගේ

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤාසුභතං

3830. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති. කතමෙ වතොරො: සප්පරිසසංසෙවො සද්ධිමමසවනා යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපච්චසනී. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතොරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 2

පුට්ඨපඤ්ඤාසුභතං

3831. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පුට්ඨපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤාසුභතං

3832. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- විපුලපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 4

ගම්භීරපඤ්ඤාසුභතං

3833. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ගම්භීරපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤාසුභතං

3834. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- අසාමන්තපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 6

භූරිපඤ්ඤාසුභතං

3835. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භූරිපඤ්ඤතාය සංවත්තනීති.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුලලසුභතං

3836. වතොරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පඤ්ඤාබාහුලලාය සංවත්තනීති.

1. අපසමක - මජ්ඣ., සා. අපමක - පි 1, 2.

7. මහාපඤ්ඤා වර්ගය

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤා සූත්‍රය

3830. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතින්. කවර සිවු දහම කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්චරමග්‍රවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති”යි මහණෙනි, මේ සිවු දහමහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 2

පුටුපඤ්ඤා සූත්‍රය

3831. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... ලොවුතුරු පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤා සූත්‍රය

3832. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... විපුලපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 4

ගම්භීරපඤ්ඤා සූත්‍රය

3833. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... ගැඹුරුපැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤා සූත්‍රය

3834. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් .. අසාමන්ත (නො සමීප) පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 6

භූමිපඤ්ඤා සූත්‍රය

3835. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... බොහෝ පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුල්ල සූත්‍රය

3836. මහණෙනි, මේ සිවු දහම කෙනෙක් ... පැන බහුලබව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤසුත්තං

3837. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- සීසපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤසුත්තං

3838. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ; ධම්මා -පෙ- ලහුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤසුත්තං

3839. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භාසුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤසුත්තං

3840. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ජවනපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 12

තික්ඛපඤ්ඤසුත්තං

3841. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- තික්ඛපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 13

නිබ්බේධිකපඤ්ඤසුත්තං

3842. වත්ඨාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා නිබ්බේධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනතී. කතමෙ වත්ඨාරො: සප්පට්ඨසංසෙවො සඤ්චලසචනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මෙපට්ඨසනි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්ඨාරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා නිබ්බේධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

මහාපඤ්ඤවග්ගො සත්තමො.

කත්තුඤ්ඤනං:

මහාපුච්චිපුලගභීරං අසාමන්තභූරිබාහුලං,
සීසලහුභාසුජවන නික්ඛනිබ්බේධිකායවාති.

සොධාපනතිසංයුතං සමභවං.

කත්තු වග්ගඤ්ඤනං:

වෙළඳාර රාජකාරාමා සරකානි පුඤ්ඤභිසඤ්ඤ
සගාථපුඤ්ඤභිසඤ්ඤ සප්පඤ්ඤ මහාපඤ්ඤ වාති.

1. භාස - මජ්ඣ, සා.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤ සූත්‍රය

3837. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් ... වහා වැටුණෙන පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3838. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් ... යුහුපැනැතිබව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3839. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් .. භාසබහුල පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤ සූත්‍රය

3840. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් ... දිවෙන පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 12

නික්බපඤ්ඤ සූත්‍රය

3841. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් ... නියුණු පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 13

නිබ්බේධිකපඤ්ඤ සූත්‍රය

3842. මහණෙනි, මේ සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිබ්බේධික පඤ්ඤ (කෙලෙස් පළන පැනැති බව) පිණිස පවතින්. කවර සිටු දහමෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන, සඤ්ඤාභුල, යොනිසො මනසිකාර, ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමහු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිර්වේධික පැනැති බව පිණිස පවතින් යි.

සත්වැනි මහාපඤ්ඤ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මහාපඤ්ඤ පුටුපඤ්ඤ විපුලපඤ්ඤ ගම්භීරපඤ්ඤ අසාමන්තපඤ්ඤ භූමිපඤ්ඤ පඤ්ඤබාහුල සීසපඤ්ඤ ලහුපඤ්ඤ භාසුපඤ්ඤ ජවනපඤ්ඤ නික්බපඤ්ඤ නිබ්බේධිකපඤ්ඤ යි තෙලෙස් සූතුරු කෙනෙකි.

සොනාපත්ති සංයුත්තය නිමිත්‍ය යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

වෙළුචාර, රාජකාරාම, සරකානි, පුඤ්ඤභිසදු, සභාර පුඤ්ඤභිසදු, සපඤ්ඤ, මහාපඤ්ඤ යි (සොනාපත්තිසංයුතයෙහි වර්ග සතෙකි යි).

12. සම්මසංයුතං

1. සමාධිවිඝ්නනා

12. 1. 1

සමාධිසුඤ්ඤා

3843. එවං මෙ සුඤ්ඤා ඵකං සමයං භගවා සාවකීයං විහරති ඤෙකචනෙ අනාචජිණ්ඩකසස ආරාමෙ. -පෙ- සමාධිං භික්ඛවෙ, භාවෙඵ. සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. කිංඤ්ඤා යථාභුතං පජානාති: ඉදං දුක්ඛතනී යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යථාභුතං පජානාති. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවෙඵ, සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති.

තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනී යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛසමුදයොති යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යොගො කරණීයො, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණීයොති.

12. 1. 2

පටිසලානසුඤ්ඤා

3844. පටිසලානෙ භික්ඛවෙ, යොගමාපජ්ජඵ, පටිසලුට්ඨො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. කිංඤ්ඤා යථාභුතං පජානාති: ඉදං දුක්ඛතනී යථාභුතං පජානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යථාභුතං පජානාති. පටිසලානෙ භික්ඛවෙ, යොගමාපජ්ජඵ, පටිසලුට්ඨො: භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. තසොනිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනී යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණීයොති.

12. 1. 3

කුලපුත්තසුඤ්ඤා

3845. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමො අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිංසු, සබ්බෙ තෙ වතුඤ්ඤාං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමො අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිස්සන්ති, සබ්බෙ තෙ වතුඤ්ඤාං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙවී භික්ඛවෙ, එතර්හි කුලපුත්තා සමො අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජන්ති, සබ්බෙ තෙ වතුඤ්ඤාං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය.

---

1. පටිසලානො - ඉඉ.

12. සම්ම සංයුත්තය

1. සමාධි වර්ගය

12. 1. 1

සමාධි සූත්‍රය

3843. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාගාවතූන් වහන්සේ සෑවක සමීපයෙහි අනෝපිඬුසිඬුහුගේ දෙවරමහි වැඩවසන සේක ... මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුයේ දැනිසි. කුමක් තතුයේ දැනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනිසි. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුයේ දැනිසි. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුයේ දැනිසි. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනිසි. මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි (දැන) වියභිය කටයුතු. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි වියභිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි වියභිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියභිය කටයුතු යි.

12. 1. 2

පටිසල්ලාන සූත්‍රය

3844. මහණෙනි, විවේකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවේකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී. කුමක් තතුයේ දැනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී. මහණෙනි, විවේකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවේකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුයේ දැනී. මහණෙනි, එහෙයින් එහි ලා “මේ දුකැ”යි වියභිය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියභිය කටයුතු යි.

12. 1. 3

කුලපුත්ත සූත්‍රය

3845. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය.

කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපද්දා අරියසච්චස්ස. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිංසු -පෙ- පබ්බජිස්සන්ති -පෙ- පබ්බජන්ති, සබ්බෙ නෙ ඉමෙසං යෙව් චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමෙයාය. තස්මානිභ හික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො, -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 4

දුක්ඛ සමුදයකුලපුත්තකතං

3846. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභූතං අභිසමෙසුං, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමෙසුං. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභූතං අභිසමෙසස්සන්ති, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමෙසස්සන්ති. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, එතරහි කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභූතං අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමෙත්ති. කතමානි චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභූතං අභිසමෙසුං -පෙ- අභිසමෙසස්සන්ති -පෙ- අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ නෙ ඉමානි චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමෙත්ති. තස්මානිභ හික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 5

සමණොච්චණසුත්තං

3847. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රංසු, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රංසු. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රස්සන්ති, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රස්සන්ති. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ති, සබ්බෙ නෙ චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ති. කතමානි චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙව් හික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රංසු -පෙ- අභිසමුදුජ්ඣන්ද්‍රස්සන්ති -පෙ- අභිසමුදුජ්ඣන්ති, සබ්බෙ නෙ ඉමානි චක්ඛාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසමුදුජ්ඣන්ති. තස්මානිභ හික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

1. භාමිනීපටිපද්දා - ඡා.

කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීයතා ය දුඛසමුදයායතීයතා ය දුඛනිරෝධායතීයතා ය දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීයතා යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වුහු ද ... පැවිදි වන්නාහු ද ... පැවිදි වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු අරියස් ම තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයතීය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීයතීය කටයුතු යි.

12. 1. 4

දුක්ඛකුලපුත්ත සූත්‍රය

3846. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීයතා ය ... දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීයතා යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතු යේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීයතාය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයතීය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීයතීය කටයුතු යි.

12. 1. 5

සමණධ්‍රාත්මණ සූත්‍රය

3847. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීයතාය තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීයතාය තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීයතාය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර චතුරායතීයතා කෙනෙක් ද යත්: දුඛායතීයතා ය .. දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීයතා යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ... අවබෝධ කරන්නාහු ද, ... අවබෝධ කෙරෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීයතාය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ “දුක්ඛ”යි වීයතීය කටයුතු ... මේ “දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වීයතීය කටයුතු යි.

12. 1. 6

දුතිය සමණව්‍යාභමණසුත්තං

3848. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අනාගතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, එතරභි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. කතමානි වහ්නාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං. යෙ භි කෙව් භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං -පෙ- පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ ඉමානි වහ්නාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 1. 7

විතකකසුත්තං

3849. මා භික්ඛවෙ, පාපකෙ අකුසලෙ විතකකෙ විතකකෙට. පෙය්‍යථිදං: කාමචිතකකං ව්‍යාපාදචිතකකං විභිංසාචිතකකං. තං කිසස හෙතු, නෙතෙ භික්ඛවෙ, විතකකා අත්ථසංභිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා න නිබ්බිදය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමමාධාය න නිබ්බානාය සංවහ්නකත්. විතකකෙනො¹ ච බො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි විතකකය්‍යාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි විතකකය්‍යාථ. තං කිසස හෙතු, එතෙ භික්ඛවෙ, විතකකා අත්ථසංභිතා එතෙ ආදිබ්‍රහ්මචරියකා. එතෙ නිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමමාධාය නිබ්බානාය සංවහ්නකත්. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

1. විතකකො යා. විතකකො - ඔ 1, 2,

12. 1. 6

දුතිය සමණඛාන්මණ සූත්‍රය

3848. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ (මමී) අවබෝධ කෙළෙමැ යි (තමන්) පැවසූහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායාසිසත්‍යය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්-නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායාසිසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතු සේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි තමන් පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායාසිසත්‍යය තතුසේ අභිසම්බුද්ධිය යි පවසන්. කවර චතුරායාසිසත්‍යයක් ද යත්: දුඛායාසිසත්‍යය ... දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහු ද ... පවසන්නාහු ද ... පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායාසිසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ “දුකඛ”යි වියභිය කටයුතු ... මේ “දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියභිය කටයුතු යි.

12. 1. 7

චිත්තක සූත්‍රය

3849. මහණෙනි, ලාමක වූ අකුශල චිත්තකයන් නහමක් චිත්තකණය කරවු. එනම්: කාමචිත්තක ය, ව්‍යාපාදචිත්තක ය, විභිංසා චිත්තක යි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිත නො වෙත්. මගබ්බසරථ මුල් වූවෝ නො වෙත්. නිර්වේදය පිණිස නො පවතින්. විරාගය පිණිස නො පවතින්. නිරෝධය පිණිස නො පවතින්. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතින්. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතින්. සමොධිය පිණිස නො පවතින්. නිර්වාණය පිණිස නො පවතින්. මහණෙනි, කෙපි චිත්තකණය කරන්නාහු නම් “මේ දුකඛ”යි චිත්තකණය කරවු ... “මේ දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි චිත්තකණය කරවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිතයහ. මොහු මගබ්බසරථ මුල් ය. මොහු නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතින්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකඛ”යි වියභිය කටයුතු ... මේ දුකඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියභිය කටයුතු යි.

12. 1. 8

විනායසූතං

3850. මා භික්ඛවෙ, පාපකං අකුසලං විනං විනොතං¹. “සසසනො ලොකොති වා, අසසනො ලොකොති වා, අනතවා ලොකොති වා, අනතවා ලොකොති වා, නං ජීවං නං සරිරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති වා, හොති තථාගනො පරච්චරණාති වා, න හොති තථාගනො පරච්චරණාති වා, හොති ච න ච හොති තථාගනො පරච්චරණාති වා, නෙව හොති න න හොති තථාගනො පරච්චරණාති වා. නං කීසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනං අස්සංභිතා, නාදි බ්‍රහ්මචරියකා, න නිබ්බිදය න විරාගය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤය න සමෙධාධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. විනොතං වා චො තුමෙහ භික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති විනොතංසාරං -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදති විනොතංසාරං. නං කීසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ, විනං අස්සංභිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිදය විරාගය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමෙධාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 1. 9

විග්ගාහිකකථාසූතං

3851. මා භික්ඛවෙ, විග්ගාහිකකථං කථෙට්ඨං² “න කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසී, අහං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාමි, කිං කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානිස්සසී? මිච්ඡාපටිපන්නො කමසී, අහමස්මි සචො පටිපන්නො පුරෙ වචනීයං පච්ඡා අවච, පච්ඡා වචනීයං පුරෙ අවච, සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ, ආවිණ්ණං තෙ විපරාවතං, ආරොපිතො තෙ වාදෙ, වර වාදපමොක්ඛාය³, නිග්ගහිතොසී, නිට්ඨෙධෙති සවෙ පහොසීති. නං කීසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ කථා අස්සංභිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා. න නිබ්බිදය න විරාගය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤය න සමෙධාධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙට්ඨං වා චො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති කථෙට්ඨංසාරං -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදති කථෙට්ඨංසාරං. නං කීසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ. කථා අස්සංභිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිදය විරාගය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤය සමෙධාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපදති යොගො කරණියොති.

1. විනොතංසාරං - මජ්ඣං,
 2. කථෙට්ඨංසාරං - මජ්ඣං,
 3. පච්චාරොපමොක්ඛාය - සුඤ්ඤා, 1. ධම්ම

12. 1. 8

විත්තා සූත්‍රය

3850. මහණෙනි, “ලොකය ආචන්ද්‍රයා”යි හෝ “ලොකය අභ්‍යචන්ද්‍රයා”යි හෝ “ලොකය අනාචන්ද්‍රයා”යි හෝ “ලොකය අනානාචන්ද්‍රයා”යි හෝ “එය ජීවය එය ඉරීරය” යි හෝ “ජීවය අනෙකෙක ඉරීරය අනෙකෙක”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො වේ”යි හෝ සත්තියා මරණින් මතු වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ යි හෝ”යි ලාමක අකුසල් සිතක් නො සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත නො වේ, මහබලසරට මුල් නො වේ, නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සංකොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි සිතන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි සිතවු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සංකොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 9

විග්ගාහිකකථා සූත්‍රය

3851. මහණෙනි, “තෙපි මේ සස්න නො දැනිවු, මම මේ සස්න දැනිමි. කිම තෙපි මේ සස්න දැනිවු ද, තෙපි වරදවා පිළිපන්තාහු වවු. මම මැනවින් පිළිපන්තෙමි වෙමි. පළමු කිය යුත්ත පසු ව කිහු, පසුව කිව යුත්ත පළමු කිහු. මාගේ වචනය කරුණු සහිත ය. තොපගේ වචනය කරුණු රහිත ය. නොප විසින් දිගුකලක් මුළුලෙහි පුරුදු කරන ලද ද පෙරළී සිටියේ ය. නොපට දෙස් නගන ලද. දෙසින් මිදීම පිණිස හැසිරෙවු. නිගා කරන ලදහු යැ, ඉදින් සමත් වවු නම් කිදහස් වවු”යි විරුද්ධවාදී කථා නො කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සංකොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සංකොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු. ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 10

නිරවජාන කථාසූතං

3852. මා භික්ඛවෙ, අනෙකවිහිතං නිරවජානකථං කථෙථ: සෙය්‍යථීදං: රාජකථං වොරකථං මහාමත්තකථං සෙනාකථං භයකථං සුඤ්ඤකථං අත්තකථං පානකථං වස්තකථං සයනකථං මාලාකථං ගක්ඛකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉස්ථිකථං පුරිසකථං සුරකථං¹ වීසිඛාකථං කුමභවධානකථං පුබ්බපෙතකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිභවාභවකථං ඉති වා. තං කිංස භෙතු: නොයා භික්ඛවෙ, කථා අස්සංභිතා. නාදිබුඤ්චවරියකා න නිබ්බද්දය න වීරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමමොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙන්තා ච බො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” කථෙය්‍යාථ. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති” කථෙය්‍යාථ, තං කිංස භෙතු: එසා භික්ඛවෙ කථා අස්සංභිතා එසා ආදිබුඤ්චවරියකා. එසා නිබ්බද්දය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදති” යොගො කරණීයො ති.

සමාධිවග්ගො පඨමො.

කත්තූද්දනං:

සමාධිපටිසලලානා කුලපුත්තා පරෙ දුවෙ
 සමඤ්චාභමණා දෙච විතකකා වින්තා විග්ගාහිකා කථාති.

1. සුරාකථං - සෞ. ම 1,2,

12. 1. 10

නිරව්‍යානකරා සූත්‍රය

3852. මහණෙනි, නන්වැදූරුම් නිරිසන් කරා නො කියවු. එනම් “රජුන් පිළිබඳ කරා, සොරුන් පිළිබඳ කරා, මහාමාත්‍රයන් පිළිබඳ කරා, සේනාවන් පිළිබඳ කරා, බිය පිළිබඳ කරා, යුද පිළිබඳ කරා, අහර පිළිබඳ කරා, පානවර්ග පිළිබඳ කරා, වස්ත්‍ර පිළිබඳ කරා, සෙනසුන් පිළිබඳ කරා, මල්දම් පිළිබඳ කරා, ගඳ පිළිබඳ කරා, නැයන් පිළිබඳ කරා, වාහන පිළිබඳ කරා, ගම් පිළිබඳ කරා, නියමගම් පිළිබඳ කරා, නගර පිළිබඳ කරා, දහවු පිළිබඳ කරා, ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ කරා, පුරුෂයන් පිළිබඳ කරා, සුරයන් පිළිබඳ කරා, වීථි පිළිබඳ කරා, දියනොට පිළිබඳ කරා, (කුමභද්‍රසීන් පිළිබඳ කරා) ඉකුත් නැයන් පිළිබඳ කරා, නානාස්භව ආකී කරා, ලොකනිෂාණය පිළිබඳ කරා, සමුද්‍ර හටගැනීම පිළිබඳ කරා (ශාඛන උවෙස්ද ආදී) හවාහව කරා හෝ”යි. එ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කරා වැඩ සහිත නො වේ. මහබ්බසරට මුල නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤා පිණිස නො පවතී. සමෙකාධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්නහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛසමුදය”යි කියවු. “මේ දුක්ඛනිරොධ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කරා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබ්බසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සමෙකාධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියඛය කටයුතු. “මේ දුක්ඛ සමුදය”යි වියඛය කටයුතු. “මේ දුක්ඛනිරොධ”යි වියඛය කටයුතු. “මේ දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”යි වියඛය කටයුතු යි.

පළමුවැනි සමාධිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සමාධි, පටිසලාන යි දෙසුතුරෙකි. අනෙක් කුලපුක්ක සුතුරු දෙකෙකි. සමණඛ්‍යාහමිණ සුතුරු දු දෙකෙකි: විතකක, විනානා, විභාහිකකරා, නිරව්‍යානකරා යි සිවු සුතුරෙකි යි මුළුල දශයෙකි යි.

2. ධම්මචක්කසාවකනනවග්ගො

12. 2. 1

ධම්මචක්කසාවකනන සූතතං

3853. එවං මෙ සූතං, එකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදයෙ තත්‍ර ඛො භගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛූ ආමනොති: “දෙඛ මෙ භික්ඛවෙ, අනාගා පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා. යොචායං කාමෙසු කාමසුඛලලිකානුයොගො භීනො ගමෙවා පොථුජ්ජනිකො අනරියො අනඤ්ඤාසංහිතො, යො වායං අනනකිලමචානුයොගො දුකෙබ්බා අනරියො අනඤ්ඤාසංහිතො, එතෙ තෙ¹ භික්ඛවෙ, උභො අනෙත අනුපගමම මජ්ඣමා පටිපදු තරාගතෙන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවකතාති. කතමා ව සා භික්ඛවෙ මජ්ඣමා පටිපදු තරාගතෙන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවකතාති: අයමෙව අරියො අට්ඨඛිනකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි සම්මොසම්බුද්ධො සම්මොචාචා සම්මොකමමනො සම්මොආජීවො සම්මොචායාමො සම්මොසති සම්මොසමාධි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදු තරාගතෙන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවකතාති.

ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: “ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛා මරණමපි දුක්ඛං අපජියෙහි සමපයොගො දුක්ඛා පියෙහි විපපයොගො දුක්ඛා යම්පිච්ඡං න ලහති තප්පි දුක්ඛං සම්බන්ධෙන පඤ්චපාදනකම්මා දුක්ඛා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො² අරියසච්චං: “යායං තණ්හා පොනොභවිකා නාදීරාග-සභගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනාදීනී, සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො³ අරියසච්චං: යො තසසායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරෝධො වාගො පටිනිසසග්ගො මුඤ්ඤි අනාලයො. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං: අයමෙව අරියො අට්ඨඛිනකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මොසමාධි.

1. නාසෙවිතබ්බා කතමෙ දෙඛ - මජ්ඣං, ස්‍යා
 2. එතෙ ඛො - මජ්ඣං,
 3. සමුදයං - මජ්ඣං, පිචු.
 4. නිරොධං - මජ්ඣං, පිචු.

2. ධම්මවක්කසාවකතන වර්ගය

12. 2. 1

ධම්මවක්කසාවකතන සූත්‍රය

3853. මා විසින් මෙසේ අසන ලද: එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මීගදාය නම් වූ ඉසිසකනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ලාමක වූ ගැමි දහමක් වූ පුත්‍රයුන් විසින් සෙවුණු ආයතියන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ කාමවස්තූන් කෙරෙහි යම් මේ ක්ලේශකාමයෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, දුක් වූ ආයතියන් සතු තුටු අවැඩ ඇසුරු කළ යම් මේ සිරුර පෙළීමෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, පැරිද්දහු විසින් මේ අන්ත දෙක (දෙකොටස) නො සෙවියයුතු. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන මැදුම් පිළිවෙත අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන ඒ කවර නම් මැදුම් පිළිවෙතක් කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී ද යත්: “මේ අර්ථෙහි මහ මැ”යි. එනම්: “සමොද්ධි සමොසධාසු සමොවාචා සමොකමනන සමොආචීව සමොවායාම සමොසති සමොසමාධි”යි. මහණෙනි, පැනැස කරන නුවණැස කරන ඒ මේ මැදුම් පිළිවෙත තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී.

මහණෙනි, මේ වූකලී දු:බායතීසත්‍ය යයි: “ඉපදීමත් දුක් ය. ජරාවත් දුක් ය. ව්‍යාධියත් දුක් ය. මරණයත් දුක් ය. අප්‍රියයන් හා එක්වීමත් දුක් ය. ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීමත් දුක් ය. කැමැති දෑ නො ලැබීමත් දුක් ය. සැකෙවින් පඤ්ච උපාදනසංකමයෝ දුක්ඛ”යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:බසමුදයායතීසත්‍ය යි: පුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගීය ඒ ඒ භවයන්හි ඇල්ම ඇති කරන යම් තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතණ්හා (කාමවස්තූන් කෙරෙහි පවත්නා තෘෂ්ණාව) භවතණ්හා (ශාශ්වතදෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) විභවතණ්හා (උච්චේද දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:බනිරොධායතීසත්‍ය යි: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශෙෂයෙන් නො ඇලීම් සබ්බාත නිරොධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, (එයයි.) මහණෙනි, මේ වූ කලී දුක්ඛනිරොධ-ගාමිනීපුත්තපදයතීසත්‍ය යි. මේ ආයතීඅත්චාඛිකමාර්ගය ම ය. එනම්: සමොද්ධි ය ... සමොසමාධි යි.

“ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චනස්” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි චිජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤානස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනස්” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි චිජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහානස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහීනස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චනස්” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි චිජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සමුක්ඛාතඛානස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සමුක්ඛනස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චනස්” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, චිජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතඛානස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවිතනස් මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුසුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, චිජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.

යාවකිවඤ්ච මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු ඵට්ඨං කිපරිච්චං ආදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුචිසුඤ්ඤාං අහොසි, නෙව නාවාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සසසමණඛානමිණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුතරං සමොසමෙධාධිං අභිසමුද්ධො¹ පච්චඤ්ඤාසි. යනො ච ඛො මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු ඵට්ඨං කිපරිච්චං ආදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුචිසුඤ්ඤාං අහොසි, අථාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සසසමණඛානමිණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුතරං සමොසමෙධාධිං අභිසමුද්ධො පච්චඤ්ඤාසි. ඤාණඤ්ච පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙතොච්චුත්තං, අයමන්මා ජාති නඤ්ඤනී සුතඤ්ඤාචොති. ඉදමචොච භගවා අනමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනඤ්ඤති.

1. අභිසමුද්ධොති - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය පිරිසිඳ දහසුතු (ඉක්ම වියැ යුතු) ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළවිය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය පිරිසිඳ දන්තා ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය ප්‍රභාණයකළ යුතු යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය ප්‍රභීණයැ යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය පසක් කළයුතුය යි. පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය පසක් කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය වැඩිය යුතු ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, යම්තාක් මට මේ සිටු අරියස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුසේ වෙසෙසින් විසුදු නො වී ද, මහණෙනි, ඒතාක් මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුඤ්ඤා සමායක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි නො ම පිළින කෙළෙමි. මහණෙනි, යම් කලෙක මට මේ සිටු අරියස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුසේ වෙසෙසින් විසුදු වී ද, මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුඤ්ඤා සමායක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පිළින කෙළෙමි. මට ඥානදර්ශනයත් පහළ විය. මාගේ අර්භන්ඵල සමායිය අකොප්‍ය ය, (නො සැලේ.) මේ කෙළවර ඉපැදීම ය, දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති පස්වග භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව පිළිගත්ත යි.

ඉමසමිඤ්ඤි පන වෙය්‍යාකරණසමී භඤ්ඤමානෙ ආයසමිතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස වීරජං චීනමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදි: “යං කිඤ්ච සමුදයධම්මං සබ්බතතං නිරොධධම්මමනති”. පවත්නිතෙ ච සන භගවතො¹ ධම්මවකෙක භුමමා දෙවා සඤ්ඤමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුඤ්ඤං ධම්මවකකං පවත්නිතං අපපතිවත්තියං සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීතති”. භුමමානං දෙවානං සඤ්ඤං සුඤ්ඤා වාතුමමභාරාජිකා දෙවා සඤ්ඤමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුඤ්ඤං ධම්මවකකං පවත්නිතං අපපතිවත්තියං² සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීතති”. වාතුමමභාරාජිකානං දෙවානං සඤ්ඤං සුඤ්ඤා තාවතීංසා දෙවා සඤ්ඤමනුස්සාවෙසුං -පෙ- යාමා දෙවා -පෙ- කුසිතා දෙවා -පෙ- නිම්මාණරතී දෙවා -පෙ- පරනිම්මතවසවත්තී³ දෙවා -පෙ- බ්‍රහ්මකායිකා දෙවා සඤ්ඤමනුස්සාවෙසුං: “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුඤ්ඤං ධම්මවකකං පවත්නිතං අපපතිවත්තියං සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීතති”.

ඉතිහ තෙන ධඤ්ඤන තෙන මුහුඤ්ඤන යාව බ්‍රහ්මලොකා සද්දො අබ්බග්ගාඤ්ඤි. අයඤ්ඤි දසසහසෙසී ලොකධාතු සසිතමපි සමපකමපි සමච්චෙධි. අපපමාඤ්ඤො ච උළාරො ඔභාසො ලොකෙ පාතුරහොසී: අතිකකම්මෙ⁴ දෙවානං දෙවානුභාදිනති. අථ මො භගවා උදනං⁵ උදනෙසී: “අඤ්ඤසී චත භො කොණ්ඩඤ්ඤඤ්ඤ, අඤ්ඤසී චත භො කොණ්ඩඤ්ඤඤ්ඤ”.

ඉතිඤ්ඤං ආයසමිතො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤඤ්ඤච⁶ නාම අභොසීති.

12. 2. 2

තථාගත සුත්තං

3854. ඉදං දුසංඛං අරියසච්චතති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනන්‍යඤ්ඤෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. නං මො පනිදං දුසංඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤං -පෙ- පරිඤ්ඤානනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනන්‍යඤ්ඤෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

1. ච භගවතා - භ්‍යා.
 2. අපපතිවත්තියං - මජ්ඣං, භ්‍යා
 3. වසවත්තීනො - සීචු.
 4. අතිකකම්මෙව - භ්‍යා.
 5. ඉදං උදනං - මජ්ඣං.
 6. අඤ්ඤාසීකොණ්ඩඤ්ඤඤ්ඤච - මජ්ඣං.

මේ වේද්‍යාකරණය වදරතු ලබන කල්හි “යම් කිසිවෙක් භවගන්තාසුලු නම් ඒ සියල්ල නැසෙනසුල්ල”යි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩපභවු කෙලෙස්සරජස් ඇති පභව ගීය කෙලෙස්මල ඇති දහම්ආය (පළමු මගනැණ) පහළ විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දම්සක් පැවැත්වූ කල්හි මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ (තමන් වහන්සේ හා සමාන ලෙස) නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකර දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ ධුමාටු දෙවියෝ ප්‍රීති ශබ්ද ආස්විභ. (සාධුකාර දුන්හ.) මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුතුරු දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ ධුමාටු දෙවියන්ගේ (සාධුකාර) ශබ්දය අසා සිවුමහරජවැසි දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ ... සිවුමහරජවැසි දෙවියන්ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා තවතිසා වැසි දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ ... යාම දෙවියෝ ... කුසිත දෙවියෝ ... නිර්මාණරතී දෙවියෝ ... පරනිර්මිතවශවර්තී දෙවියෝ ... මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුතුරු දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ ... බ්‍රහ්මකායික දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ”යි.

මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි බඹලොව තෙක් (සාධුකාර) ශබ්දය උස්ව පැන නැංගේ ය. මේ දශසහස්‍රී ලොකධාතුවත් සැලුණේ ය. මහන්සේ සැලුණේ ය. දැවියේ වෙවුළි ය. දෙවියන්ගේ දෙවොනුභාවය ඉක්ම සිටි අප්‍රමාණ උදර ආලෝකයෙක් ද ලොව පහළ විය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “භවත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානායෙන් (වතුසසත්‍යය) දැන ගත්තේ ය. භවත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානායෙන් දැන ගත්තේ ය යි උදන් ඇනු සේක. මෙසේ ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩ “අඤ්ඤකොණ්ඩකොණ්ඩ”යි ම මේ නමෙක් වී යි.

12. 2. 2

තථාගත සුත්‍රය

3854. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහම්හි තථාගතයන්ට ආස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාසත්‍යය පිරිසිඳ දන යුතු ය යි තථාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පිරිසිඳ දන්නා ලද්දේ පෙර නො ඇසුවීරු දහම්හි තථාගතයන්ට ආස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛන්තී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ -පෙ- පභීනකති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛන්තී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ -පෙ- සච්ඡිකතහති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි, තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං භාවෙනඛන්තී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ -පෙ- භාවිතනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුට්ඨෙඛ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදිනී.

12. 2. 3

මනඛ සුත්තං

3855. චක්ඛාරිමානී භික්ඛවෙ, අරියසච්චනති. කතමානී චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං. දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: පඤ්ඤාපාදනකඛන්තීඤ්ච චචනීයං. කතමෙ පඤ්ඤා: සෙය්‍යථීදං: රුප්පාදනකඛන්තීඤ්ච චෙදනුපාදනකඛන්තීඤ්ච සඤ්ඤාපාදනකඛන්තීඤ්ච සඛිඛා-රුපාදනකඛන්තීඤ්ච විඤ්ඤාණුපාදනකඛන්තීඤ්ච, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා පොනොභවිකා නන්දිරාගසභගතා තනු තනුභිනන්දීනී සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව තණ්හාය අපෙස විරාගනිරෝධො වාගො පටිනිස්සගගො මුක්ඛ අනාලයො. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං.

1. චචනීයං, සෙය්‍යථීදං. රුප්පාදනකඛන්තීඤ්ච - මජ්ඣං. චචනීයං, කතමෙ පඤ්ඤා? රුප්පාදනකඛන්තීඤ්ච - ඤා.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාභිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාභිසත්තය ප්‍රභාණය කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... ප්‍රභාණය කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාභිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාභිසත්තය පසක් කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පසක් කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාභිසත්තය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාභිසත්තය වැඩියයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය යි.

12. 2. 3

බන්ධ සූත්‍රය

3855. මහණෙනි, මේ ආයාභිසත්ත සතරෙකි. කවර සතරෙක යන්: දුක්ඛායාභිසත්තය, දුක්ඛසමුදයායාභිසත්තය, දුක්ඛනිරෝධායාභිසත්තය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාභිසත්තය යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාභිසත්තය කවර යන්: පස් උපාදානසකන්ධයෝ ය යි එයට කියයුතු. කවර පයෙක යන්: එනම්: “රූපොපාදානසකන්ධය, වේදනොපාදානසකන්ධය, සංඥොපාදානසකන්ධය, සංකාරොපාදානසකන්ධය, විඥනොපාදානසකන්ධය” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාභිසත්තය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාභිසත්තය කවර යන්: සුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගීය ඒ ඒ භවයෙහි ඇල්ම ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභවතෘෂ්ණා යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාභිසත්තය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාභිසත්තය කවර යන්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂ විරාග නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාභිසත්තය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං:
 අයමෙව අරියො අධ්ඛිනිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි
 සමමාසඤ්ඤාසො සමමාවාචා සමමාකම්මනො සමමාආචීවො
 සමමාවායාමො සමමාසති සමමාසමාධි. ඉදං චූළවති භික්ඛවෙ,
 දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරි
 අරියසච්චානි. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනති යොගො කරණියො -පෙ-
 අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 2. 4

ආයතනසූත්තං

3856. වන්හාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි, කතමානි වන්හාරි:
 දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං.
 කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: ජ අජ්ඣකන්තානි ආයතනානි-
 කිසස වචනීයං. කතමානීඡ: වක්ඛායතනං සොතායතනං ඝාතායතනං
 ජීව්හායතනං කායායතනං මනායතනං. ඉදං චූළවති භික්ඛවෙ, දුක්ඛං
 අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා
 පොනොභවිකා නාඤ්චරාගසභගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනඤ්ඤි සෙය්‍යථීදං:
 කාමතණ්හා භවතණ්හා චිභවතණ්හා. ඉදං චූළවති භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො
 අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව
 තණ්හාය අසෙසචිරාගනිරොධො වාගො පටිනිසසග්ගො මුක්ඛි අනාලයො,
 ඉදං චූළවති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං:
 අයමෙව අරියො අධ්ඛිනිකො මග්ගො. සෙය්‍යථීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ-
 සමමාසමාධි. ඉදං චූළවති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද
 අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරි අරියසච්චානි. තසමානිභ
 භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛ-
 නිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 2. 5

ධාරණසූත්තං

3857. ධාරෙථ නො තුමෙභ භික්ඛවෙ, “මයා වන්හාරි
 අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං චූඤ්ඤා අඤ්ඤානරො භික්ඛු භගවන්තං
 ඵතදවොච: අභං ඛො භනෙත, ධාරෙමී. “භගවතා වන්හාරි අරිය
 සච්චානි දෙසිතානී”ති. යථාකථං පන කථං භික්ඛු ධාරෙසී “මයා
 වන්හාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. දුක්ඛං ඛවාභං භනෙත, භගවතා

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය කවර යත්: මේ ආයාඤ්චාඛිකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි සමමාසමාධි සමමාචාරා සමමාකමලනන සමමාආජීව සමමාචාරාම සමමාසනි සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායාසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා මේ දුකැ යි වියානි කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියානි කටයුතු යි.

12. 2. 4

ආයතන සූත්‍රය

3856. මහණෙනි, මේ ආයාසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාසත්‍යය ... දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය”යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාසත්‍යය කවර යත්: ආධ්‍යාත්මික ඡධායතනයෝ යයි එයට කියයුතු. කවර ඡධායතනයෝ යැ යත්: “චක්ඛායතන ඡසාත්‍යතන ඡනායතන ජිව්හායතන කායායතන මනායතන”යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාසත්‍යය කවර යත්: පුනර්භවය ඇති කරන නාදිචරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයෙහි ඇලුම් ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: “කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභව-තෘෂ්ණා” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාසත්‍යය කවර යත්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශෙඡ්චිරාගනිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්ලීමක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය කවර යත්: මේ ආයාඤ්චාඛිකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපද්‍යායසත්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායාසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුකැ යි වියානි කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියානි කටයුතු යි.

12. 2. 5

ධාරණ සූත්‍රය

3857. මහණෙනි, මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද යි තෙපි දරවු දෑ යි මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද යි දරමි”යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිටු අරීසස් දෙසන ලද යි දරවු දෑ”යි “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්

පයමං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛසමුදයො ධොභං භනොත, භගවතා දුකියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධො ධොභං භනොත, භගවතා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ධොභං භනොත භගවතා චතුසුං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. එවං ධොභං භනොත ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානීති.

සාධු සාධු භීතඛු, සාධු ටො ජං භීතඛු, ධාරෙසි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානි. දුක්ඛං ටො භීතඛු මයා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛසමුදයො ටො භීතඛු මයා දුකියං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධො ටො භීතඛු මයා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ටො භීතඛු මයා චතුසුං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. එවං ටො භීතඛු, ධාරෙසි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානි. තසමානිභ භීතඛු ඉදං “දුක්ඛ”තානි යොගො කරණියො -පෙ- අයං “දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා”ති යොගො කරණියොති.

12. 2. 6

දුකියධාරණසුක්කං

3858. ධාරෙට් නො තුමෙභ භීක්ඛවෙ, “මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං වුක්ඛෙ අඤ්ඤතරො භීතඛු භගවතානං එතදවොච: “අභං ටො භනොත, ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. “යථාකථං පන ජං භීතඛු ධාරෙසි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති? දුක්ඛං ටො‘භං භනොත, “භගවතා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං” ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොත, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙයා: “නොතං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං සමණොනා ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පඤ්ඤපෙසසාමී”ති නොතං යානං විජජති.

දුක්ඛසමුදයං ටො‘භං භනොත, භගවතා දුකියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොත, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙයා: “නොතං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං සමණොන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛසමුදයං දුකියං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛසමුදයං දුකියං අරියසච්චං පඤ්ඤ පසසාමී”ති නොතං යානං විජජති.

දුක්ඛනිරොධං ටො‘භං භනොත, භගවතා තතියං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො හි කොච්චි භනොත, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙයා: “නොතං දුක්ඛනිරොධො තතියං අරියසච්චං සමණොන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙනං දුක්ඛනිරොධං තතියං අරියසච්චං පට්ටකඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධං තතියං අරියසච්චං පඤ්ඤපෙසසාමී”ති නොතං යානං විජජති.

1. අරියසච්චං යං සමණෙන - මජ්ඣං, ෧:20.

දුක්ඛායභිසත්තය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දී දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායභිසත්තය දෙවනු කොට දෙසන ලද්දී දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තය තෙවනු කොට දෙසන ලද්දී දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායභිසත්තය සිවුවනු කොට දෙයනා කරන ලද්දී දරමි. “වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරමි”යි.

මහණ, මැනවි, මැනවි, මහණ, තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරවු මහණ, මා විසින් දුක්ඛායභිසත්තය පළමුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛසමුදයායභිසත්තය දෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තය තෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායභිසත්තය සිවුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ මෙසේ මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරවු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්ඛ ධී වියභි කටයුතු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා ධී වියභි කටයුතු යි.

12. 2. 6

දුක්ඛය ධාරණ සූත්‍රය

3858. මහණෙනි, තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරවු දු ධී මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරමි යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දී දරවු දු”යි. වහන්ස, “මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛායභිසත්තය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දී දරමි. වහන්ස, යම්කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙයනා කරන ලද මේ දුක්ඛායභිසත්තය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායභිසත්තය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛායභිසත්තයක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායභිසත්තය දෙවනු කොට දෙයනා කරන ලද්දී දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙයනා කරන ලද මේ දුක්ඛසමුදයායභිසත්තය දෙවනු නො වේ. මම මේ දෙවන දුක්ඛසමුදයායභිසත්තය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛසමුදයායභිසත්තයක් දෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තය තෙවනු කොට දෙයනා කරන ලද්දී දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙයනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තය තෙවනු නො වේ. මම මේ තෙවන දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධායභිසත්තයක් තෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං ඛො'හං භජෙනා භගවතා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධරෙමි. යො හි කොච්චි භජෙනා, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපද චතුක්ඛං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නෙතං යානං විජජති. එවං ඛො'හං භජෙනා, ධාරෙමි භගවතා වක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානීති.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු ඛො නං භික්ඛු, ධාරෙසි. මයා වක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී. දුක්ඛං ඛො භික්ඛු මයා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං. නථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති ඡනතං යානං විජජති -පෙ-

දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද ඛො භික්ඛු මයා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං. නථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නෙතං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා චතුක්ඛං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නෙතං යානං විජජති. එවං ඛො නං භික්ඛු ධාරෙහි මයා වක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛකභි යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණීයොති.

12. 2. 7

අවිජජාසුක්තං

3859. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-සඛාමි. උපසඛාමිත්තා භගවතාං අභිවාදෙත්වා එකමනාං නිසීදි. එකමනාං නිසිනෙනා ඛො සො භික්ඛු භගවතාං එතදථොච: “අවිජජා අවිජජානී” භජෙනා, වුච්චති, කතමා නු ඛො භජෙනා, අවිජජා? කිත්තාවතා ච අවිජජාගතො භොතිති? යං ඛො භික්ඛු, දුක්ඛ අඤ්ඤණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤණං, දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදය අඤ්ඤණං අයං වුච්චති භික්ඛු, අවිජජා, එත්තාවතා ච අවිජජාගතො භොති. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛකභි යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණීයොති.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය සිටුවනු කොට දෙශනා කරන ලද්දී දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය සිටුවනු නො වේ. මම මේ සිටුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයක් සිටුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිටු අරියස් දෙසන ලද්දී දරමි යි.

මහණ, මැනවි මැනවි. මහණ, තෙපි මා විසින් සිටු අරියස් දෙසන ලද්දී දරනු මැනවි. මහණ, මා විසින් දුක්ඛායාසනයය පළමුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛායාසනයය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායාසනයය පිළිකෙටි කොට අනික් දුක්ඛායාසනයක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත ...

මහණ, මා විසින් - දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය සිටුවනු කොට දෙශනා කරන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය සිටුවනු නො වේ. මම මේ සිටුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද්‍යායාසනයක් සිටුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණ, මෙසේ තෙපි මා විසින් සිටු අරියස් දෙසන ලද්දී දරවු. මහණ, එහෙයින් මෙහිලා "මේ දුක්ඛ"යි වියා කටයුතු ... "මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද"යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 7

අවිජ්ජා සූත්‍රය

3859. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: "වහන්ස, අවිද්‍යා අවිද්‍යා"යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, අවිද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ දැ"යි. මහණ, යම් දුකෙහි නො දැන්මෙක් දුක් භටගැන්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි නො දැන්මෙක් වේ ද, මහණ, මේ අවිද්‍යා යි කියනු ලැබේ. මෙනෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා "මේ දුක්ඛ"යි වියා කටයුතු ... "මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපද"යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 8

විජ්ජාසුත්තං

3860. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-
 සඛ්ඛාමි. උපසව්ඛාමිඤ්ඤා භගවතං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනං. නිසීදි.
 එකමනං. නිසීදෙතො ඛො යො භික්ඛු භගවතං. එතදචොච:
 “විජ්ජා විජ්ජා”ති භතො, වුච්චති කතමා නු ඛො භතො,
 විජ්ජා, කිත්තාවතා ච විජ්ජාගතො භොතිති? යං ඛො භික්ඛු,
 දුකඛ ඤාණං දුඤ්ඤසමුදයෙ ඤාණං දුකඛනිරොධෙ ඤාණං දුකඛ-
 නිරොධගාමිනියා පටිපද්දා ඤාණං. අයං වුච්චති භික්ඛු විජ්ජා.
 එත්තාවතා ච විජ්ජාගතො භොති. තස්මාතිහ භික්ඛු, ඉදං දුකඛනී
 යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දනී
 යොගො කරණියොති.

12. 2. 9

සඛ්ඛාසනාසුත්තං

3861. ඉදං දුකඛං අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං.
 තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණ
 සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛං අරියසච්චනී. ඉදං දුකඛසමුදයො අරිය-
 සච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං. තත්ථ අපරිමාණා වණණා,
 අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛසමුදයො
 අරියසච්චනී. ඉදං දුකඛනිරොධො අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා
 පඤ්ඤතං. තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා,
 අපරිමාණා සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛනිරොධො අරියසච්චනී. ඉදං
 දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දා අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං.
 තත්ථ අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා
 සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දා අරියසච්චනී.
 තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුකඛනී යොගො කරණියො -පෙ-
 අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දනී යොගො කරණියොති.

12. 2. 10

තථසුත්තං

3862. වත්තාරිමානී භික්ඛවෙ, තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානී.
 කතමානි වත්තාරි: ඉදං දුකඛනී භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛසමුදයොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛනිරොධොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දනී තථමෙතං
 අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙතං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි
 තථානි අවිතථානි අනඤ්ඤථානී. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුකඛනී
 යොගො කරණියො. අයං දුකඛසමුදයොති යොගො කරණියො,
 අයං දුකඛනිරොධොති යොගො කරණියො. අයං දුකඛනිරොධගාමිනී
 පටිපද්දනී යොගො කරණියොති.

ධම්මවක්කස්සවත්තනවග්ගො දුතියො.

තනුඤ්ඤා:

තථාගතෙන දෙච වුත්තා ඛඤ්ඤා ආයතනානි ච,
 ධාරණා ච දෙච අවිජ්ජා විජ්ජා සඛ්ඛාසනා තථානී.

12. 2. 8

විජ්ජා සූත්‍රය

3860. එකල එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්වේ ය. එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, විද්‍යා විද්‍යා”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, විද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වේ දැයි? මහණ, යම් දුකෙහි දැනීමක්, දුක් හටගැන්වෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්වෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්වීමට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි දැනීමක්, වේ ද, මහණ මේ ‘විද්‍යා’යි කියනු ලැබේ. මෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වෙයි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 9

සධිකාසන සූත්‍රය

3861. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛායාසනාය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුක්ඛායාසනායයි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛසමුදයායාසනාය යි” මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුක්ඛසමුදයායාසනාය යි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛනිරෝධායාසනාය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුක්ඛනිරෝධායාසනාය යි. මහණෙනි, “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදාසනාය” යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදාසනාය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීපටිපද”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 10

තථ සූත්‍රය

3862. මහණෙනි, මේ සතරෙක් සත්‍ය ය. නො වෙනස් වන සුලු ය, අත්පරිදි නොවන සුලු ය. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, “මේ දුක්ඛ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නොවනසුලු ය, “මේ දුක්ඛෙකු”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නො වනසුලු ය, “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නොවනසුලු ය, “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුලු ය, මෙය අත්පරිදි නො වනසුලු ය, මහණෙනි, මේ සතර සත්‍ය ය. නො වෙනස් වනසුලු ය, අත්පරිදි නො වනසුලු ය, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක්ඛෙකු ය”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි වියා කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියා කටයුතු යි.

දෙවැනි ධම්මවස්සනපවත්තන වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :
(ධම්මවස්සනපවත්තන තථාගත යි) තථාගතනමින් දෙකෙක් කියන ලදී. බන්ධ ආයතනනමින් ද දෙකෙකි. ධාරණ සූත්‍ර ද දෙකෙකි. අවිජ්ජා, විජ්ජා, සධ්‍යාසන, තථ යි සතරෙකි. මුළුලද දශයෙකි යි.

කොට්ඨාම විගණනා

12. 3. 1

කොට්ඨාම පුත්තං

3863. එවං මෙ සුතං එකං සමයං හගවා වජ්ජී සු චිහරති කොට්ඨාමෙ.¹ තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෙතසී: වතුතනං භික්ඛවෙ, අරියසච්චානං අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි, කතමෙසං වතුතනං: දුක්ඛස්ස භික්ඛවෙ, අරියසච්චාස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චාස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චාස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි, දුක්ඛනිරෝධගාමිනීයා පටිපද්දය අරියසච්චාස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීසමද්ධානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමකෙඤ්ච තුමහාකඤ්ඤි.

තධිදං භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්චිද්ධං, උච්ඡින්නා හවිතංඤා, ඛිණා හවිනෙත්ති, නඤ්ඤිනී පුත්තබ්භවොති, ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සත්ථා:

වතුතනං අරියසච්චානං යථාභූතං අදස්සනා,
 සංසරං² දීසමද්ධානං තාසු කාසෙච්ච ජාතිසු.
 තානි එතානි දිට්ඨානි හවිනෙත්ති සමුභතා,
 උච්ඡින්නං මුලං දුක්ඛස්ස නඤ්ඤිනී පුත්තබ්භවොති.

12. 3. 2

දුක්ඛකොට්ඨාම පුත්තං

3864. යෙහි කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං නප්පජානන්ති, අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නප්පජානන්ති, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නප්පජානන්ති, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යථාභූතං නප්පජානන්ති, න මෙතෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු වා සමණසමමනා, බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසමමනා, න ච පන තෙ ආයසමනෙතා සාමඤ්ඤත්ථො වා බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථො වා දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති, යෙ ච ඛො කෙච්චි භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ ඛො මෙ භික්ඛවෙ, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා සමණෙසු චෙව සමණසමමනා බ්‍රාහ්මණෙසු ච බ්‍රාහ්මණසමමනා, තෙ පනායසමනෙතා සාමඤ්ඤත්ථො බ්‍රහ්මඤ්ඤත්ථො දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සත්ථා:

1. කොට්ඨාමෙ - සී 2.
 2. සංසිතං - මජ්ඣං, සංසරිතං - සත්ථා, සංසතං - සී 1.

කොට්ඨාම වර්ගය

12. 3. 1

කොට්ඨාම සූත්‍රය

3863. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදූ දනවටෙහි කෙළෙගමිහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සිටු අරියස් නොදැනුමෙන් නො පිළිවිදුමෙන් මා විසින් නොප විසින් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි දිවිණි සැරිසැරිණි. නොහොත් මාගේත් නොපගේත් දිවුම සැරිසැරුම විය. කවර සතරක යන්: මහණෙනි, දුක්ඛායාඨසත්‍යය නොදන්නා මෙන් නො පිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් නොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛසමුදයායාඨසත්‍යය නොදැනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් නොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධායාඨසත්‍යය නොදන්නා මෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් නොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාඨසත්‍යය නොදැනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසින් නොප විසින් දිවිණි, සැරිසැරිණි.

මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඨසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛසමුදයායාඨසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධායාඨසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයාඨසත්‍යය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. භවතෘෂ්ණාව සිදින ලදු, බවරහැන (තෘෂ්ණ)ගෙවිණ. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක: 'සිටු අරියස් තතුයේ නොදන්නා මෙන් දිගුකල් මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ ජාතීන්හි සැරිසරමින් ම ඒ මොහු (සිටුසස්) දන්නා ලද හ. බවරහැන නසන ලදී. දුකෙහි මුල් සිදින ලදී. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැයි.

12. 3. 2

දුතිය කොට්ඨාම සූත්‍රය

3864. මහණෙනි, යම කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ 'මේ දුකැ'යි තතුයේ නො දනිද්ද, 'මේ දුක් භවගැන්මැ'යි තතුයේ නො දනිද්ද, 'මේ දුක් වැළැක්මැ'යි තතුයේ නො දනිද්ද, 'මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ'යි තතුයේ නො දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමන නො වෙති. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමන නො වෙති. ඒ ආයුෂ්මත්තහු මහණකමෙහි අරුත හෝ බමුණකමෙහි අරුත හෝ දිටුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්. මහණෙනි, යම කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු ශකනෙක් හෝ 'මේ දුකැ'යි තතු යේ දනිද්ද ... 'මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ'යි තතු යේ දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමනයහ. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමනයහ. ඒ ආයුෂ්මත්තහු මහණකමෙහි අරුතත් බමුණකමෙහි අරුතත් දිටුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක:

යෙ දුක්ඛං නපජනනන් අපො දුක්ඛස්ස සමභවං,
යඤ්ච සබ්බසො දුක්ඛං අපෙසසං උපරුජ්ඣති.

තඤ්ච මග්ගං න ජනනන් දුක්ඛුපසමගාමිනං,
වෙතොවිමුක්ඛන් භීනා තෙ අපො පඤ්ඤවිමුක්ඛයා.

අභබ්බා තෙ අනාතකිරියාය තෙ වෙ ජාතිජරුපගා,
යෙ ච දුක්ඛං පජනනන් අපො දුක්ඛස්ස සමභවං.

යඤ්ච සබ්බසො දුක්ඛං අපෙසසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ච මග්ගං පජනනන් දුක්ඛුපසමගාමිනං.

වෙතොවිමුක්ඛසමපනනා අපො පඤ්ඤවිමුක්ඛයා,
භබ්බා තෙ අනාතකිරියාය න තෙ ජාතිජරුපගාති.

12. 3. 3

අභිසම්බුද්ධසුත්තං

3865. සාවජරියං:

වහ්නාරිමානී භික්ඛවෙව, අරියසච්චානී. කතමානී වහ්නාරී: දුක්ඛං
අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං. ඉමානී
ඛො භික්ඛවෙව, වහ්නාරී අරියසච්චානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙව,
චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස නරාගතො අරභං
සමොසම්බුද්ධොති වුච්චති. තස්මාතිභ භික්ඛවෙව, ඉදං දුක්ඛනතී
යොගො කරුණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදානී
යොගො කරුණීයොති.

12. 3. 4

අරභනතසුත්තං

3866. යෙ භී කෙචී භික්ඛවෙව, අතීතමඤ්චානං අරභනෙතො
සමොසම්බුද්ධා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරී
අරියසච්චානී යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස. යෙ භී කෙචී භික්ඛවෙව,
අනාගතමඤ්චානං අරභනෙතො සමොසම්බුද්ධා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස-
ස්සනතී, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරී අරියසච්චානී යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස-
ස්සනතී. යෙ භී කෙචී භික්ඛවෙව, එතරභී අරභනෙතො සමොසම්බුද්ධා
යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්සනතී, සබ්බෙ තෙ වහ්නාරී අරියසච්චානී
යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්සනතී. කතමානී වහ්නාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං
දුක්ඛසම්බුද්ධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරොධගාමීනී
පටිපදා අරියසච්චං. යෙ භී කෙචී භික්ඛවෙව, අතීතමඤ්චානං අරභනෙතො
සමොසම්බුද්ධා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්ස -පෙ- අභිසම්බුද්ධස්සනතී
-පෙ- සබ්බෙ තෙ ඉමානී වහ්නාරී අරියසච්චානී යථාභූතං අභිසම්බුද්ධස්සනතී.
තස්මාතිභ භික්ඛවෙව, ඉදං දුක්ඛනතී යොගො කරුණීයො -පෙ- අයං
දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානී යොගො කරුණීයොති.

1. යෙවච්චි - ආයං.

“යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක්හි භට්ඨාන්මත් යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශේෂ ව නිරුඳා වේ නම් එයත් නො දනිද්ද,

දුක් සන්තිදුමට පවුණුවන ඒ මහත් නො දනිද් ද, ඔහු ඵලසමාධියෙන් තොර වූවහ. යළි ඵලප්‍රඥයෙන් ද තොර වූවහ.

ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට නුසුදුස්සහ. ඔහු එකානතයෙන් ජාතිජරාවන්ට පැමිණියහ. යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක් භට්ඨාන්මත් දනිද්ද,

යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශේෂයෙන් නිරුඳා වේ නම් එයත් දුක් සන්තිදුමට පවුණුවන ඒ මහත් දනිද්ද,

ඵලසමාධියෙන් යුතු වූ යළි ඵලප්‍රඥයෙන් ද සමන්වාගත වූ ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුස්සහ. ඔහු ජාතිජරාවන්ට පැමිණියානු නො වෙති යි.

12. 3. 3

අභිසම්බුද්ධ සුත්‍රය

3865. සැවැත්නුවර :

මහණෙනි, ආයාසිසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාසිසත්‍යය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය” යි. මහණෙනි, මොහු චතුරායාසිසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, මේ චතුරායාසිසත්‍යයන් තතු සේ වෙසෙසින් අවබෝධ කළ බැවින් තථාගතයෝ “අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධයහ” යි කියනු ලැබෙති. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයාසි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද”යි වීයාසි කටයුතු යි.

12. 3. 4

අරහත්ත සුත්‍රය

3866. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතු සේ අවබෝධ කළාහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහ. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිවු අරිසස් ද යත්: දුක්ඛායාසිසත්‍යය ය, දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය ය, දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය ය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු අරිසස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයාසි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වීයාසි කටයුතු යි.

12. 3. 5

ආසවකධයසුක්කං

3867. ජානතො අහං භික්ඛවෙ, පස්සතො ආසවානං ඛයං වදුමි, නො අජානතො නො අපස්සතො¹. කිංඤ්ච භික්ඛවෙ, ජානතො කිං පස්සතො² ආසවානං ඛයො භොති: ඉදං දුක්ඛතති භික්ඛවෙ, ජානතො පස්සතො ආසවානං ඛයො භොති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී ජානතො පස්සතො ආසවානං ඛයො භොති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, ජානතො එවං පස්සතො ආසවානං ඛයො භොති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 6

මිත්තසුක්කං

3868. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤය්‍යං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාති වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුතනං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය සමාදපෙතඛං නිවෙසෙතඛං පතිට්ඨාපෙතඛං. කතමෙසං චතුතනං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදය අරියසච්චස්ස. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරාථ, යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤය්‍යං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාති වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුතනං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය සමාදපෙතඛං නිවෙසෙතඛං පතිට්ඨාපෙතඛං. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 7

තථසුක්කං

3869. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි චත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරි අරියසච්චානි තථානි අචිතථානි අනඤ්ඤථානි, තසමා අරියසච්චානීති වුච්චතති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 8

ලොකසුක්කං

3870. චත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි චත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං සදෙවකෙ භික්ඛවෙ, ලොකෙ සමාරකෙ සමුඤ්ඤකෙ සස්සමණ්ඩුඤ්ඤිකියා පජාය සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අරියො, තසමා අරියසච්චානීති වුච්චතති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

1. අජානතො අපස්සතො - මජ්ඣ. ඥා.
2. ජානතො පස්සතො - මජ්ඣ. සී 1, 2.

12. 3. 5

ආසවකඛය සූත්‍රය

3867. මහණෙනි, මම දන්තහුගේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය කියමි. නො දන්තහුගේ නො කියමි. නො දක්නහුගේ නො කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්තහුගේ කුමක් දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි දන්තහුගේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ. මහණෙනි, මෙසේ දන්තහුගේ මෙසේ දක්නහුගේ ආසුච්ඡය වේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ කටයුතු යි.

12. 3. 6

මිත්ත සූත්‍රය

3868. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් සිවු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවිය යුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිවු අරියස් ද යත්: දුක්ඛායඨිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයඨිසත්‍ය යි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නැ වූ හෝ සහලේ නැ වූ හෝ යම් කෙනකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි භහනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් මේ සිවු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවියයුතු ය, වැස්වියයුතු ය, පිහිටුවිය යුතුය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියඹ කටයුතු යි.

12. 3. 7

තථ සූත්‍රය

3869. මහණෙනි, මේ ආයඨිසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායඨිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයඨිසත්‍ය ය” යි. මහණෙනි, මේ ආයඨිසත්‍ය සතර තරා ය, නො වෙනස්වනසුලු ය, අන් පරිදි නො වනසුලු ය. එහෙයින් ආයඨිසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්” යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියඹ කටයුතු යි.

12. 3. 8

ලොක සූත්‍රය

3870. මහණෙනි, මේ අරියස් සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්. “දුක්ඛායඨිසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයඨිසත්‍ය ය”යි. මහණෙනි, දෙදියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත ලෙව්හි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි තරාගතයෝ ආයඨිසත්. එහෙයින් ආයඨිසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ කටයුතු යි.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායාසුක්තං

3871. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං. -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං, ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි අරියසච්චානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, වතුන්තං අරියසච්චානං අත්ථි අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, අත්ථි අරියසච්චං පහාතඛං, අත්ථි අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, අත්ථි අරියසච්චං භාවෙතඛං. කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං: දුක්ඛං භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛං, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතඛං. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 3. 10

ගවමපතිසුක්තං

3872. එකං සමයං සම්භුලා ථෙරො භික්ඛු වෙතීසු¹ විහරන්ති සහජාතීයං². තෙන ඛො පන සමයෙන සම්භුලානං ථෙරානං භික්ඛුනං පටිජාහන්තං පිණ්ඩපාතපටීක්ඛන්තානං මණ්ඩලමාලෙ සන්ති-සින්නානං සන්ඤ්චිතානං අයමන්තරා කරා උදපාදී: “යො නු ඛො ආවුසො දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමිඨි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමිඨි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමිඨි පසසති”ති.

එවං වුද්ධො ආයසමා ගවමපති ථෙරො භික්ඛු එතදවොච: “සලුච්චා මෙතං ආවුසො භගවතො සුතං, සලුච්චා පටිගහතිතං”. “යො භික්ඛවෙ, දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමිඨි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමිඨි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමිඨි පසසති. යො දුක්ඛසමුදයං පසසති, දුක්ඛමිඨි යො පසසති දුක්ඛනිරොධමිඨි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමිඨි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධං පසසති, දුක්ඛමිඨි යො පසසති දුක්ඛසමුදයමිඨි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමිඨි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදං පසසති, දුක්ඛමිඨි යො පසසති දුක්ඛසමුදයමිඨි පසසති දුක්ඛනිරොධමිඨි පසසති”ති.

කොට්ඨාමවග්ගො ජාතියො.

තමුද්දනං:

දෙඬු කොට්ඨාමාභිසම්බුද්ධො අරහං ආසවකඛයං මිත්තං තථා ච ලොකො ච පරිඤ්ඤායාසං ගවමපතීති.

1. වෙතියෙසු - යා. වෙතෙසු - මජ්ඣ.
 2. සහජාතියෙ - යා. සහජපතියෙ - මජ්ඣ., සහජාතායං - ඩ 1.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායා සූත්‍රය

3871. මහණෙනි, මේ ආයාසිකතා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාසිකතා ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිකතා” යි. මහණෙනි, මොහු වතුරායාසිකතායෝ යි. මහණෙනි, මේ වතුරායාසිකතායන් අතුරෙන් පිරිසිඳ දතයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. ප්‍රභාණ කළයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. සාක්ෂාත් කටයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. වැඩියයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. මහණෙනි, පිරිසිඳ දත යුතු ආයාසිකතාය කවරෙ යත්: මහණෙනි, දුක්ඛායාසිකතාය පිරිසිඳ දතයුතු ය. දුක්ඛසමුදයායාසිකතාය ප්‍රභාණකළ යුතු ය. දුක්ඛනිරෝධායාසිකතාය සාක්ෂාත් කටයුතු ය. දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිකතාය වැඩියයුතු ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛා” යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුක් වැළකීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 3. 10

ගවමපති සූත්‍රය

3872. එක්කලෙක බොහෝ සඵවිර භික්ෂුහු වෙති දනවවෙහි සහජාතිභූමියෙහි වෙසෙත්. එකල පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණු මණ්ඩලමාලයෙහි රැස් ව හුන් සඵවිර භික්ෂුන් අතර මේ අතුරු කථාව උපත: “ඇවැත්නි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හෙතෙම දුක්ඛසමුදයන් දකී. දුක්ඛනිරෝධයන් දකී. දුක්ඛනිරෝධගාමීනීපටිපදවත් දකී” යි

මෙසේ කී කල්හි ඇවැත් ගවමපති තෙරණුවෝ මහණුන්හට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙය මා විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුවෙහි අසන ලදී, හමුවෙහි පිළියන්තා ලදී.” “මහණෙනි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හේ දුක්ඛහෙතුවත් දකී. දුක් නැවැත්මත් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක්ඛහෙතුව දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක් නැවැත්මත් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක් නැවැත්ම දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක් හෙතුවත් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතත් දකී. යමෙක් දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙත දකී ද, හේ දුක්ඛත් දකී. දුක්ඛහෙතුවත් දකී. දුක් නැවැත්මත් දකී” යි.

තෙවෙනි කොට්ඨාමවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කොට්ඨාම සූත්‍ර දෙකකි. අභිසම්බුද්ධි, අරහත්ත, ආසවකඛය, ඡිත්ත යි සතරෙකි. තව ද තට ලොක පරිඤ්ඤායා ගවමපති යි සතරෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

4. සිංසපාවනවනෝ

12. 4. 1

සිංසපාසුතනං

3873. එකං සමයං භගවා කොසලීයං විහරති සිංසපාවනෝ. අථ ඛො භගවා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගභෙඤ්ච භික්ඛු ආමනෝතයි: “ඛං කීං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යාතී? වා මයා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගභිතානී යානී උපරි සිංසපායෙ”ති? අපමඤ්ඤානී භනො, භගවතා පරික්ඛානී සිංසපාපණ්ණානී පාණීනා ගභිතානී, අථ ඛො එතානෙව ඛහුතරානී යද්දං උපරි සිංසපායෙති? එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, එතදෙව ඛහුතරං යං වො මයා අභිඤ්ඤා අනකඛාතං. අපමඤ්ඤා අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ, මයා අනකඛාතං? න භෙතං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිතං නාදිබ්බසමවරියකං න නිබ්බදය න වීරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය නාභිඤ්ඤාය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවිකන්ති, තසමා තං මයා අනකඛාතං.

කිංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං: ඉදං දුක්ඛනී භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛසමුදයොති මයා අකඛාතං, “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී මයා අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ මයා අකඛාතං? එතං හි භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානිතං, එතං නාදිබ්බසමවරියකං, එතං නිබ්බදය වීරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවිකන්ති, තසමා තං මයා අකඛාතං. තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනස්” යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණීයොති.

12. 4. 2

බදිරසුතනං

3874. යො භික්ඛවෙ, එවං වදෙයා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරොධගාමීනී-පටිපදං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමීති” නොතං යානං විජ්ජති. යෙයාපාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙයා: “අභං බදිරපතනානං¹ වා සලලපතනානං² වා ආමලකපතනානං වා පුටං³ කරිඤ්ඤා උදකං වා තාලපතනං⁴ වා හරිස්සාමී”ති⁵, නොතං යානං විජ්ජති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙයා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදං අරියසච්චං යථාභූතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති. නොතං යානං විජ්ජති.

---

1. සිංසපාවනෝ - මජ්ඣ, යනා.
 2. යද්දං - මජ්ඣ, යනා.
 3. සිංසපාවනෝ - මජ්ඣ, අට්ඨකථා.
 4. අයං අරියසච්චං - සී 1, 2.
 5. පලාසපතනානං - සී 1, 2, සරල පතනානං - මජ්ඣ.
 6. කුටං - සීඉ, කුටිං - සී. 1, 2.
 7. තාලපතනං - සබ්බසම.
 8. ආසාරිස්සාමීති - මජ්ඣ.

4. සිංහපාවන වගීය

12. 4. 1

සිංහපා සූත්‍රය

3873. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සමීපයෙහි ඇටටෙරිය වෙනෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇටටෙරිය පත් මඳක් අතින් ගෙන භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවු ද? මා විසින් යම් ඇටටෙරිය පත් මඳක් අතින් ගන්නා ලද්ද, ඇටටෙරිය රුක් මතුයෙහි යම් පතුන් වේ ද, (මෙයින්) කීමෙක් ඉතා වැඩි ද යි? වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අතින් ගන්නා ලද මඳ ඇටටෙරියපත් ඉතා මඳ ය. යළි ඇටටෙරිය රුක්මතුයෙහි යම් මෙ පත් වේ නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ"යි මහණෙනි, එසෙයින් ම මා විසින් යමක් වෙසෙයින් දන නොකියන ලද නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. කියන ලද්ද ඉතා මඳ ය. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මෙය නො කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් වූයේ නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමෙඛාධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. එහෙයින් මා විසින් එය නො කියන ලදී.

මහණෙනි, කීමෙක් මා විසින් කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මේ දුකැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් හටගැනුමැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්මැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මේ කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත ය. මෙය මහ බලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. එහෙයින් එය මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුකැ යි වියඪී කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඪී කටයුතු යි.

12. 4. 2

බද්ධ සූත්‍රය

3874. මහණෙනි, යමෙක් "මම දුඛායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛධමුද්දයායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මෑනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි" යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙ කරුණ නැක. මහණෙනි, යමෙක් යමෙක් "මම කිහිටිපතින් හෝ භොරපතින් හෝ ඇඹුල්පතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තල්පකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි" යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මේ කරුණ නැත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් "මම දුඛායඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදයඪීසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මෑනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි" යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

යො ච බො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍ය: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච සමවා දුක්ඛස්සන්තං කර්ඤ්ජාමී”ති. යානමෙතං විජ්ජති. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය “අභං පදුමපඤ්ඤානං වා පලාසපඤ්ඤානං වා මාලුවාපඤ්ඤානං වා පුටං¹ කර්ඤ්ජා උදකං වා තාලපඤ්ඤා² වා හරීන්ජාමී”ති.³ යානමෙතං විජ්ජති, එවමෙව බො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභූතං අභිසමෙච්ච සමවා දුක්ඛස්සන්තං කර්ඤ්ජාමී”ති යානමෙතං විජ්ජති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනී” යොගො කර්ඤ්ජො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදනී යොගො කර්ඤ්ජො”ති.

12. 4. 3

දණ්ඩසුත්තං

3875. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, දණ්ඩො උපරි වෙභාසං ධීනෙතො සකිම්ඵි මුලෙන නිපතති, සකිම්ඵි මජ්ඣෙකින නිපතති, සකිම්ඵි අග්ගෙන නිපතති. එවමෙව බො භික්ඛවෙ, අවිජ්ජානීවරණා සත්තා තණ්හාසංයොජනා සන්ධාවන්තා සංසරන්තා සකිම්ඵි අසමා ලොකා පරං ලොකං ගච්ඡන්ති, සකිම්ඵි පරස්මා ලොකා ඉමං ලොකං ආගච්ඡන්ති. තං කිස්ස හෙතු? අද්දිට්ඨන්තා භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනී” යොගො කර්ඤ්ජො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදනී” යොගො කර්ඤ්ජොති.

12. 4. 4

වෙලසුත්තං

3876. ආදිනෙත භික්ඛවෙ, වෙලෙ වා සීසෙ වා කිමස්ස කර්ඤ්ජනී? ආදිනෙත ච පත හනෙත, වෙලෙ වා සීසෙ වා තසෙසච්ච වෙලස්ස වා සීසස්ස වා නිබ්බාපනාය අධිමනෙත ජනෙදු ච වායාමො ච උඤ්ජාගො ච උඤ්ජාලනී ච අඤ්චිවානී ච සති ච සමපජ්ඣෙඤ්ඤා කර්ඤ්ජනී. ආදිනං භික්ඛවෙ, වෙලං වා සීසං වා අජන්චුපෙකඤ්ඤා⁴ අමනසිකර්ඤ්ජා අනභිසමෙතානං චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය අධිමනෙතා ජනෙදු ච වායාමො ච උඤ්ජාගො ච උඤ්ජාලනී ච අඤ්චිවානී ච සති ච සමපජ්ඣෙඤ්ඤා කර්ඤ්ජා. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨපදය අරියසච්චස්ස, තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනී” යොගො කර්ඤ්ජො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පට්ඨපදනී” යොගො කර්ඤ්ජොති.

1. කුටං - සිමු, කුටි - සි 1, 2.
 2. තාලපඤ්ඤා - සබ්භ.
 3. ආහාරිඤ්ජාමිනී - මජ්ඣ.
 4. අනඤ්චුපෙකඤ්ඤා - සිමු, සි 1, 2.

මහණෙනි, යමෙකුත් “මම දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද ... දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙ කරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙක් “මම පියුම්පතින් හෝ කැලපතින් හෝ මාලුවාපතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තලපකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත් ද, මහණෙනි එසෙයින්ම යමෙක් “මම දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද ... දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වීර්ණී කටයුතු ... “මේ දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වීර්ණී කටයුතු යි.

12. 4. 3

දණ්ඩ සූත්‍රය

3875. මහණෙනි, යමෙක් දණ්ඩෙක් අහසෙහි දමන ලද්දේ වරෙකත් මුලින් වැටේ ද, වරෙකත් මැදින් වැටේ ද, වරෙකත් අගින් වැටේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අවිද්‍යාව නිවරණ කොට ඇති තෘෂ්ණාව සංයෝජන කොට ඇති සත්ත්වයෝ දිවෙන්තාහු සැරිසරන්නාහු වරෙකත් මෙලොවින් පරලොවට යෙත්. වරෙකත් පරලොවින් මෙලොවට එත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායාසනා හුදු වූ බැවිනි. කවර චතුරායාසනායෙක යත්: “දුෂ්ඨායාසනා ය ... දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වීර්ණී කටයුතු. “මේ දුකැනි රොධායාසනා පටිපදා” යි වීර්ණී කටයුතු යි.

12. 4. 4

වෙල සූත්‍රය

3876. මහණෙනි, “වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි මහු විසින් කීමෙක් කටයුතු ද?” යි වහන්ස, වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි ඒ වස්ත්‍රය ම හෝ හිස ම හෝ නිවීම පිණිස අධිමාත්‍රජන්දයන් ව්‍යායාමයන් උත්සාහයන් අධික උත්සාහයන් තෘප්ති රහිත බවත් සිතියන් මනා දැනුමත් කටයුතු යි. මහණෙනි, ඇවිලගත් වස්ත්‍රය හෝ හිස හෝ නොසලකා නො මෙනෙහි කොට අවබෝධ නො කළ චතුරායාසනාය නතුයෙ අවබෝධ කරනු පිණිස අධිමාත්‍රජන්දයන් ව්‍යායාමයන් උත්සාහයන් අධික උත්සාහයන් තෘප්ති රහිත බවත් සිතියන් මනා දැනුමත් කටයුතු. කවර චතුරායාසනායෙක යත්: දුෂ්ඨායාසනා ය ... දුෂ්ඨායාසනාය නතුයෙ ඉවච්ඡන් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වීර්ණී කටයුතු ... “මේ දුකැනි රොධායාසනා පටිපදා” යි වීර්ණී කටයුතු යි.

12. 4. 5

සත්තිසතසුත්තං

3877. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො වස්සසතායුකො වස්සසතථිච්චි තමෙනං එවං වදෙය්‍යුං¹ “එභමෙකා² පුරිස පුඛධන්තසමයං තං සත්තිසතෙන හනිස්සන්ති, මජ්ඣන්තිකං සමයං සත්තිසතෙන³ හනිස්සන්ති, සායන්තසමයං සත්තිසතෙන හනිස්සන්ති, යො ඛො ඤං අමෙකා පුරිස, දිවසෙ දිවසෙ තිභි තිභි සත්තිසතෙහි භඤ්ඤමානො වස්සසතායුකො වස්සසතථිච්චි වස්සසතස්ස අච්චයෙන අනභිසමෙතානී චත්තාරි අරියසච්චානී අභිසමෙසසසිති⁴. අඤ්චපිඤ්ඤෙන භික්ඛවෙ, කුලපුට්ඨෙන අලං උපගන්තුං. තං කිස්ස හෙතු: අනමනගෙහොයං භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුඛධා කොටී න පඤ්ඤයනී සත්තිපභාරානං අසිප්පභාරානං⁵ එවංඤ්ච තං භික්ඛවෙ, අස්ස. න ඛො පනාභං භික්ඛවෙ, සහදුකෙඛන සහදෙමනස්සෙන චතුක්ඛං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමි. අපි චාභං භික්ඛවෙ, සභ්ඤ්ඤානෙ සභ්ඤ්ඤානෙසන චතුක්ඛං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමි. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 4. 6

පාණසුත්තං

3878. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො යං ඉමස්මි ජලේදිපෙ තිණකඨධසාධාපලාසං තවෙජ්ඤා එකස්ඤ්ඤං සංභරෙය්‍ය, එකස්ඤ්ඤං සංභරිඤ්ඤා සුලං කරෙය්‍ය, සුලං කඤ්ඤා යෙ මහාසමුද්දෙ මහන්තකා පාණා නෙ මහන්තකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය⁶, යෙ මහාසමුද්දෙ මජ්ඣමකා පාණා නෙ මජ්ඣමකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය, යෙ මහාසමුද්දෙ සුඛුමකා පාණා නෙ සුඛුමකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය⁷. අපරියාදිත්තං ච භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ ඔළාරිකා පාණා අස්සු. අථ ඉමස්මි ජලේදිපෙ තිණකඨධසාධාපලාසං පට්ඨකයං පරියාදනං ගවෙජ්ඤා. අනො⁸ ඛහුතරා ඛො භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ සුඛුමකා පාණා, යෙ න සුකරා සුලෙසු ආවුණතුං. තං කිස්ස හෙතු: සුඛුමක්ඛං භික්ඛවෙ, අත්තභාවස්ස. එවං මහා ඛො භික්ඛවෙ, අපායො. එවං මහන්තසමා ඛො භික්ඛවෙ, අපායමො පරිමුක්ඛො දිට්ඨිමපනො පුත්තලො යො “ඉදං දුක්ඛන්ති” යථාභුතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යථාභුතං පජානාති. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යොගො කරණියොති.

1. වදෙය්‍ය - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 2. එවංඤ්ච - සී 1, 2.
 3. සත්තිසතෙහි - සී 1, 2.
 4. අභිසමෙසසසිති - මජ්ඣ, සී 1, 2.
 5. අසිප්පභාරානං උසුසඤ්ඤාරානං ඵරසුපභාරානං - ස්‍යා.
 6. සභාව - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 7. අච්චෙනා - සී 1, 2.
 8. ඉතො - මජ්ඣ, තනො - සී 1.

12. 4. 5

සත්තසත සුත්‍රය

3877. මහණෙනි, යම්කෙසේ වස් සියයක් ආයු ඇති වස් සියයක් ජීවත්වනසුදු පුරුෂයෙක් වේ ද, තෙල මොහුට මෙසේ කියන්නාහු ය: “එම්බා පුරුෂය, එව. පෙරවරු නා සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. මද්දහන සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. පස්වරු සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. එම්බා පුරුෂය, ඒ තෝ දවස් පතා තුන් තුන් සැත් සියයෙන් පෙළනු ලබන්නේ වස් සියයක් ආයු ඇත්තේ වස් සියයක් ජීවත්වනසුදු වූයේ වස් සියය ඇවෑමෙන් අවබෝධ නො කළ චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධ කරන්නෙහි” යි. මහණෙනි, අනුසස් දක්නා කුලපුත්‍ර විසින් එළඹෙන්නට සුදුසු යි. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, මෙයසර නොදත් අක්මුල් ඇත්තේ ය. සැත්පහර කවුපහර පිළිබඳ පෙරපසු කෙළවරෙන් නො පෙනේ. මහණෙනි, මෙය මෙසේත් වන්නේ ය: “මහණෙනි, මම සදුක් ව සදෙමනස් ව සිවුඅරියස් අවබෝධයක් නො ම කියමි. මහණෙනි, වැලිදු මම සුව සහිත ව සොමනස් සහිත ව සිවුඅරියස් අවබෝධ කිරීම කියමි. කවර සිවුසස් ද යත්: “දුඛාර්යසත්‍ය ය ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍ය ” යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ඛ” යි වීර්ය කටයුතු... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද” යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 4. 6

පාණ සුත්‍රය

3878. මහණෙනි, යම්කෙසේ පුරුෂයෙක් මේ දඹදිව තණ දව අතුපත් සැය එක් කොට රැස් කරන්නේ ය. එක් කොට රැස් කර හුල් කරන්නේ ය. හුල් කොට මහමුහුදෙහි යම් ප්‍රාණිහු වෙන් නම් ඔවුන් මහත් හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් මැදුම් පමණ ප්‍රාණිහු වෙන් නම් ඔවුන් මැදුම් පමණ හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් සියුම් ප්‍රාණිහු වෙන් නම් ඔවුන් සියුම් හුල්හි අමුණන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, මහණෙනි, (එහිලා) මහමුහුදෙහි ඔෆර්ක ප්‍රාණිහු නො ගන්නා ලද්දෝ වන්නාහ. වැලි මේ දඹදිව තණ දව අතුපත් ඝෛවීමට අවසන් වීමට යන්නේ ය. යම් කෙනෙක් හුල්හි අමුණන්නට සුකර නො වෙන් නම් මහමුහුදෙහි එබඳු සියුම් ප්‍රාණිහු එයට වඩා ඉතා බොහෝ වෙත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, අත්බැව සියුම් බැවිනි.” මහණෙනි, අපාය මෙසේ මහත් ය. මහණෙනි, මෙසේ මහත් අපායෙන් යමෙක් “මේ දුක්ඛ” යි තතුසේ දනී නම් ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුසේ දනී නම් එබඳු දිවුසපත් පුභුල් තෙමේ මිදුණේ ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඛ” යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද” යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 4. 7

සුරියුපමසුතනං

3879. සුරියසා¹ භික්ඛවෙ, උදයනො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණංගො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං සමමාදිට්ඨි. සමමාදිට්ඨිකසෙසනං භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පාටිකඛිට්ඨං “ඉදං දුක්ඛනි යථාභූතං පජානිස්සති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදුති යථාභූතං පජානිස්සති”. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”නි යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යොගො කරණියොති.

12. 4. 8

දුතිය සුරියුපමසුතනං

3880. යාවකීවස්ඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, චන්දිමසුරියා ලොකෙ කුපපජ්ජති, නෙව තාව මහතො ආලොකස්ස පාකුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. අන්ධනතමං² තද හොති අන්ධකාරනිමිසා. නෙව තාව රත්තන්ද්චා පඤ්ඤායනති. න මාසදධමාසා පඤ්ඤායනති. න උතුසංචච්චරා පඤ්ඤායනති. යනො ච ඛො භික්ඛවෙ චන්දිමසුරියා ලොකෙ උපපජ්ජති, අථ මහතො ආලොකස්ස පාකුභාවො හොති, මහතො ඔභාසස්ස. නෙව³ අන්ධනතමං තද හොති, න අන්ධකාරනිමිසා. අථ රත්තන්ද්චා පඤ්ඤායනති. මාසදධමාසා පඤ්ඤායනති. උතුසංචච්චරා පඤ්ඤායනති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යාවකීවස්ඤ්ඤා තථාගතො ලොකෙ කුපපජ්ජති අරහං සමමාසමුද්ධො, නෙව තාව මහතො ආලොකස්ස පාකුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. අන්ධනතමං තද හොති අන්ධකාරනිමිසා. නෙව තාව චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විභජනා උත්තානීකමමං. යනො ච ඛො භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උපපජ්ජති අරහං සමමාසමුද්ධො. අථ මහතො ආලොකස්ස පාකුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. නෙව අන්ධනතමං තද හොති. න අන්ධකාරනිමිසා. අථ චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විභජනා උත්තානීකමමං. කතමෙයං චතුත්තං දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදුය අරියසච්චස්ස. තස්මානිභ භික්ඛවෙ “ඉදං දුක්ඛ”නි යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යොගො කරණියොති.

1. සුරියසා - මජ්ඣං.
 2. අන්ධනමං - මජ්ඣං, සා.
 3. න - සීඝ්‍ර, සී. 1,2.

12. 4. 7

සුරියුපම සූත්‍රය

3879. මහණෙනි, යම් මේ අරුණොදයයෙක් වේ නම් උද වන හිරුව මෙය පෙරවූ ය. මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ සම්මද්ධෙක් වේ නම් මහණහට සිවුඅරියස් තතුයේ නුවණින් පිළිවිදිනු පිණිස මෙය පෙරවූ ය, මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි සම්මද්ධ ගත් මහණහු විසින් “මේ දුක්”යි තතුයේ දැනගන්නේ ය ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දැනගන්නේ ය” යන මෙය කැමති විය යුතු යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 8

දුතිය සුරියුපම සූත්‍රය

3880. මහණෙනි, යම් තාක් මේ සඳහිරුහු ලොව නුපදිද්ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො ම වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වෙයි. ඒ තාක් රැදවල් නො ම පෙනේ. මස් අඩමස් නො ම පෙනේ. සෘතුසංවත්සර නො ම පෙනේ. මහණෙනි, යම් කලෙක සඳහිරුහු ලොව උපදිද්ද එකල්හි මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල්හි ගනදුර නො ම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල්හි රැදවල් පෙනේ. මස් අඩමස් පෙනේ. සෘතුසංවත්සර පෙනේ.

මහණෙනි, එසෙයින් ම අරහත් සමාසක් සම්බුද්ධ වූ තරාගතයෝ යම් තාක් ලොව නුපදිත් ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වේ. ඒ තාක් චතුරායාසිසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීමෙක් දෙශනා කිරීමෙක් පැනවීමෙක් පිහිටුවීමෙක් විවර කිරීමෙක් බෙදීමෙක් උඩුහුරු කිරීමෙක් නො ම වේ. මහණෙනි, අරහත් සමාසක්සම්බුද්ධ වූ තරාගතයෝ යම් කලෙක ලොව උපදිත් ද, එකල මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල ගනදුර නොම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල චතුරායාසිසත්‍යය ප්‍රකාශ කිරීම දෙශනා කිරීම පැනවීම පිහිටුවීම විවර කිරීම බෙදීම උඩුහුරු කිරීම වේ. කවර චතුරායාසිසත්‍යය යත්: දුඛායාසි සත්‍ය ය ... දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිසත්‍ය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 9

ඉන්ද්‍රඛේලසුත්තං.

3881. යෙ භි කෙවී භික්ඛවෙව සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං නපපජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං නපපජානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙව, තුලපිටු වා කප්පාසපිටු වා ලහුකො වාතුපාදනො සමෙ භුමිභාගෙ නික්ඛිකො, තමෙනා පුරුජීමො වානො පව්ඡිමෙන සංහරෙය්‍ය, පච්චිමො වානො පුරුජීමෙන සංහරෙය්‍ය, උක්ඛරො වානො දක්ඛිණෙන සංහරෙය්‍ය, දක්ඛිණො වානො උක්ඛරෙන සංහරෙය්‍ය. තං කිස්ස හෙතු: ලහුක්ඛනා භික්ඛවෙව, කප්පාසපිටුනො. එවමෙව ධො භික්ඛවෙව, යෙ කෙවී සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං නපපජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං නපපජානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති, තං කිස්ස හෙතු? අදිට්ඨකතා භික්ඛවෙව, චතුක්ඛනං අරියසච්චානං.

යෙ ව ධො කෙවී භික්ඛවෙව, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං පජානන්ති, තෙ නාඤ්ඤාසස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙව, අයොධිලො වා ඉන්ද්‍රඛේලො වා ගමිථීරනෙමො සුනිධානො අචලො අසමපකමි. පුරුජීමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වානටුට්ඨි, නෙව තං සධ්‍යාමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. පව්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උක්ඛරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වානටුට්ඨි, නෙව තං සධ්‍යාමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. තං කිස්ස හෙතු? ගමිථීරකතා භික්ඛවෙව, නෙමාය්‍ය, සුනිධානකතා ඉන්ද්‍රඛේලස්ස. එවමෙව ධො භික්ඛවෙව, යෙ භි කෙවී සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං පජානන්ති. තෙ නාඤ්ඤාසස සමණස්ස වා බ්‍රාහ්මණස්ස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසති”ති. තං කිස්ස හෙතු? සුදිට්ඨකතා භික්ඛවෙව, චතුක්ඛනං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛනං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමීනියා පටිපද්ද අරියසච්චස්ස. තසමානිභ භික්ඛවෙව, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

1. උලොකෙන්නී - මජ්ඣ, 2 1, 2.
 2. යෙ භි කෙවී - සා.

12. 4. 9

ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය

3881. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දැනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දැනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකාන්තයෙන් දන්නේ දැනී, දක්නේ දැකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. මහණෙනි, යම්යේ සැහැල්ලු වූ වාගන්තා නිමුරුපුලුන හෝ කපුපුලුන හෝ සම බීමක තබන ලද්දේ වේ ද, ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට ගෙනයන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට ගෙනයන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට ගෙනයන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට ගෙනයන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, කපුපුලුන සැහැල්ලු බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දැනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දැනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකාන්තයෙන් දන්නේ දැනී, දක්නේ දැකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරියස් නුදුටු බැවිනි.

මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ දුකැ යි තතුයේ දැනිද්ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි තතුයේ දැනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකාන්තයෙන් දන්නේ දැනී, දක්නේ දැකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. මහණෙනි, යම්යේ ගැඹුරු බීමට පිවිසි නිමාව ඇති මැනවින් සිටුවන ලද නිසල වූ නො සැලෙනසුලු යහුලෙක් හෝ හිමි කණුවෙක් හෝ වේ ද, ඉදිනුදු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුදු පැළ දිගින් ... ඉදිනුදු උතුරු දිගින් ... ඉදිනුදු දකුණුදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මූල ගැඹුරු බැවිනි, හිමිකණුව මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ දැනිද්ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දැනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකාන්තයෙන් දන්නේ දැනී, දක්නේ දැකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරියස් මැනවින් දුටු බැවිනි. කවර සිවුඅරියස් ද යත්: ‘දුඛායාසිත්‍යා ය ... දුඛිනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදායී සත්‍ය යි’. මහණෙනි, එසෙයින් මෙහි ලා මේ දුඛ යි වියාබ් කටයුතු ... “මේ දුඛිනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදා” යි වියාබ් කටයුතු යි.

12. 4. 10

වාදසුත්තං

3882. යො හි කොච්චි භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉදං දුක්ඛානි යථාභුතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨද්ද”ති යථාභුතං පජානාති. පුරස්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්ථිකො වාදගච්චෙසී වාදමස්ස ආරොපෙසසාමීති. “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. පට්ඨිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්ථිකො වාදගච්චෙසී වාදමස්ස ආරොපෙසසාමීති, “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, සිලා යුපො සොළස කුක්ඛකො තස්ස අස්ස අච්ච කුක්ඛ භෙට්ඨානෙමඛගමා අච්ච කුක්ඛ උපරිනෙමස්ස. පුරස්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. පට්ඨිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. තං කීස්ස භෙතු? ගම්භීරත්තා භික්ඛවෙ, නොමස්ස, සුත්ඨිධාතත්තා සිලායුපස්ස.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො හි කොච්චි භික්ඛු ඉදං දුක්ඛානි යථාභුතං පජානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨද්දති යථාභුතං පජානාති, පුරස්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්ථිකො වාදගච්චෙසී වාදමස්ස ආරොපෙසසාමීති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. පට්ඨිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදස්ථිකො වාදගච්චෙසී වාදමස්ස ආරොපෙසසාමීති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. තං කීස්ස භෙතු? සුද්ධධාතා භික්ඛවෙ, වතුත්තං අරියසථානං. කතමෙසං වතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පට්ඨද්දය අරියසච්චස්ස. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛානි” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨද්ද”ති යොගො කරණියොති.

සිංසපාවනවග්ගො වතුකොටා.

තත්‍රාද්දනං:

සිංසපා ඛදිරො දණ්ඩා වෙලො සත්ඨසනෙන ව,
පාණො ඉච්චි සුරියුපමා ඉක්ඛිලො වාදෙන වාති.

12. 4. 10

වාද සුත්‍රය

3882. මහණෙනි, යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද, ඉදිනුයු දෙස් කැමති දෙස් සොයනසුලු මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ මැනවින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” “මේ කරුණ නැත. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දොස් කැමති දොස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණුදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිතව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මේ මෙ කරුණ නැත. මහණෙනි, යම්යේ සොළොස්හත් ගැල්ටැගෙකින් වේ ද එහි අටහතෙක් වළ යටට ගියේ ය. අටහතෙක් වළ මතුයෙහි සිටියේ ය. ඉදිනුයු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දකුණුදිගින් දැඩි සුළඟෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙසෙසින් සල්වන්නේ ය නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මුල ගැඹුරු බැවිනි ගල්ටැඹ මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද, ඉදිනුයු දෙස් කැමති දෙස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි” යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මේකරුණ නැත. ඉදිනුයු පැළදිගින් ... ඉදිනුයු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුයු දොස් කැමති දෙස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණු දිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ”යි මේකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, වතුරාය්-සත්‍ය ය මැනවින් දුටුබැවිනි. කවර වතුරාය්සත්‍ය යත්: “දු:බ්‍යාය්-සත්‍ය ය... දු:බ්‍යාය්-සත්‍ය ය ප්‍රතිපදාය්සත්‍ය යි”. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දු:බ්” යි වියානි කටයුතු ... “මේ දු:බ්‍යාය්-සත්‍ය ය ප්‍රතිපදාය්සත්‍ය යි” වියානි කටයුතු යි.

සිටුවැනි සිංසපාවනවග්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

සිංසපා බද්ධ දණ්ඩ, වෙල, සත්‍යසත පාණ යි සයෙක් ද සුවිශොපම සුතුරු දෙකෙක් ද ඉඤ්චිල වාද යි දෙකෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

5. පපාන වගො

12. 5. 1

විනායාසුතං.

3883. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤකතීවාපෙ, තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොසී. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො පුරියො රාජගහා නික්ඛමීඤා ලොකචිතාං විනොසසාමීති යෙන සුමාගවා¹ පොකඛරණී තෙනුපසංකමී. උපසංකමීඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදී. ලොකචිතාං විනොතනො. අඤ්ඤා ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරියො සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛභිනිං² සෙනං භිසමුලාලං පවිසනතිං. දිඤ්චානසස එතදහොසී. උමමනොසමී නාමාහං. විචෙතොසමී නාමාහං. යං ලොකෙ නත්ථී තං මයා දිට්ඨංගති.

අථ ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරියො රාජගහං³ පවිසිඤා මහාජනකායසස ආරොවෙසී. උමමනොසමී නාමාහං භනො, විචෙතොසමී නාමාහං භනො. යං ලොකෙ නත්ථී තං මයා දිට්ඨංගති. යරා කථමපන ඤාං අමො පුරිය උමමනො කථං විචෙතො කීඤ්ඤ ලොකෙ නත්ථී යං තයා දිට්ඨංගති. ඉධාහං භනො රාජගහා නික්ඛමීඤා ලොකචිතාං විනොසසාමීති යෙන සුමාගවා පොකඛරණී තෙනුපසංකමී. උපසංකමීඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදී. ලොකචිතාං විනොතනො. අඤ්ඤා ඛො භනො සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛභිනිං සෙනං භිසමුලාලං පවිසනතිං. එවං ඛො භනො උමමනො. එවං විචෙතො. ඉදංඤා ලොකෙ නත්ථී යං මයා දිට්ඨංගති. තඤ්ඤ ඤාං අමො පුරිය උමමනො, තඤ්ඤ විචෙතො. ඉදංඤා ලොකෙ නත්ථී යං තයා දිට්ඨංගති. තං ඛො පන භික්ඛවෙ සො පුරියො භුතං යෙව අඤ්ඤ, නො අභුතං.

භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, දෙවාසුරසඛනාමො සමුපබ්බුලො අහොසී. තසමී ඛො පන භික්ඛවෙ, සඛනාමෙ දෙවා ජීනිංසු. අසුරා පරාජිනිංසු. පරාජිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අසුරා භීතා භීසමුලාලොන අසුරපුරං පවිසිංසු. දෙවානං යෙව මොහයමානා⁴ තසමාතිභ භික්ඛවෙ, මා ලොකචිතාං විනොතථ සසසනො ලොකොති වා අසසනො ලොකොති වා අනන්තවා ලොකොති වා නං ජීවං නං යරීරන්ති වා අඤ්ඤා ජීවං අඤ්ඤා යරීරන්ති වා හොති නරාගනො පරමමරණාති වා න හොති නරාගනො පරමමරණාති වා හොති ච න ච හොති නරාගනො පරමමරණාති වා නෙව හොති න න හොති නරාගනො පරමමරණාති වා. තං කීසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනායා අකපංභිතා, නාදිමුමකචරිසිකා, න නිබ්බිද්දය, න වීරාගය, න නිරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤාය, න සමෙඛාධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

1. සුමාගවා - මජ්ඣ, සා.
 2. පොකඛරණියා තීරෙ චතුරඛභිනිං - මජ්ඣ, සා.
 3. නගරං - මජ්ඣ, සා.
 4. මොහයමානා - පි 1, 2.

5. පපාත වර්ගය

12. 5. 1

විනයා සුත්‍රය

3883. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤානිවාස නම් වෙළඳනාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි. එක්තරා පුරුෂයෙක් රජගහනුවරින් නික්ම ලෝ සිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි සුමාගවා නම් පොකුණ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ලෝසිතිවිලි සිතමින් සුමාගවා පොකුණු තෙර හුන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහක් දුටුයේ ය. දක ඔහුට මෙබඳු සිතෙක් විය: “ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී. මම නම් උමතු වෙකමි, මම නම් පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙකමි”යි.

මහණෙනි, එකල්හි ඒ පුරිස් තෙමේ රජගහනුවරට පිවිය: හිමියනි, ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී. මම නම් උමතු වෙකමි. හිමියනි, මම නම් පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙකමි”යි මහදනමුඵවට යැලකෙළේ ය. එමඟ පුරුෂය ඒ කෙසේ නම් තෝ උමතු වෙක් වෙහි ද? කෙසේ පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙක් වෙහි ද? ලොව නැති කීමෙක් තා විසින් දක්නා ලද දැයි? හිමියනි, “මෙහි මම රජගහනුවරින් නික්ම “ලෝසිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි “සුමාගවා” පොකුණ වෙත එළඹියෙමි. එළඹ “සුමාගවා” පොකුණු තෙර ලෝසිතිවිලි සිතමින් හුන්නෙමි. හිමියනි, මම සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහ දිටිමි. හිමියනි, මෙසේ මම උමතු වෙකමි. මෙසේ පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙකමි ලොව නැති මෙ ද මා විසින් දක්නා ලද”යි, එමඟ පුරුෂය, තෝ එකානතයෙන් උමතු වෙකි, එකානතයෙන් පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙකි. ලොව නැති මෙ ද තා විසින් දක්නා ලද දී. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ ඒ වූවක් ම දිටි. නුඹුවෙක් නො වේ.

මහණෙනි, පෙර වූවක් කියමි: දෙවියන් හා අසුරයන් අතර යුද්ධයෙක් එළඹ සිටියේ විය. මහණෙනි, ඒ යුද්ධයෙහි දී දෙවියෝ දිනුහ. අසුරයෝ පැරදුණහ. මහණෙනි, පැරදුණු අසුරයෝ බියපත් වූවාහු දෙවියන්ගේ සිත් මුළා කරවමින් ම නෙළුදලියෙන් අසුර පුරයට පිවිසියහ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “ලොකය ශාශ්වත ය”යි හෝ “ලොකය අශාශ්වත ය”යි හෝ “ලොකය අනන්තවත් ය”යි හෝ “ලොකය අනන්තවත් ය”යි හෝ “එය ජීවය එය ශරීරය”යි හෝ “ජීවය අනෙකක ශරීරය අනෙකක”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො වේ යි හෝ “සත්තවයා මරණින් මතු නො ම වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්තවයා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ යි හෝ”යි. ලෝ සිතිවිලි නහමක් සිතවූ ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිලි වැඩ සහිත නො වේ. මගබලයට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී ව්‍යුපගමය පිණිස නො පවතී අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී යමොධිය පිණිස නො පවතී නිර්වාණය පිණිස නො පවතී.

විනෝතනා ව ටො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති විනෝතයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨද”ති විනෝතයාථ. තං කීසස හෙතු; එසා භික්ඛවෙ, විනා අඤ්ඤාසංහිතා, එසා ආදිවුභවර්ධකා, එසා නිබ්බිදය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමමාධාය නිබ්බානාය සංවහන්ති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 2

පපාතසුත්තං

3884. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති ශිෂ්ඨකුටෙ පබ්බතෙ. අථ ටො හගවා භික්ඛු ආමනෝසි: “ආයාම භික්ඛවෙ, යෙන පටිභානකුටො තෙත්ථපසඤ්ඤාමිසසාම දිවා විහාරායා”ති. ‘එවමහනෙත’ති ටො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්චඤ්ඤාසාමු. අථ ටො හගවා සමුභුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං යෙන පටිභානකුටො තෙත්ථපසඤ්ඤාමි. අද්දසා ටො අඤ්ඤානරො භික්ඛු පටිභානකුටෙ මහනා පපාතං. දීඝවාන හගවනා එතද්දොච: “මහා වතායං හනෙත, පපාතො, සුමහා වතායං හනෙත, පපාතො, අඤ්ඤා නු ටො හනෙත, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ච හයානකතරො වා”ති? “අඤ්ඤා ටො භික්ඛු, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ච හයානකතරො වා”ති. කතමො පන හනෙතං, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ච හයානකතරො වාති?

යෙ හි තෙවි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නාපපජානන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නාපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නාපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පට්ඨදති යථාභූතං නාපපජානන්ති. තෙ ජාතිසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. ජරාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. මරණසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරතා ජරාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරතා මරණසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරතා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරතා ජාතිසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. ජරාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. මරණසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනාසුපායාසංවහනනිකෙසු සඤ්ඤාපරෙසු අභිරමන්ති.

1. සුභයානකො - මජ්ඣං.
 2. කතමො පන භික්ඛවෙ - පි 1, 2.

මහණෙනි, තෙපි සිතන්නහු නම් “මේ දුකැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි සිතවූ. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි සිතවූ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩිදියක ය. මේ මගබලයට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සංකොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වියඹි කට යුතු “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹි කටයුතු යි.

12. 5. 2

පපාන සූත්‍රය

3884. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජහහනුවර සමීපයෙහි ගිඤ්ඤඵපව්වෙහි වැඩවසන සේක. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතුවේක: මහණෙනි, “යමු දිවාචීභරණය පිණිස පටිභානාකූටය වෙත එළඹෙන්නෙමු”යි. ‘එසේ ය වහන්සැ’ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් සමග පිළිබහන්කුළ වෙත එළඹිසේක. එක්තරා මහණෙක් පිළිබහන්කුළෙහි මහත් ප්‍රපාතයක් දිටී. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: “වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානතයෙන් මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානතයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයෙක් ඇද්දෝ”යි “මහණ, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයෙක් ඇතැ”යි. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතය කවරේ ද යි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් හට ගැනුමැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ” යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. යොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණහු යොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. යොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අභිසඛිංඛරිත්වා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අභිසඛිංඛරිත්වා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අභිසඛිංඛරිත්වා යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අභිසඛිංඛරිත්වා ජාතිපපාතමපි පපතනති ජරාපපාතමපි පපතනති මරණපපාතමපි පපතනති. යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපපාතමපි පපතනති. තෙ න පරිච්චාවන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන යොකෙති පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිච්චාවන්ති දුක්ඛසමාති වදමි.

යෙ ව ඛො කෙවි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද”න්ති යථාභුතං පජානන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු නාභිරමන්ති.¹ ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු නාභිරමන්ති. මරණසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු නාභිරමන්ති. යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු නාභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු අනභිරතා ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු අනභිරතා මරණසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු අනභිරතා යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛිංඛරෙසු අනභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ නාභිසඛිංඛරොන්ති. ජරාසංවත්තනිකෙපි² සඛිංඛරෙ නාභිසඛිංඛරොන්ති. මරණසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ නාභිසඛිංඛරොන්ති. යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ නාභිසඛිංඛරොන්ති.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අනභිසඛිංඛරිත්වා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අනභිසඛිංඛරිත්වා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අනභිසඛිංඛරිත්වා යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාස සංවත්තනිකෙපි සඛිංඛරෙ අනභිසඛිංඛරිත්වා ජාතිපපාතමපි න පපතනති. ජරාපපාතමපි න පපතනති. මරණපපාතමපි න පපතනති. යොකපරිදෙවද්දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපපාතමපි න පපතනති. තෙ පරිච්චාවන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන යොකෙති පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි, පරිච්චාවන්ති දුක්ඛසමාති වදමි. තසමාතිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද”න්ති යොගො කරණියොති.

1. දෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි - සිච්ච, සි 2.
 2. න අභිරමන්ති - ණා.
 3. න අභිසඛිංඛරොන්ති - ණා

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්ද රැස් කොට සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කොට ජාති ප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාසප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදේවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකු ”යි තතුයේ දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දනිද් ද ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාර-යන්හි නො ඇලෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාර-යන් ද රැස් නො කෙරෙත්.

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජාතිප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදේව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස ප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදේවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. (සියලු) දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ ‘දුක්ඛ’යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද”යි වියඹ කටයුතු යි.

12. 5. 3

පරිලාභසුත්තං

3885. අපී භික්ඛවෙ, මහාපරිලාභො නාම නිරයො තස්ස යං කිංඤ්චි වක්ඛුතා රූපං පසසති, අනිට්ඨරූපංයෙව¹ පසසති, නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තාරූපංයෙව පසසති, නො කන්තාරූපං. අමනාපරූපංයෙව පසසති, නො මනාපරූපං. යං කිංඤ්චි සොතෙන සද්දං සුභංති -පෙ- සානෙන ගන්ධං සායති -පෙ- ජීව්ඤාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං චූසති -පෙ- යං කිංඤ්චි මනසා ධර්මං විජානාති අනිට්ඨරූපංයෙව විජානාති. නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තාරූපංයෙව විජානාති, නො කන්තාරූපං. අමනාපරූපංයෙව විජානාති, නො මනාපරූපන්ති. එවං වුතෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “මහා වත සො භනෙත, පරිලාභො සුමහා වත සො භනෙත, පරිලාභො. අපී නු ඛො භනෙත, එතමො පරිලාභා අඤ්ඤ පරිලාභො මහන්තතරො ච භයානකතරොවා”ති? අපී ඛො භික්ඛු එතමො පරිලාභා අඤ්ඤ පරිලාභො මහන්තතරො ච භයානකතරො වාති. කතමො පන භනෙත, එතමො පරිලාභා අඤ්ඤ පරිලාභො මහන්තතරො ච භයානකතරො වාති?

යෙ භී කෙචි භික්ඛු, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නප්පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යථාභූතං නප්පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛිඛාරෙසු අභිරමන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛිඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛිඛාරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛිඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛිඛාරෙ අභිසඛිඛරොන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛිඛාරෙ අභිසඛිඛරොන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛිඛාරෙ අභිසඛිඛරිඪා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛිඛාරෙ අභිසඛිඛරිඪා ජාතිපරිලාභෙනාපි පට්ඨස්සන්ති. ජරාපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්ති, මරණපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්ති. තෙ න පරිමුචන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනසෙහි උපායාසෙහි. න පරිමුචන්ති දුක්ඛසමාති වදම්.

යෙ ච ඛො කෙචි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛිඛාරෙසු නාභිරමන්ති -පෙ- අනභිරතා -පෙ- නාභිසඛිඛරොන්ති -පෙ- අනභිසඛිඛරිඪා ජාතිපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්ති, ජරාපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්ති, මරණපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසපරිලාභෙනාපි න පරිධස්සන්ති. තෙ පරිමුචන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනසෙහි උපායාසෙහි පරිමුචන්ති දුක්ඛසමාති වදම්. තසමාතිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමීනී පට්ඨපද”ති යොගො කරණියොති.

1. රූපසංඤ්ඤාව - මජ්ඣ., සන්.
 2. ජාතිපරිධාභෙන - සීඵු, මජ්ඣ.

12. 5. 3

පරිලාභ සූත්‍රය

3885. මහණෙනි, මහාපරිලාභ නම් නිරයෙක් ඇත. එහි යම් කිසි රුවක් ඇසින් දකී නම් අනිච්ච රුවක් ම දකී. ඉටු රුවක් නො දකී. නො කැමති රුවක් ම දකී. කැමති රුවක් නො දකී. නො මනා රුවක් ම දකී. මනාරුවක් නො දකී. කනින් යම් කිසි සඳක් අසා නම් ... නැහැයෙන් ගඳක් ගනී නම් ... දිවින් රසක් විඳී නම් ... කයින් පහසක් චුඹී නම් ... සිතින් යම් කිසි දහමක් දනී නම් අනිච්ච රුවක් ම දනී. ඉටුරුවක් නො දනී. නො කැමති රුවක් ම දනී. කැමති රුවක් නො දනී. නො මනාරුවක් ම දනී. මනාරුවක් නො දනීයි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ පරිලාභි නිරය එකාන්තයෙන් මහති. වහන්ස, ඒ පරිලාභ නිරය එකාන්තයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇද්දෝ”යි? මහණ, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අන් පරිලාභය කවරේ දැයි?

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත් .. සොක පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ... සොක පරිදෙව දුකකි දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජාතිපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. සොක-පරිදෙවදුකකිදෙමනස්ස උපායාසපරිදහයෙනු ද මුළුමනින් දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකකියෙන් දෙමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනිද් ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත් ... නො ඇලුණාහු ... රැස් නො කෙරෙත් ... රැස් නො කොට ජාතිපරිදහයෙනුද භාත්පසින් නො දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. සොකපරිදෙවදුකකිදෙමනස්ස උපායාසපරිදහයෙනු ද භාත්පසින් නො දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකකියෙන් දෙමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. සියලු දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 4

කුටාගාරසුත්තං

3886. යො භි භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති නෙතං යානං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං අකරිකා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී”ති නෙතං යානං විජජති. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභියමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති නෙතං යානං විජජති.

යො ච ඛො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභියමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අභියමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති. යානමෙතං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං, කරිකා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී”ති යානමෙතං විජජති. එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභියමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපදං අරියසච්චං යථාභුතං අභියමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමීති යානමෙතං විජජති. තස්මාන්ත භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 5

වාලසුත්තං

3887. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරයාලායං. අථ ඛො ආයස්මා ආනඤ්ඤ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙකවා පක්ඛවීරමාදය වෙසාලී: පිණ්ඩාය පාවිසී. අග්ගසා ඛො ආයස්මා ආනඤ්ඤ සම්මහුලෙ ලිච්චිකුමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොතෙතා දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙතොතො පොඬිබානුපොඬිබං: අවිරාධිතං, දිඨ්ඨානස්ස එතදභොසී: “සික්ඛිතා චතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා සුසික්ඛිතා චතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා. යනු භි නාම දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙස්සන්ති පොඬිබානුපොඬිබං අවිරාධිතන්ඤ”.

1. යො ච ඛො - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. වෙසාලියං - සී 1, ස්‍යා.
 3. පොඬිබානුපොඬිබං - ස්‍යා.

12. 5. 4

කුටාගාර සුත්‍රය

3886. මහණෙනි, යමෙක් “මම දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණෙනි, යමෙක් “මම කුච්චගෙයක යටභාගය නො කොට මතුභාගය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් මම දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතු යේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

මහණෙනි, යමෙක් “මම දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙක් “මම කුච්චගෙයක යටභාගය කොට මතුභාගය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් “මම දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්චාර්යසත්‍යය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වීර්ය කට යුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පවුණුවන පිළිවෙත”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 5

වාල සුත්‍රය

3887. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහ-වෙහෙරේ කුච්චගේල්හි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් අනඳතෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු හෙත විසල්පුරට පිටු පිණිස පිවිසියහ. ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ සිභලෙහි විදීමට පුහුණුවන සියුම් කෙසිසිදුරෙන් භීපගලියෙන් පගලිය නො වළඟා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිව්ච්ඤමරුන් දුටහ. දක උන්වහන්සේට මෙබඳු සිතෙක් විය. “යම් කෙනෙක් දුරින් ම සියුම් කෙසිසිදුරෙන් භීපගලියෙන් පගලිය නො වළඟා භීතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිව්ච්ඤමරුවෝ එකානායයන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිව්ච්ඤමරුවෝ එකානායයෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

අථ ඛො ආයසමා ආනන්දො වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිඪා පච්ඡාභක්ඛං පිණ්ඩපාතපටික්ඛනෙනො යෙන භගවා තෙනුපසංකමී, -පෙ- එකමන්තං නිසිනො ඛො ආයසමා ආනන්දො භගවන්තං එතදවොච: “ඉධාහං භනොත, සුඛබන්ධසමයං නිවාසෙඪා පනච්චරමාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසං ඛවාහං භනොත, සම්ඛිත්තලෙ ලිච්චිකුමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොනොත. දුරතොච සුඛුමෙන තාලච්ඡිඤ්ඤලෙන අසනං අනිපාතෙනොත පොඛිඛානුපොඛිං අචිරාධිතං. දිස්වාන මෙ එතදහොසි, සික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා. සුසික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්චිකුමාරකා. යත්ථ භි නාම දුරතො ච සුඛුමෙන තාලච්ඡිඤ්ඤලෙන අසනං අනිපාතෙසසන්ති පොඛිඛානුපොඛිං අචිරාධිතන්ති”.

තං කීං මඤ්ඤසී ආනන්දො කතමං නුඛො දුක්ඛරතරං වා දුරභීසමභවතරං වා, යො ච දුරතොච සුඛුමෙන තාලච්ඡිඤ්ඤලෙන අසනං අනිපාතෙය්ඤ පොඛිඛානුපොඛිං අචිරාධිතං. යො වා සත්ඛා භික්ඛන්තස්ථාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පටිච්ඡෙක්ඛියාති? එතදෙච භනොත, දුක්ඛරතරං වෙච දුරභීසමභවතරං ච යො වා සත්ඛා භික්ඛන්තස්ථාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පටිච්ඡෙක්ඛියාති. අථ ඛො තෙ ආනන්දො දුපට්චිඡෙක්ඛිතරං පටිච්ඡෙක්ඛිතන්ති යෙ “ඉදං දුක්ඛි”න්ති යථාභූතං පටිච්ඡෙක්ඛිතන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛිතීරොධගාමීති පටිපද”ති, යථාභූතං පටිච්ඡෙක්ඛිතී. තස්මාතිභ ආනන්දො, “ඉදං දුක්ඛි”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛිතීරොධගාමීති පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 6

අනධකාරස්සත්තං

3888. අපී භික්ඛවෙ, ලොකන්තරීකා අසා අසංවුතා අනධකාරකා අනධකාරතිමිසා. යත්ථාපිමෙසං වන්දිමස්සුරියානං එවංමභිභීතිකානං එවංමහානුභාවානං ආහා තානුභොහන්ති. එවං වුඤ්ඤ අඤ්ඤතරො භික්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “මහා වත සො භනොත, අනධකාරො. සුමහා වත සො භනොත, අනධකාරො. අපී නුඛො භනොත, එතමිතො අනධකාරා අඤ්ඤස්ස අනධකාරො මහන්තරො ච භයානකතරො වා”ති? අපී ඛො භික්ඛු, එතමහා අනධකාරා අඤ්ඤස්ස අනධකාරො මහන්තරො ච භයානකතරො වාති. කතමො පන භනොත, එතමිතො අනධකාරා අඤ්ඤස්ස අනධකාරො මහන්තරො ච භයානකතරො වාති?

1. සත්ඛා - මජ්ඣං, සා, අට්ඨකථා.
2. අථ ඛො ආනන්දො - මජ්ඣං.
3. යො - සා, සී 1, 2.
4. පටිච්ඡෙක්ඛි - සා, සී 1, 2.
5. අනධකාරා - මජ්ඣං, සා.
6. ආහාය - මජ්ඣං, සා.

ඉක්බිති ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ විසල්පුර පිටු පිණිය හැසිර පසුබත පිණිසපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මෙහි මම පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිටු පිණිය පිවිසියෙමි. වහන්ස, මම සිප්හලෙහි විදීම පුහුණුවන සියුම් කෙසිසියුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිච්චිකුමරුන් දිවිමි. දැක මට මෙබඳු සිතෙක් විය: යම් කෙනෙක් සියුම් කෙසිසියුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිච්චිකුමරුවෝ එකානතයෙන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිච්චිකුමරුවෝ එකානතයෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

ආනන්ද, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? යමෙක් සියුම් කෙසිසියුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නේ ද, යමෙකුත් සියක්වර පැරු අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට වීදුනේ ද, මෙයින් කීමෙක් ඉතා දුෂ්කර හෝ ඉතා දුලබ හෝ දැ යි? වහන්ස, යමෙක් සියක්වර පැරු අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට වීදුනේ නම් මෙය ම ඉතා දුෂ්කර ද ඉතා දුලබ ද වේ යි. ආනන්ද, වැලී යම් කෙනෙක් ‘මේ දුකැ’යි තතුයේ පිළිවිදිද ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ පිළිවිදිද ද, ඔහු පිළිවිදුමට ඉතා දුෂ්කර වූවක් පිළිවිදිත්. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 6

අන්ධකාර සූත්‍රය

3888. මහණෙනි, මෙබඳු මහත් සෘණී ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනාගේත් ආලෝකය යම් තැනක නො ලබන් නම් ලොව අතර පවත්නා හිස් වූ ආවරණ රහිත වූ අඳුරු කරන එබඳු ගත අඳුරක් ඇතැ යි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් මහති. වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇද්ද?”යි මහණ, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුර කවරේ ද?යි

යෙ හි කෙවි හිකඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුකඛි”නති යරාහුතං නාපඡානනැති -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යරාහුතං නාපඡානනැති. තෙ ඡානිසංවතනනිකෙසු සඛිබ්බරෙසු අභිරමනති -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවතනනිකෙසු සඛිබ්බරෙසු අභිරමනති. තෙ ඡානිසංවතනනිකෙසු සඛිබ්බරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවතනනිකෙසු සඛිබ්බරෙසු අභිරතා ඡානිසංවතනනිකෙපි සඛිබ්බරෙ අභිසඛිබ්බරොනැති -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවතනනිකෙපි සඛිබ්බරෙ අභිසඛිබ්බරොනති. තෙ ඡානිසංවතනනිකෙපි සඛිබ්බරෙ අභිසඛිබ්බරිඡා -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවතනනිකෙපි සඛිබ්බරෙ අභිසඛිබ්බරිඡා ඡානඡාධිකාරමපී පපතනැති. ඡරඡාධිකාරමපී පපතනැති. මරණඡාධිකාරමපී පපතනැති. සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසඡාධිකාරමපී පපතනැති. තෙ න පරිමුච්චනති ඡානියා ඡරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුකෙඛහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි න පරිමුච්චනති දුකඛසමානී වදමී.

යෙ ච ඛො කෙවි හිකඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුකඛි”නති යරාහුතං පඡානනති -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යරාහුතං පඡානනති, තෙ ඡානිසංවතනනිකෙසු සඛිබ්බරෙසු නාභිරමනති -පෙ- අනභිරතා -පෙ- නාභිසඛිබ්බරොනති -පෙ- අනභිසඛිබ්බරිඡා ඡානඡාධිකාරමපී න පපතනති. ඡරඡාධිකාරමපී න පපතනති, මරණඡාධිකාරමපී න පපතනති. සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසඡාධිකාරමපී න පපතනති. තෙ පරිමුච්චනති ඡානියා ඡරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුකෙඛහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි. පරිමුච්චනති දුකඛසමානී වදමී. තසමානිහ හිකඛු “ඉදං දුකඛි”නති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 7

ජීගහලසුතනං

3889. සෙයාරාපි හිකඛවෙ, පුරියො මහාසමුද්දෙ එකවජීගහලං යුගං¹ පකඛිපෙයා. නත්‍රස්ස² කාණො කච්ඡපො. සො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡයා. නං කිච්චෙ ඤ්ඤරං හිකඛවෙ, අපි නු සො කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡනො අමුසමිං. එකවජීගහලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙයානි³? යදි නුන භනො, කදපී කරහවී දීසස්ස අඤ්ඤො අච්චයෙනාති. ඛිපඡරං ඛො සො හිකඛවෙ, කාණො කච්ඡපො වස්සසතස්ස වස්සසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡනො අමුසමිං. එකවජීගහලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙයා, නඤ්චොහං හිකඛවෙ, සකිං චිනිපාතගනෙන⁴ බාලෙන මනුස්සන්තං වදමී. නං කිස්ස හෙතු; නහෙඡ්ඡ හිකඛවෙ, අඤ්චී ධර්මචරියා සුඤ්ඤකිරියා. අඤ්ඤමඤ්ඤබාදිකා එඡ්ඡ හිකඛවෙ, වතනති දුබ්බලබාදිකා. නං කිස්ස හෙතු; අදිට්ඨනා හිකඛවෙ, චතුතනං අරියසච්චානං. කතමෙයං චතුතනං: දුකඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුකඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද අරියසච්චස්ස. තසමානිහ හිකඛවෙ, ඉදං දුකඛනති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුකඛනිරොධගාමීනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

1. එක-ජීගහලයුගං - සී 1.
 2. තත්‍රස්සා - මජ්ඣ., සා.
 3. පරිසිසානි - සීඉ. සී 1, 2.
 4. චිනිපාතං ගනෙන - සී 1, 2.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දැනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දැනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත් ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ... සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජාති අඳුරට ද වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාස අඳුරට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනසසයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. සියලු දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ දැනිද්ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දැනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත් ... නො ඇලුණාහු ... රැස් නො කෙරෙත් ... රැස් නො කොට ජාති අඳුරට ද නො වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද නො වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ක දෙමනසස උපායාස අඳුරට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්කයෙන් දෙමනසසයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. සියලු දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 7

ඡිත්තල සූත්‍රය

3889. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙහි එක් සිදුරක් ඇති වියදණකක් බහා ලන්නේ ද එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ගෙල පිවිස්වන්නේ දැ යි? වහන්ස, දිගුකලෙක ඇවෑමෙන් කිසි කවර දවසෙක විය හැකි යි. මහණෙනි, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ඉතා වහා ගෙල පිවිස්වන්නේ ය. මහණෙනි, වරක් අපායට ගිය බාලයා විසින් මිනිසන්බව සුලබ ය යි මම නො ම කියමි. ඒ කවර හෙයින් යත්; මහණෙනි, මෙහි දහමිහි හැසිරීමෙක් පින් කිරීමෙක් නො ම ඇත. මහණෙනි, මෙහි ඔවුනොවුන් කෑමෙක් දුඹුලක් කෑමෙක් පවතී. ඒ කවර හෙයින් යත්; මහණෙනි, වතුරාර්යසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර වතුරාර්යසත්‍යයෙක යත්; “දුඛාර්යසත්‍යය ය ... දුඛනිරෝධාමිනීප්‍රතිපදර්යසත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ක”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක්කනිරෝධාමිනීප්‍රතිපද”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 8

දුතිය ඡීගගලසුත්තං

3890. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයං මහාපයථී ඵකොදිකා අසුස. තත්‍ර පුරිසො ඵකච්ඡිගගලං යුගං පකඛිපෙය්‍ය. තමෙනං පුරස්ථිමො වාතො පච්ඡිමෙන සංභරෙය්‍ය, පච්ඡිමො වාතො පුරස්ථිමෙන සංභරෙය්‍ය, උත්තරො වාතො දකඛිණෙන සංභරෙය්‍ය, දකඛිණො වාතො උත්තරෙන සංභරෙය්‍ය. තත්‍රාසු කාණො කච්ඡපො. යො වසසසතස්ස වසසසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උච්චුජ්ජෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, අපි නු යො කාණො කච්ඡපො වසසසතස්ස වසසසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උච්චුජ්ජන්තො අමුසථිං ඵකච්ඡිගගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙපෙය්‍යාති? අධිච්චිදිං භන්තො, යං යො කාණො කච්ඡපො වසසසතස්ස වසසසතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උච්චුජ්ජන්තො අමුසථිං ඵකච්ඡිගගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙපෙය්‍යාති. ඵවං අධිච්චිදිං භික්ඛවෙ, යං මනුස්සත්තං ලභති, ඵවං අධිච්චිදිං භික්ඛවෙ, යං තථාගතො ලොකෙ උපපජ්ජති අරභං සඤ්චාසම්බුද්ධො, ඵවං අධිච්චිදිං භික්ඛවෙ, යං තථාගතපච්චෙදිතො ධම්මචිනයො ලොකෙ දීපති. තස්සදිං භික්ඛවෙ, මනුස්සත්තං ලද්ධං, තථාගතො ච ලොකෙ උපපන්නො අරභං සඤ්චාසම්බුද්ධො, තථාගතපච්චෙදිතො ච ධම්මචිනයො ලොකෙ දීපති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛි”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තරොධගාමීති පටිපද්”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 9

සිනෙරුසුත්තං

3891. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො සිනෙරුසු පබ්බතරාජස්ස සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිපෙය්‍ය. තං කිංඉ ඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යා වා¹ සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිත්තො. සිනෙරු² වා පබ්බතරාජාති? ඵතදෙච භන්තො, ඛහුතරං යදිදං සිනෙරුපබ්බතරාජා. අපච්ඤ්ඤා සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිත්තො. සඤ්චංපි න උපෙනභී උපනිධිමිති න උපෙනභී. කලභාගමිති න උපෙනභී. සිනෙරු පබ්බතරාජං උපනිධාය සත්ත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිත්තොති.

1. යා ව - යා,
 2. උපනිකඛිත්තො යො ව සිනෙරු - මජ්ඣ.

12. 5. 8

දුකියතීගල සූත්‍රය

3890. මහණෙනි, යම්යෙ මෙ මහපොළොව එක ම ජලාසයෙක් වන්නේ ද, පුරුෂයෙක් එක්සිදුරු වියදණ්ඩක් එහි බහා ලන්නේ ය. ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට පමුණුවන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට පමුණුවන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට පමුණුවන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට පමුණුවන්නේ ය. එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟීවු ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුවෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ ද යි? වහන්ස, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදණ්ඩෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ ය යන යමෙක් වේ නම් මෙය කිසි දවසක සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම මිනිසත් බව ලබයි යන යමෙක් වේ නම් මෙය දිගුකලක් ඉක්ම යෑමෙන් සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම අරහත්සමාන්සමබ්බුද්ධ වූ තරාගත තෙමේ ලොව උපදී යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගත වීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුන ලොව බබලයි යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගතවීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, බහු විසින් මෙ මිනිසත්බව ලදී. අරහත්සමාන්සමබ්බුද්ධ වූ තරාගත තෙමේත් ලොව උපන. තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුනත් ලොව බබලයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මෙ දුකඛ”යි වීරිය කටයුතු ... “මෙ දුකඛනිරොධගාමිනිපට්ඨ”යි වීරිය කටයුතු යි.

12. 5. 9

සිනෙරු සූත්‍රය

3891. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් මුං පමණ වූ ගල්කැට සතක් සිනෙරු පවුරුණු ළඟ බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟීවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? ළඟ තබන ලද මුං පමණ යම් පහණ සකුරු හෝ සිනෙරු පවුරුණු හෝ ද යි. වහන්ස, යම් මෙ සිනෙරුපවුරුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ළඟ තබන ලද මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ඉතා මද ය. සිනෙරුපවුරුණු හා සැසදීමෙහිදී මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ගණනට ද නො පැමිණේ. සැසැදීම පමණකට දු නො පැමිණේ. (සියයෙන් දහසින් සියදහසින්) කලාවකට දු නො පැමිණේ.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමන්තකං අවසිට්ඨං, සඛ්ඛම්පි න උපෙති උපනිධිම්පි න උපෙති කලභාගම්පි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛක්ඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය යදිදං සත්තක්ඛත්තුපරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛ”තනි යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානාති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”තනි යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 10

දුතිය සිනෙරුසුත්තං

3892. සෙයාපාපි භික්ඛවෙ, සිනෙරුපබ්බතරාජා පරික්ඛයං පරියාදනං ගච්ඡයා යථෙඤ්ඤා සත්ත මුග්ගමත්තයො පාසාණසක්ඛරාති. තං කිච්ච ඤ්ඤාථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදින්නං යා වා සත්ත මුග්ගමත්තයො පාසාණසක්ඛරා අවසිට්ඨාති? එතදෙව හනෙතා, බහුතරං සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමන්තකා සත්ත මුග්ගමත්තයො පාසාණසක්ඛරා අවසිට්ඨා, සඛ්ඛම්පි න උපෙති, උපනිධිම්පි න උපෙති, කලභාගම්පි න උපෙති. සිනෙරුස්ස පබ්බතරාජස්ස පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය සත්ත මුග්ගමත්තයො පාසාණසක්ඛරා අවසිට්ඨාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසම්පන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං, අපමන්තකං අවසිට්ඨං. සඛ්ඛම්පි න උපෙති උපනිධිම්පි න උපෙති කලභාගම්පි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛක්ඛන්ධං පරික්ඛිණං පරියාදින්නං උපනිධාය යදිදං සත්තක්ඛත්තු-පරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛතනි” යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානාති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”තනි යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධ-ගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

පපාතවග්ගො පඤ්චමො.

තත්ථාදදනා:

විනතා පපාතො පරිලාභො කුටං වාදෙඤ්ඤාකාරො ච.
 ඡිග්ගලා ච දුවෙ චුත්තා සිනෙරු අපරෙ දුවෙති.

මහණෙනි, එසෙයින් ම චතුස්සත්‍යාවධොධය කළ දිවුසපත් අරිසවු-පුභුල්හු විසින් මේ දුකෙක් ඝෟස කරන ලද්දේ ගෙවන ලද්දේ වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක ඉතා මඳ ය. යමෙක් මේ දුකැ යි තතුසේ දනී ද ... මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි තතුසේ දනී ද, යන යම් මේ සත්‍යකඛතභූතපරමතාවක් (සත්වරක් ඉපදීම පරම කොට ඇති බවෙක්) වේ නම් මෙය ඝෟස කළ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැඳීමෙහි දී ගණනකට නො පැමිණේ. සැසැඳීමකට දු නො පැමිණේ. කලහාගයකට දු නො පැමිණේ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි චීරය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි චීරය කටයුතු යි.

12. 5. 10

දුකියසිනෙරු සුත්‍රය

3892. මහණෙනි, යම්සේ සිනෙරුපවුරජ මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සතක් තබා ඝෟසවීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා වැඩි ද? සිනෙරුපවුරජුගේ ඝෟස වූ ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දු යි? වහන්ස, සිනෙරුපවුරජුගේ යම් මේ ඝෟස වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණසකුරු සත ඉතා මඳ ය. සිනෙරු-පවුරජුගේ ඝෟස වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසැඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණ සකුරු සත ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසැඳීමට ද නො පැමිණේ. කලහාගයකට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම චතුස්සත්‍යාවධොධය කළ දිවුසපත් අරිසවු පුභුල්හුගේ ඝෟස වූ ගෙවුණු යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක ඉතා මඳ ය. ඝෟස වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැඳීමෙහි දී යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනී ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනී ද යන යම් මේ සත්‍යකඛතභූතපරමතාවක් වේ නම් මෙය ගිණුමට දු නො පැමිණේ. සැසැඳීමකට දු නො පැමිණේ. කලහාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි චීරය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි චීරය කටයුතු යි.

පපාතවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය :

විනායා, පපාත, පරිලාභ, කුට, වාද, අඤ්ඤාකාර යි සයෙක් ද ජිහ්වලසුතුරු දෙකෙක් ද අනෙක් සුතුරු දෙකෙක් ද නියන ලද හ යි.

6. අභියමයවගෙයා

12. 6. 1

නවසිඛාසුතං

3893. අථ ඛො භගවා පරික්ඛං නවසිඛායං පංසුං ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං යො වා'යං මයා පරික්ඛො නවසිඛායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවීති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං. යදිදං මහාපඨවී, අප්පලෙක්ඛකොයං භගවතා පරික්ඛො නවසිඛායං පංසු ආරොපිතො, සඛිබ්බිති න උපෙති උපනිබ්බිති න උපෙති කලභාගමිති න උපෙති මහාපඨවීං උපනිධාය භගවතා පරික්ඛො නවසිඛායං පංසු ආරොපිතො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දීඤ්ඤිමපනත්තස්ස පුග්ගලස්ස අභියමෙතාවිතො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං -පෙ- යො 'ඉදං දුක්ඛතනි' යථාභූතං පජානාති -පෙ- 'අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපද්'ති යථාභූතං පජානාති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, 'ඉදං දුක්ඛතනි' යොගො කරුණියො -පෙ- 'අයං දුක්ඛනිරොධගාමීති පටිපද්'ති යොගො කරුණියොති.

12. 6. 2

පොකඛරණීසුතං

3894. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පොකඛරණී පඤ්ඤස යොජනාති ආයාමෙන, පඤ්ඤස යොජනාති විඤ්ඤෙන, පඤ්ඤස යොජනාති උඛෙඛධෙන, පුණ්ණං උදකස්ස සමඤ්ඤිකා කාකපෙය්‍යා. තතො පුරියො කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං යං වා පොකඛරණීයා උදකතනි? එතදෙව භනෙත, බහුතරං. යදිදං පොකඛරණීයා උදකං. අප්පලෙක්ඛකං කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං, සඛිබ්බිති න උපෙති උපනිබ්බිති න උපෙති කලභාගමිති න උපෙති පොකඛරණීයා උදකං උපනිධාය කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතනි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 6. 3

සමෙහජ්ජසුතං

3895. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යජ්ඣමා මහානදියො සංසද්දතනි සමෙතනි. සෙය්‍යථිදං: ගඛො යමුතා අචීරවනී සරභු මභී. තතො පුරියො දෙව වා තීණී වා උදකච්ඡිතානි උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යානි වා දෙව වා තීණී වා උදකච්ඡිතානි උඤ්ඤතානි යං වා සමෙහජ්ජං උදකතනි? එතදෙව භනෙත, බහුතරං. යදිදං සමෙහජ්ජං උදකං, අප්පලෙක්ඛකානි දෙව වා තීණී වා උදකච්ඡිතානි උඤ්ඤතානි සඛිබ්බිති න උපෙතනි, උපනිබ්බිති න උපෙතනි, කලභාගමිති න උපෙතනි. සමෙහජ්ජං උදකං උපනිධාය දෙව වා තීණී වා උදකච්ඡිතානි උඤ්ඤතානීති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරුණියොති.

6. අභිසමය වර්ගය

12. 6. 1

නවසිඛා සූත්‍රය

3893. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියයිලෙහි පස් බිඳක් නභා භික්ෂුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මවිසින් නියයිලෙහි නගන ලද යම් මේ පස්බිඳක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ ද යි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියයිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියයිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම වතුසසතාරාවබොධය කළ දිවුසපන් අරිසවු-පුඤ්ඤාගේ ... මේ දුක ම ඉතා බොහෝ ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුසේ දැනී ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දැනී ද ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීරිය කටයුතු... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 2

පොකබරණී සූත්‍රය

3894. මහණෙනි, යම්සේ අයමින් පනස්යොදුන් වූ විතරින් පනස්යොදුන් වූ ගැඹරින් පනස්යොදුන් වූ මුට්ටිට යම් කොට දියෙන් පිරුණු කවුඩන් විසින් පිය හැකි පොකුණෙක් වේ ද, පුරුෂයෙක් කුසතණඅගින් එයින් දිය නගන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? කුසතණඅගින් යම් දියෙක් නගන ලද නම් එය හෝ පොකුණෙහි වූ දිය හෝ ද යි? වහන්ස, පොකුණෙහි වූ යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. කුසතණඅගින් නගන ලද දිය ඉතා මද ය. පොකුණෙහි වූ දිය හා සැසඳීමෙහි දී කුසතණඅගින් නගන ලද දිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 3

යම්හෙජ්ජ සූත්‍රය

3895. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඛතා යමුත්‍රා අවිරච්ඡි සරභු මහී නදීහු යම් තැනෙක එක් වැ ගලාවසින් ද එක්වෙද්ද, පුරුෂයෙක් එයින් දෙතුන් දියබිඳක් නභන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? නගන ලද යම් දෙතුන් දියබිඳහු වෙත් නම් ඔහු හෝ යම් මුසුදියෙක් වේ නම් එය හෝ ද යි? වහන්ස, යම් මේ (සෙසුනදීන් හා) මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. නගන ලද දෙතුන් දියබිඳහු ඉතා මදයැ. මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳහු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීරිය කටයුතු යි.

12. 6. 4

දුතිය සමොඡ්ඡුක්තං

3896. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යතීමා මහානදියො සංසද්දන්ති සමෙතති. සෙය්‍යථීදං: ඉඛා යමුතා අචිරවතී සරභු ඓභී. තං උදකං පරිකඛයං පරියාදනං ගවෙජ්ජය්‍ය ධපෙඤා දෙච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතාති. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යං වා සමෙහඡ්ඡං උදකං පරිකඛිණං පරියාදිතං. යාති වා දෙච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතාති අවසිට්ඨාතීති? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං සමෙහඡ්ඡං උදකං යදීදං පරිකඛිණං පරියාදිතං, අපපමඤ්ඤාකාති දෙච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතාති අවසිට්ඨාති, සඛිඛමපී න උපෙතති උපතිධිමපී න උපෙතති කලභාගමපී න උපෙතති සමෙහඡ්ඡං උදකං පරිකඛිණං පරියාදිතං උපතිධාය දෙච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතාති අවසිට්ඨාතීති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 5

පඨවිසුක්තං

3897. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරියො මහාපඨවියා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා උපතිකඛිපෙය්‍ය. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යා වා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා උපතිකඛිතා, අයං වා මහාපඨවීති? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං යදීදං මහාපඨවී, අපපමඤ්ඤාකා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා උපතිකඛිතා, සඛිඛමපී න උපෙතති උපතිධිමපී න උපෙතති කලභාගමපී න උපෙතති මහාපඨවීං උපතිධාය සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා උපතිකඛිතාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 6

දුතිය පඨවිසුක්තං

3898. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාපඨවී පරිකඛයං පරියාදනං ගවෙජ්ජය්‍ය ධපෙඤා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාපඨවියා පරිකඛිණං පරියාදිතං. යා වා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා අවසිට්ඨාති? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං මහාපඨවියා යදීදං පරිකඛිණං පරියාදිතං අපපමඤ්ඤාකා සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා අවසිට්ඨා, සඛිඛමපී න උපෙතති උපතිධිමපී න උපෙතති, කලභාගමපී න උපෙතති මහාපඨවියා පරිකඛිණං පරියාදිතං උපතිධාය සත්ත කොලට්ඨිමඤ්ඤියො ඉළිකා අවසිට්ඨාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 4

දුතිය සමෙහෙස් සූත්‍රය

3896. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඬිගා යමුනා අචීරවතී සරභු මහී නදීහු යම් තැනෙක එක් වැ ගලාබසින් ද, එක් වෙද් ද, දෙතුන් දියබිඳක් තබා ඒ දිය ඝෟස වීමට සිඳීමට යන්නේ නම්. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඝෟස වූ සිඳුණු යම් මුසු දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ යම් දෙතුන් දියබිඳහු වෙත් නම් ඔහු හෝ ද යි? වහන්ස, ඝෟස වූ සිඳුණු යම් මේ මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබොහෝ ය. ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ඉමදහ. ඝෟස වූ සිඳුණු මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ගිණුමට ද නො පැමිණෙත්. සැසඳුමට ද නො පැමිණෙත්. කලහාගයට ද නො පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 5

පයව් සූත්‍රය

3897. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් මහපොළොවෙහි ඩෙබරඇට පමණ වූ ගුලි සතක් බහා තබන්නේ නම් මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද යම් සන්ගුළියෙක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ ද යි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ ද, මෙය ම ඉබොහෝ යි. බහා තබන ලද ඩෙබරඇට පමණ වූ සන්ගුළිය ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද සන්ගුළිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලහාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 6

දුතිය පයව් සූත්‍රය

3898. මහණෙනි, යම්සේ මහපොළොව ඩෙබර ඇට පමණ වූ සන්ගුළියක් තබා ඝෟස වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහපොළොවෙහි ඝෟස වූ ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ යම් සන්ගුළියෙක් වේ නම් එය හෝ ද යි? වහන්ස, මහපොළොවෙහි යම් මේ ඝෟස වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සන්ගුළිය ඉතා මද ය. මහපොළොවෙහි ඝෟස වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සන්ගුළිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලහාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එමෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 7

සමුද්දසුත්තං

3899. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහාසමුද්දනො¹ දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උභිරෙය්‍යා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඛතානි, යං වා සමුද්දෙ උදකන්? එතදෙව හතොත, ඛහුතරං යද්දිං මහාසමුද්දෙ උදකං, අපමනකානි, දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඛතානි, සඛිබ්බි න උපෙනති උපනිබ්බි න උපෙනති, කලහාගමි න උපෙනති. මහාසමුද්දෙ උදකං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඛතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති:

12. 6. 8

දුතිය සමුද්දසුත්තං

3900. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දො² පරිකඛයං පරියාදනං ගච්ඡියා යපෙකා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛණං පරියාදිතං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානිති? එතදෙව හතොත, ඛහුතරං මහාසමුද්දෙ උදකං යද්දිං පරිකඛණං³ පරියාදිතං, අපමනකානි දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානි. සඛිබ්බි න උපෙනති, උපනිබ්බි න උපෙනති, කලහාගමි න උපෙනති මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛණං පරියාදිතං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානිති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 9

පබ්බතූපමසුත්තං

3901. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො භිමවගො පබ්බතරාජස්ස සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිපෙය්‍යා. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යා වා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො භිමවා වා පබ්බතරාජාති? එතදෙව හතොත, ඛහුතරං යද්දිං භිමවා පබ්බතරාජා අපමනකා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො. සඛිබ්බි න උපෙනති උපනිබ්බි න උපෙනති කලහාගමි න උපෙනති භිමවගො පබ්බතරාජානං උපනිධාය. සත්ත සාසපමනියා පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. මහාසමුද්දෙ - ස්‍යා, පි 1, 2.
 2. මහාසමුද්දෙ උදකං - මජ්ඣ.
 3. උදකං පරිකඛණං - ස්‍යා.

12. 6. 7

සමුදා සූත්‍රය

3899. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙන් දෙතුන් දියබිඳක් නගන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? නගන ලද, යම් දෙතුන් දියබිඳු වෙත් නම් ඔහු හෝ මුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ ද යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මද ය. මහමුහුදෙහි දිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මදය, මහමුහුදෙහි දිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එපරිද්දෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියානි කටයුතු යි.

12. 6. 8

දුතියසමුදා සූත්‍රය

3900. මහණෙනි, යම්යෙ මහමුහුද දෙතුන් දියබිඳක් තබා ඤය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳෙක් වේ නම් එය හෝ ද යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳු ඉතා මද ය. මහමුහුදෙහි ඤය වූ සිදුණු දිය හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියානි කටයුතු යි.

12. 6. 9

පබ්බතපම සූත්‍රය

3901. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් හිමවත් පවුරප්පුගේ අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහක් බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? බහා තබන ලද අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සහක් වේ නම් එය හෝ හිමවත් පවුරප් හෝ ද යි? වහන්ස, යම් මේ හිමවත් පවුරප්පු වේ නම් හේ ම ඉබෙහෙවි. බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහ ඉතා මද ය. හිමවත් පවුරප්පු හා සැසඳීමෙහි දී බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සහ ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියානි කටයුතු යි.

12. 6. 10

දුතිය පබ්බතූපමසුත්තං

3902. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, භිමවා පබ්බතරාජා පරික්ඛයං පරියාදනං ගවේජයා ය්පෙතවා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නුඛො බහුතරං, යං වා භිමවතො පබ්බතරාජසස පරික්ඛිණං පරියාදිතනං, යා වා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති? එතදෙව හතොන, බහුතරං භිමවතො පබ්බතරාජසස යදීදං පරික්ඛිණං පරියාදිතනං. අපමනිකා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨා. සභිබ්බෙ න උපෙතති, උපනිධිමපි න උපෙතති, කලහාගමපි න උපෙතති භිමවතො පබ්බතරාජසස පරික්ඛිණං පරියාදිතනං උපනිධාය සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස දිට්ඨිසම්පන්නාසස පුග්ගලොසස අභිසමෙතාටීනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදීදං පරික්ඛිණං පරියාදිතනං අපමනාකං අවසිට්ඨං. සභිබ්බෙ න උපෙති, උපනිධිමපි න උපෙති, කලහාගමපි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛකඛණං පරික්ඛිණං පරියාදිතනං උපනිධාය යදීදං සත්තකඛතතූපරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛං” තති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛසමුදයො” ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරෝධො” ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද” ති යථාභූතං පජානාති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛතති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද” ති යොගො කරණියොති.

අභිසමයවග්ගො ඡදෙධා.

තමුඤ්ඤනං:

නබ්බිධා පොකඛරණි ව සමේහජ්ජා අපරෙ දුචෙ,
පයථී දෙච සමුඤ්ඤ දෙච දුචෙ ව පබ්බතූපමාති.

1. සත්තකඛතතූ. පරමතා - ඕමු. ස.30.

12. 6. 10

දුතියපබ්බතපම සූත්‍රය

3902. මහණෙනි, යමයේ හිමවත් පවුරජ අබ පමණ වූ පහණසකුරු (ගල්කැට) සතක් නොසැය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, “ඒ කීමැ”යි හඬවුද? කීමෙන් ඉබොහෝ ද? හිමවත් පවුරජුගේ යම් සැය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දැයි? වහන්ස, හිමවත් පවුරජුගේ යම් මේ සැය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. අබ පමණ වූ ඉතිරි වූ සත්පහණසකුරු ඉතා ම දය. හිමවත් පවුරජුගේ සැය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී අබ පමණ වූ ඉතිරි සත්පහණසකුරු ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම සිවුසස් පිළිවිදි දිවුසපන් අරියවූ දුභුල්භුගේ සැය වූ ගෙවුණු යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. ඉතිරි වූ දුක ම ද ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද යන යම් මේ සත්තබ්බතපරමතාවක් වේ ද, එය සැය වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුකැ”යි වියඹ කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹ කටයුතු යි.

සවැනි අභිසමයවර්ගී යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

නවසීඛා, පොකඛරණීයි දෙකෙක්ද අනෙක් සමමනස් සුතුරු දෙකෙක්ද පයථි සුතුරුදෙකෙක්ද සමුද්දසුතුරු දෙකෙක්ද පබ්බතපම සුතුරු දෙකෙක්දයි මුළුල්ල දසයෙකි යි.

7. ආමකධර්මපෙය්‍යාලවගො

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍රස්‍රුතනං

3903. අථ ඛො භගවා පරිනං නබ්බිධායං පංසු ආරොපෙතො භික්ඛු ආමනොති: “තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං. යො වා'යං මයා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපයථී'ති? එතදෙව භනො, බහුතරං යද්දං මහාපයථී, අපමනනකොයං භගවතා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, සබ්බමපි න උපෙති. උපනිධිමපි න උපෙති, කලහාගමපි න උපෙති මහාපයථී. උපනිධාය භගවතා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපි-
 තොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසොසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අඤ්ඤත්‍ර මනුසොසති පච්චාජායනති. නං කිංග භෙතු? අදිට්ඨතො භික්ඛවෙ, චතුත්තො අරියසච්චානං. කතමෙයං චතුත්තො: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියාපටිපදාය අරියසච්චස්ස. තපමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනති යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණීයොති.

12. 7. 2

පච්චනත්‍රස්‍රුතනං

3904. අථ ඛො භගවා පරිනං නබ්බිධායං පංසු ආරොපෙතො භික්ඛු ආමනොති: “තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යො වා'යං මයා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපයථී'ති? එතදෙව භනො, බහුතරං යද්දං මහාපයථී, අපමනනකොයං භගවතා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො. සබ්බමපි න උපෙති, උපනිධිමපි න උපෙති, කලහාගමපි න උපෙති මහාපයථී. උපනිධාය භගවතා පරිනො නබ්බිධායං පංසු ආරොපි-
 තොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපකා² නෙ සත්තා යෙ මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පච්චිකතිමෙසු ජනපදෙසු පච්චාජායනති අච්ඤ්ඤනාරෙසු මීලකෙඛසු -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණීයොති.

12. 7. 3

පඤ්ඤාස්‍රුතනං

3905. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සත්තා යෙ අරියෙන පන පඤ්ඤවනස්සනා³ සමන්තාගතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අච්ඡායනා සමමුලහා -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා'ති යොගො කරණීයොති.

1. මනුසොසු - සීඝ්‍ර.
 2. අපමනකා - මිඡ්ඡං, ඥා.
 3. ඤාණවස්සනා - අච්ඡායනා.

7. ආමකධිකුදුපෙය්‍යාල වර්ගය

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍ර සූත්‍රය

3903. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස් බිඳක් නගා භික්ෂුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මා විසින් නියසිලෙහි යම් පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නිය සිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳීමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඬ කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු අල්පය. වැලි යම් සඬ කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙත් අන් තත්හි උපදිත් නම් ඔහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: වතුරායච්ඡත්‍යය නො දුටු බැවිනි. කවර වතුරායච්ඡත්‍යයක යත්: 'දු:ඛායච්ඡත්‍යය ... දු:ඛනිරොධගාමීනී ප්‍රතිපදායච්ඡත්‍යය'යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා 'මේ දුක්ක'යි වියඹි කට යුතු....'මේ දුක්කනිරොධගාමීනී පටිපදා'යි වියඹි කටයුතු යි.

12. 7. 2

පව්වන්ත සූත්‍රය

3904. එකල්හි භග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නගා භික්ෂුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මවිසින් නියසිලෙහි යම් මේ පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොවක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳීමට ද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම මධ්‍යමජනපදායන්හි යම් සඬ කෙනෙක් උපදිත් නම් ඒ සඬයෝ මදයහ. වැලි යම් සඬ කෙනෙක් අප්‍රසිද්ධ වූ අශිෂ්ට වූ පැසුර දැනවිහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඹි කටයුතු යි.

12. 7. 3

පඤ්ඤා සූත්‍රය

3905. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ආයඹි වූ ලොවි ලොවුතුරු නුවණැයින් සමන්වාගත වෙත් නම් ඒ සඬයෝ මදයහ, වැලි යම් කෙනෙක් අවිද්‍යායෙන් යුතු වූවාහු මුළා වූවෝ වෙද්ද මේ සඬයෝ ම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඹි කටයුතු යි.

12. 7. 4

සුරාමෙරයසුත්තං

3906. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පට්ඨිරතා. අථ ඛො එතෙව ඛුත්තරා සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා අප්පට්ඨිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 5

ඔදකජසුත්තං

3907. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ඵලජා. අථ ඛො එතෙව ඛුත්තරා සත්ථා යෙ ඔදකජා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 6

මනෙතය්‍යසුත්තං

3908. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ මනෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව ඛුත්තරා සත්ථා යෙ අමනෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 7

පෙතෙතය්‍යසුත්තං

3909. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව ඛුත්තරා සත්ථා යෙ අපෙතෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤසුත්තං

3910. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සාමඤ්ඤ. අථ ඛො එතෙව ඛුත්තරා සත්ථා යෙ අසාමඤ්ඤ -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 4

සුරාමෙරය සූත්‍රය

3906. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරමත්පැනින් වැළකුණාහු නම් ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතුයි.

12. 7. 5

මදකප් සූත්‍රය

3907. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ගොඩබිම උපදනාහු ද ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් දියෙහි උපදනෝ ද මේ සතියෝ ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 6

මනෙකයා සූත්‍රය

3908. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් මව්ට හිත වූවෝ ද, ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් මව්ට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 7

පෙත්තෙයා සූත්‍රය

3909. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් පියාට හිත වූවෝ ද ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් පියාට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

3910. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් මහණුන්ට හිත වූවෝ නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් මහණුන්ට හිත නුවූවෝ නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤස්සුතං

3911. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤ. අථ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්තා යෙ අබ්‍රහ්මඤ්ඤ -පෙ- යොගො කර්ථියොති.

12. 7. 10

අපවාසීස්සුතං

3912. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො. අථ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්තා යෙ අකුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො -පෙ- යොගො කර්ථියොති.

ආමකධඤ්ඤපෙය්‍යාලවග්ගො සත්තමො.

පත්‍රද්‍රේතං :

අඤ්ඤත්‍ර පච්චන්තං පඤ්ඤ ච සුරාමෙරයොදකජා,
මනෙතය්‍ය පෙනෙතය්‍යා සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ඤාපවාසීති.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

3911. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මඤ්ඤ භික්‍ෂුවෝ ද ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මඤ්ඤ භික්‍ෂුවෝ ද මේ සත්වයෝ ම ඉබ්බාභෝග ... වියා කටයුතු යි.

12. 7. 10

අපවායී සූත්‍රය

3912. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් පුද්ගලයන් නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් නොපුද්ගලයන් නම් මොහු ම ඉබ්බාභෝග ... වියා කටයුතු යි.

සත්වැනි ආමකධර්මසංග්‍රහයාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

අඤ්ඤා පව්වනා පඤ්ඤා සුරාමෙරය ඔදකප සුතුරුද මනෙයා පෙතෙයා සාමඤ්ඤ බ්‍රහ්මඤ්ඤ අපවායී සුතුරුද යි දසයෙකි යි.

8. දුතිය ආමකධිකුකුපෙයතාලවගො

12. 8. 1

පාණාතිපාකසුතනං

3913. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ පාණාතිපාකා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ පාණාතිපාකා අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 2

අදිනනාදනසුතනං

3914. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ අදිනනාදනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ අදිනනාදනා අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 3

කාමෙසුමිච්ඡාවාරසුතනං

3915. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 4

මුසාවාදසුතනං

3916. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ මුසාවාද පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ මුසාවාද අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 5

පිසුණවාචාසුතනං

3917. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ පිසුණාය වාචාය¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ පිසුණාය වාචාය අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 6

ඵරුසවාචාසුතනං

3918. එවමෙව ඛො හිකඛවෙ, අපපකා නෙ සන්තා යෙ ඵරුසාය වාචාය² පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්තා යෙ ඵරුසාය වාචාය අපපටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. පිසුණවාචාය - සී. මු.
2. ඵරුසවාචාය - සී. මු.

8. ප්‍රතිය ආමක ධර්මසංඝරාජ වර්ගය

12. 8. 1

පාණාතිපාක සූත්‍රය

3913. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් පණිවාසෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පණිවාසෙන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 2

අදින්නාදන සූත්‍රය

3914. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 3

කාමෙසුමිච්ඡාවාර සූත්‍රය

3915. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කාමයෙහි චීසහසරින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කාමයෙහි චීසහසරින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 4

මුසාවාද සූත්‍රය

3916. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවාසෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවාසෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 5

පිසුණවාචා සූත්‍රය

3917. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණුබසින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණු බසින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 6

ඵරුසවාචා සූත්‍රය

3918. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් රළබසින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් රළබසින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතුයි.

12. 8. 7

සමඵසලාපසුත්තං

3919. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සමඵසලාපා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ සමඵසලාපා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 8

බීජගාමසුත්තං

3920. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ බීජගාමභුතගාමසමාරම්භා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ බීජගාමභුතගාමසමාරම්භා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 9

විකාලභොජනසුත්තං

3921. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ විකාලභොජනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ විකාලභොජනා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 10

විලෙපනසුත්තං

3922. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩනවිභූසණධර්මානා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩන විභූසණධර්මානා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

දුතිය ආමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො අට්ඨමො.

තත්‍රුඤානං :

පාණං අදිනතං කාමෙසු මුසාපෙසුඤ්ඤි ඵරුසා,
සමඵසලාපං බීජඝ්ඛ විකාලො ච විලෙපනානි.

12. 8. 7

සම්ඵජ්ජලාප සූත්‍රය

3919. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ව කෙනෙක් හිස්බසින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් හිස්බසින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

12. 8. 8

බීජගාම සූත්‍රය

3920. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරු ලිය කලකුරුවීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරුලිය කලකුරුවීමෙන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 8. 9

විකාලහොජන සූත්‍රය

3921. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් විකල් ඛොජුනෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් විකල් ඛොජුනෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ. ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 8. 10

විලෙපන සූත්‍රය

3922. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ව කෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරීමට අඩු තැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරීමට අඩුතැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

අටවැනි දුතිය ආමකධර්මසූත්‍රපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාණාතිපාත, අදික්ඛාදන, කාමෙසුමිච්ඡාවාර, මුසාවාද, පිසුණාවාවා ඵරුසාවාවා, සම්ඵජ්ජලාප, බීජගාම, විකාලහොජන, විලෙපන යි සූත්‍ර දසයෙකි යි.

9. නීති සඳහා ආමකධිකෘතිය පෙයනාලවගො

12. 9. 1

නවවිභවය සහතිකය

3923. එවමෙව් බො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සහනා යෙ නවවිභවය විභවසුකඳසනා පටිවිරනා. අඵ බො එනෙව් බහුනරා සහනා යෙ නවවිභවය විභවසුකඳසනා අපටිවිරනා -පෙ- යොගො කරභියොති.

12. 9. 2

උච්චාසය නසුතන

3924. එවමෙව් බො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සහනා යෙ උච්චාසය නමහාසයනා පටිවිරනා. අඵ බො එනෙව් බහුනරා සහනා යෙ උච්චාසය නමහාසයනා අපටිවිරනා -පෙ- යොගො කරභියොති.

12. 9. 3

ජාතරූප සුතන

3925. එවමෙව් බො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සහනා යෙ ජාතරූප රජපටිගහණා පටිවිරනා. අඵ බො එනෙව් බහුනරා සහනා යෙ ජාතරූප රජපටිගහණා අපටිවිරනා -පෙ- යොගො කරභියොති.

12. 9. 4

ආමකධිකෘතිය සුතන

3926. එවමෙව් බො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සහනා යෙ ආමකධිකෘතිය පටිගහණා පටිවිරනා. අඵ බො එනෙව් බහුනරා සහනා යෙ ආමකධිකෘතිය පටිගහණා අපටිවිරනා -පෙ- යොගො කරභියොති.

12. 9. 5

ආමකමංස සුතන

3927. එවමෙව් බො භික්ඛවෙ, අපකා නෙ සහනා යෙ ආමකමංස පටිගහණා පටිවිරනා. අඵ බො එනෙව් බහුනරා සහනා යෙ ආමකමංස පටිගහණා අපටිවිරනා -පෙ- යොගො කරභියොති.

9. නතිය ආමකධක්ඤ්ඤ පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 9. 1

නව්වගීත සූත්‍රය

3923. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 2

උච්චාසයන සූත්‍රය

3924. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 3

ජාතරූප සූත්‍රය

3925. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 4

ආමකධක්ඤ්ඤ සූත්‍රය

3926. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 5

ආමකමංස සූත්‍රය

3927. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝභ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 6

කුමාරිකසුත්තං

3928. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ ඉත්ථීකුමාරිකපටිග්ගහණා¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ ඉත්ථීකුමාරිකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 7

දසිදසසුත්තං

3929. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ දසිදසපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දසිදසපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 8

අපේළකසුත්තං

3930. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 9

කුක්කුටසුකරසුත්තං

3931. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ කුක්කුටසුකරපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 10

වළවාසුත්තං

3932. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ හත්ථීගවාසසවළවාපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ හත්ථීගවාසසවළවාපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

කතිය ආමකධකුදුපෙයාලවග්ගො නවමො.

කත්තුදානං :

නවවුච්චාසයනරජතා ධකුදුං මංසං කුමාරිකං,
දසිදසාපේළකා ච කුක්කුටවළවෙහි වාති

1. ඉත්ථීකුමාරි - සී 1, 2.

12. 9. 6

කුමාරික සුත්‍රය

3928. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් (විවාහක) ඉතිරි (අවිවාහක) කුමරියන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ඉතිරිකුමරියන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහුම ඉබොහෝහ ... වීයා කටයුතුයි.

12. 9. 7

දසිදස සුත්‍රය

3929. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහුම ඉබොහෝහ ... වීයා කටයුතුයි.

12. 9. 8

අපේළක සුත්‍රය

3930. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් එළිතරුමන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. යළි යම් කෙනෙක් එළිතරුමන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීයා කටයුතුයි.

12. 9. 9

කුක්කුට සුකර සුත්‍රය

3931. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් කුකුළන් හුරන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. යළි යම් කෙනෙක් කුකුළන් හා හුරන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීයා කටයුතුයි.

12. 9. 10

වළවා සුත්‍රය

3932. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීයා කටයුතුයි.

නවවැනි තනිය ආමකධර්ම පෙය්සාල වර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

නවවග්ගික, උච්චාසයන, ජාතරූප, ආමකධර්ම, ආමකමංස කුමාරික, දසිදස, අපේළක යන සූත්‍ර අට හා කුක්කුට සුකර වළවා සුත්‍ර දෙක යි සූත්‍ර දශයෙකි.

10. චතුස්ථ ආමකධර්මදාපෙය්‍යාලවග්ගො

12. 10. 1

බේතනචක්ඛුසුත්තං

3933. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ බේතනචක්ඛුපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ බේතනචක්ඛුපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 10. 2

කයචිකකයසුත්තං

3934. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ කයචිකකයා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ කයචිකකයා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 10. 3

දුතෙය්‍යසුත්තං

3935. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනානුයොගා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනානුයොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 10. 4-6

තුලාකුටාදිසුත්තානි

3936-3938. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තුලාකුට-කාසකුට-මානකුටා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තුලාකුට-කාසකුට-මානකුටා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 10. 7-9

උකෙකාටනාදිසුත්තානි

3939-3941. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ උකෙකාටන-වඤ්චන-නීකතිසාවියොගා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ උකෙකාටන-වඤ්චන-නීකතිසාවියොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණීයොති.

1. සතෙණ - අඛිකපා.

10. මතුපිට ආමනාදාන පද්ධතියේ වර්ගය

12. 10. 1

බෙහෙවින් පු සුත්‍රය

3933. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් නොවැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 10. 2

කයවික්කය සුත්‍රය

3934. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 10. 3

දුතෙය්‍ය සුත්‍රය

3935. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත්මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත් මෙහෙවර කිරීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 10. 4 - 6

තුලාකුටාදි සුත්‍රය

3936 - 3938. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො - කුළුමිනුමින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො කුළුමිනුමින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 10. 7 - 9

උකෙකාටනාදි සුත්‍ර

3939. - 3941. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළු කිරීම රවටිම් සබ්බාත වඤ්ඤාන ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළු කිරීම රවටිම් සබ්බාත වඤ්ඤාන ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 10. 10-15

ජේදනාදිසුත්තානි

3942-3947. එවමෙව ඛො භීක්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ජේදන-වධ-බන්ධන-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා පටිච්චතා. අප ඛො එනෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ජේදන-වධ-බන්ධන-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා අප්පටිච්චතා. තං කිසස හෙතු, අද්දිට්ඨිත්ථා භීක්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියාපටිපදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භීක්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”න්ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”න්ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”න්ති යොගො කරණියොති.

චතුත්ථ ආමකධංකුඤ්ඤපෙය්‍යාලවග්ගො දසමො.

තත්තුද්දනා:

බෙත්තං කයං දුතෙය්‍යස්ඤ්ඤි තුලාකුටං කංසකුටං,
 මානකුටං උකෙකාටනං වස්ඤ්ඤානිකති, ජේදනා,
 වධබන්ධනං විපරාමොසාලොපසාහසානීති.

12. 10. 10-15

ඡේදනාදි සූත්‍ර

3942 - 3947. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් සිදුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අබ්බවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්ව කෙනෙක් සිදුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අබ්බවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායනිසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායනිසත්‍යයක යත්: දුඛායනිසත්‍යය, දුඛසමුදයායනිසත්‍යය, දුඛනිරෝධායනිසත්‍යය, දුඛනිරෝධගාමිනි ප්‍රතිපදයනිසත්‍යය යි. මහණෙනි, එසෙයින් මෙහිදා "මේ දුක්ඛ"යි වීයනි කටයුතු. "මේ දුක්ඛසමුදය"යි වීයනි කටයුතු. "මේ දුක්ඛනිරෝධ"යි වීයනි කටයුතු. "මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනි පටිපද"යි වීයනි කටයුතු යි.

දඟවැනි චතුස් ආමකධර්මසූත්ත පෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

වෙතච්ඡේදි, කයවිකකය, දුතෙය්‍ය, තුලාකුට, කංසකුට, මාතකුට, උපෙක්ඛාපන, වඤ්චන, නිකඤ්චි, ඡේදන, වධ, බන්ධන, විපරාමොස ආලොප සාහස යි පසළොස් සූත්‍ර රු කෙනෙකි යි.

11. පැවැත්වෙන්නාලට ගො

12. 11. 1

මනුසාප්තියුතනං

3948. අප් ඛො භගවා පරික්ඛං නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙතාසි: “නං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යො වායං මයා පරික්ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවී”ති. “එතදෙව භනෙතා, බහුතරං යද්දං මහාපඨවී. අප්පමහතකොයං භගවතා පරික්ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො. සභ්බිබ්බි න උපෙති, උපතිධිබ්බි න උපෙති, කලභාගඛ්බි න උපෙති, මහාපඨවී උපතිධාය භගවතා පරික්ඛො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො”ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා මනුසාප්තියු පච්චාජායන්ති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති. නං කියස් හෙතු? අද්ධංතො භික්ඛවෙ, වතුඤ්ඤං අරියසච්චානං කතමෙයං වතුඤ්ඤං? දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපදය අරියසච්චස්ස. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද”ති යොගො කරණීයොති.

12. 11. 2

දුක්ඛමනුසාප්තියුතනං

3949. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා මනුසාප්තියු පච්චාජායන්ති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා නිරොජානගොනියා පච්චාජායන්ති. නං කියස් හෙතු -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 3

තනියමනුසාප්තියුතනං

3950. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා මනුසාප්තියු පච්චාජායන්ති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා පෙත්තිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 4

වතුකමනුසාප්තියුතනං

3951. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසාප්තියු වුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

---

1. මනුසාප්තියු - සා:

11. පඤ්චගභී පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 11. 1

මනුස්සවුති සූත්‍රය

3948. එකලිභී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නභා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඒ කීමෑ යි හභිවු ද කිවෙක් ඉබොහෝ ද මට්ඨින් යම මෙ පස්බිඳක් නියසිලෙහි නභන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දු’යි? “වහන්ස, යම මේ මහපොළොව වෙි නම් වෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද මේ පස්බිඳ ඉතාමද ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නොපැමිණේ. සැසඳුමටද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවටද නොපැමිණේ”. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළි යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුත වුවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවු අරියස් නුදුටු බැවිනි, කවර සිවු අරියස්ද යත්: දුෂ්ඨායනිකාය ... දුෂ්ඨායනිකායෙහි ප්‍රතිපදායනි-සත්‍යයයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මෙ දුකැ’යි වියා කට යුතු ... “මෙ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ’යි වියා කට යුතුයි.

12. 11. 2

දෙවන මනුස්සවුති සූත්‍රය

3949. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදයහ. යළි යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු නිරයන්යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 3

තෙවන මනුස්සවුති සූත්‍රය

3950. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැළි යම සක්කෙතෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවුවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 4

සිවුවන මනුස්සවුති සූත්‍රය

3951. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සක්කෙතෙක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුතවුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදයහ. වැළි යම සක්කෙතෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුතවුවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 5

පඤ්චමමුක්ඛසසච්ඡිකතං

3952. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා තීරච්ඡානගොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 6

ඡට්ඨමනුක්ඛසසච්ඡිකතං

3953. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා පෙතනීච්ඡයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 7

දෙවචුතිසුතතං

3954. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 8

දුතියදෙවචුතිසුතතං

3955. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා තීරච්ඡානගොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 9

තතියදෙවචුතිසුතතං

3956. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා පෙතනීච්ඡයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 10

චතුස්සදෙවචුතිසුතතං

3957. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා මනුසසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 5

සස්චන මනුස්සවුති සූත්‍රය

3952. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සත්‍යකෙනෙක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුතවූවාහු නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 6

සචන මනුස්සවුති සූත්‍රය

3953. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සත්‍යකෙනෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 7

දෙවවුති සූත්‍රය

3954. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 8

දෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3955. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවිලොවින් ව්‍යුතව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 9

තෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3956. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව දිව්‍යවිෂයයෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. යළි යම් සත්‍යකෙනෙක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 10

සිවුවන දෙවවුති සූත්‍රය

3957. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සත්‍යකෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 11

පඤ්චමදෙවච්ඡිද්ධතං

3958. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා වුතා මනුසොසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා වුතා තීරච්ඡානයොනීයා පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 12

ජට්ඨදෙවච්ඡිද්ධතං

3959. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ දෙවා වුතා මනුසොසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා වුතා පෙත්තිවිසයෙ පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 13

නිරයච්ඡිද්ධතං

3960. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා මනුසොසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා නිරයෙ පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 14

දුතියනිරයච්ඡිද්ධතං

3961. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා මනුසොසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා තීරච්ඡානයොනීයා පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 15

තතියනිරයච්ඡිද්ධතං

3962. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා මනුසොසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා පෙත්තිවිසයෙ පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 16

චතුස්නිරයච්ඡිද්ධතං

3963. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පව්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ නිරයා වුතා නිරයෙ පව්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 11

පස්වන දෙවවුනි සූත්‍රය

3958. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවලොවින් ව්‍යුත් ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවලොවින් ව්‍යුත් ව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 12

සවන දෙවවුනි සූත්‍රය

3959. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත් වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙහි ව්‍යුත් වුවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 13

නිරයවුනි සූත්‍රය

3960. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 14

දෙවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3961. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 15

තෙවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3962. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 16

සිවුවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3963. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් වුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 17

පඤ්චමනිරයවුතිසුත්තං

3964. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරයා වුතා තීරව්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 18

ජට්ඨනිරයවුතිසුත්තං

3965. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරයා වුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 19

තීරව්ජානවුතිසුත්තං

3966. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා තීරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 20

දුතියතීරව්ජානවුතිසුත්තං

3967. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා තීරව්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 21

තතියතීරව්ජානවුතිසුත්තං

3968. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා මනුසොසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 22

චතුසුතීරව්ජානවුතිසුත්තං

3969. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තීරව්ජානායොනියා වුතා තීරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 17

පස්වන තීරයවූකි සූත්‍රය

3964. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තීරයෙන් ව්‍යුත් වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තීරයෙන් ව්‍යුත් වී තිරිසන් යොන්ති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 18

සවන තීරයවූකි සූත්‍රය

3965. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තීරයෙන් ව්‍යුත් වී දෙවිලොව උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මදහ. වැළි යම් කෙනෙක් තීරයෙන් ව්‍යුත්ව ප්‍රත්විෂයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 19

තිරව්ශානවූකි සූත්‍රය

3966. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මදහ. වැළි යම් කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වූවාහු තීරයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 20

දෙවන තීරව්ශානවූකි සූත්‍රය

3967. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මදහ. වැළි යම් කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී තිරිසන් යොන්ති උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 21

තෙවන තීරව්ශානවූකි සූත්‍රය

3968. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී ප්‍රත්විෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 22

සිවුවන තීරව්ශානවූකි සූත්‍රය

3969. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මදහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොන්ති ව්‍යුත් වී තීරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 23

පඤ්චමනිරවජානවුත්තිසුත්තං

3970. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ නිරවජානායොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති, අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරවජානායොනියා වුතා නිරවජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 24

ජට්ඨනිරවජානවුත්තිසුත්තං

3971. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ නිරවජානායොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරවජානායොනියා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 25

පෙතතිවුත්තිසුත්තං

3972. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 26

දුතියපෙතතිවුත්තිසුත්තං

3973. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා නිරවජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 27

තතියපෙතතිවුත්තිසුත්තං

3974. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 28

චතුසුපෙතතිවුත්තිසුත්තං

3975. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරුණියොති.

12. 11. 23

පස්වන තිරවිභවන ඉසුරු

3970. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව දෙවලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව තිරිසන්යොනින් උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 24

සවන තිරවිභවන ඉසුරු

3971. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වුවාහු දෙවියන් අතර උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. යළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් තිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වුවාහු ප්‍රෙතයන් අතර උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 25

පෙතවිභවන ඉසුරු

3972. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 26

දෙවන පෙතවිභවන ඉසුරු

3973. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු තිරියන් යොනින් උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කට-යුතු යි.

12. 11. 27

තෙවන පෙතවිභවන ඉසුරු

3974. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 28

සිවුවන පෙතවිභවන ඉසුරු

3975. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙතෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වුවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියම් කටයුතු යි.

12. 11. 29

පඤ්චමපෙක්ඛිච්ඡිසුක්ඛං

3976. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා තිරිජානගොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 30

ඡට්ඨපෙක්ඛිච්ඡිසුක්ඛං

3977. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ පෙක්ඛිවිසයා චුතා පෙක්ඛිවිසයෙ පච්චාජායන්ති. තං කිසස හෙතු: අද්දිට්ඨත්තා භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපදා අරියසච්චස්ස. තසොතිහ භික්ඛවෙ. “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”ති යොගො කරණියොති. ඉදමචොච හගවා. අත්තමනා නෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභීතාදුනති.

පඤ්චගතිවග්ගො එකාදසමො.

කත්තුදදනං:

හවන්ති ඡ සුක්ඛන්තා චුක්ඛාමෙන දසසිතා
මනුස්සදෙවතිරය තිරිජානපෙක්ඛිතො භී භී.

සච්චසංයුතනං සමන්තං.

නිට්ඨිකො මහාවග්ගො.

කත්තුසංයුක්ඛදදනං:

මහතං ඛොජ්ඣබ්බං සති ව ඉන්ද්‍රියං සම්මසඛානං
බලංඤ්ච ඉද්ධිනුරුද්ධං ක්ඛානං ව ආනාපානෙන,
සොකාපත්තං ව සච්චස්ස සංයුක්ඛානී ද්වාදසාති.

කත්තුමග්ගදදනං:

සමාධී ව ධම්මවිකක්ඛපච්චතතො කොට්ඨාමො
සිංසපාවන පපාතා ඡලෙවිභිසමයොති
චත්තාරො වාමකධංඤ්ඤ පෙයාලනාමකාපි ව
පඤ්චගති පෙයාලෙන එකාදස හවන්ති භීති.

සංයුක්තනිකායො නිට්ඨිතො.

12. 11. 29

පස්වන පෙත්තිවුති සූත්‍රය

3976. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-
විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ.
වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරිසන්
යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියනි කටයුතු යි.

12. 11. 30

සවන පෙත්තිවුති සූත්‍රය

3977. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-
විෂයයෙන් ව්‍යුත වී දෙවලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම්
සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වී ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත්
නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි,
චතුරායනියනිය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායනියනිය කෙනෙක යත්: දුක්ඛා-
යනියනිය ය දුක්ඛසමුදයායනියනිය ය දුක්ඛනිරෝධායනියනිය ය දුක්ඛනිරෝධ-
ගාමිනී ප්‍රතිපදායනියනිය යි. මහණෙනි, එසෙයින් මෙහි ලා ‘මේ
දුක්ඛා’යි වියනි කටයුතු. ‘මේ දුක්ඛ නිරෝධා’යි වියනි කටයුතු.
‘මේ දුක්ඛ සමුදයා’යි වියනි කටයුතු. ‘මේ දුක්ඛ නිරෝධා’යි වියනි කටයුතු යි.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ
දෙශනාව පිළිගත්හ යි.

එකොළොස්වැනි පක්‍ෂවගතිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

මනුසසවුති, දෙවවුති, නිරයවුති, නිරව්ජානවුති, පෙත්තිවුති
වශයෙන් වුති නමින් දක්වන ලද මටසූත්‍රානන් කෙනෙක්
වෙති යි.

සම්මන්ත්‍රණය සමාප්ත යි.

මහාවගගය නිමියේ යි.

එහි සංයුක්තනාමාවලිය:

මග්ග, බොජ්ඣංග, සති, ඉන්ද්‍රිය, සම්මපට්ඨාන, බල, ඉඤ්ඤාදා,
අනුරුඤ්ඤා, ක්‍රියා, ආනාපාන, යොනාපනති, සම්ම යි සංයුක්ත
දෙළසෙක් වේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

සමාධි, ධම්මචක්ඛසවනන, කොට්ඨාම, සිංසපාවන, පපාන,
අභියමය යි සයෙක් ම වේ. (ආමකධර්මපෙය්‍යාල, දුතිය ආමක-
ධර්මපෙය්‍යාල, තතිය ආමකධර්මපෙය්‍යාල, චතුස ආමක-
ධර්මපෙය්‍යාල යි.) ආමකධර්මපෙය්‍යාල යන නම ඇත්තා වූ
වර්ග සතරෙකි. (ඒ සියල්ල) පක්‍ෂවගති පෙය්‍යාලවර්ගය සමග
(සම්මන්ත්‍රණයෙහි වර්ග) එකොළොසෙක් වේ මැ යි.

සංයුක්තනිකාය නිමියේ යි.

සංයුක්තනිකාය - පඤ්චම භාග - දුතිය බණ

ගාථාදීපාදානුකකමණිකා

	පිටියකා
අභබ්බා නෙ අනභකිරියාය	288
එවං නරං අනභදපානවසුදං	232, 234
චතුකතං අරියසච්චානං	286
වෙතො විචුතති සම්පනනා	288
තඤ්ච මග්ගං න ජානන්ති	288
තසමා සඤ්ඤා ජිලඤ්ච	206, 242
තානි එතානි දිට්ඨානි	286
තුලමතුලඤ්ච සම්භවං	16
මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං	232, 234
යඤ්ච ච සබ්බසො දුක්ඛං	288
යථා පුරෙ තථා පච්ඡා 18, 22, 24, 28, 38, 46, 56	
යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ	206, 242
යෙ දුක්ඛං නපජානන්ති	288
යෙසං සඤ්ඤා ච ජිලඤ්ච	140
යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො	236
සබ්බං පසාදෙ යස්සත්ථී	206, 242

සඤ්ඤානාමානුකතම ණිකා

අ	පිට්ඨකයා	ග	පිට්ඨකයා
අවිරවනී	324	ගඛයා	58, 84, 324, 326
අඤ්ඤානොණ්ඩ ඤ්ඤා	274	ගවමරනී (පෙර)	292
අනාථපිණ්ඩික	210	භීර්කකුට	308
අනුරුඳ්ඛ 62, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78		භීඤ්ජකාවසථ	160
අනුවන	76	ගොතම	116, 154
අමඛපාලිවන	74	ගොතමක	12
අරිට්ඨ	96	ගොධා	186
අසොක	162		
ආනන්ද	10, 12, 30, 46, 52, 104, 108, 118, 126, 144, 162, 164, 166, 170	සො	
		සොසිතාරාම	30
		ච	
		චාපාල (චෙතිය)	10, 12, 16
		චෙතී (ජනපද)	292
		ජා	
ඉච්ඡානඛල	112	ජෙතවනෙ	62, 66, 72, 78, 144, 150, 176, 178, 260
ඉසිදනනපුරාණ	146	ජොතික	140
ඉසිපතන (මීගදය)	244, 270.		
		ඤ	
උදයගාමිනී	168	ඤ්ඤික	160, 164
උදෙනක	12		
උතගාභ	30		
		ත	
		තාවතිය	138, 176
		තුවට්ඨ	164
		ඳ	
කකුට	164	දීඝාච්චු	140
කට්ඨසක	164		
කණටකීවන	70		
කපිලවස්ථු 114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 242, 246		ධම්මදික්ඛ	244
කලන්දකනිවාස	306		
කාලිඛික	164	න	
කාපිලවස්ථව	242	නන්දක	214
කාසි	148	නන්දනවන	138
කාළිගොධා	226	නන්ද	160
කිම්බිල	106	නන්දිය	228, 238
කුචාගාරපාලා	314	නික්ඛ	164
කොට්ඨාම	286	නිග්‍රොධාරම 114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246	
කොසමඛි	30, 294		
කොසල	148, 154		

	ප	පිට්ඨකයා	ව	පිට්ඨකයා
පච්ඡානකුට (පබ්බත)		308	වජ්	148, 286
පරිබ්ඛාජක		112	වෙසාලී	10, 12, 74, 104, 214, 314
පුබ්බාරාම		26	වෙඵඤ්ඤා	154
	බ		වෙඵච්චන	106, 140, 306
බහුපුත්ත		12		
බාරාණසී		244, 270	ස	
	භ		සකක	114, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246
භඤ්ඤා		240	සකකා	242
	ම		සකකා	246
මගධ		150	සකකමඛ	12
මලල		148	සකකුට්ඨ	164
මහාකප්පින		96	සරකානී	190
මහානාම	104, 114, 182, 184, 186, 192, 224, 240, 246		සරභු (ගබ්බා)	324, 326
මහාපරිළාභ (නිරය)		312	සලලාගාර	72
මහාවිත		10, 314	සභජානී	292
මහාමොග්ගලලාන		176, 178	සාකෙත	70
මභී (ගබ්බා)		324, 326	සාධුක	146
මාර		12	සාරඤ්ඤ	12
මොග්ගලලාන	54, 62, 66, 70		සාරිපුත්ත	70, 74, 144, 146, 170
	ය		සාවඤ්ඤී	26, 62, 66, 68, 72, 76, 144, 148, 170, 168, 178, 242, 260
යමුතා		324, 326	සාලා	169
	ර		සුජාතා	160
රාජකාරාම		168	සුතනුතීර	68
රාජගහ	140, 306, 308		සුද්දක	160
			සුතඤ්ඤ	164
			සුමාගවා (පොකඛරණී)	306
	ල			
ලොමසවංගීස		114	හ	
			හිමවනො	328
			හිමවා	330

විෂයසපද්‍රැක්ෂකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකණ්ඩොගමී	94	අනාරාපරිනි බොධී	50, 94
අකසිරලාහි	98	අනාවාලොකො	266
අකාලමෙසො	106	අනධකාරකිම්මො	300
අකිච්ඡලාහි	98	අනුනාමං	300
අකඛානං	294	අපරියොනදොන	18
අබ්බෙණ්ඩහි	246	අප්පකසිරෙනෙව	48
අපච්ඡකපට්ඨානභණ්ඩ	344	අප්ථව්වානී	296
අජ්ඣිකතං නාභානං	216	අප්ථව්වෙධා	286
අජ්ඣිකතං සධ්ධිකතං	40	අප්පකලානසො	116
අඤ්ඤමඤ්ඤධාදිකා	318	අප්පමාදවිහාරී	230
අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරං	266	අභිසකනානතරා	248
අඤ්ඤය	104	අභිජ්ඣාදෙමනසසං	62
අට්ඨියමානා	104	අභිඤ්ඤාඅන සබ්බානං	294
අනිලීනං විකතං	40	අභිඤ්ඤය	264
අනිලීනා වීමංසා	42	අභිද	16
අනිලීනො	40	අභිජාමොදයං	120
අනීතමධානං	262, 264	අභිසමයාය	260, 262
අත්තකීලුච්චානුයොගො	270	අභිසමෙතාවිනො	322, 324
අත්තසමකචං	16	අභිසමපරායො	160, 162, 164, 182
අත්තපනායිකං	154	අභිහට්ඨං	74
අත්ඨසංභිතා	264, 266, 268	අමච්චා	170
අදිනාදනා වෙරමණියා	156	අයොගුලො	48
අදිනාදායී	272	අරඤ්ඤගනො	108
අධිවච්චිදං	320	අරහං	8
අධිමොච්චං	250, 252	අරියකතොහි	138, 160, 178, 210, 220, 224
අනසබ්බං	294	අරියච්ඡාරො	112, 116
අනඤ්ඤාචානී	284	අරියසච්චානී	262, 264, 290
අනජෙඤ්ඤාසිතානී	102	අරියසාවකා	170
අනනුබොධා	286	අරියසාවකො	140, 156, 162, 186, 212, 214, 222, 228, 232, 234, 238
අනනුසංඝනෙසු	274, 276	අරියසාවකා	228
අනනිත්ථා ලොකො	266	අරියසස විනසෙ	168
අනමතගො	298	අරියා	4
අනාගතමධානං	262, 264	අරියො ඤායො	212, 214
අනාවඤ්ඤාමධානං	164	අරියො මගො	2, 62, 66
අනාසවං	8	අරුණගං	300
අනිච්චානුපසී	90	අවිජ්ජා	282
අනුධිකා	12	අවිඤ්ඤානාමෙසු	332
අනුධමමචාරිනො	14	අවිඤ්ඤානාමෙසු	284, 290
අනුප්පකසිරෙනෙව	30, 76, 114, 116		
අනුච්චං	40		
අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං	80		
අනාරවසෙසන	242		

	අ	පිට්ඨකයා
අවිනිපාතධමමො	140, 152, 168,	
	162, 170, 226	
අවිරාධිතං	314, 316	
අවෙච්චපසාදෙන	160, 218, 220,	
	246	

අසඛාරපරිනිව්ඛාධි	50, 94
අසජ්ජමානො	20
අසනං	314, 316
අසමමුච්ච	122
අසලලිතං	132
අසසසනො ලොකො	266
අසහිං තෙ	266
අසාමන්තපඤ්ඤානාය	256
අසුභකථං	104
අසෙමෙන	70
අසසාස පසසාසං	108, 120, 130
අසසාසනියෙහි	248

ආ

ආකාසානඤ්චායනනං	102
ආකිඤ්චඤ්ඤායනනං	102
ආචිණ්ණං තෙ විපරාවක්ඛං	266
ආතාපි	62, 66, 70, 74
ආදිබ්බවරියකා	264, 266, 268
ආනාපානසනී	90, 92, 94,
ආනාපානසනීසමාධි	98, 106, 112,
	116 118, 126,
	128, 136
ආසා	316
ආමකධඤ්ඤපච්ඡග්ගණං	342
ආයුසඛාරං	16
ආලොප	348
ආසවෙහි	98

ඉ

ඉඤ්ඤිතක්ඛං	96, 98
ඉනිභවාභවකථං	268
ඉත්ථිකුමාරකපච්ඡග්ගණං	344
ඉඬං	16
ඉඬංඤ්චසඛාරං	26
ඉඬි	26, 52, 54
ඉඬිපාදභාවනා	36, 52, 54
ඉඬිපාදභාවනාගාමිනීපද	36, 52, 54
ඉඬිපාද	2, 4, 8, 12, 22, 36, 38,
	48, 50, 60

	ඉ	පිට්ඨකයා
ඉඬිපපදෙසං		6
ඉඬිවිධං	20, 24, 28, 34, 48, 78	
ඉඤ්ඤිලො		302
ඉඤ්ඤපථොපරියක්ඛං		82

උ

උකෙකාටන		346
උජ්ඣුතකං		242
උකුසංච්චජරා		300
උක්ඛාසො		210
උදකච්ඡිතානි	324, 326,	328
උදයගාමිනී		168
උදයගාමිනී පච්චපද		168
උදයකුභගාමිනියා		220
උඬවච්චසභගතො		38
උඬමිභාගියානි		60, 88
උඬංසොතො		50
උත්තලො		26
උපට්ඨානසාලා		106
උපනිධිං	322, 324	
උපරිමං සරං		314
උපසමාය		264
උපසංභතං		252
උපසොළභි		296
උපභ වච්චරීනීඛොධි		50, 94
උපාදිසෙසෙ		50, 94
උපාසකො		224
උපාසනං		316
උපෙඨකො		64, 100
උපෙඨකො		324
උභතං		106

එ

එකවිජිග්ගලං යුගං	318, 320
එකොදිකා	320
එකොදිභාවං	100
එසනා	60, 86

ඔ

ඔස	60, 88
ඔපපානිකා	160, 244
ඔපපානිකො	144, 164, 192
ඔපච්ඡො	152
ඔපානිභ	46
ඔරමිභාගියානං	94, 144, 160, 164

	ම	පිට්ඨකයා	බ	පිට්ඨකයා
මුද්‍රාරිකො නිමිතො		12	විණාසවො	30, 76
මුලිගලලං		168	බෙහෙවිනුපට්ඨගහණො	346
මහිනහාවො		76		
මහිනහාරා		114	ඉ	
	ක		ගමනිරතෙමො	26, 302
කණ්ඩකාධානං		168	ගමනිරපකඤ්ඤාය	256
කතකරණියො		76	ගීහොනං පච්ඡමෙ මාසෙ	106
කදව්ඪි		318	ගිහිසාමිකානි	210
කපාලං		74	ගුලිකා	326
කපං		12	ගෙහසිතා	100
කප්පාවසෙසං		12	සරාවාසො	152
කප්පාසපිටු	48,	302		
කයවිකකයා		346	ච	
කරහව්		318	චක්කවත්ත	138
කලං		138	චන්දුං	10
කලහාණං		322	චන්දනිකං	168
කවචං		16	චන්දිමසුරියා	300
කංසකුට		346	චාතුමමහාපථෙ	110
කාකපෙය්‍යා		324	චාතුමමහාභුනිකෙන	46
කාණකච්ඡපො	318,	320	චාතුමමහාභුනිකො	182
කාමච්ඡන්දො		96	චිත්තපට්ඨංවෙදී	130
කාමචිතකං		264	චිත්තසඛාරං	90, 120, 130
කාමසුචලලිකානුයොගො		270	චිත්තසඛාරපට්ඨංවෙදී	108
කාමෙසුමිච්ඡාවාරී		212	චිත්තසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22
කාමෙසුමිච්ඡාවාරා		156		26, 48, 30, 32, 34
කායසඛාරං	90, 120,	130	චිත්තානුපසයි	110
කායසමාවාගරා		156	චෙතොවිමුක්තං	8, 22, 24, 28, 36,
කායානුපසයි		130		48, 56, 82, 160,
කාසාවා		74		162, 192
කාසිකචන්දනං		246	ඡ	
කුක්කු		304	ඡන්දං	24
කුක්කුට සුකරපට්ඨගහණො		344	ඡන්දසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22,
කුඤ්ඤපිටකං		72		24, 30, 32, 34, 48
කුඨාඤ්ඤො		226	ඡමනිතනං	210
කුමිතට්ඨානකථං		268		
කුලෙපෙට්ඨාපචාසිගො		336	ඡ	
කුසලාභ්සන්ද 218, 220, 232 234,		236	ඡවනප ඤ්ඤානා	258
			ඡවනපඤ්ඤා	192
කුසසුඛතා		226	ඡරන්ධකාරං	318
කුටාගාර		314	ඡරාපපාතං	310
කොලට්ඨිමනායො		326	ඡානන්ධකාරං	318
	බ		ඡානරූපරජනපට්ඨගහණො	342
බදිරපත්ත		294	ඡානිපපාතං	310
විණාසවො	112, 114,	116		

ඡා	පිටස්ඛිකා	ද	පිටස්ඛිකා
ඡානනො	290	දසසහස්සීලාකධාකු	274
ඡීග්‍රවජමානා	104	දනසංචිභාගරනො	152, 218
ඡීවිතපරියනානිකං	102	දරෙසු වාරිතනං	156
ඡීවිතපරියාදනා	102	දසිදසපච්ඡගහණා	344
		දිට්ඨධර්මිකං	212
	කඛ	දිට්ඨව ධර්මෙ අඤ්ඤා	50, 94
කඛානා	84	දිඛ්ඛාය සොතධාකුයා	78
		දිඛෙක	20
	ඤ	දීසරතනං	74
ඤාණං	10	දුක්ඛනිරොධගාමිනීපච්ඡද	
		අරියසම්මං	270
	ධ	දුක්ඛනිරොධො අරියසම්මං	270
ධානසො	80, 106	දුක්ඛසමුදයො අරියසම්මං	270
		දුක්ඛං අරියසම්මං	270
	ත	දුක්ඛලබාදිකා	318
		දුර්භිසම්භවකරං	316
තග්ග	306	දුතෙය්‍යපභිණගමනානුයොගො	
තජ්ජා	30		346
තඤ්ඤාපරිනිබ්බාසී	164	දෙය්‍යධර්මං	152
තථාගතසමච්චිකො ධර්මවිනයො	320	දෙවදුක්ඛිතයා	16
		දෙවපදනි	220, 222
තථාගතච්ඡාරො	112, 114, 116	දෙවා චූතා	352, 354
තථාගතො	8	දෙවාසුරසඛිගාමො	306
තථානි	284, 290		
තසං	222	ධ	
තං ඡීවං තං සරිරං	266	ධර්මදස්සනං	140, 242
තාලවජ්ඣගල	314, 316	ධර්මවිනයං	266
තාලාවජ්ඣකතා	114	ධර්මසමුප්පදො	128
තාවනිංස	178	ධර්මසසානුධර්මං	144
තිකොච්ඡරිසුද්ධො	156	ධර්මදසං	164
තිකඛපඤ්ඤාතා	258	ධර්මොදසො	162
තිණකට්ඨසාධාපලාසං	298	ධර්මොධිකරණං	144
තිරච්ඡානකරං	268	ධර්මොක්ඛධර්මපච්ඡතනි	144, 240, 258
තිරච්ඡානසොනියා චූතා	356, 358		
තුලං	16	ධර්මොක්ඛධර්මපච්ඡතනා	14
තුලාකුට	346	ධර්මොක්ඛපසී	110
තුලපිටු	48, 302		
	ඵ	ත	
ඵපතයො	146	තඛසිමො	324
ඵලජා	334	තච්ච ගීතවාදිතවිසුකදස්සනා	342
ඵාවරං	222	ත හොති තථාගතො පරමමරණං	
ඵිනමිඤ්ඤසගතො	38		266
ඵුලලච්ඡිසිතකෙ	226	නානතනකරං	268
		නානතනසඤ්ඤානං	102

න	පිටවිධානා
නානාධිමුඤ්ඤා	80
නාසසුධ	104
නිකන්ධාපියොග	346
නිකාමලාභී	98
නිඤ්ඤාවිවරො	146
නිබ්බානනිකේතො	186
නිබ්බානපොභො	84
නිබ්බදය	264
නිබ්බධගාමිනියා	220
නිබ්බධධිකපඤ්ඤා	258
නියතො	214
නියතානිකා	4
නිරයා චූතා	354, 356
නිරාමියා	122, 132
නිරොධනිසංහිතං	92, 124
නිරොධානුපසී	90, 122
නිවාතං	26
නොවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං	102
නොව භොති න න භොති තරාගතො පරමමරණං	266
ප	
පකඛිසකුභො	20, 34, 78
පච්චිකඛාය	280
පච්චා පුර පඤ්ඤා	38, 42
පඤ්ඤා නිවරණං	114
පඤ්ඤාපාදනාකඛජ්ඣා	276
පඤ්ඤා	10
පඤ්ඤාබාහුලොය	256
පඤ්ඤාවිමුඤ්ඤා	8, 22, 24, 28, 36, 48, 56, 82, 160, 162, 192
පඤ්ඤාචුච්චියා	254
පඤ්ඤාසම්පන්නා	226
පටිගච්ච	50, 94
පටිසසඤ්ඤා	96, 102
පටිවච්චාමුපාදං	212
පටිච්චසංග්ගානුපසී	90, 96, 116, 118, 122
පටිපපසාදොධා	30
පටිසලොනා	74, 104, 116, 144, 260
පටිසලලීන	66, 260
පඨමණ්ඩානං	100
පණිතං ධමමි	68
පත්තයොගකෙබ්බා	14

ප	පිටවිධානා
පදර	226
පධාන සංඛාරා	24
පපාතො (පටිභානාකුට)	308
පමාදවිභාරී	228
පයනපාණී	152, 218
පරපවාදං	14
පරිකඤ්ඤා	322
පරිමිතා	12
පරිඤ්ඤානං	274
පරිඤ්ඤායාං	274, 292
පරිබ්බාජකා	116
පරියාදනං	298
පරියාදිනනං	322
පරියායං	104
පරිසුට්ඨිතවිනේතො	14
පරියොදපනාය	220
පරියොදනො	74
පරොපඤ්ඤාසා	164
පසෙනදී කොසල	152
පසසමභායං	90
පහානබ්බං	292
පාකනිජ්ජියා	26
පාණානිපානා වෙරමණියා	156
පාචීනපොභො	72, 186
පාණානිපාතී	212
පාදබ්බුටෙධ්න	28
පාමුණ්ණි	228
පාරං	2
පාසාණසකචරා	320, 322
පීතිපටිසංවෙදී	108
පුඤ්ඤාභිසංඤ්ඤා	218, 220, 232, 234, 236
පුටං	294, 296
පුත්තසම්බාධසයනං	154, 246
පුටුපඤ්ඤානාය	256
පුටුභූතං	16
පුබ්බපෙතකථං	268
පුබ්බනිවාසං	20, 82
පෙත්තිවිසයා චූතා	358, 360
පෙත්තෙයායා	334
පොච්චානුපොච්චං	314, 316
පොච්චුණ්ණිකො	270
ඵඤ්ඤානං	96
ඵතං	16

	බ	පිට්ඨපිකා	ම	පිට්ඨපිකා
බලකරණියා		58, 86	මාලුවාපත්ත	296
බාලගමනං		168	මාරිස	178, 248
බාහුජ්ඣායං	116, 82,	184	මාසභුමාස	300
බීජගාමිභූතගාමසමාරමතා		340	මීලකෙඛසු	332
බොධිං		224	මුඛරා	26
බොධිසත්ත ජස		18	මුණේනා	74
බොධිසත්තො		98	මුත්තවාගො	152, 218, 228
බුභමඤ්ඤ		336	මුනි	16
බුභමචරියං	16, 30,	154	මුසාවාද වෙරමණි	158
බුභමචරියොගධං		140	මුසාවාදී	212
බුභමලොකා		78	මුළුභගමනං	168
බුභමචිහාරො		112, 116		
	භ		ය	
භගවංමුලකා	28, 52, 54,	126, 128	යත්භි නාම	316
භජණ		216	යරාකමමුපගෙ	22
භවනෙත්ති		286	යරාදිවා කලා රත්තිං	40
භවසංඛාරං		16	යාවයොගො	152, 218
භාවනාපාරිසුරිං		122	යාවකීවඤ්ඤ	300
භාජනඛං		292	යොගකෙඛමං	112, 114, 116
භීසමුළාලං		306	යොගො කරණියො	260, 262
භුජ්ජෙසභි		138		264, 350, 352, 354, 356, 358, 360
භුසාවානවුට්ඨි		302	යොනිසො මනසිකාරො	146, 240, 258
භුරිපඤ්ඤතාය		256		
	ම		ර	
මජ්ඣිමං ධම්මං		68	රජාපරො	152
මජ්ඣිමා පටිපද		270	රජොජලලං	106
මණ්ඩලමාලං		292	රූපසඤ්ඤනං	102
මනෙතයතා		334		
මනුසසා වුතා	350, 352		ලභුපඤ්ඤතා	258
මනොභාවනීයං	182, 184		ලිච්ඡවිකුමාරකා	314
මනොමයෙන කායෙන		46	ලොකකඩායිකං	268
මරණන්ධකාරං		318	ලොකවිනතා	306
මරණපසානං		310	ලොකනතරිකා අසා	316
මහශ්‍රතං		20		
මහපචලො		98	ව	
මහානිසංසො		98	වච්ඡමාවාරො	158
මහාපඤ්ඤතාය		256	වඤ්ඤන	346
මහාපංසුපුකොජ්ජා		110	වජ්ඣකතා	12
මහාභිඤ්ඤනං	68, 78		වයධම්මොනුපසභි	62
මහාසරං		232	වසස්සත විමුත්තචිකෙත්තන	252
මහොදධිං		232	වසසාවාසං	116
මානකුට්ඨ		346	වාතුපාදනො	48, 302
			වාදගවෙසී	304

	ව	පිටවඩනා	ස	පිටවඩනා
වාදජීවිකා		304	සකං ආචරියකං	14
වාදසමොකඛාය		266	සකක	182
විකීණණවාචා		26	සකකායනීරොධෙ	152
විකඛිතනං		20	සකකායපරියාපනෙතො	252
විග්ගාභිකකථං		266	සංකාසනා	184
විසානං		142	සඛිඛිතනං	20
විසාන සස		72	සජීකානඛං	292
විජජා	10,	284	සඤ්ඤාවේදීගනීරොධං	102
විජජාභාගියා ධම්මො		142	සනිපට්ඨානා 62, 66, 70, 72,	132
විජජාවිමුත්තං	118,	126	සනිසමොඤ්ඤා ධනං	92
විඤ්ඤාණ සඤ්ඤායනනං		102	සත්තකාමානුපරමනා	322
විනිපාතගනෙන		318	සත්තඵලා	50, 94
විපරාමොසං		348	සත්තබොජ්ඣක්ඛනා 124, 126,	132
විපුලප ඤ්ඤාකාය		252	සත් සනෙත	298
විබලනනාවිකෙතො		26	සත්භාරකං	104
විමුත්තං	20,	80	සද්ධිමමසවනං 146, 240,	258
විමොචයං		120	සද්ධාපරිභාවිතං	182
වියකතා		12	සද්ධාසම්පනෙතො	224
විරාගනිසසිතං	92,	124	සන්තකං	30
විරාගාය		264	සත්භාර	314
විරාගානුපසසි	90,	120	සප්පට්ඨාරීසං	14
විරිඨසමාධි 2, 4, 6, 8, 10, 18,			සපුරිසසංසෙවො 146, 240,	252
22, 24, 48, 30, 32, 34				258
විවච්චකපෙය		20	සබ්බකායපට්ඨංචෙදී	108
විවෙකනිසසිතං	92,	124	සබ්බසුභාමිතිං	80
විවෙකපොණං		74	සබ්බසම්චාරයො	26
විසිඛාකථං		268	සමචෙ ඤ්ඤා	46
විහාරෙන	74,	76	සමනිත්තිකා	324
විහිංසා විගසනං		268	සමාදහං විතනං	90, 110
විතරාගං		40	සමාභිතං	20
විමංසාසමාධි 2, 4, 6, 8, 10, 18,			සමුදයධම්මානුපසසි	62
26, 30, 32, 34, 48			සමුද්දකඛායිකං	268
වුසිතවා		76	සමපජානො 62, 66, 70,	108
වේදනානුපසසි		108	සමපසාදනං	100
වේරං		212	සමපරාධිකං	210, 212
වොදනං		82	සමොධිබ්බුහං	182, 184
වොසස භග්ගපරිණාමීං	92,	124	සමොධො	152
වොසස භග්ගරතො	152,	218	සමොධො	18, 46
ව්‍යාපාදවිතසනං		264	සමොධිපරායනො 140, 144	160
			152, 162, 178, 214, 226	
			සමෙභාජං	324, 326
ස			සමොද්දකඛකඛියගාමී	66
ස උතතරං		20	සමොසමුද්දො	8
ස උදෙසං		20	සමෙමොදනීයං කථං	68, 70, 74
සකදගාමිනො		164	සරසංඛාපනා	10
සකදගාමී		160	සලලපතන	294

ස	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
සචතනී	232	සුපානා	182
සස්සනො ලොකො	266	සුරාමෙරයම ජපපමාදධායී	212
සහධමෙමන	14, 304	සුසමාරඬා	12
සහසාකාර	348	සුරකථං	268
සහිතං මෙ	266	සුලං	298
සංධාවිතං	286	සෙබෙන	70
සංවච්චකපෙස	20	සෙබො චිභාරො	114
සංසරිතං	286	සොනාපත්තසධන	146 228, 174
සසඛාරපරිනිබ්බාසී	50, 94		212
සාකාරං	20	සොනාපක්ක	140, 146, 160, 180,
සාවියොග	346		190, 214, 228, 238
සාමඤ්ඤ	334	සොනො	146
සාමීවිපට්ඨනනා	14	සොඛා	160
සාරණියං	68, 70, 74		
සාලොහිනා	290	හ	
සිකඛං පච්චකඛාය	74	හස්සිගවාසංචලවාපට්ඨගුහණං	314
සික්ඛාදුබ්බලං	190	හමෙහා	74
සිනෙරුපබ්බනරාජා	320	හරායමානා	104
සිලාසුපො	304	හාසුපඤ්ඤතා	258
සීසප ඤ්ඤතා	258	හාසුපඤ්ඤ	192
සීලසමපනෙතා	224	හීනං ධම්මං	68
සුඛපට්ඨංචෙදී	108, 130	හීනාය	74
සුචුමෙසු සුලෙසු	298	හෙඬ්ඞිමංසරං	314
සුබෙධිතානං	152	හොති ච න ච හොති තථාගතො	
සුගතො	12	පරමමරණං	266
සුඤ්ඤතාපට්ඨඤ්ඤතො	244, 246	හොති තථාගතො පරමමරණං	266